

خەلقئارا قەلەمكەشلەر ئۇيغۇر مەركىزى نەشرگە تەييارلىدى

ئەلسۆي ئەسەرلىرىدىن تاللانما (1)

www.uyghurpen.org

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن :

مۇھاجىرەتتىكى ھاياتنى داۋام ئەتكەندىن يىللاردىن بۇيان قولغا قەلەم ئېلىپ، ئۇيغۇرنىڭ بۈگۈنكى بەختسىز قىسمىنى ئۇچۇن توختىماي يېزىۋاتقان ئىقتىدارلىق ياش يازغۇچى "ئەلسۆي" مەزكۇر ھېكايە ۋە ماقالىلار توپلىمى ئاپتورنىڭ قەلەم ئىسمى بولۇپ، ئۇ ياۋروپادىكى ئەركىن ھايات مۇھىتىدا ئۆتكۈر قەلەم ئارقىلىق خەلقىمىزگە، بولۇپمۇ مىللەتنىڭ ئىزباسارى بولغان ياشلىرىمىزغا تەربىۋىي ئەھمىيىتى يۇقۇرى بولغان ئۇيغۇر ھاياتىنىڭ دەۋرىمىزدىكى رىئالىزمى روشەن ئەكسەتتۈرلۈپ بېرىلگەن قىممەتلىك ئەسەرلىرىنى تەقدىم قىلىپ كەلمەكتە. مەن قېرىنداشىمىز ئەلسۆي ئەپەندىنىڭ مۇندىن كېيىنكى ئەدەبىي ئىجادىيىتىنىڭ تېخىمۇ نەتىجىلىك بولىشىنى، خەلقىمىزگە ئۆزىنىڭ يېرىك پروزا، نەسرېي ۋە ئىلمىي ئەسەرلىرىنى داۋاملىق تەقدىم قىلىپ تۇرىشىنى تىلەيمەن.

ھۆرمەت بىلەن ئەزىز ئەيسا ئەلكۈن

خەلقئارا قەلەمكەشلەر ئۇيغۇر مەركىزى

2014 - يىلى 21 - ئىيۇن، لوندون.

مۇندەرىجە

3	ئاتنىڭ كۆز يېشى
6	بوۋامنىڭ ھېكايىسى
10	تىرىك جەسەت
13	ۋەتەن دېگەن نېمە؟
24	باتۇرنىڭ پاناھلىق تىلىشى
30	زۇلمەت كېچە
45	بىر تىلەمچىنىڭ ھېكايىسى
49	جەڭ سۇنىيىنىڭ ئاۋازى
53	كۆك ھىجرانى
59	يىمىرىلگەن ھايات
66	«شېھىتلەر كۈنى» دە كۆيگەن ئوت
112	كۆك ئاسمان
116	ئېچىنىمەن
123	بىمەۋجۇت ئىنسان
129	زاكوسكا يۈرەك
133	نەدىن كەلدىڭ؟
138	ئۇيغۇرلار بىلەن خىتايلارنىڭ مۇناسىۋىتى
141	بىزنىڭ ئارزۇيىمىز
145	بىز نېمە ئۈچۈن مۇستەقىل بولىمىز
149	ۋەتەنسىزلىكنىڭ غورۇرى
152	ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش يولى نەدە؟

ئاتىنىڭ كۆز يېشى

ھېكايە

- دادا، بىز زادى نەدىن كەلگەن؟ شەرقىي تۈركىستان، ئۇيغۇرىستان دەيسەن، ئەمما خەق سورىسا ئۇنى خەرىتىدىن تاپقىلى بولمايدىكەن، بەك خىجىل بولدۇم سىنىپتا! ھەممىسىنىڭ دۆلىتى خەرىتىدە باركەن. مۇئەللىم «ۋەتىنىم» دېگەن تېمىدا ماقالە يازغىن دەيدۇ، بەك ئۆچ بولدۇم، مەكتەپكە ئەمدى بارغۇم كەلمەيۋاتىدۇ!...، - ئوغلۇمنىڭ ئىشىكتىن كىرىپلا ئاھسىنىپ سۆزلەپ كېتىشى ماڭا ھەقىقەتەن ئېغىر كەلدى. ئادەتتە مەكتەپتىن كېلىپلا توپىنى كۆتۈرۈپ تالاغا يۈگۈرەيدىغان بالا، ئەمدىلىكتە ئۇدۇل كېلىپ مېنى قۇچاقلاپ يىغلىماقتا ئىدى. ۋەتەنسىزلىك ئۇنىڭغا ھار كەلگەنىدى.

- ئەزىز، سەن نەدىن كەلگەن؟ - مۇساپىرلار لاگېرىدىكى تىل مەكتىپىگە كىرگەن تۇنجى كۈنۈم ئوقۇتقۇچىنىڭ سورىغان بۇ سۇئالى يۈزۈمگە كاپاتلاپ ئۇرغاندەك بىلىنگەنىدى. «مەن زادى نەدىن كەلدىم؟» بۇ سۇئال مېنى گاڭگىراتماقتا ئىدى، تەبئىي جۇغراپىيىلىك جەھەتتىن مېنىڭ نەدىن كەلگەنلىكىم ناھايىتى ئېنىق، كەڭلىك 41 گرادۇس مېردىئان 85 گرادۇس بولغان جايدىن كەلدىم. ئەمما سىياسىي جۇغراپىيە جەھەتتىن نەدىن كەلگەنلىكىم ئېنىقسىز، چۈنكى مەۋجۇد سىياسىي جۇغراپىيىنى ئېتىراپ قىلمايتتىم، ئەمما مەۋجۇد دۇنيا بولسا مېنىڭ كىملىكىم تونىغان سىياسىي جۇغراپىيىنى ئېتىراپ قىلمايتتى. مانا بۇ توقۇنۇش مېنىڭ كىملىك توقۇنۇشۇم، بىزنىڭ كىملىك تېڭىرقىشىمىز ئىدى.

- مەن كەڭلىك 41 گرادۇس مېردىئان 85 گرادۇس بولغان جايدىن كەلدىم، - دەپ جاۋاب بەردىن ئوقۇتقۇچىمغا، بۇنى ئاڭلاپ ھەممەيلەن دەققە گاڭگىراشقاندىن كېيىن كۈلۈپ كېتىشتى. چۈنكى ھېچكىم ھېچقاچان بۇنداق جاۋاب بېرىپ باقمىغانىدى،

ھېچكىممۇ بۇنداق جاۋابنى كۈتمىگەن ئىدى، ئەڭ قىزىقى ھېچكىم بۇنداق جاۋابنى ئىنكار قىلالمايتتى، تەبئىكى ھېچكىم بۇنداق جاۋابقا قانائەت قىلمايتتى.

- مەن نەدىن كەلگەنلىكىمنى ئېنىق دەپ بېرەلگەن بولسام بۇ جايدا كەلمىگەن بولاتتىم، چۈنكى مېنىڭ ۋەتىنىم يوق، توغرىسى مېنىڭ دۆلىتىم يوق، ھۆكۈمىتىم يوق، ئارمىيە - ساقچىم يوق، شۇڭا مەن ۋەتىنى بار تۇرۇپ ۋەتەنسىز قالغان، ئۆز ۋەتىنىمدە ۋەتەنسىز بولغانلىقىم ئۈچۈن، ھاياتى تېنىدا، ئەمما كىملىكى مەۋجۇد بولمىغان بىر قەۋمدىن كەلدىم. مەن ئۆزۈمنى «شەرقىي تۈركىستان» دىن كەلدىم دەيمەن، ئەمما بۇنداق بىر ۋەتەننى خەرىتىدىن تاپالمايسىلەر... - دەپ جاۋاب بەردىم. بۇ جاۋابىم ساۋاقداشلىرىمنى، ئوقۇتقۇچىمىزغا ئەمەس، ھەتتا ئۆزۈمنى ھەيران قالدۇرغانىدى. توۋۋا، ئادەم تىل ئەركىنلىكى بولمىغان جايدا ياشاپ، تىلنى ئەركىن تەپەككۈرغا ئىشلەتمەسە، قۇلقىمۇ، يۈرىكىمۇ ئۇنداق ئەركىنلىكتىن ئۈرگۈيدىغان بولۇپ قالدىكەن.

- دادا، ئۈرۈمچىنى بەك سېغىندىم، كېتەيلىچۇ!... - دېدى ئوغلۇم سەببىلەرچە نالىلىك تەلەپپۇزدا، ئوغلۇمنىڭ قارا كۆزلىرى ماڭا تىكىلگەنىدى، ئەمما ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قاراشقا پېتىنالمىتتىم. نېمە ئۈچۈن؟ چۈنكى ئوغلۇمنى ئۇنداق كىملىك تېڭىرقىشىغا مۇھتاج قىلغانلىقىم ئۈچۈنمۇ؟ ئەجىبا ئۆزۈمنى «جۇڭگولۇق» دەپ تونىسام بولمامدۇ؟ تېڭىرقاش، گاڭگىراش، يېتىمسىراش، ياتسىراش تۇيغۇلىرىنىڭ يىلتىزى دەل شۇ «كىملىك» چۈشەنچەمدىن كەلگەنمۇ؟!

- ئوغلۇم، مەيلى نەگىلا بارمىغىن، نېمىگە مۇھتاج بولمىغىن، قانداق ئەھۋالغا چۈشمىگىن ئۆزۈڭنىڭ كىم ئىكەنلىكىڭنى ئۇنۇتما! سەن سۇتۇقبۇغراخاننىڭ قەۋمى، ئىبراھىمنىڭ مىللىتى، ئوغۇزخاننىڭ ئەۋلادى، تۈرك ئولوسى، ئالتايدىن قاراقۇرۇمغىچە، يەتتىسۇدىن ئالتۇن تاغقىچە بولغان زېمىنلارنىڭ ئىگىسى بولغان بىر خەلقنىڭ پۇشتىسەن!... - دېگەندى بوۋام مەن ئالىي مەكتەپكە مېڭىش ئالدىدىكى شۇ كېچىدە، شۇ كېچىدىن باشلاپ مەن ئۆزۈمنىڭ مۇستەقىل دۇنيايىمنى يارىتىشقا باشلىغانىدىم. ئۇيغۇرسىز كوچىلاردا، ئۇيغۇرسىز ھېيت - بايراملاردا، ئۇيغۇرسىز يىراق شەرق زېمىنىدا ئۇيغۇرلۇقنى ھېس قىلغان، ئۇيغۇرلۇقنى تونۇغان، ئۇيغۇرلۇق تۇيغۇم يېتىلگەنىدى. ئۇيغۇرلۇققا قىلىنغان كەمسىتىش، ئۇيغۇرلۇققا قىلىنغان ھاقارەت، ئۇيغۇرلۇققا قىلىنغان تۆھمەتلەر ماڭا ئۇيغۇرلۇق دەرسى بەرگەندى. شۇنداق، ئۇيغۇرسىزلىق دەل ماڭا ئۇيغۇرلۇقنى ئۆگەتكەن، ۋەتەنسىزلىكنى ھېس قىلدۇرغان

ئىدى. مانا، ئەمدى ئوغلۇممۇ شۇنداق ئۇيغۇرسىزلىقنى ھېس قىلىشقا، ئۇيغۇرسىزلىقتىن ۋەتەنسىزلىكنى بىلىشكە باشلىماقتا. ئۇنىڭ ماڭا ئىلتىجالىقتا تىكىلگەن كۆزلىرىگە پۈتۈن ۋۇجۇدۇمدىكى ئىشەنچنى يىغىپ قارىدىم:

- ئوغلۇم، مەنمۇ سېغىندىم يۇرتىمىزنى، مېنىڭمۇ شۇنداق كەتكۈم بار، مېنىڭمۇ شۇ ئاشخانلاردا مەزىزلىك ئۇيغۇر تائاملىرىنى يېگۈم، ھېيت-بايراملاردا بوۋاڭنىڭ قەبرىسىگە بېرىپ دۇئا قىلغۇم، ئۇرۇق-تۇغقانلار بىلەن يىغىلىپ ھېيتلاشقۇم، كوچىلاردا تونۇش چىرايلىرىنى كۆرۈپ سالاملاشقۇم كەلدى! كېتىمىز، ۋەتەنگە چوقۇم كېتىمىز. ئەمما ۋەتەنگە قۇرۇق قول ئەمەس، ئەركىنلىكنى، ھۆرلۈكنى ۋە ئىنسانلىق قىممەتنى ئېلىپ كېتىمىز! ... - دېدىم ئوغلۇمغا كۆزلىرىم نەملەنگەن ھالدا. ئوغلۇمنى باغرىمغا چىڭ بېسىپ ئۈنسۈز يىغلاپ كەتتىم، بۇ يىغا ۋەتەنسىزلىكنىڭ يىغىسى، بۇ يىغا ئەۋلادىغا ۋەتەن بېرەلمىگەن ئاتىنىڭ يىغىسى ئىدى.

- دادا، سەن دېگەن نەرسىلەرنى نەدە ساتىدۇ، شۇلارنى سېتىۋېلىپ كېتەيلىچۇ تېز! ... - دېدى ئوغلۇم كۆزلىرىدىن ياشلار لۆمۈلدەپ ئاققان ھالدا. ئۇنىڭ ساددىلىقى، ئۇنىڭ ساپلىقى يۈرىكىمدە دۇنيانىڭ رەزىللىكلىرىگە نەپرەت ئويغاتماقتا ئىدى.

- شۇنداق ئوغلۇم، شۇ نەرسىلەرنى سېتىۋالىمىز. ئەمما ئۇ نەرسىلەرنى پۇلغا، بايلىققا ساتمايدۇ، ئۇلارنى ساپ ئىمانغا، ۋىجدانغا، يەنە مەندەك ۋە سەندەك ئەركەكلەرنىڭ قېنىغا ساتىدۇ... - دېدىم، سۆزۈمنى داۋاملاشتۇرالمىي كۆزلىرىمنى چىڭ يۇمۇپ ياشلىرىمنى توسماقچى بولدۇم. چۈنكى كىملىك تېڭىرقىشىغا قالغان ئۆزەمگە «ئەركەك» ئۈنۋانىنى بېرىشكە ئىككىلەنگەندىم. كۆز ئالدىمغا بوۋامنىڭ سىماسى كەلدى. بوۋام ياشلىقتىكى ھىكايىلىرىنى سۆزلەۋاتاتتى:

- ... تاتاتات! ئاكۇپقا كىرىپ دۈشمەنلەرنىڭ ھەممىسىنى قىرۋەتتۇق، ئۇ ھايۋانلار! بىزنىڭ نۇرغۇن ئادىمىمىزنى شېھىت قىلغانىدى، ئاللاھ سەپداشلارنىڭ ياتقان يېرىنى جەننەتتە قىلغاي، ئامىن! - بوۋام ھەر قېتىمىغا ئوخشاش ئىككى قولىنى كۆتۈرۈپ «ئامىن» دەپ يۈزىنى سىلاپ بولۇپ، سۆزىنى داۋاملاشتۇردى.

- ئۇ چاغلار ئاجايىپ چاغلار ئىدى، كىشىلەر شۇنداق روھلۇق، چىرايلىرىدىن كۈلكە ئۆچمەيتتى، ئۆلۈمدىن ھېچكىم قورقمايتتى، «ئۆلسەك شېھىت، قالساق غازى» دەپ توۋلۇشۇپ سەپ بولۇپ ماڭاتتۇق. ھەتتىگەي، ئاشۇ چاغلاردا ئۆلۈپ كەتكەن بو... ھا

ھا ھا، - دېگەندى بوۋام سۆزنى يېرىمدا يۇتۇۋېتىپ، پىشانەمگە سۆيۈپ. ياشلىق كۆزۈمنى ئاستا ئېچىپ ئوغلۇمنىڭ پىشانىسىگە سۆيۈپ قويدۇم. ئوغلۇم ياشلىرىنى ئەرتكەن نەم قولىدا ياشلىرىمنى ئەرتەكتە ئىدى. شۇ دەقىقىدە ۋەتەنسىز ئىككى ئەۋلادنىڭ كۆز ياشلىرى بىر-بىرىگە قوشۇلۇپ يەرگە تامدى. ئوغلۇمنى چىڭ قۇچاقلاپ ئۈنسىز يىغلاپ كەتتىم. چۈنكى مەن ئۇنىڭغا ۋەتەن بېرەلمىگەندىم، مانا بۇ ئاتىنىڭ يىغىسى ئىدى.

بوۋامنىڭ ھىكايىسى

ھىكايە

- بوۋا، «يەرلىك مىللەتچى» دېگەن لوزۇنكىنى بوينىڭىزغا ئېسىپ سىزنى سازايە قىلغان، سىزنىڭ يۈزىڭىزگە تۈكۈرگەن، سىزنى دۇمبالغان ئاشۇ كىشىلەر سىز «مىللىتىم» دەپ سۆيگەن كىشىلەر ئەمەسمۇ؟! ئۇلار نىمىشقا سىزگە بۇنچە ئەسكىلىك قىلىدۇ؟- بوۋامنىڭ ھىكايىسىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ «يەرلىك مىللەتچى»، «شىنچېڭجۇيىچى» دېگەندەك بەتناملار بىلەن كالا ئېغىلىغا سولانغانلىقىنى، ئۇنى مەيداندا سوتلىغاندا كىشىلەرنىڭ ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرمەكچى بولغانلىقىنى ئاڭلاپ يۈرىكىم ئېچىشىپ، ئۆزۈمنى تۇتۇۋالماي ئۇنىڭغا سۇئاللارنى ياغدۇردۇم. سەبىي قەلبىمدە نۇرغۇن سۇئاللار چوڭقۇر ئورۇن ئالغانىدى.

- تەربىيىسىز، مائارىپسىز قالغان خەلق شۇنداق نادان بولىدۇ. كۆز ئالدىدىكى قىسقا مۇددەتلىك مەنپەئەتنى كۆزلەپ كەلگۈسىدىكى چوڭ زىيانلارغا ئۆزى يول ئاچىدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ خاتالىقى ئەمەس ئوغلۇم، بۇ زاماننىڭ زالىملىقى، تۈننىڭ قاراڭغۇلىقى... - بوۋامنىڭ ئۇ سۆزلىرىنى تازا چۈشىنىپ كېتەلمىگەن بولساممۇ، ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈشكە قىيماي، بېشىمنى بوۋامنىڭ يوتىسىغا قويۇپ ئۆزەمنىڭ خىياللىرىغا غەرق بولغانىدى. خىياللىرىمدا مەھەللىنىڭ تۆۋىنىدىن ئېقىپ ئۆتىدىغان ئۆستەڭنىڭ لاي سۇيىدا

چۆمۈلۈپ ئويناۋاتاتتىم، ئۆستەڭنى بويلاپ ئۈزۈپ مەھەللىنىڭ سىرتىدىكى سوقمىلىقتىكى باغقا ئۈزۈپ كىرىپ ئۈزۈملەرنى، تاۋۇز، قوغۇنلارنى ئوغۇرلاپ يەۋاتاتتىم. باغۋەن بوۋاينىڭ قىز نەۋرىسى مېنى كۆرۈپ قالغاندا ئۇنىڭ ياغلىقىنى ئېلىۋېلىپ، سوقمىنىڭ ئۈستىگە چىقىۋېلىپ ئۇنىڭغا داملىتۋاتاتتىم. ھى ھى، چوڭ بولسام شۇ قىزنى ئالايمىكىن، دېگەن خىياللار كاللامغا كېلىۋىدى، چۆچۈپ بوۋامغا قارىدىم، بوۋامنىڭ خىياللىرىمنى بىلىپ قېلىشىدىن قورققان ئىدىم. بوۋام يەنە ھىكايىسىنى سۆزلىمەكتە:

- ... ئاتقا مېنىپ تاغنىڭ ئۈستىگە چىقىپ قارىدۇق، قارىساق يىراقتىن توپا تۈزىغانلىقىنى كۆردۈق، دۈشمەن ئەسكەرلىرى كېلىۋاتقانكەن. بىز ئاتلارنى تاشنىڭ ئارقىدىكى دالدا جايدا دەرەخنىڭ شېخىغا باغلاپ قويۇپ، تاغدا بىر بىرىمىزدىن يىراق- يىراق چېچىلىپ دۈشمەننى ساقلاپ ياتتۇق، بىز تەرەپتە ھەممىسى مەرگەنلەر ئىدى. مەن خېچىرغا مېنىۋالغان يوغان قورساق خىتاي ئەمەلدارنى قارىغا ئالدىم، پاڭ! ھېلىقى سېمىز خىتايىنىڭ مېڭىسىنى چۇۋىۋەتتىم، ھا ھا ھا... - بوۋام سۆزلەپ شۇ جايدا كەلگەندە ئۇنىڭ يوتىسىدىن قوپۇپ ئۇنىڭغا قاراپ سايىراپ كەتتىم:

- بوۋا، سەن ئادەم ئۆلتۈرگەنمە؟! نېمىشقا ئۇنى ئۆلتۈرگەننىڭ؟ ئۇلار كىم؟ بىزنىڭ مەلىدىكى جاڭ خىتايىنىمۇ ئۆلتۈرۈۋېتەمدۇق، ھى ھى ھى، بىز ئۇنىڭ چوشقىسىنى تامغا چىقىۋېلىپ ئاتقۇچ بىلەن ئېتىپ بىر كۆزىنى قويىۋەتكەندۇق... - دېدىم، بوۋام گېپىمنى توختىتىپ:

- ئوغلۇم، ئۇ چوشقىدا نېمە گۇناھ بار ئىدى ئۇنى ئۇنداق قىيىنغىدەك؟! ھەرقانداق بىر جانىۋارنى قىيىنلىقىدا بولمايدۇ. ئۇ دۇنيادا سورىقى بار... - دەۋاتقىنىدا، بوۋامنىڭ گېپىنى تارتىۋالدىم.

- ئۇ دېگەن ھارام تۇرسا... - دېدىم ئۇرغۇلۇق قىلىپ ئۆزەمنىڭ توغرىلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن .

- شۇنداق، چوشقا ھارام ھايۋان، ئەمما بۇ ئۇنى قىيىنلىقىغا سەۋەب بولالمايدۇ. ئىتمۇ ھارام ھايۋان، ئېشەكمۇ ھارام ھايۋانغۇ. ھەرقانداق جانىۋارنى قىيىنلىقىدا بولمايدۇ، ئادىل مۇئامىلىدە بولۇشنىڭ كېرەك، چۈنكى ئاللاھ بىز ئىنسانلارنى ئۇلارغا ھاكىم قىلىپ ياراتتىم، ئۇلارغا زۇلۇم سېلىشقا ئەمەس... - دېدى بوۋام كەسكىن تەلەپپۇزدا، بوۋامنىڭ

گەپلىرى ئورۇنلۇق ئىدى. يېڭىلىغىنىمغا تەن بەرمەسلىك ئۈچۈن تېمىنى يۆتكىدىم.

- بوۋا، سەن ھېلقى خىتايىنى ئېتىۋەتتىم دېدىڭغۇ، راست، نېمىشقا ئۇنى ئاتىسەن؟ - دەپ سورىدىم، بوۋام ئىسسىق كاڭدا ياستۇقنى بېلىگە قويۇپ، تامغا يۆلۈنۈپ ئولتۇراتتى، مەن بولسام ئۇنىڭ ئالدىدا بەداشقان قۇرۇپ، ئىككى جەينىكىمنى تىزىمغا قويۇپ، ئېڭىكىمنى تىزىپ ئولتۇراتتىم.

- ئۇلار بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىز ئىدى، بىزنىڭ ئۆلكىمىزگە بېسىپ كىرگەنلەر ئىدى، ئۇ چاغلاردا ئۆلكە دېگەننى دۆلەت دەپ چۈشىنەتتۇق، ساڭا دۆلىتىمىزگە بېسىپ كىرگەنلەر دېسەم چۈشىنەن بەلكىم. ، - دېدى بوۋام كۈلۈمسىرەپ، سۇئالىمغا مەنۇن بولغاندەك. بوۋامنىڭ گېپىنىڭ بېلىگە يەنە تەپتىم:

- ھە، بىلىدىم، ياپونلارغا ئوخشاش، ھى ھى ھى، بىزنى مەكتەپ كىنوغا ئاپارغانىدى، شۇنىڭدا ياپونلارنى ئاشۇنداق ئېتىۋەتكەنتى...، - دېدىم مەن بالىلارغا خاس ھاياجاندا بوۋامنىڭ گېپىنى تەستىقلاپ، ئەمما گېپىم تۈگىمەيلا كاللامغا يەنە سۇئال كەلدى:

- بوۋا، سەن خاتا دەپ قويدۇڭ، ئۇ سېمىز خىتاي ئەمەس، ياپون چوقۇم، ھى ھى ھى، - دېدىم سەبىيلەرچە كۈلۈپ، بۇ مېنىڭ بوۋامنىڭ خاتالىقىنى تېپىۋالغانلىقىمدىن مەغرۇرلىنىشىم ئىدى. ئۇنىڭ يوتۇسىغا بېشىمنى قويۇپ ئىسسىق كاڭدا ئېغىناپ ياتتىم. بوۋام، چاچلىرىمنى سىلىغاچ:

- ياق، ئوغلۇم، ئۇلار خىتايلار، شۇ خىتايلار بىزنىڭ دۆلىتىمىزنى بېسىۋالغان...، - دېدى، بوۋام شۇ گەپلەرنى قىلىۋاتقاندا دادام ئىشىكتىن كىرىپ قالدى. دە، بوۋامنىڭ گېپىنى بۆلۈپ:

- دادا، نېمىلەرنى دەۋاتىسەن بالىغا، كىچىك بالىنىڭ ئىدىيىسىنى زەھەرلەپ. بېشىمىزغا بالا تاپىسەن جۇمۇ يەنە، بولدى، ئۇنداق گەپلەرنى بۇندىن كېيىن سۆزلىمە...، - دېدى دادام بوۋامغا سەل ئاچچىقلانغاندەك تەلەپپۇزدا. مەن ھەيران بولدۇم، يەنە سۇئال سوراشقا پېتىنالىماي جىم يېتىۋالدىم. بوۋامنىڭ قوشۇمىسى تۈرۈلدى، ئەمما دادامغا گەپ ياندۇرماي، ئېڭىشىپ پىشانەمگە بىر سۆيۈپ قويۇپ:

- ساڭا سادىر پالۋاننىڭ ھىكايىسىنى سۆزلەپ بېرىمۇ؟ - دەپ پىشانەمنى، چاچلىرىمنى سىلاشقا باشلىدى. مەن كۈلكەم ئارقىلىق ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ، كۆزلىرىمنى يۇمغىنىمچە سادىر پالۋان بىلەن يامۇللاردا، قۇمۇشلۇقلاردا، سېپىللاردا بىرگە بولدۇم، شۇ خىياللار

بىلەن كۆزلىرىمگە ئۇيقۇ يۈگۈرۈشكە باشلىدى. بوۋام قانداقتۇر بىر ئاھاڭدا ناخشا توۋلىغاچ پىشانەمنى، چاچلىرىمنى سىلىغاچ، تۈڭلۈكتىن كۆك ئاسمانغا قارىغىنىچە ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ ناخشىسىنى ئاڭلىغاچ كۆزۈمنى يۇمۇپ ئۇخلاپ قاپتىمەن. بىرىنىڭ مېنى كۆتۈرگەنلىكى ۋە ئەتراپىدىكى يىغا ئاۋازى بىلەن ئويغۇنۇپ كەتتىم، بوۋام تامغا يۈلەنگەنچە ئۇيقۇغا كەتكەن ھالەتتە ياتاتتى. كىشىلەر ئۇنىڭ ئەتراپىدا يىغا-زار قىلىشىۋاتاتتى. ئەنە ئۇ مېنىڭ بوۋامنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كۆرۈشۈم ئىدى. تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە چىققاندا ئۆيدىكىلەر مېنى قوش تىللىك سىنىپقا بەردى، شۇنىڭ بىلەن خىتاي مەكتەپكە بېرىپ ئوقۇشقا باشلىدىم. نورۇز كۈنى مەكتەپكە دوپپا كىيىپ كەلگەندۇق، گىمناستىكا ۋاقتىدا، مەكتەپنىڭ سېمىز خىتاي مۇدىرى مەيداننىڭ ئالدىدىكى بايراق خادىسى جايلاشقان سۇپىغا چىقىۋېلىپ خىتايچە: - ھەممىڭ بېشىڭدىكى ئېلىۋېتىش، ئېلىۋېتىشمىساڭ مەكتەپتىن قوغلايمەن! - دەپ ئاچچىقىدا ۋارقىراپ كەتتى. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئارقىسىدىكى خادىدا لەپىلداۋاتقان قىزىل بايراق خۇددىي قانغا بوۋالغان نەيزىدەك بىلىنگەندى، شۇ نەيزە ئەمەلىيەتتە ھەممىزنىڭ يۈرىكىگە سانجىلغانىدى. دوختۇرلار بوۋامنى يۈرەك كېسىلىدە قازا قىلدى دېيىشىپتىكەن، ئەسلىدە بوۋامنىڭ يۈرىكىنى ئاشۇ نەيزە سانجىپ كېسەل قىلغانىكەن. - قان كېچىپ ھەم جان بېرىپ ئاخىر قۇتۇلدۇردۇق سېنى، قۇتۇلۇشقا قەلبىمىزدە بار ئەھدى-ئىمانىمىز... - بوۋام بېشىمنى سىلىغاچ شۇ مىسرالارنى ئاھاڭغا سېلىپ ئېيتىۋاتاتتى. بوۋامنىڭ بېشىمنى سىلاۋاتقان بارماقلىرى بىردىنلا توختاپ قالغانىدى، كۆزلىرىم غەپلەتتە ئۇيقۇغا كەتكەندى. بالىلىقتىكى شۇ ئەسلىمىلەرنى ئەسلىگەچ كۆك بايراققا قارىدىم، ئوڭ قولۇمنى كۆكسۈمگە ئالدىم، كۆز ئالدىمدا بوۋامنىڭ سىماسى زاھىر بولماقتا ئىدى. ئۇ كۈلۈمسىرەۋاتاتتى، چۈنكى ئۇنىڭ ماڭا ئېيتماقچى بولغان ھىكايىسى تۈگىگەندى. مېنىڭچۇ؟ بىزنىڭ ھىكايىمىز قانداق تۈگەيدۇ؟ شۇ سۇئاللار مېڭەمدە قايتا-قايتا تەكرارلانغاچ كەچكۈزنىڭ غازاڭلىرىنى دەسسەگەچ يىراقلارغا كېتىپ باراتتىم...

تىرىك جەسەت

ھېكايە

خىزمەتچىلەر ئاشخانىسىدا تۆنۈگۈن ئېشىپ قالغان پولونى ئىسسىتىپ مەززە قىلىپ ئولتۇراتتىم، يېنىمغا ئەزەلدىن سالام-سائەت قىلىشىپ باقمىغان بىر خىزمەتدەشم كېلىپ ئولتۇرۇپ، قاچامغا قاراپ:

- پولو يەۋاتامسەن؟- دەپ قالدى، ياۋروپانىڭ يات تۇپراقلىرىدا سېرىق چاچلىق بىرىنىڭ «پولو» دېيىشىدىن ھەيران قېلىپ، ئۇنىڭدىن ياندۇرۇپ سورىدىم.

- سەن پولونى قانداق بىلسەن؟- ئۇ تەخسىسىدىكى ياڭيۇتۇمچىنىڭ يېنىدىكى توخۇ كاۋىپىنى كەسكەچ، ماڭا قاراپ:

- بېيجىڭدا ئۇيغۇر ئاشخانىسىدا يىگەندىم، - دەپ ئېرەڭسىزلىك بىلەن جاۋاب بېرىپ بولۇپ، دېرىزىدىن يىراقلارغا قارىغاي ماڭا:

- سەن جۇڭگولۇق ئەمەسقۇ دەيمەن؟! - دەپ سۇئال ئاھاڭدا سوراپ بولۇپ، نەزىرىنى ماڭا يۆتكىدى. ئۇنىڭ شۇ ھالىتى ماڭا خۇددىي مېنى سوراق قىلىۋاتقان دەك بىلىنىپ كەتتى. نېمە دەپ جاۋاب بېرىشىم كېرەك؟ «ياق، مەن جۇڭگولۇق» دەپ جاۋاب بېرىپ دېدىم. يۇ، ئەمما كۆز ئالدىمغا نەچچە يىللار بۇرۇنقى ئىيۇلدا كۆز ئالدىمدا كوچىدا قانغا بويۇلۇپ يېتىپ قالغان جەسەتلەر زاھىر بولدى.

- ئاداش، ئالىي مەكتەپنى ئەلا نەتىجە بىلەن پۈتتۈرگىنىم، ئېنىڭلىسى تىلىدا 4- دەرىجىدىن، خەنزۇچىدا 8- دەرىجىدىن ئۆتكىنىمنىڭ ھېچنېمىگە پايدىسى بولمىدى، نەگىلا بارسام «مىللىيلارنى ئالمايمىز» دەپ بوسۇغىدىلا ھەيدىدى، تېخى «مىللىي

تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيىدە مىللىيلارنى خىزمەتكە ئالمايمىز دېگىنىڭلار قانۇنغا ئۇيغۇنمۇ؟!» - دېگەن سوئال ئۈچۈن تاس قالدى مېنى مىللىي بۆلگۈنچى، قانخور تېررورچى قاتارىدا تۇتۇپ كېتىشكىلى، ھېلىقى ئۇيغۇر ساقچىنىڭ « ھە نېمە دەيسەن، قانۇن - پانۇن دەپ قاپسەنغۇ، قانۇن بار جاينى كۆرسىتىپ قويايمۇ ئۇكا!» دەپ كاپىتىمغا بىرنى سالغانلىقىنى ئويلىساملا ئەركەك تۇرۇپ مېنى يىغا تۇتىدۇ. ئاداش، ئۆزەمنىڭ «مىللىي» بولۇپ قالغانلىقىمغا تويغۇزىۋەتتىغۇ بۇلار! - دەپ تاماكىسىنى قاتتىق - قاتتىق تاتىپ، نىكوتىننىڭ كۈچىدە ئۆزىنى بېھۇش قىلىشقا، بۇ تەڭسىزلىكلەردىن بىردەم بولسىمۇ غەپلەتتە قېلىشقا ئىنتىلگەنلىكى ئۇنىڭ كۈچىدە قانغا مىلىنىپ يېتىپ قالغان جەستى بىلەن گىرەلىشىپ كۆرۈنۈپ كېچىلىرى ئۇيقۇمغا كىرىپ مېنى بىئارام قىلاتتى.

- قاچ ئاداش، قاچايلى، ساقچىلار ئادەم ئاتتى. ۋايىجان...! - ئەكرەم شۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ، كۈچىدىكى كېسەككە پۇتلىشىپ يىقىلىپ چۈشكەندى.

«ئۇيغۇر، ئۇيغۇر، ئۇيغۇر...» دېگەن ئۈنلۈك ئامما ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئاۋاز چىققان تەرەپكە نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئاڭقىرالماي كېتىپ بارغىنىمدا، دۇكانغا تاماكا ئالغىلى كەتكەن دوستۇمنىڭ «پوجاڭزا» ئاۋازىدىن كېيىنلا مەن تۇرغان تار كوچىغا يۈگۈرۈپ كېلىشى مېنى گاڭگىرتىپ قويغانىدى. يىراقلاردىن كىشىلەرنىڭ نېمىلەرنىدۇر دەپ ۋارقىرىغانلىقىنى ئاڭلىغانىدىم، ئەمما ئۇ ئاۋاز يېقىنلىغاندىلا ئاندىن ئۇنىڭ كېلىشى مەنبەسىگە قىزىقىپ مېڭىپتىمەن، ئاللاھقا شۈكۈر، ھېلىمۇ شۇ مەيداندا بولۇپ قالماپتىمەن، دەپ ئويلىدىم ئىچىمدە. ئەكرەمنىڭ ئارقىدىنلا يۈزلىگەن كىشىلەر سەلدەك يۈگۈرگىنىچە بىز تۇرغان كوچىغا قۇيۇلدى، ھەممە ھەرياققا قاچماقتا، نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئاڭقىرالمايلا دوستۇم ئەكرەمنى يۆلۈدۈمدە بىزمۇ تامدىن ئارتىلىپ، قۇرۇلۇش بولمىغان يېڭى بىنانىڭ ئىچىگە كىرىۋالدۇق، ئاياللارنىڭ يىغلىغان، ياشلارنىڭ ئاللاتوۋلاشقان ئاۋازلىرى كېلىۋاتاتتى. قانچىلىك ۋاقىت ئۇ جايدا تۇرغانلىقىمىز نامەلۇم، «پوجاڭزا» ئاۋازىنىڭ بىر مەھەل ياڭرىشىدىن كېيىن، ئەتراپ جىمىپ قالغاندەك بولدى، بىز مۆكۈنگەن جايىمىزدىن ئەمدىلا چىقىپ، ئۆيگە كېتەيلى دەپ تۇرۇشىمىزغا، قۇرۇلۇش مەيدانىغا قېچىپ كىرىۋاتقان «جەنۇبلۇق چىراي» ئىككى ئەر، بىر قىزنى قۇرۇلۇش قىلىۋاتقان خىتايلىرىنىڭ قورشىۋالغانلىقىنى كۆردۈق. ئاۋاق،

قارامتۇل كەلگەن پاكار خىتاي گۈرجەكنىڭ بىسلىق يېرى بىلەن ئۈچىنىڭ ئارىدىكى ياش يىگىتنىڭ يوتىسىغا كۈچەپ ئوردى، يىگىت يەرگە يىقىلىشىغا قالغان خىتايلار قولىدىكى نەرسىلەر بىلەن ئۇنى ئۇرۇشقا باشلىدى. ئوتتۇرا ياشلىق ئادەم نېمە بولغانلىقىنى ئاڭقىرىپ بولغىچىلا، ئۇنىڭ ئارقىدا تۇرغان خىتاي كېسەك بىلەن ئۇنىڭ ئارقا مېڭىسىگە ئۇرۇپ يىقىتتى، ئۇمۇ يىگىت بىلەن بىرگە «چالما كېسەك» قىلىنماقتا ئىدى. بېشىغا «يېزا سۈپەت» ياغلىق ئارقان قىزىنىڭ ياغلىقىنى چېچى بىلەن قوشۇپ تارتىپ، بىرقانچە خىتاي ئۇنىڭ كىيىملىرى يىرتىپ سالغۇزدىدە، ئۇنىڭغا جەسەتلەرنىڭ يېنىدا نوۋەت بىلەن باسقۇنچىلىق قىلدى. بىز خۇددىي تۇمۇزدا ئىچىدىغان يۇندا تاپالماي ئەخلەت ساندۇقىنىڭ سايىسىدا يېتىپ قالغان لالما ئىتلارغا ئوخشاش بۇ ۋەقەلەرگە كۆز شاھىدى بولۇپ، جان ساقلاش تەمەسىدە تىرناقلىرىمىزنى چىشلەپ، يىگىتلەرگە خاس بولمىغان ھالدا قورقۇنچ تىترىكىدە دۇغدىيىپ، تىزلىرىمىزنى قۇچاقلغىنىمىزچە ئولتۇرۇپ قېلىشتۇق. توۋۋا، بۇ مەنزىرىلەر قانچە قېتىم چۈشلىرىمدە زاھىر بولدى بىلمەيمەن، چىرايىنى ئۇچۇق كۆرمىگەن «جەنۇبلۇق» قىزىنىڭ يالىڭاچ ھالەتتە قالغان جەستىنىڭ ئورنىدىن تۇرۇپ مېنىڭ گېلىمنى بۇغقانلىقىنى چۈشەپ قارا بېسىپ قالدۇ گاھىدا. قۇرۇلۇشچى خىتايلارنى ھەربىينىڭ كۆك ماشىنىسى كېلىپ ئېلىپ كېتىشكەندىن كېيىن، ئەتراپتا ھېچكىمنىڭ قالمىغانلىقىنى جەزىملەشتۈرۈپ قاراڭغۇدا چىراق نۇرى يوق جايلاردىن مېڭىپ ئۆي تەرەپكە قاراپ مېڭىشتۇق. پۇتلىرىم تىترەۋاتاتتى، ماغدۇرسىز ئىدى، ئاچلىقتىنمۇ ياكى قورقۇنچتىنمۇ پۈتۈن ۋۇجۇدۇم سوۋۇپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ كۈنى پاجىئەلەرگە، ھېچ بولمىغاندا شۇ ئۈچ ئىنساننىڭ پاجىئەسىگە شاھىت بولۇپ، ئۆيگە ساق-سالامەت قايتىپ كېلىۋالدۇق. ئەمما، شۇنداق بىر پاجىئەنىڭ يەنە ئىككى كۈندىن كېيىن بېشىمىزغا كېلىشىنى ئويلىمىغاندۇق. ئەكرەم بىلەن قوشنا ئولتۇراتتۇق، مەھەللىنىڭ ئالدىغا چوڭلاردىن ئوغۇرلۇقچە تاماكا چەككىلى چىققاندىق، قېلىچ-توقماق تۇتۇشقان بىر توپ خىتايلار باستۇرۇپ كېلىپ ئۇچۇرغاننى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ، ئۇچۇرغان دۇكاننى-ئۆيىنى چېقىپ سەلدەك بېسىپ كېلىۋاتاتتى. مەھەللىنىڭ دارۋازىسىغا يۈگۈرۈپ قاچتۇق، ئۇجاياغا كېلىپ بولغان خىتايلارنى كۆرۈپ ئارقامغا يېنىپ قاچتىم، ئەكرەمنىڭ قانداق بولۇپ ئارقامدا قالغانلىقىنى بىلمەيمەن، تېرەكنىڭ ئېگىز جايغا چىقىۋېلىپ، قويۇق

يوپۇرماقلار ئارىسىدا ساق قالدۇم، ئەتراپ جىمىغاندا لالما ئىتتەك تام ياقىلاپ مەھەللە تەرەپكە ماڭدىم، قورقۇنۇپ ئادەمنى ئالقىنىغا ئېلىۋالغاندا ئىنساندا نە ۋىجدان، نە ئىمان بولمايدىكەن. دەرۋازا يېنىدا ئەكرەمنىڭ قانغا بويالغان ھالدا ياتقان جەستىنى كۆردۈم-يۇ، ئۇنىڭ يېنىغا بېرىشقا پېتىنالمىدىم....

- نېمە بولدۇڭ؟ جاۋاب بەرمەيسەنغۇ؟! - خىزمەتدىشىمنىڭ ماڭا تىكىلگەن كۆزلىرىگە قاراپ ئېسىمنى يىغدىم- دە، ئۇنىڭغا جاۋاب بەردىم:

- شۇنداق، جۇڭگولۇق. - بۇ جاۋابىم ئۆزەمگىمۇ يات ئاڭلىنىپ كەتتى، توۋۋا، ماڭا زادى نېمە بولدى؟!.....

كەچ، ئېغىر تىنىقلار بىلەن تاماكنىڭ ئىسىنى ئۆپكەمنىڭ چوڭقۇر جايلىرىغا سۈمۈرۈپ نىكوتىننىڭ كۈچىدە بېھۇش بولماقچى بولدۇم، نە ھاراق، نە نىكوتىن مېنى مەست قىلالمايۋاتاتتى، چۈنكى قەلبىمنى قوۋقۇنۇپ ئوۋلىۋالغان، قورقۇنۇپ مېنى ھەقىقىي مەنىدىكى ئىنسانلىقتىن ياتلاشتۇرغانىدى. ئاھ، ئاللاھ، مېنى نېمە ئۈچۈن ساڭا بولغان قورقۇنۇپ قاپلىمايدۇ؟!... كەچكى شەپقەتنىڭ قىزغۇچ نۇرى دېرىزىدىن كارۋاتتا ياتقان تىرىك جەستىمگە چۈشۈپ، مېنى قۇرۇلۇش مەيدانىدا قالغان ئۈچ جەستەننىڭ يېنىغا ئاپىرىپ تاشلىدى...

ۋەتەن دېگەن نېمە؟

28- سېنتەبىر، تۇنىسپىدىن ھالقىغىچە خىزمەت ۋە تۇرمۇشنىڭ تۈرلۈك خىياللىرى، ۋەتەنگە بولغان سېغىنىش، شېرىن ۋە ئازابلىق ئەسلىمىلەر بىلەن ئۇخلىيالمىغان بولساممۇ، ئادىتىم بويىچە سەھەر ئويۇنۇپ كەتتىم. ئالىي مەكتەپ ۋاقتلىرىمدا شەكىللەندۈرگەن بۇ ئادەت ماڭا كۆپ پايدىلارنى ئېلىپ كەلگەنىدى. رەھمەتلىك بوۋامنىڭ: "غەپلەپ بەك يامان نەرسە ئوغلۇم، بولا، ئورنۇڭدىن دەس تۇرۇپ كەت. سىرتلاغا چىقىپ باشقا ئىش قىلمىساڭمۇ ساپ ھاۋادىن نەپەس ئال. .." دەپ مېنى

سەھەر بامدات ۋاقتىدا ئويغاتقاندا تەكرار- تەكرار قىلغان سۆزى قۇلاق تۈۋىنىدە قايتا جاراڭلىغاندەك قىلدى. بىردىنلا ۋەتەنگە بولغان سېغىنىشىم قايتا قۇتراپ قالدى. كەسپىي تەپەككۈر قىلىش شەكلىمۇ، ياكى بوۋام ئۆگەتكەن: “ بالام مەسىلىنىڭ نېگىزىنى بىلىشنى بىل، پېشكەللىكىڭ بولسا يىلتىزنى تاپ، ئاندىن ئۇنى ھەل قىلالايسەن...” دېگەن ھېكمەتنىڭ تەسىرىمۇ، ھەرقانداق ئىش بولسا نېگىزىنى بىلىشكە قىزىقىدىغانلىقىم ئۈچۈن، بۇ سېغىنىش ھېسسىياتىنىڭ نېگىزىنى بىلىشكە ئۇرۇنۇپ باقتىم. ۋەتەن ئۇنىڭ نېگىزى دېيىش ئەلۋەتتە بەك ئاددىي بولۇپ قالاتتى. مەن ۋەتەندە بەلكىم 18 يىل ياشىغان بولسام كېرەك، كېيىن خىتايدا 6 يىلدىن ئوشۇق ياشىدىم، يەنە باشقا بىر دۆلەتتە بىر يىلدىن ئوشۇق ياشىدىم، ئويلاپ باقسام قۇرامىمغا يەتكەندىن بۇيان ۋەتەندىن ئايرىلىپ ياشاپتىمەن. شۇنچە يىللاردىن بۇيان ۋەتەنگە بولغان سېغىنىشىم ئارتىپ بارسا باردىكى، ھەرگىز كەلمەپ ياكى ئازلاپ قالمايدى. بۇ سېغىنىشنىڭ نېمە ئىكەنلىكى ئەلۋەتتە ھىجرەتتە ۋە مۇھاجىرەتتە ياشاۋاتقان ھەرقانداق بىر كىشىگە ئايان بولسا كېرەك. بىر گېرمانىيىلىك بىلەن سۆزلىشىپ قالغاندىم، ئۇيغۇرلارنى خېلى بىلىدىغان بۇ كىشىدىن، ئۇيغۇرلاردىن ئالغان ئەڭ چوڭ تەسىراتىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى سورىغىنىمدا: « ئۇيغۇرلار نەگىلا بارسا يۇرتىنى سېغىنىدىكەن، مەن بىر ئۇيغۇرنى كۆرگەن، 15 يېشىدا يۇرتىدىن ئايرىلغان، ھازىر ئاتىمىش ياشتىن ئاشتىمىكىن، چەتئەلدە 40 نەچچە يىل ياشاپمۇ يەنىلا 15 يىل ياشىغان جايىنى سېغىنىپ كۆز يېشى قىلغان...» دېگەندى. بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، كەلگۈسىدىكى ئۆزۈمنى ۋە ماڭا ئوخشاش ئۇيغۇرلىرىمنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈرۈپ كۆزۈمگە لىق ياش كەلگەندى. ئەلۋەتتە، ئۇيغۇردا بولىدىغان بۇنداق ھېسسىياتنى باشقىلارنىڭ چۈشۈنىشى قىيىن ئىدى. نېمە ئۈچۈن؟ دېگەن سۇئال يەنە كالىمغا كېلىۋېلىپ مېنى قىيناشقا باشلىدى. ۋەتەندە بولغان نۇرغۇن ئەسلىملىرىمنى ئەسلىدىم. ئەنە جىلتىكەمنى ئېسىپ مەكتەپكە ماڭغان تۇنجى كۈنۈم، مومام قولۇمدىن يېتىلەپ مېنى مەكتەپكە ئېلىپ ماڭغانىدى. مەكتەپكە دەسلەپتە بېرىشقا شۇ قەدەر نارازى ئىدىمكى، تۇغۇلۇپ 6 ياشقا كىرگىچە بەلكىم ھېچقانداق ئىشقا ئۇ قەدەر نارازىلىق ۋە قارشىلىقىمنى بىلدۈرۈپ باقمىغان بولسام كېرەك. شۇڭلاشقىمۇ مومام مېنى مەكتەپكە بارماي قويىمىسۇن دەپ، خېلى ۋاقىتلارغىچە قولۇمدىن تۇتۇپ ئېلىپ بېرىپ، تاكى دەرس

تۈگىگىچە يېنىمدا ئولتۇرغانىدى. ئاجايىپ شېرىن ئەسلىمە، مومامنىڭ يېنىمدا ئولتۇرۇپ مەن بىرگە دەرس ئاڭلىغانلىقى كۆز ئالدىمغا كەلگىنىدە كۆزۈمگە لىق ياش كەلدى. بىلىشىمچە بوۋام روسلارنىڭ تەربىيىسىنى كۆرگەن ئېنژىنر ياكى تېخنىك ئىدى. بوۋامنىڭ ماڭا ئۇيغۇرچە خەت يېزىشنى ئۆگۈتۈش ئۈچۈن قولۇمدىن تۇتۇپ خەت يازغۇزغانلىقى ھېلىمۇ يادىمدا، ئۇنىڭ كۈچلۈك ئالغانلىرىدىن كەلگەن ھارارەت ھېلىمۇ بارماقلىرىمدا قالغاندەك. كۆزۈمگە يەنە ياش كەلدى. كۈن چىقىشقا ئاز قالغانىدى، ئادەتتە بۇنداق چاغلاردا كەسپىي ماتېرىيال ياكى تىل ماتېرىيالى كۆرەتتىم. مانا بۈگۈن كومپۇتېر ئالدىدا ئولتۇرۇپ بۇ سېنىشنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى مۇلاھىزە قىلماقتىمەن. بۇ سېنىش بەلكىم شۇ ئەسلىملەردىن بولسا كېرەك. ئەمما ئۇ ئەسلىملەرگە قايتىقلى بولمايتتى، ۋەتەنگە بولسا قايتىقلى بولاتتى. ۋەتەندە نېمە قالدى؟ بوۋايلارنىڭ قەبرىسىمۇ؟ ياق، قەبرىلەر پەقەت ئۇلارنىڭ جىسمى كۆمۈلگەن تۇپراقلار، ئەڭ مۇھىمى ۋەتەن تۇپرىقى ئەسلىملەرنىڭ شاھىدى ئىدى.

يەنە ئەسلىملەرگە غەرق بولدۇم، ئاتا-ئانىم بىلەن بىرگە چاغلىرىم، بىرگە ئولتۇرۇپ تاماق يېگەن چاغلار. دىمىقىمغا شۇ تاماقلارنىڭ پۇرىقى كەلگەندەك بولدى. كەچلىك بازارلارغا بىرگە چىقىپ تونۇر كاۋاپ يېگەن چاغلار، ئۆپكە - ھېسىپ يېگەنلىرىمىز، پۇرچاق ئۇيۇتمىسى - سېرىق ئاش، سامسا، كالا - پاقالچەك، تۈرلۈك زىلىق - زىقسىز كاۋاپلار... ، رېستورانلاردا بولىدىغان تۈرلۈك نامدىكى قورما - قورداقلار، مەزىزلىك كۆكلەر - چۆپلەر، شورپىلار، مانتۇ، سامبوسا، پۈرە... دېگەندەك تۈكۈمە تائاملار، قازان كاۋاپلىرى...، مەزىزلىك ھىدلار، ئوخشىمىغان يۇرتنىڭ ئوخشىمىغان تاماقللىرى، تۈرلۈك - تۈمەن ناملاردىكى نانلار...، شۇلار خىيال قىلغىنىمدا ئاغزىمغا سېرىق سۇ كەلدى. ئانا-ئانىم بىلەن بىرگە يېزىلارغا بېرىپ يېگەن مېۋە - چېۋىلەر، شېرىن مېۋە شەربەتلىرى...، قىزىق ياز كۈنلىرىدە كۆللەردىكى زۇمرەتتەك سۇلار، دەرەخلەرنىڭ سايلىرىدا ئولتۇرۇپ قىلىشقان پاراڭلار، سۈرۈشكەن ئارمانلار، تۈزۈشكەن پىلانلار...پاھ، شۇ تۇرقى ئاتا-ئانىم بىلەن بىرگە ئۆتكۈزگەن شۇ مەنىلىك دەقىقىلەرنىڭ ئەسلىمگە ئايلانغانلىقىدەك رېئاللىق مېنىڭ گېلىمنى بۇغماقتا ئىدى. دادام بىلەن بىرگە دۇنيانىڭ ھەممە تېمىسى توغۇرلۇق پاراكىلىشىپ قالاتتىم، دادام ماڭا گويا ھەممىنى بىلىدىغاندەك بىلىنەتتى. ئۇنىڭ بىلەن مۇڭدېشىش، ئۇنىڭ دوستلىرى

بىلەن مۇگداشقاندا ئارىسىغا كىرىۋېلىپ ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاش مېنىڭ بالىلىق ئەسلىملىرىمدىكى ئەڭ قىزىقارلىق ئىشلارنىڭ بىرى بولسا كېرەك. ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ نېمىلەر توغۇرلۇق مۇگداشقانلىقى ماڭا تازا ئايدىڭ ئەمەس چاغلار كۆپ بولغانىدى. ئۇلار دىن توغۇرلۇق سۆزلىشىۋېتىپلا مىللەتنىڭ پارىڭىغا، مىللەتتىن دۇنيانىڭ، دۇنيادىن ئۆزىنىڭ تۇرمىشىغا، تۇرمۇشىدىن قانداق ساياھەت قىلىش دېگەندەك تېمىلارغا يۆتكۈلەتتى، بالىلىق تەپەككۈرۈم ئۇلارنىڭ تېما ئالمىشىشىغا يېتىشەلمەي گاگىراپ قالاتتى. دادام بىلەن كىتابخانغا تۇنجى كىرگەن چاغ ھېلىمۇ يادىدا، شۇ چاغدا خىتايلارنىڭ چاتما رەسىملىرىنى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىش مودا بولغان ۋاقىتلار بولسا كېرەك، بىر پارچە چاتما رەسىملىك كىتابنى قولۇمغا ئېلىۋېلىپ تاشلىغىم كەلمىگەنىدى. ئاتام قولۇمدىكى كىتابنى بىر قۇر كۆرۈۋەتكەندىن كېيىن، ئۇنى تاشلاپ قويۇپ قولۇمدىن يېتىلەپ بېرىپ «ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى» دېگەن توم كىتابنى قولۇمغا تۇتقۇزغانىدى. ئارىسىدا قىستۇرما رەسىمىمۇ بولمىغان، سىرتقى بېزىلىشى ھەم كىشىنى قىزىقتۇرالمىدىغان بۇ توم كىتاب مېنى ئۆزىگە قەتئىي جەلىپ قىلالمىغانىدى. شۇ چالاردا ساۋادىم چىقىپ، كىتاب ئوقىيالايدىغان دەرىجىدە چوڭ بولغان بولسام كېرەك، قانچە ياش ۋاقتىم ئىكەنلىكى يادىدا يوق. قانداق جېدەللەر بىلەن ئۇ كىتابنى ئالغانلىقىم، قانداق چاغلاردا ئۇنى ئوقۇشقا باشلىغانلىقىم ھەم يادىمغا كەلمىدى. ئەمما ئۇ كىتابنى ئېلىپ ئوقىغىچە بولغان ئارىلىقتا كىتابنىڭ سىرتى بىر قۇر يىرتىلىپ بولغانىكەن. كېيىن ئۇ كىتابقا قىزىقىپ قالدىم، چۆچەكلەردىكى تۈرلۈك-تۈمەن ئوبرازلار، رەڭدار ۋەقەلىكلەر، ئاق-قارا دېۋىلەر، يالماۋۇزلار، گۈزەل مەلىكىلەر، پالۋان يىگىتلەر، پادىشاھلار، پادىچىلار، تىلىسماتلار، كوھىقاپ سەپەرلىرى، پاھ، شۇ چاغدا قانداق بىر دۇنيا كۆز ئالدىمغا زاھىر بولغانلىقى ھېلىمۇ يادىدا تۇرۇپتۇ. ئۇ كىتابنى بىر توم، بىر تومدىن قىلىپ قانچە تومنى ئوقۇپ بولغانىدىم. پالۋانلارنىڭ يالماۋۇزلار بىلەن، دېۋىلەر بىلەن سۆيگەن يارىنى، چىرايلىق سىڭلىسىنى، ياشانغان بوۋا-مومىسىنى، يۇرت-خەلقىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن قۇربانلىق بەرگەنلىكى، كۈرەش قىلغانلىقى ئاستا-ئاستا مېنىڭ خاراكتېرىمدە ئۆزگۈرۈش ياساشقا باشلىغان بولسا كېرەك، شۇ چاغلاردىكى ساددا ھېسلىرىمدا كىملىرىنىدۇر دېۋىلەرگە، كىملىرىنىدۇر جادۇگەرلەرگە، كىملىرىنىدۇر ھىلىگەرلەرگە، كىملىرىنىدۇر يالماۋۇزلارغا ئوخشىتىپ

ئۆچمەنلىك قىلىپ قالاتتىم، ئەلۋەتتە ئۇنداق كىشىلەر مەن قانداقتۇر سەۋەبلەر بىلەن نارازى بولغان كىشىلەر ئىدى. قاچانلاردا قايسىدۇر قىزلارنى مەلىكىلەرگە، پەرىشتىلەرگە ئوخشىتىدىغان بولغانلىقىم يادىمدا قالماپتۇ. ئەمما يىگىتلىك قىزىقىشىنىڭ ئويغۇنىشىنى ھېس قىلغان ۋاقىتلىرىم ھېلىھەم يادىمدا تۇرىدۇ.

ئاپام ئەتكەن سۇيقاشنىڭ تەمى ئاغزىمغا كەلگەندەك بولۇپ يەنە ئاغزىمغا سېرىق سۇ كەلگەندەك قىلدى. ئاپامنىڭ تاماقلرى ئۆزگىچە ئىدى. نۇرغۇنلىغان ئوخشىمىغان ئاشپۇزۇللارغا، رېستورانلارغا كىرىپ غىزالىنىپ باقتىم، ئەمما ئاپام ئەتكەن تاماقتەك مەزىلىك تاماقنى قايتا يەپ باقمىدىم. كېيىن بىلسەم، ھەركىمگە ئۆز ئاپىسى قىلغان تاماق ئەڭ مەزىلىك بىلىنىدىكەن. تۇنجى شېئىرىمنى ئاپام ئىچكىرىگە ئوقۇشقا كەتكەن چاغدا ئۇنىڭغا بولغان سېغىنىشىم بىلەن يازغانىدىم. ئۇ شېئىرنى بىر پارچە رەسىم بىلەن ئاپامغا ئەۋەتىپ بېرىشنى تاپىلاپ ئوقۇتقۇچۇمغا بېرىپتىمەن، كېيىن مەكتەپ مەيدانىنىڭ قارا دوسكىسىغا ئۇ شېئىرنىڭ چىقىپ قالغانلىقى مېنى كۆپ خىجىلچىلىققا سالغانىدى. بالىلار شائىر ياكى قوشاقچى دېگەن لەقەمنى قويىۋالغانىدى. بالىلار شۇنداق ئاتىغاچقىمۇ ياكى ئۆزەمنىڭ راستلا شېئىر يازغىم بارمۇ، بىكار بولساملا شېئىر يېزىشنى ئادەتكە ئايلاندۇرىۋالغانىدىم. بىر ئوقۇتقۇچۇم بار ئىدى، ئۇ ماڭا شېئىر يېزىشنىڭ قائىدىلىرىنى ئۆگەتكەن ۋە شېئىر تۈرلىرى بىلەن تونۇشۇشۇم ئۈچۈن ماتېرىياللارنى بەرگەنىدى. ھەر قېتىم بىر نەرسە يېزىپ تاماملىسام شۇ ئوقۇتقۇچۇمنىڭ يېنىغا كىرەتتىم، ياشانغان ئوقۇتقۇچۇم مەن ئىشىكىنى چېكىپ كىرگىنىدە خۇشاللىقىدىن گۈللەنە قەللىرى ئېچىلىپ كېتەتتى، يازغان شېئىرىمنى ئوقۇپ بەزىدە كۈلۈپ كېتەتتى، بەزىدە قوشۇملىرىنى تۈرۈپ قولغا توم سىياھ قەلىمىنى ئېلىپ يەنە بىر قەغەزگە قايتىلاپ يېزىپ كېتەتتى. قانداقتۇر قاپىيە، روبىرو، رېتىم، بوغۇم سانى دېگەنلەرنى ماڭا تەكىتلەيتتى، تىل موللىقى ۋە گۈزەللىكى بىلەن مەزمۇنى گىرەلەشتۈرۈش ھەققىدە خۇددى مەن ئۇ گەپلەرنى چۈشىنىدىغاندەك سۆزلەپ كېتەتتى. ئەپسۇس، رەھمەتلىك ئوقۇتقۇچۇم بىلەن ئاخىرقى قېتىم يۈز كۆرۈشەلمەي قالدىم، ئۇنىڭ قەدرىنى تونۇپ يەتكىنىدە ئۇنىڭ قەبرىسىگە تىكەنلەر ئۆنۈپ بولغانىدى. ئاپام شېئىرلىرىمنى ئوقۇشقا بەك ئامراق ئىدى، شېئىرلىرىمنى ئوقۇسام شۇ قەدەر دىققەت بىلەن ئاڭلايدىكى، ئۇنىڭ چىرايىغا قاراپ پەخىرلىنىپ، مەغرۇرلىنىپ

كېتەتتىم. ئاتام ئۆزىنىڭ ئۇيغۇرچە مەكتەپتە ئوقىمىغانلىقىغا باقماي، ئۇيغۇر شېئىرىيىتى ھەققىدە نېمىلەرنىدۇر سۆزلەپ كېتەتتى، قايسىدۇر شائىرلارنىڭ ھاياتىغا ئائىت كىتابلارنى ماڭا ئېلىپ بېرىشكە ۋەدىلەرنى قىلىپ كېتەتتى. كىتابلىرىم چىقلاشقا، كىتاب جاھازام لىقلىنىشقا باشلىدى. توۋۋا، ئاتا-ئانام بىلەن چەتكە چىقىشتىن ئاۋۋال خوشلىشىشتىن بۇرۇن كىتابخانامغا كىرىپ كىتابلىرىمغا قاراپ كۆز يېشى قىلغانلىقىم تۇيۇقسىز يادىمغا يېتىپ قالدى، بۇ مېنىڭ كىتابلىرىم بىلەن ئىككىنچى قېتىم خوشلىشىم ئىدى. خىتايغا مېڭىشتىن بۇرۇنمۇ شۇنداق بولغانىدىم.

ئەمما ئۇ چاغدا يىلدا ئىككى قېتىم كېلىپ ئاتا-ئانام مەن يوق ۋاقىتلاردا ئېلىپ قويغان يېڭى كىتابلارنى ئوقۇپ بولۇپ جاھازىنى قايتا رەتلەپ قوياتتىم. ھازىر ئۇ پۇرسەتمۇ يوق ئىدى. ئاپام بىلەن بىرگە كىتاب رەتلەش تولىمۇ كۆڭۈللۈك ئىدى. بىر قېتىم ئاپام بىلەن بىرگە كىتاب رەتلەۋېتىپ بىر كىتابنىڭ ئىچىگە يۇشۇرۇپ قويغان خەت يادىمغا كېلىپ قالدى، ئۇ كىتابنىڭ نېمە كىتابلىقى يادىمدىن چىقىپ كەتكەنىدى. شۇ چاغدىكى ئەندىكىش ھازىر خۇددىي تاتلىق چۈشتەك يۈتسىكىمگە كونا رېتىمنى قايتىلاتقان دەك قىلدى. ئەجىبا ۋەتەن شۇنداق ئاجايىپ يۈرەك رېتىملىرىمۇ؟! ئاتا-ئانامغا « قاچان كېلىشىمنى ئېيتالمايمەن » دەپ چىڭ قۇچاقلىشىپ خوشلاشقاندىكى يۈرەك رېتىمى ھېلىھەم مېنى ئازابلىماقتا.

سەھەر ناشتا قىلىپ بولۇپ، ئىشقا ماڭغىچ ماشىنىدا كېتىۋېتىپ يولدا مەكتەپكە كېتىۋاتقان بالىلارنى كۆرۈپ يۈرىكىم يەنە ئېغىپ كەتتى. بىرچاغلاردا مەھەللىداشلىرىم ۋە ساۋاقداشلىرىم بىلەن مەنمۇ شۇ بالىلارغا ئوخشاش مەكتەپكە مېڭىشاتتۇق. يولدا بەزىلىرىمىز كېچە ئىشلىمىگەن تاپشۇرۇقنىڭ غېمىدە تاپشۇرۇق ئىشلەپ بولغانلارغا تاتلىقلارنى شېرىنكانى قىلىشىپ تاپشۇرۇقنى كۆچۈرۈشنىڭ كويىدا ماڭساق، بەزىلىرىمىز تەنەپپۈستە ۋە مەكتەپتىن قايتقاندا نېمە ئويۇنلارنى ئويناشنى مەسلىھەتلىشەتتۇق. يەنە بەزىلىرىمىز بولسا كېچە ئويۇن ئوينىغاندا نېمىلەرنىڭ بولغانلىقى، قايسى مەھەللىنىڭ بالىلىرى بىلەن ئۇرۇشقانلىقى ۋە كىملىرىنىڭ قانداق نوپىلىقى ھەققىدە سۆزلىشىپ ماڭاتتۇق. تۇرۇپلا، شۇ بالىلار يادىمغا يېتىپ قالدى.

ئۇلارنىڭ ئىسىملىرى ۋە تۈرلۈك ۋەقەلىكلەر خۇددىي كىنو لىنتىسىدەك كۆز ئالدىمدا زاھىر بولدى. ئىشخانىدا ئولتۇرۇپ يېزىشقا تېگىشلىك، رەتلەشكە تېگىشلىك ماتېرىياللارنى يېزىپ ۋە رەتلەپ بولۇپ، قەھۋە تەنەپپۇسىدە يەنە كومپۇتېرنى قولۇمغا ئېلىپ شۇ بالىلىق ئەسلىملىرىمگە قايتتىم. باشلانغۇچ ۋاقىتلاردا قەغەز ئايروپىلان ياساپ ئويناش مودا بولغانىدى، تەنەپپۇستە ياكى گىمناستىكىدىن كېيىن ئاسماندا يۈزلىگەن قەغەز ئايروپىلانلار ئۇچۇپ يۈرۈشەتتى، كىملىرىنىڭدۇر بېشىغا كىملىرىنىڭدۇر مۇرىسىگە قونۇپ قالاتتى بەزىلىرى. ئاجايىپ قىزىقارلىق ئوغۇللار ئويۇنلىرى بولاتتى، پۇتلىرىمىز ياكى قوللىرىمىز كۆكۈرۈپ كېتەتتى. توپ ئوينىتتۇق بەزىدە، بەزىدە كىملىرىنىڭدۇر ئۇرۇشۇشقا ئوتقۇيرۇقلۇق قىلىپ تاماشا كۆرۈشەتتۇق. ئوتتۇرا مەكتەپتە ۋاسكىتبول ئويناش مودا بولغانىدى، ۋاسكىتبول ئويناش شۇ چاغلاردا ئەڭ مەنىلىك ئىشلارنىڭ بىرى بولغانىدى. كىملىرىدۇر مەندىن قايسىدۇر قىزلارغا تەلەپ خېتى ئۈچۈن شېئىر يېزىپ بېرىشىمنى تەلەپ قىلىدىغان بولۇۋالغان، مەن ئەزەلدىن تونۇمغا، ئۆلپەتلەشمىگەن بالىلار مەن بىلەن ئۆلپەت تارتىشىدىغان، ۋاسكىتبول ئوينىسام بىرگە ئوينىشىپ بېرىدىغان بولۇۋالغان. ئويلاپ باقسام، شۇلارنىڭ ھەممىسى شېئىرنىڭ كۈچىدىن بولغان ئىكەن. نېمە دېگەن شېئىرنى ئەسلىمىلەر ھە؟! قايسىدۇر قىزغا ئوغۇرلۇقچە قارايدىغان بولۇپ قالغانلىقىم، قاچانلاردا بىرىنچى قېتىم بۇرتۇمنى ئالغانلىقىم، قاچانلاردا كىملىرى بىلەن كىملىرىنىڭدۇر ئۆيىدە تۈنەپ مۇڭداشقانلىرىمىز، ھەممىسى يادىمغا بىردىن-بىردىن كەلمەكتە. بەدىنىمدىكى شۇ چاغلارغا مەنسۇپ تاتۇقلارنىڭ قاچان، قەيەرلەردە قالغانلىقى ئاستا-ئاستا يادىمغا كېلىشكە باشلىدى. قەھۋە ئىچكەش كومپۇتېر ئېكرانىغا قاراپ خۇددىي شۇ ئەسلىمىلەر ئېكراندا قويۇلغاندەك كۈلۈمسىرەپ قويدۇم. ئاجايىپ تۇيغۇ قايتا دىلىمنى، يۈرىكىمنى، جىگىرىمنى، پۈتۈم جىسمىمنى ئوربۇۋالدى. ئاھ ۋەتەن، سەن شۇ ئەسلىمىلەرنىڭ شاھىدى-سەن. ئەمما، سەن زادى نېمە؟

ۋەتەن سېغىنىشىدىن تۇغۇلغان خىياللار بىلەن ۋەتەننىڭ نېمىلىكىنى ئېنىقلاش ئىستىكىم مېنى بارغانچە قىستىماقتا ئىدى. قانداقتۇر روماننىڭ، شائىرانە خىياللار ماڭا ۋەتەننى تەبىرىلەپ بېرىشكە ئۇرۇنماقتا، تارىخنىڭ سارغايغان ۋاراقلىرى ماڭا ۋەتەننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى شەرھىلەشكە تىرىشماقتا. ئەسلىمىلەر ماڭا ۋەتەننىڭ نېمە

ئىكەنلىكىنى تونۇتۇشقا تىرىشماقتا ئىدى. ۋەتەن دېگەن زادى نېمە؟ دېگەن سۇئال ماڭا جاۋاب تېپىشنى ئۆگەتمەكچى بولغاندەك قىلاتتى. تۇنجى قېتىم مەكتەپتە بىز ئۇيغۇرلار دېگەن سۆزنى ئاڭلاپ، ئۇيغۇر ئىكەنلىكىمىز بىلىپ، ئۆيگە كېلىپ ئاپامغا: «ئاپا، ئاپا، سەن بىلەمسەن، بىز ئۇيغۇر كەنىمى!» دېگەن سەبىيلىكتىكى تاتلىق سۆزۈم يادىمغا يېتىپ كۆلگۈم كەلدى. ئۇ بەلكىم مېنىڭ ئۇيغۇر دېگەن سۆزنى تۇنجى بولۇپ ئۆگەنگەن ۋاقتىم بولسا كېرەك؟! بەلكىم شۇندىن كېيىن ۋەتەندىكى بارلىق تۇرمۇش ۋە ھايات ئەسلىملىرىنى ئۇيغۇر سۆزى بىلەن تامغىلىغانلىقىم ئۈچۈن، شۇ ئەسلىمىلەر ماڭا ۋەتەن بولۇپ بىلىنگەندۇر؟ ياق، ئۇ ئەسلىمىلەر مېنىڭ باتىنى قۇرۇلماي قۇرغان ۋە تەپەككۈر شەكلىمىنىڭ ئەڭ ئاستىدىكى ئۇلى بولغان ئەندىزىنى شەكىللەندۈرگەن، شۇڭلاشقا ئۇلار ماڭا كىملىك تۇيغۇسى بەرگەندى. ئەنە شۇ كىملىك تۇيغۇسى ياكى تونۇش بەلگىسى مەندە ھامان ۋەتەن سېغىنىشىنى ئويغىتىپ تۇرغانىدى. ۋەتەن دېگەن سۆزنى گەرچە خىتاي كوممۇنىستىلارنىڭ ساختا ۋەتەننى تونۇشتۇرۇشقا ئۇرۇنغان تەشۋىقاتلىرىدىن بىلگەن بولسام كېرەك، ئەمما قاچانلاردا ئۇنىڭ مەن ئويلىغان ياكى مەن تەئەللۇق بولغان ۋەتەن ئەمەسلىكىنى تونغانلىقىم نامەلۇم. مەنچە، ھەرقانداق بىر ئۇيغۇر كىملىك تۇيغۇسى بار ئۇيغۇردا شۇنداق تېڭىرقاش بولۇشى تەبىئىي. چۈنكى، بىزدەك دۆلىتى بولمىغان مىللەتكە نىسبەتەن ۋەتەن تەبىرىنى ئېنىقلاش تولمۇ قىيىنغا توختايدۇ. باشقىلار، دېمەكچى بولغىنىم دۆلىتى بارلار، ياكى ئۆزىنى مەلۇم دۆلەتكە تەۋە دەپ ئويلايدىغانلاردا بەلكىم ۋەتەن ئوقۇمىغا نىسبەتەن بۇ قەدەر مۇرەككەپ تەپەككۈر بولۇشى ناتايىن. چۈنكى شۇ دۆلەتنىڭ جۇغراپىيىسى، ئىجتىمائىي، كۇلتۇر-مەدەنىي مەۋجۇدلىقى ئۇلارغا ۋەتەننى مەلۇم دەرىجىدە تەبىرلەپ بېرەلەيتتى. ئەمما، ئۇيغۇرغا نىسبەتەن ئۆزىنى «جۇڭگولۇق» دېيىش ئۇنداق ۋەتەن ئوقۇمىنى بېرەلمەيتتى. چۈنكى، ئىستىمالدىكى بۇ «جۇڭگو» ئوقۇمى بىلەن ئۇيغۇردىكى كىملىك تېڭىرقىشى ھەل بولمايتتى. چۈنكى ئۇ «جۇڭگو» تەبىرىدىكى كۇلتۇر-مەدەنىيەت، تىل، تارىخ، ئېرق، تۇيغۇ... ھەممىسى ئۇيغۇرغا تونۇش، ئەمما تەۋە بولمىغان نەرسىلەر ئىدى. ئەجىبا ۋەتەن شۇنداق كىملىك تېڭىرقىشىمدۇ؟ ياكى شۇنداق كىملىك تېڭىرقىشىمنىڭ جاۋابىمدۇ؟

ۋەتەنگە بولغان سېغىنىش تۇيغۇم تەپەككۇرۇمنىڭ يىراقلىشىشى بىلەن بارغانچە مۇرەككەپلەشمەكتە. تەپەككۇرۇم بىردىنلا ماڭا زامان باسقۇچلىرىنىڭ ۋەتەنگە تەبىر بېرىشتە ھېچقانداق چەكلىمىلىكى يوقلىقىنى تونۇتقاندەك بولدى. بىردىنلا بىر مۇھاجىر ئۇيغۇر بوۋاي بىلەن بولغان سۆھبىتىم يارىمغا يەتتى، ئۇنىڭ ئەسلىمىسىدىكى ۋەتەن مېنىڭ ئەسلىمەمدىكى ۋەتەندىن تامامەن پەرىقلىق ئىدى، ئەمما ئىككىلىمىزنىڭ ۋەتەنگە بولغان مۇھەببىتىمىز ۋە سېغىنىشىمىز ئوخشاشتى. مەن زامانىۋىي ئاۋات كوچىلارنى ۋە خىتاي تائام مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان ئاچچىق تائاملارنى ئەسلەپ قالاتتىم، بوۋاي بولسا توپىلىق يېزا يوللىرىنى، سەھەردا مەھەللىدە بولىدىغان خورازلارنىڭ چىلاشلىرى، ئىتلاۋنىڭ قاۋالىرى، قويلارنىڭ مەرەشلىرى، ئاتلارنىڭ كىشەنلىرى ۋە ئېشەكلەرنىڭ ھاڭراشلىرىنى ئەسلىگەنلىكى ماڭا سۆزلەپ بەرگەندى. ئىككىمىز ۋەتەننىڭ ئوخشىمىغان كۆرۈنۈشىنى ۋە ئوخشىمىغان زامانىنى ئەسلىشەتتۇق. ئەمما بۇ ئەسلىشنىڭ مەنبەسى بولغان ۋەتەن دېگەن ئۇقۇمغا بولغان تۇيغۇمىز ئوخشايتتى، ئۇنىڭغا بولغان مۇھەببىتىمىز ئوخشايتتى. بىردىنلا تەپەككۇرىمدا ۋاقىت ۋە زامان ھالقىغان ۋەتەن ئۇقۇمى ئاستا-ئاستا زاھىر بولۇشقا باشلىماقتا. ۋەتەن تارىخىدىكى ۋەقەلەر، پاجىئەلەر قەغەز يۈزىدە كۆرگەن بولساممۇ، ئەمما ئوبرازلىق ھالدا كۆز ئالدىمغا كەلمەكتە. ئۆزەم شاھىت بولغان ۋەقەلەر كۆز ئالدىمغا كېلىپ، بەزىدە سىياسەتتىن يىرگىنىپ قالىدىغان تۇيغۇمغا باسقۇنچىلىق قىلغاندەك مېنى يەنىلا سىياسىي زىيانكەشلىكنىڭ ۋە ئويۇنلارنىڭ قۇربانى بولغان شۇ خەلقىم ياشايدىغان تۇپراقتا بولغان ئىشلار خاتىرەمگە كۆرۈنمەكتە. سىياسىي سەۋەبلەر بىلەن قىسقا مۇددەتلىك تۈرمىگە سولانغان ۋاقىتىمىدىكى كۆرگەنلىرىم ۋە ئاڭلىغانلىرىم قايتا يادىمغا كېلىپ تېنىم قايتا شۈركىنىشكە باشلىماقتا. بىردىنلا مەن بىلەن بىر كامپۇدا ياتقان خوتەنلىك بالىنىڭ سىماسى كۆز ئالدىمغا كەلگەندەك بولدى، ئۇنىڭ بېلەكلىرىدىكى كىشەندىن قالغان تاتۇقلار، دۈمبىسىدىكى، پۇتىدىكى تاتۇقلار، بارماقلىرىدىكى، يۈزىدىكى يارا ئىزلىرى... يۈرىكىم ئېغىپ، شۇ چاغدىكى غەزەپكە ئايلانغان، ئەمما پارتلاشقا يېتىنالمىغان تۇيغۇلىرىمنى قايتا ئويغاتقاندەك بولدى. باشلانغۇچتىكى چىرايلىق قىز ساۋاقداشلىقىمنىڭ نامىزغا بارغان كۈن يادىمغا كېلىپ قالدى، ئۇنىڭ خىتاي ئىشلەمچىلەر تەرىپىدىن باسقۇنچىلىققا ئۇچىراپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكى جامائەتكە ئاشكارىلىنىشى

چەكلەنگەن سىر ئىدى. شۇ كۈنكى نامازغا كەلگەن ساقچىلارغا بولغان يىرگىنىش ھېسسىياتىمنى تۈرمىدە كۆرگەنلىرىم تېخىمۇ كۈچەيتكەندى. كىچىكىمدە بىرگە ئوينىغان بالىلاردىن قانچىسىنىڭ جاھان ھەلەكچىلىكىدە ساقچى بولغانلىقى ماڭا تېخى ئېنىق ئەمەس، ئەمما بەشىنچى ئىيۇل قىرغىنىدىن كېيىن ۋەتەنگە قايتقىنىمدا شۇلاردىن بىرىنىڭ مېنى توسىۋالغانلار ئارىسىدا ئىكەنلىكى يادىمغا يەتتى.

شۇنداق ئاچچىق ئەسلىمىلەرمۇ ۋەتەنگە بولغان ھېسسىياتىمنىڭ بىر قىسمى ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىشقا مەجبۇر بولماقتا ئىدىم. قايسىدۇر بىرىنىڭ: «مىڭلىغان قۇربانلارنىڭ قېنى بەدىلىگە كەلگەن ئاپتونۇم رايون بۇ، ئەمدى بىز بۇ جايدا يات خەق بولۇپ قېلىۋاتىمىز دېسە ماۋۇ كەلگۈندىلەرنىڭ ئالدىدا...» دېگەن سۆزى بىلەن غايىپ بولغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەندى نەۋرە ئاكام. شۇ سۆز يادىمغا يەتكەن دەقىقىدە ۋەتەن تۇپرىقىدا بولغان تارىخى ۋەقەلەردىن قانلىق ئىنقىلابلار ۋە كۈرەشلەر خاتىرىمىنى چەكتى، شۇنداق، ئۇلارمۇ ۋەتەننىڭ بىر قىسمى ئىدى.

«ۋەتەننىڭ قەيەردە» دېسە خەرىتىدىن كۆرسىتىپ بېرىدىغانلارغا ھەۋەسلىنىپ كېتىمەن. چۈنكى، ئۇلار خەرىتىدىن ۋەتەننى كۆرسەتكىنىدە كىشى كالىسىغا ئازدۇر-كۆپتۇر شۇلارغا ئائىت ئۇقۇم كېلەتتى. ئەمما، مەندىن باشقىلار ئوخشاش سۇئالىنى سورىغاندا مەن خەرىتىنى تۇرۇپ ھېچ نېمىنى ئۇلارغا ئېنىق چۈشەندۈرۈپ بېرەلمەيتتىم. چۈنكى، ئۇلارغا نىسبەتەن ئۇ توخۇسىمان دائىرنىڭ قويرۇق تەرىپىگە جايلاشقان تېرىتورىيىمۇ باشقا جايلىرىغا ئوخشاشلا ئىت-مۆشۈك گۆشى يەيدىغان كۈلتۇر-مەدەنىيەت چەمبىرىدە ئىدى. بىردىنلا ۋەتەن كۈلتۇر-مەدەنىيەت بولسا كېرەك، دېگەن تار مەنىدىكى مۇتلەق شەرتلەر پىسخىكىسىدا بولدۇم. ئەمما بۇنداق قىلىپ ئۆزەمنى ئالدىيالىمايتتىم. ئەسلىملىرىمگە سىڭىپ كەتكەن، چۈشلىرىمدىمۇ ۋە ئوڭۇمدىمۇ تونۇش بولغان تىل ۋە كۈلتۇر-مەدەنىيەت ئامىللىرى ماڭا ۋەتەندەك بىلىندى. شۇنداق، ئۇلارمۇ ۋەتەن تۇيغۇسىنى شەكىللەندۈرىدىغان مۇھىم ئامىللار ئىدى. تەپەككۈرۇم ئائىلىۋېي دائىرىدىن ھالقىپ، تېخىمۇ كەڭ دائىرىلەرگە قاراڭ ماڭماقتا. ئەمما، بۇ دائىرە قانچە ھالقىسىمۇ، گېئوپولىتىكىلىك جەھەتتە بىزگە «قېرىنداش مىللەت» بولغان ئاشۇ خەقنىڭ كۈلتۇر-مەدەنىيىتى ماڭا ھەرقانچە تونۇش بولسىمۇ، مېنىڭ تەپەككۈر دائىرىم

ئىچىدە ماڭا ۋەتەن ھېسسىياتى بېرەلمىگەندى. دېمەك مەن ئويلانغان ۋەتەن خەرىتىدىن ۋەتىنىنى كۆرسىتىپ بېرەلەيدىغانلارنىڭ تەپەككۇرىدىكى ۋەتەن بىلەن كۆپ پەرىقلىق ئىدى. بۇ ۋەتەن تېرىتورىيىسى سىياسىي چىگرالار ئايرىلغان خەرىتىلەردە ئېنىق چىگراسى ئايرىلغان ۋەتەن ئەمەس ئىدى. ئاھ، ۋەتەن، سېنى ئاستا-ئاستا تونىۋاتقاندەك قىلىمەن. سەن شۇنداق بىر ۋەتەنكى، قەلبىمىزدە باشقىلارنىڭ ۋەتىنى ئۇلارنىڭ قەلبىدە قانداق ئۇلۇغ بولسا، سەنمۇ بىزنىڭ قەلبىمىزدە شۇنداق ئۇلۇغدۇرسەن! ئەمما، سەن بىزنىڭ كىملىكىمىزنى باشقىلارغا چۈشەندۈرۈشتە نۇرغۇنلىغان تېڭىرقىشىغا سەۋەبچى بولىسىز. بۇ سېنىڭ كەمچىللىكىڭ ئەمەس، بىزدەك قۇربان بېرىشكە پىتىنالمىدىغان پەرزەنتلىرىڭنىڭ سەۋەبىدىندۇر. شۇنداق، سەندە سەن ئۈچۈن بارلىقىنى تەسەددۇق قىلغان ئانىلار، ئاتىلار، قىزلار ۋە يىگىتلەر يېتىلىپ چىققان، ھەم داۋاملىق يېتىلىپ چىقىۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭمۇ سېنىڭ باغرىڭدا ياشاۋاتقان، زۇلۇمدا، خىرىستا، قوقۇنچتا ياشاۋاتقان قېرىنداشلىرى بار، ئەمما ئۇلار سەن ئۈچۈن قۇربان بېرىشنى سېغىنىشنىڭ جاۋابى دەپ بىلگەنلەر بولسا كېرەك، ھامان قۇربانلىق بېرىپ ياشاپ كېلىۋاتىدۇ، يەنە نۇرغۇنلار قۇربانلىق بېرىش يولىنى تاللاش ئالدىدا تەمتىرەۋاتىدۇ. بىزنىڭ ساڭا بولغان ھېسسىياتىمىز ئوخشاش، ئەمما بۇ ھېسسىياتقا جاۋاب ئىزدەش يولىمىز ئوخشىمايدىكەن. ھەتتا بەزىلىرىمىز بۇنداق ھېسسىياتقا جاۋاب ئىزدەش تەپەككۇرىنىمۇ قىلىشنى ئۆزىگە ئەرزىمەس ھېس قىلىدىكەن ياكى ئۇنىڭدىن قورقىدىكەن. سەن بەزىدە سىياسىي ئۇقۇم بولۇپ قالغانلىقىڭ ئۈچۈن، نۇرغۇنلىغان ساڭا بولغان ھېسسىياتىمىزنى ئۇنداق سىياسىي ئۇقۇملاردىن چىگرا ئايرىغان ھالدا ئېنىقلاشقا تىرىشىدىكەنمىز، ئەمما ئۇ خاتا يۆنۈلۈشتە ساڭا تەبىر بېرەلمەي قالدىمىزكەن. ئەي ۋەتەن، سەن قۇربان بېرىش يولى ئوخشىمامسەن؟! قۇربان بېرىش ئارقىلىق ساڭا بولغان سېغىنىش ھېسسىياتىمىزنىڭ ۋىسالىغا يېتىدىغان ئوخشىمامدۇق؟! بۇنىڭغا ھەربىر ۋىجدان ئىگىسى ئوخشىمىغان جاۋابلارنى بېرىشكە تىرىشىدۇ. بەزىلەر قۇربانلىقنىڭ ۋىسال يولى ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىدۇ، بەزىلەر «زامانغا قاراپ ئىش تۇتۇش» دېگەن پەلسەپە بىلەن تەسلىم بولۇشقا ماڭىدۇ... مەنچۇ؟ سىزچۇ؟ سىلەرچۇ؟

ۋەتەنگە بولغان ھېسلىرىم تەپەككۇرىمنى يىراق-يىراقلارغا ئېلىپ كەتتى. كۆك ئاسمانغا قاراپ كۆزلىرىم ياشقا تولدى، كۆزلىرىمنى ئاچچىق يۇمىۋېتىپ ياشلارنى يۇتۇۋەتتىم-دە، ئىشخانغا كىرىپ خىزمىتىمنى داۋاملاشتۇرۇشقا باشلىدىم. ئاھ يۈرىكىم، سېغىنىش رېتىملىرىدا تىپىرلاپ كېتىۋاتاتتىڭ، سېغىنىشنىڭ مەنبەسى بولغان ۋەتەن ئىبارىسىگە جاۋابىڭنى تاپتىڭمۇ؟

باتۇرنىڭ پاناھلىق تىلىشى

ھېكايە

باتۇر لاگىردىن چىقىپ ئاپتوبۇس بىلەن بەخت يولىدىكى كۆچمەنلەر ئىدارىسىگە سىياسىي پاناھلىق كۈنۈشمىسى بەرگىلى ماڭدى، ئۇ ئاپتوبۇستا كېتىۋېتىپ ئانا تىلىدىكى يول بەلگىلىرىگە، ئېلان تاختىلىرىغا قاراپ ئىچ-ئىچىدىن سۆيۈنۈپ كېتىۋاتاتتى.

- مانا ئۇيغۇرنىڭ دۆلىتى دېگەن، بۇ تۇپراققا مىڭ جاپالارنى تارتىپ، قانچە چاقىرىم يوللارنى پىيادە بېسىپ ئاران قەدەم باستىم. ئەي ئانا تۇپراق، سەن ئۇيغۇرنىڭ كىملىكىنىڭ بەلگىسىدۇرسەن! ئۇيغۇرنىڭ كۆكۈرىدىغان ۋە مىللىي كىملىكىنى ساقلايدىغان تەختىدۇرسەن. بۇ قەدىمىي مىللەتنى دۇنيا مىللەتلىرى قاتارىدا دائىم قەت كۆتۈرگۈزىدىغان سەھنىسىدۇرسەن! سېنىڭ ئۈچۈن قانچىلىغان قانلار تۆكۈلدى؟! مىللىي ئارمىيە ماناس دەرياسى بويىغىچە قانچىلىغان قۇربانلىقلارنى بەرگەندى، سوۋىت مەسلىھەتچىلىرىنىڭ ۋە ھەربىي قوماندانلارنىڭ بويىرىقى بىلەن قوشۇن ماناس دەرياسىدا ئۈرۈمچىگە ھۇجۇم قىلىشتىن توختاپ قالغاندا، قانچىلىغان كىشىنىڭ ئىچى ئاچچىق

بولغاندۇ؟ قانچىلىغان مىللىي ئەسكەرلەر قان يىغلاپ بۈيۈك غەلبىنىڭ قولغا كېلىشى ئۈچۈن قۇربان بولغان سەپداشلىرىنى ئەسلەپ ماتەملەر تۇتقاندۇ؟! ...

- دىڭ-دوڭ، ئالدىمىزدىكى بېكەت كۆچمەنلەر ئىدارىسى... - ئاپتوبۇسنىڭ ئاپتوماتىك سىگنالى ئۇنى خىياللاردىن ئويغاتتى. ئۇ پاكىزە كېيىنگەن كىشىلەر بىلەن، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئەڭ كونا، ئەڭ تەرەققىي قىلغان دۆلىتىنىڭ پۇخرالىق سالاھىتى بىلەن مەغرۇر يۈرۈپىدىغان مىللەتداش ئۇيغۇرلىرى بىلەن بىرگە ئاپتوبۇستىن چۈشۈپ، 20-ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا بىنا قىلىنغان، قويۇق مىللىي مېمارچىلىق پۇرىقىدىكى بىناغا كۆز تاشلىدى. مۇشۇ بىنا ھەققىدە كۆپ ھىكايەتلەرنى ئاڭلىغانىدى باتۇر.

باتۇر كوممۇنىست خىتاي دۆلىتىدە ئۆز كىملىكى ئۈچۈن تەمتىرەپ يۈرگەن چاغلىرىنى ئەسلىدى. شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىل بولغان، خىتاي كوممۇنىستىك ھاكىمىيىتى تەختكە چىققاندىن كېيىن، قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى سوۋىت قىسىملىرى بىلەن غەرب ۋە شەرق تەرەپتىن شەرقىي تۈركىستان زېمىنىغا ھۇجۇم قىلىپ كىرىپ مىليونلىغان تاجاۋۇزچىلار يەرچىشلەپ مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، خىتاي دۆلىتىدە ئۇيغۇر مىللىتىگە بولغان ئومۇمىي مىللىي نەپرەت شەكىللەنگەنىدى. خىتاي زېمىنىدا قېلىپ قالغان ئۇيغۇرلار ئەنە شۇ مىللىي نەپرەت سەۋەبىدىن مىللىي زۇلۇم تارتقان ۋە قىرغىن قىلىنغانىدى. باتۇر ئائىلىسى ئەنە شۇنداق ئۇيغۇر ئائىلىلىرىدىن بىرى ئىدى.

ئۇنىڭ كۆنۈشمە ۋاقتىغا يەنە بىر سائەتتىن ئارتۇق ۋاقىت بار ئىدى. باتۇر ئىككى يۈز مېتىرچە يىراقلىقتىكى ماناس مىللىي قۇربانلار باغچىسىغا بېرىپ قارىغايىلار ئارىسىكى بىر ياغاچ ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ خىياللىرى پەرۋاز قىلىپ ئۇ ئوقىغان تارىخ بەتلەرگە كەتكەنىدى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا ماناس قەھرىمانلىرى زاھىر بولماقتا:

مىللىي ئارمىيە ماناس دەرياسى بويىدا سوۋىت ئىتتىپاقىنىڭ بېسىمى بىلەن ھۇجۇمنى توختىتىشقا مەجبۇر بولغانىدى. مىللىي قوشۇن ئارىسىدا باتۇر ئىسىملىك قىران پىدائىي يىگىتمۇ بولۇپ، ئۇمۇ باشقا ئەسكەرلەرگە ئوخشاشلا تىت-تىت بولماقتا ئىدى، “ ئەنە ئۈرۈمچى شەھىرى كۆز ئالدىدا دېگۈدەك جايدا، قانچە جاپالار بىلەن مۇشۇ جايغىچە قانچىلىك قۇربانلارنى بېرىپ كەلدى مىللىي قىسىم؟! ئەجىبا بىزنىڭ قۇربانلىق

بېرىشىمىز پۈتۈن شەرقىي تۈركىستان تۇپرىقىدا مىللىي ھاكىمىيىتىمىزنى تىكلەپ،
ئىستىلاچى خىتايلارنىڭ ئىشغالىدىن قۇتۇلۇش ئەمەسمىدى؟!“ دېگەن ئويلار ئۇنىڭلا
ئەمەس، بەلكى نۇرغۇن ئەسكەرلەرنىڭ كاللىسىدا يوغان سۇئال بەلگىسىنى قويغانىدى.

- ياق، بۇنداق بولغاندا خىتايغا پۇرسەت يارىتىپ بەرگەنلىك بولىدۇ، ھازىر بار بولغان
ئەسكىرىي كۈچىمىز بىلەن تامامەن خىتاي ئۈستىدىن غەلبە قىلالايمىز! - باتۇر
پىدائىي ئىچىدە ئويلانغانلىرىنى يوشۇرمايلا پىشقەدەم ئەسكەر توختاخۇنغا ئېيتتى.

- دېگىنىڭ ئورۇنلۇق يىگىت، ئەمما بىزنىڭ بېشىمىزدا ھازىر ئاۋۇ ئۆيدىكى رەسىيلىك
قوماندانلار بار، ئۇلار توختا دېسە توختىماي ئاماللىرىمىز يوقتە... توختاخۇن
موخۇركىسىنى ئورغاچ سەل قازاق چىراي، تەمبەل بەستىلىك ئۇيغۇر يىگىت باتۇرغا
تىكىلدى.

- ياق ئاكا، بىز ئۆز تەغدېرىمىزنى ھامان ئۆزىمىز قولىمىزغا ئېلىشنى بىلىشىمىز كېرەك!

- ئۇنداق دېگىنىڭ بىلەن بىزدەك كىچىك مىللەتنىڭ كۈچى يوق تۇرسا، روسلار خىتاي
بىلەن بىرلىشىپ باستۇرۇپ كەلسە بىزنى يوق قىلىۋېتىدۇ، بىلمەمسەن سىتالىن
ياۋروپادا مىليون كىشىلىك قوشۇن بىلەن نېمىسلارنى مەغلۇپ قىلدى، ئۇ قولىنى بىرلا
شىلتىسە بىزنى يوق قىلىۋېتىدۇ! ئۇنىڭ ئۈستىگە قولۇڭدىكى قۇرال شۇلاردىن
كېلىدىغان تۇرسا...- روھلان ئىسىملىك خېلى ئوقىغان پىدائىي موسابايلارنىڭ زاۋۇتىدا
ئىشلەنگەن خۇرۇم بىلەن تىكىلگەن ئۆتۈكىنى لاتا بىلەن ئەرتكەچ، شۇ گەپلەرنى
قىستۇردى.

- ياق، بىزدە كۈچ يوق ئەمەس، بىزدە ئىرادە بار، ئىرادە دېگەن كۈچتۇر! نىشانىڭغا
بولغان ئىرادەڭ يوق بولدى دېگەنلىك، كۈچۈڭ يوق بولدى دېگەنلىكتۇر! ...- پىدائىي
باتۇر شۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ ئورنىدىن تۇردىدە يىراقتىكى قارىغايىنىڭ تۈۋىگە
كېتىپ قالدى.

تۈن قاراڭغۇسى تاغنىڭ سوغۇقىدا گۈلخانلار ئەتراپىغا توپلاشقان ئەسكەرلەرنى يوشۇرۇپ قېلىشقا قابىل بولالمىغانىدى. گۈم قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ پىلىموتنىڭ ئاۋازى تاتىلداپ كەتتى. روس مەسلىھەتچى ۋە قوماندانلار تۇرغان ئۆي ئوت دېڭىزىغا ئايلانغانىدى. ھەممە ئورنىدىن تۇرۇپ قۇراللىرىنى ھەر تەرەپكە قاراتقاچ:

- خىتايلار كەلگەن ئوخشايدۇ! دىققەت!... دەپ ۋارقىرىشۋاتاتتى. شۇ ئەسنادا قولغا مەشئەل كۆتۈرگەن بىر قارا سايە يوغان تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ۋارقىردى:

- قېرىنداشلار!... جاراڭلىق ئاۋاز خۇددىي زەمبىرەك ئاۋازىدەك يىراقلاردىن ئەكس سادالارنى قايتۇرۇپ ھەممىنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتتى.

- قېرىنداشلار، بىز بۈگۈنگە كەلگىچە قان كېچىپ كۈرەش قىلدۇق، نۇرغۇن قېرىنداشلىرىمىز شېھىت بولدى، نۇرغۇنىمىز ئاكا-ئىنىمىزدىن، ئاچا-سىڭلىمىزدىن، ئاتا-ئانىمىزدىن ئايرىلدۇق، ئۇلار مۇشۇ جايغا كەلگىچە بولغان ئۇرۇشلاردا قۇربانلىق بەردى. چۈنكى ئۇلارنىڭ قەلبىدە شۇنداق بىر ئارمان بار ئىدى، ئۇ بولسىمۇ مۇستەقىل دۆلىتىمىزنى قۇرۇش ئارمانى ئىدى! توختاخۇن ئاكىنى بىلىسلىرىم، ئۇ ئەنە ئاراڭلاردا تۇرىدۇ. ئۇ خىتاي ئايرۇپىلانلىرى بىزگە ھۇجۇم قىلىپ كەلگەندە ئۇلارنى پىلىموت بىلەن ئېتىپ چۈشۈرگەن مەرگەن! ئۇنىڭ قىزى ئارزىگۈل تارانچىلار ئىچىدە ھەممە پەخىرلەنگىدەك ئەقىللىق ھەمشىرە ئىدى، ئارزىگۈلنىڭ ئارىمىزدىكى قانچىمىزنى قۇتقۇزغانلىقى، قانچىمىزنىڭ يارىسىنى ئادالەت تەڭلىكىنى ھېچكىم ساناپ باقمىغان. ئاراڭلاردا قانچىلىغان ياش يىگىتلىرىمىز ئۇنىڭغا ئاشىق ئىدى، ئۇ بىزنىڭ پەرىشتىمىز ئىدى! ئۇنىڭ جەسىدىنى ئېچىنىشلىق ھالەتتە تاپقان كۈن يادىڭلاردىمۇ، خىتايلار ئۇنى دەپسەندە قىلىپ، ئىچكى ئەزالىرىنى نەيزە بىلەن يىرتىپ ئېلىپ، پەرىشتىدەك جىسمىنى قارىغايغا پۇتىدىن ئېسىپ قويغانىكەن. ئابدۇللا ئىنىمىز يادىڭلاردىمۇ، ئۇ غۇلجا ئايرۇپورتقا ھۇجۇم قىلغاندا ئەخەتجاننى قۇتقۇزمەن دەپ ئوق تېگىپ ئېغىر يارىلانغانىدى، بىچارە ئۆلۈش ئالدىدا بىزگە “ ۋەتەن ئۈچۈن چوقۇم غەلبە قىلىمىز!” دەپ جان ئۈزمىگەنمىدى. ئەمەتچۇ، تۇرسۇنچۇ، باھاۋدىنچۇ، بابۇرچۇ، ئاكا-ئۇكا ھەبىبۇللاچۇ، ئەزھەرچۇ، خالمۇراتچۇ، سېيىتچۇ، ... نۇرغۇن قېرىنداشلىرىمىز قۇربانلىق بەردى، ئۇلار ھېلىمۇ يادىڭلاردىمۇ؟! نۇرغۇنسى قۇچىقىڭلاردا جان ئۈزدى،

ھەممىسىنىڭ كۆزلىرى ۋە تەننىڭ ئەركىن كۆكىگە قادىلىپ جان ئۈزدى! بىزنىڭ مەقسىتىمىز، شۇ شېھىتىلىرىمىزنىڭ مەقسىدى ئۇرۇشنى مۇشۇ جايدا تاماملاشمىدى؟ ياق، بىزنىڭ مەقسىتىمىز مۇستەقىللىق، ئەركىنلىك، باراۋەرلىك ئىدى! ئەنە، خىتاي باسمىچىلىرىنىڭ مەركىزىگە ئاز قالدۇق، بۇ جايدا لاگىر تىكىپ يېتىشىمىز بىزنى مەغلۇبىيەتكە باشلاپلا قالماي، بەلكى مىڭ تەسلىكتە مېڭىغان قۇربانلارنى بېرىپ تىكلىگەن مىللىي ھاكىمىيىتىمىزنى بەربات قىلدۇ، مىللىتىمىزنى قايتىدىن قۇللۇققا، مۇستەملىكىگە مۇپتلا قىلدۇ! بىزنى ئۆز مەنپەئەتى ئۈچۈن تەسلىم قىلدۇرماقچى بولغان رەسلىكلەرنىڭ كۈلىنى كۆككە سورىۋەتتىم. ئەمدى بىزنى توسۇيدىغان ئادەم يوق! ياراتقۇچىمىزدىن كەلگەن كۈچ بىزگە ھەمراھ! بىزنىڭ بۈگۈنكى قۇربانلىقىمىز ئەتىكى ئەۋلادلارنىڭ مۇستەقىللىقتىن ۋە ئەركىنلىكتىن بەھرىمان بولۇشى ئۈچۈندۇر! قۇربانلىق شەرەپتۇر، بىز قۇربان بولۇشقا بەل باغلىغان، ئۆلسەك شېھىت، قالساق غازى دېگەن شۇئار بىلەن ئوتتۇرىغا چىققان پىدائىيلارمىز! قولۇڭلارغا قۇرالىنى ئېلىڭلار، ئۈرۈمچىگە قاراپ ئاتلىنىمىز، ئۈرۈمچىدىن تۇرپانغا، تۇرپاندىن قۇمۇلغا قاراپ ماڭىمىز، قۇمۇلنى ئالدۇق دېگەنلىك دۆلىتىمىزنى ئالدۇق دېگەنلىك، خىتاينىڭ كىرىشى ئېغىزىنى ئېتىۋالدۇق دېگەنلىك! مەيلى قانچىلىك قۇربان بېرىش بولسۇن، ھامان غەلبىنى قولغا كەلتۈرىشىمىز لازىم! ھۇررا!...

باتۇر ماناس قۇربانلار باغچىسىدا ئولتۇرۇپ شۇ تارىخنى ئەسلەشكە باشلىدى، ئەلۋەتتە ئۇ تارىخنى باتۇر قەغەز يۈزىدىن كۆرگەن، ئەمما ئالدىدا ئۇ مىڭ مۇشەققەتتە كەلگەن مىللىي دۆلىتى تۇرۇپتۇ، تەرەققىي قىلغان ئۇيغۇر شەھەرلىرى تۇرۇپتۇ، مانا بۇلار ئاشۇ تارىخنىڭ داۋامى ياكى بۈگۈنكى ئەينىكى ئىدى.

باتۇر سائىتىگە بىر قارىۋېتىپ كۆچمەنلەر ئىدارىسى تەرەپكە قاراپ ماڭدى، ئارىلىق گەرچە ئىككى يۈز مېتىردەك قىلىسمۇ، ئەمما ماناس دەرياسىدىكى ھەربىي ئۆزگۈرۈشتىن مۇستەقىل ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ بۈگۈنگە قەدەر تەرەققىي قىلىپ، كۆچمەن قۇبۇل قىلغۇدەك دەرىجىگە كېلىشى ئۈچۈن قانچە مىڭ چاقىرىملىق مۇساپىلەردە نۇرغۇنلىغان شېھىتلەرنىڭ قەبرىسى قالغانىدى. ئۇيغۇرلار ئۆزىگە تايىنىشىنى ئۆگۈنۈپ مىللىي مۇستەقىللىقنى قولغا ئالغاندىن، مۇستەقىللىقنى ساقلاش ئۈچۈن سوۋىت بىلەن ۋە

خىتاي بىلەن قانلىق ئۇرۇشقاندىن ھازىرغىچە مىللىي مۇستەقىللىقتىن پەخىرلىنىدىغان ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەر زامان قان ۋە جان بېرىشكە تەييار ئەۋلادلارنى تەربىيەلەپ چىققانغا قەدەر قانچىلىق قۇربانلار بېرىلگەندۇ؟! باتۇر ھەربىر قەدىمنى ئالغىنىدا مىللىي تېرىتورىيىسى بولغان بۇ زېمىنغا بولغان مۇھەببىتى ئاشماقتا ئىدى.

- مەن بۇ تۇپراققا قان ۋە جان بېرەلەيدىغان ئۇيغۇر نەسلىدىن بىرنى كۆپەيتىش ئۈچۈن كەلدىم، مىللىي خورلۇقنى ئۈنۈتمەيدىغان ئەۋلادلارنى ئۆز دۆلىتىدە چوڭ بولسۇن دەپ كەلدىم.. باتۇر كۆچمەنلەر ئىدارىسىدىكى چىرايلىق بۇرت قويغان خىزمەتچى يىگىتنىڭ: ”نېمە ئۈچۈن پاناھلىق تىلەيسىز؟“ دېگەن سۇئالىغا شۇنداق جاۋاب بەرگەچ ئۇنىڭ ئارقىدىكى تامغا ئېسىلغان كۆك بايراققا مۇھەببەتلىك نەزىرى بىلەن قاراپ قويدى.

خاتىمە:

مەزكۇر ھىكايە ئىككىنچى قېتىملىق جۇمھۇرىيەت ئىنقىلابىنىڭ غەلبە قىلىپ، ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ مۇستەقىللىقى 21-ئەسىرگىچە ساقلانغان دېگەن تەسەۋۋۇرنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىش ئارقىلىق يېزىلغان بولۇپ، بىر ئۇيغۇر قېرىنداشىمىزنىڭ ئېيتىپ بەرگەن خىياللىرىغا ئاساسەن ئۆزگەرتىپ يېزىلدى. مەقسەت مىللىي مۇستەقىللىقنىڭ نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقىغا بولغان تونۇشىمىزنى تېخىمۇ ئاشۇرۇش ئىدى. ئەلۋەتتە بۇندىن باشقا ھېسابلارنى ۋە مەنىلەرنى ھېس قىلغانلار بولسا، ئىجابىي مەنىلەر بولسا ھەم مەزكۇر ئەسەرنىڭ مەقسىتى دېيىشكە بولىدۇ. ياراتقۇچى ئىگىمىز مۇرات - مەقسەتلىرىمىزگە يەتكۈزگەي!

زۇلمەت كېچە

ھېكايە

ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانى ئاياقلىشىپ ، قالدۇق قالغان جىددىيلىككە يىپىياتى مېنى تېخى ئەمدىلا قويۇپ بېرىشكە باشلىغان ئىدى. نېمە ئۈچۈنكىن ، يېقىندىن بۇيان يۈرىكىم بىر خىل ئىسسىق ئېقىملاردا بولىدىغان بولۇپ قېلىۋاتاتتى. ئاپام ئاشخانىدا تاماق قىلىۋاتىدۇ ، بۈگۈن ئۇ ماڭا تولىمۇ گۈزەل كۆرۈنۈپ كېتىپ بارىدۇ ، ئۆز ئاپامنىڭ بۇنچىلىك گۈزەللىكىنى ھاياتىمدا خۇددى بىرىنچى قېتىم ھېس قىلغاندەك ، خۇشاللىق ۋە مەغرۇرلىنىش تۇيغۇسى باتىنىمغا تولدى. ئاپامنىڭ يېنىغا بېرىپ ئارقىدىن ئۇنى چىڭ قۇچا قىلىۋالدىم. ئاپام مېنىڭ ھېسسىياتىمنى چۈشەنمىدى بولغاي:

- ۋايجان ، چوپچوڭ بولۇپ قېلىپمۇ مۇنداق ئەركىلىگەن بارمۇ ، ماڭ مېھمانخانىغا چىقىپ ساقلاپ تۇر ، بۇنداق قىلساڭ قولۇمنى كۆيدۈرۈۋالسىمەن جۇمۇ.. دەپ تاتلىق كۈلۈپ تۇرۇپ مېنى ئاشخانىدىن چىقىرىۋەتتى. ئاپامنىڭ ئانىلىق ھىدى قىلىۋاتقان مەزىلىك تاماق ھىدى بىلەن قوشۇلۇپ پەرزەنت بولغان مېنى تېخىمۇ مەست قىلدى. گەرچە كۈندە كۆرۈپ تۇرساممۇ ئاپامغا بولغان بۇنچىلىك كۈچلۈك مۇھەببىتىمنى بۈگۈن ھېس قىلغاندەك قىلىۋاتاتتىم. گۈلى رەيھاننىڭ مەزىلىك پۇرىقى كېلىپ تۇرغان سۇيقاش پەتنۇستا ئېلىپ كېلىنىپ ئۈستەلگە قويۇلدى.

- ۋاھ ، بەك ئوخشاپتۇ جۇمۇ ، ئاپا ، - دەپ بولۇپ ، ئاشنىڭ ئىسسىقلىقىغا باقماي ، پۈۋلەپ- پۈۋلەپ قويۇپ ، نېمىگىدۇر ئالدىرىغاندەك تېز- تېز يېپىشكە باشلىدىم. ئاپامماڭا ھەيران بولغاندەك قاراپ قويۇپ:

- ۋاي بالام، بۈگۈن باشقىچىلا تۇرسەنغۇ؟ بىرەر قىز ساۋاقدىشىڭدىن خەت تاپشۇرۇۋالمىغانسەن؟- دەپ مەسخىرە قىلغاندەك كۈلۈپ قويدى. توۋۋا، ئاپام بىلەن بەزىدە دوستتەك ئۆتەتتۇق، ئۇ مېنىڭ ئەڭ يېقىن ئەسەرىم ئىدىم. ئۇنىڭ ھازىرقىدەك كۈلۈمسىرىشىنى مەن بەكلا ياخشى كۆرەتتىم، ھەر قېتىم ئۇنىڭ بۇنداق كۈلكىسىنى كۆرگىنىمدە ئۇنىڭ كۆزىدىن ئۆزۈمنى ئەمەس، بەلكى مەرھۇم ئاتامنىڭ سىماسىنى كۆرگەندەك قىلاتتىم. بەلكىم بىچارە ئاپام شۇنداق چاغلاردا مەندىن ئاتامنىڭ كېلىشكەن سىماسىنى كۆرگەندەك بولىدىغاندۇ- ھە.

بەزىدە ئاپامنىڭ ھوجرىسىغا يوشۇرۇنىۋېلىپ ئاتامنىڭ رامكىلانغان سۈرىتىنى قۇچاقلاپ يىغلاۋاتقانلىقىنى بايقاپ قالمەن، لېكىن بۇنداق چاغلاردا ئۇنىڭ يېنىغا كىرىپ ئۇنىڭ بىلەن بىرگە يىغلاپ سېلىشتىن تولمۇ قورقمەن. يۈرىكىمدە ئۇزۇن مەزگىل بېسىلىپ قالغان ياشلارنىڭ بىراقلا تۆكۈلۈپ، ئاپامغا تەسەللىي بېرەلمەكتە يوق، ئۇنى تېخىمۇ ئازاپقا قويۇشىدىن ئەنسىرەيمەن. ئاھ، ئاتا! ئائىلىنىڭ تۆۋرۈكى، پەرزەنتىنىڭ ئۈلگىسى بولغۇچىدۇرسەن، ماڭا تېخى ئۈلگە بولمايلا كېتىپ قالغانلىقىڭدىن بەكمۇ ئەپسۇسلىنىمەن!

ئاتا، سېنىڭ نېمە سەۋەبتىن تۈرمىگە كىرگەنلىكىڭنى ھېچكىم ماڭا دەپ بەرمىدى، مېنىڭ يادىمدا قالغىنى سېنىڭ باشقىلار ھۆرمەت قىلىدىغان يازغۇچى ئىكەنلىكىڭ ئىدى. قانداقلارچە بولۇپ تۈرمىگە مەھكۇم جىنايەتچى بولۇپ قالغانلىقىڭ پەقەتلا كاللامدىم ئۆتمەيدۇ. ئوغرىلىق قىلغانىدىڭ؟ ياق، مېنىڭچە بۇ مۇمكىن ئەمەس، سەن ھەر قېتىم سىرتلارغا چىقىپ قايتىپ كەلگىنىڭدە قولۇڭدا ئۈنچە-مەرۋايىت ئەمەس، بەلكى كونا كىتابلار بولاتتى. شۇ كىتابلارنى كىملىرىڭدۇر ھاجەتخانىلارغا تاشلاپ، ئوچاققا قالاپ خار قىلغانلىقىنى ھېكايە قىلىپ بېرەتتىڭ. شۇڭا سەن ئۇلارنى ئوغرىلىغان ئەمەس، ئەگەر شۇنداق بولغان تەغدىردىمۇ تۈرمىگە كىرگىدەك گۇناھ ئەمەس. ئادەم ئۆلتۈرگەنمىدىڭ- يا؟ ياق، مېنىڭچە بۇمۇ مۇمكىن ئەمەس، سەن شۇنچە تەمبەل- بەستلىك كىشى بولساڭمۇ، ھەتتا قوي سويۇشقىمۇ قولۇڭ بارمايتتىم. ھېلىقى قېتىم قۇربان ھېيت بولغاندا چوڭ دادىمىلارنىڭ ئۆيىگە بېرىپ قۇربانلىق قوي سويماقچى بولغاندا، «قاراپ تۇرۇپ بىرتىرىك جاننى قۇربان قىلىشقا كۆڭلۈم

ئۇنىمايدىكەن، باشقا بىرىنى چاقىرىپ سويدۇرايلى» - دەپ قوينى ئۆزۈڭ ئۆلتۈرۈشكە ئۇنىمىغانلىقىڭ، قوي سۇيۇپ بەرگەن قوشنىمىزنىڭ: «ئاتاڭغا ئوخشاش قاندىن قورقىدىغان بولۇپ قالما» - دەپ، ئۇنىمىغانلىقىڭغا باقماي قوينىڭ قېنىنى يۈزۈمگە سۈركەپ قويغانلىقى ھېلىمۇ يادىمدا تۇرۇپتۇ. گۆشىنى يەيدىغان قوينى ئۆلتۈرۈشكە بارمىغان قولۇڭنىڭ، ئىنساننىڭ جېنىنى ئېلىشقا بارىدىغانلىقىغا ئىشەنمەيمەن...

مەزىلىك تاماقنى يەپ بولۇپ، ئاپامغا ياردەملىشىپ قاچىلارنى يويۇپ بەرگەچ يەنە خىيالغا كەتتىم. سېنىڭ تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلىپ ئۆيگە بىرتېرە - بىرئۇستىخان بولۇپ قايتىپ كەلگەنلىكىڭ ھەر قېتىم كۆز ئالدىمغا كەلگىنىدە قارچۇقامنى ياش تۇمانلىرى باسدۇ. ئاتا، شۇ چاغلاردا سېنىڭ بەستلىك قەدىڭنى قانچىلىك سېغىنغانلىقىم، شۇ ھالىتىڭ بىلەن ئىلگىرىكى سالاپەتلىك قامىتىڭ سېلىشتۇرما بولۇپ كالىمدا نۇرغۇن سۇئاللارنى تۇغدۇرغان ئىدى. نېمە ئۈچۈنكىن ھەتتا مەسئۇلىيەتسىز دەپ سېنى قەلبىمدە ئەيىبلەيمۇ ئۈلگۈرگەن ئىدىم. ھەممە ھۆرمەتلەيدىغان ئىنسان ۋە ھەممە ھۆرمەتلەيدىغان ئائىلە بىردىنلا ھەممە قاچىدىغان، ھەتتا يىرگىنىدىغان ئىنسان ۋە ئائىلىگە ئايلانغان، ھەممە ھەۋەس قىلىدىغان پەرزەنت، ھەممە مەسخىرە قىلىدىغان پەرزەنتكە ئايلانغان ئىدى. شۇلارنىڭ ھەممىسى سېنىڭ كاساپىتىڭدىن بولغان ئىدى. نۇرسىزلانغان قارچۇغىلىرىڭ ساقچىلار تەرىپىدىن قۇرۇقلانغان كىتاب ئىشكابىڭغا تىكىلگەندە كالىپلىرىڭ بىلەن تەڭ رەۋىشتە تىترەپ كېتەتتى. شۇ چاغلاردا سېنىڭ قەلبىمدىكى ئوبرازىڭنىڭ قانچىلىك خۇنۇكلەشكەنلىكى، ئاپام بىلەن ئىككىمىزنى ئاشۇ كىتابلارچىلىكمۇ كۆرمىگەنلىكىڭنى ھېس قىلغاندەك بولغانلىقىم ئۈچۈن، سەندىن قانچىلىك نەپەس تەلەنگەنلىكىم ھېلىمۇ يادىمدا. ئاتا، سېنىڭ يۈرىكىمدىكى ئوبرازىڭنىڭ قانچىلىك مۇرەككەپلىكىنى تېخى تونۇپ يېتەلمەيۋاتقان بولسام كېرەك.

- ئارمان، بۈگۈن ھېچ يەرگە چىققۇچى بولما جۇمۇ! - ئاپامنىڭ بويرۇق تەلەپپۇزى بىلەن قىلغان سۆزى مېنى خىياللاردىن ئويغاتتى.

- نېمە بولدى، ئاپا؟ تۇيۇقسىزلا بۇ گەپنى قىلىپ قالدىڭغۇ؟ - دەپ سورىدىم ئاپامنىڭ جىددىيلەشكەنلىكىنى يوشۇرالمىغان چىرايىدىن ھەيران بولۇپ.

- ھېچ نېمە بولمىدى، ئىشقىلىپ بۈگۈن تالاغا چىقمايسەن - ھە! - ئاپامنىڭ كەسكىنلىك چىقىپ تۇرغان كۆزلىرىدىن ئۇنىڭغا ماقۇل بولماي قايىل قىلالمايدىغانلىقىمنى بىلىپ بېشىمنى لىڭشىتقاچ « لەببەي ئاپا! » دەپ ئاپامغا ئەركىلەپ ئۇنى رازى قىلماقچى بولدۇم. ئۇ يېنىمغا كېلىپ ئادىتى بويىچە چاچلىرىمنى قالايمىقان قىلغاچ بېشىمنى سىلاپ پەس قىلىپ، پىشانەمگە سۆيۈپ قويۇپ: « پاكىزە يۇيغىن » دەپ قويۇپ چىقىپ كەتتى. گەرچە ئاپام نېمىدىندۇر جىددىيلىشىۋاتقاندەك قىلىسىمۇ، مەندىن ئۇ ئىشنى مەخپىي تۇتۇشنى تاللىغاندەك قىلاتتى. « بوپتۇلا » دېدىم ئىچىمدە، چۈنكى بۇ ئۇنىڭ ئادەتلەنگەن خۇيى ئىدى.

ئاتا، خىياللىرىم يەنە سەن ئۆيگە قايتىپ كەلگەن شۇ چاغلارغا كەتتى. ئۇ چاغلار ھاياتىمدىكى ئەڭ ئازاپلىق چاغلار بولسىمۇ، نېمە ئۈچۈن دائىم شۇ چاغلارنى خىيالىي زىيارەت قىلىپ تۇرىدىغانلىقىم ماڭا نامەلۇم. بەلكىم ئىنسان مېڭىسى ئەڭ ئازاپلىق چاغلارنى ئەڭ ياخشى ئەسكە ئالىدىغان بولسا كېرەك؟ سەن تۈرمىدىن قايتىپ كېلىپ سەكراتقا چۈشكەن بىماردەك چۈشىنىكسىز ئازاپلاردىن ئىڭراپ ياتقان شۇ بىرنەچچە كۈن ماڭا قايتا - قايتا قىلغان ھېلىقى سۆزۈڭ ھېلىمۇ قۇلاق تۈۋىمىدە جاراڭلايدۇ. « ئاتاڭ ئۇيغۇر، ئۇيغۇر بولۇپ ياشاپ ئۆتتى، يەنە ئۇيغۇر پېتى ئۆلىدىغان بولدى، سەنمۇ ئۇيغۇرلىقىڭنى ئۇنۇتما بالام! » - دەپ ماغدۇرسىز ئاۋازىڭ بىلەن شۇنداق ئېيتقان ئىدىڭ. ئۇ چاغلاردا سېنىڭ شۇ ئەقىدەڭ ئۈچۈن ئائىلىمىزنىڭ بەرگەن قۇربانلىقلىرىنى كۆرۈپ ساڭا نارازى بولغان، ھەتتا سەندىن نەپرەتلەنگەن بولساممۇ، ھېلىقى كۈنى بولغان « ساۋاقداشلار تارقاش چېپى » دا * (ئاپتوردىن: مەكتەپپۈتتۈرگەندىن كېيىن ساۋاقداشلار ھەر جايغا تارقىلىش ھارپىسىدا بولىدىغانىيغىلىش.) چىن يۈرىكىمدىن كۆيگەن، ئۇزۇندىن بۇيان ئاشق بولغانلىقىمنى بىلدۈرەلمەي يۈرگەن شۇ قىزنىڭ ماڭا سەن توغرىلۇق دېگەن سۆزىدىن كېيىن ساڭا بولغان ھېسسىياتىمدا زور ئۆزگىرىش بولغان ئىدى.

- ئارمان، مېنىڭ سىزگە قانچىلىك ھەۋەس قىلىدىغانلىقىمنى بىلەمسىز؟ مەن ئاتامنىڭ قىزى بولسام، سىز مىللەت ئوغلنىڭ بالىسى! - ئۇ قىزنى خالىي جايدا سۆيۈۋېلىش

تەمەسىدە تۇرغىنىدا، ئۇنىڭ ماڭا قىلغان بۇ دەبدەبىلىك سۆزى غىدىقىمنى كەلتۈرگەن ئىدى.

- ھا-ھا-ھا، سىزنى بىكارغا بىزنىڭ مەكتەپنىڭ شائىرەسى دېمەيمىز- دە! ئاجايىپ گەپلەرنى قىلىسىز جۇمۇ، ئەقىدە.. دېدىم كۈلۈپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا يېقىنلاشقاچ. يۈرىكىمدە قىزغا بولغان ئىشق ئوتى لاۋۇلدىماقتا ئىدى. قۇتىرىغان توڭگۇزغا ئوخشاش قىزغا ئېتىلغۇم كېلىۋاتقان بولسىمۇ، تومۇرۇمدىكى يېشىمغا ئەگىشىپ قويۇقلىشىۋاتقان ئەزەللىك ھورمۇنىنىڭ غىدىقىلىشىدىن بولۇۋاتقان بۇ ۋەسۋەسىگە كۈچۈمنىڭ يېتىشىچە قارشى تۇرىۋاتاتتىم.

- سىز قايسى مەكتەپنى ئارزۇغا تولدۇردىڭىز؟- قىزنىڭ يېقىملىق ئاۋازى مېنىڭ تەسەۋۋۇرلىرىمنى ئاياقلاشتۇردى.

- ئىچكىردىكى بىر قانچە مەكتەپنى تولدۇردۇم، سىزچۇ؟- مەنمۇ قىزدىن قايتۇرۇپ سورىدىم، گەرچە قىزنىڭ قايسى مەكتەپلەرنى تولدۇرغانلىقىنى بىلسەممۇ، ئۇنىڭ بىلەن بىر مەكتەپكە بېرىپ قېلىش ئارزۇسىدا ئۇنىڭغا ئوخشاش مەكتەپلەرنى تولدۇرغان بولساممۇ، لېكىن يەنىلا قەستەن ئۇنىڭدىن سورىغان ئىدىم.

- مەنمۇ ئىچكىردىكى بىر قانچە مەكتەپنى تولدۇردۇم، لېكىن ئوقۇش پۈتتۈرگىچە داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇشۇم ناتايىن، چۈنكى ئىچكىردىكى مەكتەپلەرنى يېزىشتىكى سەۋەبىم، ئىچكىرگە ئۆتۈپ قالسام، نوپۇسۇمنى يۆتكەپ بارغاندىن كېيىن پاسپورت ئېلىش، ئاندىن چەتكە چىقىپ ئوقۇيمەن....

- زەيتۇنخاننىڭ بوينىدا ئالتۇن بىلەن كۆمۈش بار...- تېلپونۇم سايىراپ كەتتى. «نازىركوم» نى قۇڭغۇراق مۇزىكىسى قىلىپ قويغان ئىدىم. خىياللىرىم يەنە بىر قېتىم بۇزۇلدى، قاچىلارنى يۇيۇپ بولۇپ چايقاۋاتقان ئىدىم. قولۇمنى پەشتامغا ئەرتىپلا تاماق ئۈستىلىگە قويۇپ قويغان يانفونۇمنى ئالماقچى بولدۇم.

- ۋەي، كەچۈرۈڭ، ئارمان يوق، خوش ئەمىسە!- ئاپام يۈگۈرۈپ كېلىپ تېلپونۇمنى ئېلىپ، قارشى تەرەپنىڭ گېپىنى ئاڭلىمايلا قويىۋەتتى. ئاپامنىڭ بۇ نورمالسىزلىقلىرى مېنى تېخىمۇ بەك ئەجەپلەندۈرۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزەمنى بېسىپ ئۇنىڭغا:

- ئاپا، ھەجەپ قىزىق بولۇپ قاپسەنغۇ بۈگۈن؟ مېنى قىزلاردىن كۈنلەۋاتامسەن نېمە؟- دەپ ، چاندۇرماي زورغا چاقچاق قىلدىم .

- ئارمان ، بۈگۈن مەيلى نېمىلا بولمىسۇن سىرتقا چىقمايسەن جۇمۇ بالام،- ئاپام تېخىمۇ بەك جىددىيلىشىۋاتقاندا قىلاتتى . ئۇنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى بۇنداق بىنورماللىقى مېنى ئەنسىرىتىپ قويغىلى تۇردى . « زادى نېمە ئىش بولدى؟» - دېگەن خيال بىلەن قاچا- قۇچىلارنى يۇيۇپ بولۇپ ، كومپيۇتېر ئالدىدا ئولتۇرغان ئاپامنىڭ يېنىغا كىرىشىمگىلا ، ئاپام كومپيۇتېر ئېكرانىنى ئۆچۈرۈۋەتتى .

- ئاپا ، نېمە بولدۇڭ؟ بەك غەلىتلا ئىشلارنى قىلسەنغۇ بۈگۈن؟- دېدىم ئاپامغا چاقچاق ئارىلاش مەسخىرىلىك كۈلكە بىلەن .

- بالام ، ماڭ ياتقىڭغا كىرىپ ئۆتكەندە ئالغان رومانىڭنى ئوقۇغىن . بۈگۈن كۆڭلۈم بىسەرەمجان ، كىرىپ بالدۇر ئۇخلاپ ئارام ئالغىن .- دېدى ئاپام بويرۇق مەنىسى چىقىپ تۇرغان تەلەپپۇزنى سىلىقلاشتۇرۇشقا تىرىشىپ .

- بولىدۇ ، ئاپا . مەيلى نېمىلا بولمىسۇن ، ھەممە ئىشلار ئۆتۈپ كېتىدۇ . كۆڭلۈڭگە شەيتان كىرىۋالغان ئوخشايدۇ ، قورقما .- دەپ قويۇپ چىقىپ كەتتىم .

ھوجىرامغا كىرىپ تورۇستقا قاراپ ياتقاچ يەنە خىيالغا پاتتىم . « سۇئۇستى باغچىسى» دا ئەقىدە بىلەن پۈتمىزنى سۇغا چىلاپ ئولتۇرغان ئىسسىق كۈن :

- زەر تۇمارنى ئېسىۋېلىپ دىۋانە ،

ھاياجاندا سۆزلەر: « ئاتام مىراسى ،»

سۆيۈۋېلىپ ئۆزگىلەرنىڭ يارىنى ،

« ۋىسال قۇچتىم ھاياتنىڭ نە دەۋاسى .» - دەپ ئادىتى بويىچە ماڭا

شېئىردېكىلىماتسىيە قىلىپ بەردى ئەقىدە .

- پاه، بىزنىڭ سەنەمجان ئالامەت شائىر قىز جۇمۇ! ئۆزىڭىز يازدىڭىزما؟- دەپ سورىدىم. مەن ئاشىق گۈزەل قىزنىڭ لەۋلىرىگە قاراپ قېلىپ، شېئىرنىڭ نېمە مەزمۇندا ئىكەنلىكىگە دەماللىققا دىققەت قىلالىمىغان بولساممۇ، لېكىن ئەقىدەنىڭ ئاغزىدىن مەنىسىز شېئىرنىڭ چىقمايدىغانلىقىغا ئىشەنچىم بار ئىدى.

- ياق، باشقا بىر شائىرنىڭ. مەنىسىنى چۈشەندىڭىزمۇ؟- سورىدى قىز ماڭا ئاتەش كەبى نۇرلۇق كۆزلىرىنى تىكىپ.

- بىر ئالجوقا دىۋانىنىڭ ھېكايىسىگە نىغۇ؟ ساتىرامۇ نېمە، ئادەمنى چالدىغان گەپلەرنى قىلىپتۇ... دېدىم ئۆزۈم يادىمغا ئالغان بىرقانچە سۆزنى يادىمغا ئېلىپ.

- ئۆتەپ بېرىگە، سىزنىڭ ئەلسۆيگەن يازغۇچىنىڭ پۇشتى بولۇپ قالغىنىڭىز! خۇمىسلىق قىلىۋاتىسىز ھە؟ ئاۋۇ دىۋانىنىڭ «ئۇيغۇر» نىڭ سىمۋولى ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ.... قىزنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بىردىنلا رەھمەتلىك ئاتامنىڭ ئۆلۈش ئالدىدا قىلغان ئەڭ ئاخىرقى بىر ئېغىز گېپى يادىمغا كېلىپ، مەرھۇم ئاتامنىڭ شۇ چاغدىكى سىماسى كۆز ئالدىمدا زاھىر بولدى. تۈننىسى، ئاپام مېنى سىلكىپ ئويغۇتۇپ:

- قوپە بالام، ئاتاڭ بولالماي قالدى.. دېگەن يىغلاپ ئېيتقان سۆزلىرىدىن چاچراپ تۇرۇپ ئۇنىڭ يېنىغا بارغانىدىم. ئاتامنىڭ نۇرسىز كۆزلىرى چىراقنىڭ نۇرىدىنمۇ، ياكى جەننەتنىڭ سايىسىدىنمۇ بىلىمدىم يۇرۇپ كەتكەن ئىدى. ئۇ خۇددىي نەپەستىن قىيىنلىۋاتقان دەك تىترىسىمۇ، ئېغىر نەپەس ئاۋازىنى ئاڭلاپ تۇراتتۇق. ئورۇق، ماغدۇرسىز قوللىرى بېلىكىمنى چىڭ سىقىپ تۇراتتى.

- ئۇيغۇر.... ئاتامنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر ئېغىز گېپى شۇ بولغان ئىدى.

- ئۇيغۇر! ئۇيغۇر! ئۇيغۇر! ئۇيغۇر!.... دېرىزىدىن كىرگەن ئاۋاز خىياللىرىمنىڭ يەنە بۇزۇلۇشىغا سەۋەب بولدى. مېھمانخانا ئۆيىنىڭ دېرىزىسىگە يۈگۈرۈپ بېرىپ سىرتقا قارىدىم، قىزىرىشقا تېخى ئۈلگۈرمىگەن شەپەق نۇرىدا يۈزلىگەن ئۇيغۇر قىز- يىگىتلەر، ئاكا- ھەدىلەر، ئاتا- ئانىلار «بەش يۇلتۇزلۇق قىزىل بايراق» تۇتقان بىرقانچە كىشىنىڭ ئارقىدىن ئەگىشىپ توۋلاشقىنىچە، قۇرۇق قول ھالدا رەتلىك قەدەمدە توپلىشىپ كېتىپ باراتتى.

- ئاپا - ئاپا، قاراڭ نامايىش بوپتۇ! - ھاياجانلىق تەلەپپۇزدا ئاپامنى چاقىردىم. ئاپام مېنىڭ چاقىرىشىمغا قاراپ ئولتۇرمايلا مەن بىلەن تەڭ دېگۈدەك دېرىزە تۈۋىگە كېلىپ بولغان ئىكەن. - ھەممىسى ئۇيغۇر دەپ توۋلىشىۋاتىدۇ، بىزمۇ چۈشەمدۇق ئاپا! - دېدىم يېنىمدا پەستكە قورقۇنچ نەزىرىدە قاراپ تۇرغان ئاپامغا قاراپ.

- چاڭ! - كاپتىمغا تەگكەن تەستەك دەستىدىن ھاياجانلىرىم بىردىنلا غەزەپكە ئۆزگەرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئاپامنىڭ ياش يۇقى كۆزلىرىنى كۆرۈپ ئاچچىقىمنى بېسىپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا:

- ئاپا، مېنى نېمىگە ئۇرۇسەن؟ - دېدىم ئامال بار غەزەپ تەلەپپۇزىنى يوشۇرۇپ. ئاپام مېنى تۇيۇقسىزلا چىڭ قۇچاقلاپ تۇرۇپ:

- بالام، مۇشۇنداق بىر كۈنلەرنىڭ كېلىپ سېنىڭمۇ ئاتاڭغا ئوخشاش كېتىپ قېلىشىڭدىن بەك قورقاتتىم. مەيلى نېمىلا ئىش بولمىسۇن قۇلاق تېنىچ بولغانغا يەتمەيدۇ، سەن مېنىڭ بىر تاللا بالام، ھەرگىز ئۇ كىشىلەر قاتارىغا قوشۇلۇپ قالما! - دېدى ئاپام يىغا ئارىلاش تىتىرەڭگۈ تەلەپپۇزدا.

- توۋۋا قىلدىم، ئاپا. قىزىقچىلىق بولامدىكىن دەپ چىقايلى دەپتىمەن، خاپا بولمىغىنە! بۇنچە قورقۇپ كەتكىدەك ئىش يوق، - دېدىم ئاپامغا ئۆزۈمنىڭ چوڭ بولۇپ قالغانلىقىمنى بىلدۈرىدىغان تەلەپپۇزدا. بايقى شاپىلاق دەستىدىن يۈزۈم قىزىۋاتقان بولسىمۇ، ئاپامغا غەزەپلىنەلمەي، ئەكسىچە ئۇنىڭ يېشىدا ئېرىپ كەتكەن ئىدىم.

- ئۇيغۇر! ئۇيغۇر! ئۇيغۇر! ئۇيغۇر!... - دېرىزىدىن نامايىشچىلارنىڭ جاراڭلىق ساداسى داۋاملىق كىرىۋاتاتتى. ئۇ جايدا كىملىرىنىڭ بارلىقى، نېمە ئىشلارنىڭ سادىر بولىۋاتقانلىقى مېنى قىزىقتۇرسىمۇ، لېكىن ئاپامنىڭ ئالدىدا بەرگەن رازىلىقىم بويىچە سىرتقا خالىغانچە چىقالمايتتىم. چىقسام نېمە ئىشلارغا چېتىلىپ قالىدىغانلىقىم ماڭا نامەلۇم ئىدى. كاللام بىردىنلا يۇرۇپ كەتكەندەك بولدى، ئاپامنىڭ نېمە ئۈچۈن بىردىنلا غەلىتە بولۇپ قالغانلىقىنى چۈشەنگەندەك بولدۇم. ئۇنىڭدىن:

- ئاپا، سەن بۇ ئىشنى بۇرۇنلا بىلىدىكەن سەن - ھە؟ غەلىتە بولۇپ قالغانلىقىڭ شۇ سەۋەبتىنمۇ؟ - دەپ سورىدىم.

- ئارمان، ئاتاڭنىڭ نېمە سەۋەبتىن تۈرمىدە ياتقانلىقىنى بىلمەسەن بالام؟ - تۇلۇمدىن توقماق چىققاندەك جاۋاب كۈتۈپ تۇرغىنىمدا سورالغان بۇ سوئال مېنى گاڭگىرتىپ قويدى.

- ياق ئاپا، ماڭا ھېچكىم دەپ بەرمىدى، لېكىن باشقىلاردىن ئاڭلىشىمچە سىياسىي جىنايەتچى بولۇپ ياتقان ئىكەن، شۇمۇ؟ - قايتۇرۇپ سورىدىم ئاپامدىم. دېمىسىمۇ تاكى يېقىنغا قەدەر ئاتامنىڭ نېمە سەۋەبتىن تۇتۇلغانلىقىنى ئېنىق بىلمىسەممۇ، ئۇنىڭدىن - بۇنىڭدىن ئاڭلىغان كوچا پاراڭلىرىدىن ئاتامنىڭ يازغان كىتابى ئۈچۈن تۈرمىدە ياتقانلىقىنى تېخى يېقىندا بىلگەن ئىدىم.

- ئاتاڭ ھېچقانداق بىر ئىشنى خاتا قىلغىنى يوق، پەقەتلا ھېسسىياتىنى كونترول قىلىشنى بىلمىگەنلىكى ئۈچۈن شۇ ئاقىۋەتكە قالغان. ئاتاڭ «ئۇيغۇر» نى سۆيگەنلىكى، بۇ ھېسسىياتىنى كونترول قىلالمىغانلىقى، ئۇنىڭدىن باشقىلارغا ئوخشاش ۋاز كېچەلمىگەنلىكى ئۈچۈن ھاياتىنى سېلىپ بەردى. ... ئاپام ھاياجان بىلەن سۆزلەۋاتاتتى، يىغلاۋاتاتتى. يىغىسىنى بېسىشقا تىرىشاتتى. - رەھمەتلىكىڭ ئۆلۈش ئالدىدا قىلغان سۆزى يادىڭدىمۇ؟ بىچارە بايقۇشۇم ئۆلىدىغان چاغدىمۇ «ئۇيغۇر» دەپ جان ئۈزگەن ئىدى... ئاپام يىغىسىنى كونترول قىلالماي قالدى. مەن ئادىتىم بويىچە ئاپامغا تەسەللىي بېرىش ماغدۇرىنى ساقلاش ئۈچۈن يىغلىماسلىققا تىرىشىۋاتاتتىم. بېشىمنى كۆتۈرۈپ دېرىزە سىرتىدىكى قاراڭغۇلۇق بېسىشقا باشلىغان كۆك ئاسمانغا قارىدىم، تۇمانلىشىشقا باشلىغان قارچۇغامنى روشەنلەشتۈرۈش ئۈچۈن چىشىمنى چىڭ چىشلەپ كۆزەمنى يۇمدۇم. «ئۇيغۇر! ئۇيغۇر! ئۇيغۇر!...» ئاتامنىڭ مىڭلىغان روھى دېرىزەسىرتىدا چۇقان سېلىۋاتاتتى.

- زەيتۇنخاننىڭ بويىدا ئالتۇن بىلەن كۆمۈش بار! - تېلپون يەنە سايىردى. بۇ قېتىم تېلپوننى ئۆزۈم ئالدىم.

- ۋەي، ئارمان، بۇ مەن، ئەقىدە. سىرتتا نامايىش بولۇۋاتىدۇ، بىلدىڭىزمۇ؟ خۇددىي ھەممە ئۇيغۇرلار ئويغۇنۇپ كەتكەندەك، ھەممىسى «ئۇيغۇر!» دەپ توۋلىشىۋاتىدۇ. - بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ يۈرىكىم غارت قىلىپ قالدى. ئەقىدە سىرتتىن تېلپون قىلىۋاتقان ئىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ۋاراڭ - چۇرۇڭ ئاۋازىدىن ئۇنىڭ نامايىشچىلار بىلەن بىرگە ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى.

- ئەقىدە! سىز ھازىر نەدە؟ نېمە ئىش قىلىۋاتىسىز؟...

- پاڭ!.... ۋايجان،.... - گېپىم تۈگىمەيلا ئېتىلغۇچىنىڭ* ئاۋازىدىن كۈچلۈكرەك بىر ئاۋاز تېلپوننىڭ ئوتتۇرىدىن ئاڭلاندى، يۈرىكىم ئېغىپ، كۆزۈم قاراڭغۇلۇشقا باشلىدى. - تىت، تىت، تىت... تېلپون قويۇلۇپ كەتكەنلىك سىگنالنى ئاڭلاتتى. يۈرىكىم تېز- تېز سوقۇشقا باشلىدى، مەن ئاشىق قىزنىڭ تېلپونىدىن ئوق ئاۋازى ئاڭلانغان ئىدى. قەلبىمدە سىرتقا چىقىش، ئەقىدەنى مەيلى نەدىن بولمىسۇن تېپىپ كېلىش تەقەززاسى قوزغالدى. بارلىق جەريانغا شاھىت بولۇپ تۇرغان ئاپام مېنىڭ چىرايىمدىكى ئۆزگۈرۈشتىن قەلب دۇنيايىمدىكى دولقۇننى ھېس قىلدى بولغاي، مېنى يەنە چىڭ قۇچاقلۇۋالدى.

- بالام، ئۇنداق قىلما! ھېچ يەرگە بارما، سىرت بەك خەتەرلىك!.... - ئاپام يەنە قانداقتۇر باشقا گەپلەرنىمۇ قىلغاندەك قىلدى، لېكىن ھېچبىر گەپ قۇلقىمغا كىرمىدى.

- ئاپا، مەن ئەمدى سىرتقا چىقىمىسام بولمايدۇ، باشقا ئىش قىلمايمەن، ئاشۇ دوستۇمنى تېپىپ كېلەي!.... - ئۆزۈمنى تۇتۇۋالماي، مېنى چىڭ قۇچاقلۇۋالغان ئاپامنى ئىتتىرۋېتىشكە قولۇمنى كۈچ بىلەن ئۇزاتتىم يۇ، ھەركىتىمنى ئۆزگەرتىپ ئاپامنى چىڭ قۇچاقلۇۋالدىم.

- ئاپا، ئەگەر مېنى بۈگۈن چىققىلى قويمىسىڭىز، مېنى بىر ئۆمۈر ۋىجدان ئازابغا قويسىز!.... - ئاۋازىم ھاياجان ۋە تاقەتسىزلىك تۇيغۇسىدىن تىترەپ چىقىۋاتاتتى.

- ئاپا! ئاپ—ئا! - دەپ ۋارقىرىۋەتتىم ئاخىرى. نېمىشقىدۇر، ئاپام بىردىنلا ئۇيقۇدىن ئويغانغاندەك، مېنى قويۇۋېتىپ، چىرايمغا قاراپ تۇرۇپ، كۆزىدىكى ياشلىرىنى ئەرتكەچ، كۈچىنىڭ بارىچە تەمكىن تەلەپپۇزدا:

- بالام، ماڭا ۋەدە بەر، تېز بېرىپ تېز كەلگىن!....

- تاك! - ئاپامنىڭ قۇچقىدىن قۇتۇلۇپلا، گېپىنى ئاڭلاپ بولۇشقا ئۈلگۈرمەي دېگۈدەكلا سىرتقا ئېتىلىپ چىقىپ كەتتىم.

كوچىدا كېتىپ بارىمەن، نورمال ۋە بىنورمال چىراي ئىپادىلىرىدە بولۇۋاتقان تۈرلۈك كىشىلەر يولدا ئۇچىراۋاتاتتى. يۈگۈرۈپ ماڭغاچ ئەقىدەگە تېلفون ئۇردۇم.

ۋەي، ئارمان! بەك قورقۇنچلۇق بولدى، ساقچىلار ئادەم ئاتتى بايام.... توۋۋا!...ۋايىجان، ئاۋۋ بالىلار بىر خىتاينى ئۇرۇپ كەتتى، ھوۋ، بېشىغا تېپىۋاتىدا ئاۋۋ بالا.... ئەقىدەنىڭ تاققا - تۇققا گەپلىرىدىن ئۇنىڭ قانچىلىك قورقۇۋاتقانلىقى، قانچىلىك جىددىيلىشىۋاتقانلىقىنى بىلىش تەس ئەمەس ئىدى. مەيلى قانداقلا بولمىسۇن، ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ يۈرىكىم خېلى جايىغا چۈشكەندەك بولدى.

- جېنىم، سىز نەدە ھازىر؟ - ئۇنىڭ جاۋاب بېرىشىگە تاقەتسىز بولغان ھالدا گېپىنى داۋاملاشتۇرمايلا بېلىگە تېپىۋەتتىم. - ماقۇل ئەمىسە، شۇ جايدا جىم تۇرۇپ تۇرۇڭ. - ھە! مەن ھازىرلا يېنىڭىزغا بارىمەن.. تېلفوننى قويۇپلا كۆنگەن خۇي بويىچە ئىككى كوچا نېرىدىكى ئەقىدە تۇرغان جايغا بېرىش ئۈچۈن «قارا تاكسى» توسماقچى بولدۇم، لېكىن كوچىدا ماشىنىلار توختايدىغاندەك ئەمەس ئىدى. يۈگۈرگەن پېتىم ئەقىدە بار كوچا تەرىپكە كېتىپ بارىمەن، ئادەتتە خىتايلار كۆپ كەلمەيدىغان بۇ كوچىلاردا، بۈگۈن ئۇيغۇرلار تېخىمۇ يامراپ كەتكەندەك كۆرۈنەتتى، نەگىلا قارىسا ئۇيغۇرلار. «ۋاھ، مۇشۇنداقلا مۇستەقىل بولۇپ قالساق - ھە!» - دېگەن خىيالدا بولۇشقىمۇ ئۈلگۈردۈم. يۈگۈرەپ كېتىپ بارىمەن، ئەتراپىمدا ئۇيغۇرلار تۈرلۈك چىراي ئىپادىلىرىدە ئۇچرىماقتا، قورقۇنچ، ئۈمۈد، ئىشەنچ، ئەندىكىش، ھودۇقۇش، تېنەش، تەمتىرەش.... تۈرلۈك چىراي ئىپادىلىرىدە بولۇۋاتقان كىشىلەر بار ئىدى.

دۇكانلار ئېتىلىشكە باشلىغان، بەزى كىشىلەر خىتايلارنىڭ كىچىك ماگىزىنلىرىنى چىقىشقا باشلىغان ئىدى. بېشى قان ھالدا قورقۇنچتا روھنى يوقۇتۇپ كېتىپ بارغان بىر خىتاينى كۆردۈم، ئۇ مېنىڭ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقانلىقىمنى كۆرۈپ دەرھاللا بېشىنى قۇچىقىغا ئېلىپ يەردە ئولتۇرۇۋالدى، ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتتىم. راست گەپنى قىلسام، ئۇنىڭ چىرايىغا بىرنى تەپكىم بار ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ قورقۇنچ تۆكۈلۈپ تۇرغان چىرايىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا سەل ئىچ ئاغرىتىپ قالغاندەكمۇ قىلاتتىم، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەقىدەنىڭ يېنىغا كېتىپ باراتتىم، شۇڭا ئۇ نىيىتىمنى ئەمەلگە ئاشۇرماي، ئۇنىڭغا مەسخىرە بىلەن قاراپ قويۇپ كېتىپ قالدۇم. جاھان قاراڭغۇلۇق قۇچىقىغا كىرگەن ئىدى، چىراق يۇرۇقى بولمىغان بولسا ئەقىدەنى قانداقمۇ تاپار ئىدىم - ھە!

- خىتايلارنى ئۆلتۈرەيلى! جۇرۇڭلار باللار، «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى» يەنە پارتلىدى، ھەممىسىنى ئۆلتۈرەيلى بۇ كاپىرلارنىڭ! ... - بەش - ئونلىغان ياش بالىلار قولىدا تۆمۈرنىڭ سۇنۇقى يوق، ئۈرۈمچىنىڭ يەرلىك پەدىسى بويىچە پو ئاتقان تەلەپپۇزدا توۋلىشىپ يېنىمغا كېلىپ قالدى.

- بالاڭزا، جۈرە بىللە كاپىرلارنى تازىلايمىز! - دېدى ئۇلاردىن بىرى ماڭا قاراپ.

- ھە؟ بىر قىز بالىنى كۆردىڭلارمۇ؟ بويى خېلى ئېگىز، قارا قاش، قارا كۆز، چېچى توم...

- ئۇكاڭزا سىڭلىڭنى ئىزدەۋاتامسەن خوتۇنىڭنىمۇ؟ بايا چىرايلىق بىر قىزنى كۆرگەن، شۇ بولۇپ قالسا، ئاۋۇ يەردە يۈرىدىغۇ دەيمەن... - گېپىمنى ماز پاراڭ بىلەن ئۈزۈپ قويغان بۇ «چېڭلوڭ توۋ» بالا ئاخىرى ماڭا كېرەكلىك ئۇچۇرنى بەردى. «رەھمەت ھە!» دەپ قويۇپ ئۇ كۆرسەتكەن تەرەپكە ھەسرېگىنىمچە كېتىپ قالدۇم.

- ئارمان! - ئەقىدەنىڭ مېنى توۋلىغان ئاۋازىدىن ئۇنى تونۇپ ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنى چىڭ قۇچاقلۇۋالدىم. ئاھ! بۇ مېنىڭ ئۇنى تۇنجى قېتىم قۇچاقلۇشىم ئىدى. باياتىن يۈگۈرۈپ تېزلىشىپ كەتكەن نەپسىمگە قىزنىڭ پۇرىقى ئۇرۇلۇپ يۈرىكىمنىڭ سوقۇش رېتىمىنى يەنە باشقىچە بىر رېتىملارغا يۆتكەشكە ئۈلگۈرمەيلا، ئەقىدە مېنىڭ قۇچقىمىدىن قۇتۇلۇپ چىقىۋالدى.

- ئەقىدە، يۈرۈك، ئادەم تۇرىدىغان جاي ئەمەس بۇ، كېتەيلى تېز! - دېدىم قۇچقىمدىن ئەمدىلا قۇتۇلۇپ چىققان قىزنىڭ قولىدىن تۇتۇپ تارتقاچ. قىز مېنىڭ ئارقىمىدىن ماڭدى، نەگە بېرىشنى سورايمۇ قويماي، ئارقىمىدىن ماڭا ئىشىنىپ ماڭدى. قىز قورقۇپ كەتكەندەك قىلاتتى، ئۇنىڭ ئەندىكىپ ئىككى يېقىغا پات- پاتلا قاراپ قويۇشىدىن، گۈزەل كۆزلىرىدە ئېنىق ئەكس ئېتىپ تۇرغان قورقۇنچتىن يۈرىگىم ئېچىشىپ كەتتى. بايا مەن يۈگۈرۈپ كەلگەن كۈچىدىن ئۆيۈم تەرەپكە كېتىپ بارا تۇتۇق، تۇيۇقسىز، پىلىموتنىڭ ئاۋازى بىلەن تەڭ، كۈچىنىڭ ئۇ چېتىدە توپلىشىپ تۇرغان ياش بالىلارنىڭ تېرە- پېرەڭ بولۇپ ھەر تەرەپكە قېچىۋاتقانلىقىنى، بەزىلىرىنىڭ يەرگە يىقىلغانلىقىنى كۆردۈك. كارامەت! خۇددى ئامېرىكىنىڭ كىنولىرىدىكىدەك چېپ ماشىنا كۈچىنىڭ ئۇ بالىلار تۇرغان تەرەپكە كىردى، پىلىموت ئاۋازى بىلەن ئۇيغۇرچە ئىگرىغان ئاۋازلارنى ئاڭلىدۇق. راست گەپنى قىلغاندا، مېنى قورقۇنچ چىرمىۋالدى، كۆرۈۋالدىمدا يۈزبەرگەن بۇ قىرغىنچىلىق مېنى چۆچۈتكەن ئىدى. تەبىئىي ئىنكاس نەتىجىسىدە ئەقىدەنىڭ قولىنى تۇتۇپ كۈچىنىڭ قاراڭغۇ جايغا يۈگۈرۈپ يۇشۇرۇنىدىغان جاي ئىزدىدىم، خۇداغا شۈكرى، سۈيدۈك پۇراپ تۇرغان تاشلاندىق قانچىلىك بوتكا ئارقىسىدىكى تام بىلەن بوتكا ئارىلىقىدا ئىككى ئادەم پاتقۇدەك جاي بار ئىكەن. شۇ قاراڭغۇ جايدا ئەقىدەنى يەنە بىر قېتىم چىڭ قۇچاقتىم. قىزنىڭ دىمىقى يۈزۈمگە ئۇرۇلۇپ تۇراتتى، كۆكرىكىم قىز كۆكسىنىڭ كۆتۈرۈلۈپ- پەسىيىپ جىددىي نەپەس ئېلىشىنى ھېس قىلىۋاتاتتى. توۋۋا، مۇشۇنداق چاغدىمۇ قىزغا بولغان مۇھەببەتلىك قىزىقىش تۇيغۇم قورقۇنچنى يەڭگەندەك قىلاتتى. چېپ ماشىنىنىڭ ئاۋازىدىن ئۇنىڭ كۈچىنىڭ بىز تۇرغان تەرەپكە يېقىنلاپ كېلىۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بولاتتى. بىردىنلا قورقۇنچ يەنە ۋەسۋەسىنىڭ ئۈستۈنلىكىگە ئۆتۈپ مېنى تىترەك باسقاندەك بولدى. قىزنى بار كۈچۈم بىلەن چىڭ قۇچاقتىم، شەپە چىقارماي جىم تۇرىۋالدىم.

- ئاللاھ! ... قاچ!...- تۇيۇقسىز بىزگە يېقىنلا بىر جايدىن بىرى يۈگۈرەپ چىقتى، قاراڭغۇلۇقنىڭ قانداقتۇر بىر جايدىن يەنە بىرىنىڭ شۇنداق ۋارقىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلىدۇق.

- پاڭ - پاڭ - پاڭ! - پىلىموتنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى، يورۇق كەڭرى كوچىغا يۈگۈرۈپ چىققان بىر ياش ئۇيغۇر بالا ئېچىنىشلىق چىرقىراپ يەرگە يىقىلدى. جېپىنىڭ كوزۇپىدا ئولتۇرغان ئىككى ھەربىي پىلىموتلىرىنى ھەر تەرەپكە تەڭلىگىنىچە چۈشۈپ بالىنىڭ جەستى يېنىغا بېرىپ ئۇنى كۈچەپ تەپتى.

- ئاللا كارامەت! .... بالام!....- ئوتتۇرا ياشلاردىكى بىر كىشى كوچىنىڭ يەنە بىر قاراڭغۇ دوقمۇچىدىن قۇرۇق قول يۈگۈرەپ چىقىپ بالىنىڭ جەستى تەرەپكە ئېتىلدى.

- خوۋ مەن! ... پاڭ - پاڭ!...- جېپىنىڭ قايسىدۇر بىرى ئوق چىقاردى. ئۇ كىشى قۇچىقىنى كەرگىنىچە يۈگۈرۈپ قاراڭغۇلۇقتىن چىقىپ چىراق يۇرۇقى ئاستىدىكى بالىنىڭ جەستىنىڭ يېنىغا بېرىپ بولغىچىلا يەرگە يۈزچىلەپ يىقىلدى. ئۇنىڭ ئېغىر گەۋدىسى يەرگە يىقىلغاندا «پوك» قىلغان ئاۋاز ئاڭلانغاندەك قىلدى. خىتاي ئەسكەرلەرنىڭ ئوق ئاۋازىدىن كېيىنكى دەقىقىلىك تىمتاسلىقتا ئۇ ئاتىنىڭ ئۆلۈم ئالدىدا يۈزىنى ئاسمانغىمۇ قىلالماي، ئاجىز نەپەسلىرىدىن مەينەت يەردىكى تۇپىلارنى پۈۋلەپ نېمىلەرنى دېگەنلىكىنى پۈتۈن جاھان ئاڭلىغاندەك قىلدى. ئەمما شۇ ۋەقەلەرنىڭ شاھىدى بولغان مەن ئۇنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى قورقۇنچتىن ئاڭلىيالمىغان ئىدىم. ئۇ بەلكىم، مەرھۇم ئاتامغا ئوخشاش «ئۇيغۇر» دەپ جان ئۈزگەندۇ؟ ياكى، ئۇنىڭ ئۈچۈن پات يېقىندا بولغۇسى ئاخىرەت سورىقى ئۈچۈن جاۋاب تەييارلىماق چىبولغاندۇ؟ ۋەياكى «ئوغلۇم، قورقما، مەن كەلدىم...» دېگەندۇ. مەيلى نېمىلا بولمىسۇن، خىتاي ئەسكەرلەر ئۈچۈن ئۇنىڭ نېمە دېگىنى مۇھىم ئەمەس ئىدى. قورقۇنچ ئىچىدە جان ساقلاش تەمەسىدە قالغان مەن ئۈچۈنمۇ ئۇنىڭ نېمە دېگەنلىكىگە قۇلاق سېلىش ھاجەت ئەمەستەك قىلاتتى. ئەقىدەنى قۇچاقلاپ، قورقۇنچتىن ئۇ جايدا قانچە ئۇزاق تۇرغانلىقىمنى سەزمەيتتىم. ئىشقىلىپ خىتاي ئەسكەرلىرىنىڭ كەتكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرگەندىن كېيىن، ئاستا ئۇ قاراڭغۇلۇقتىن چىقتىم ۋە ئەقىدەنىڭ قولىنى

يەنە چىڭ تۇتقىنىمچە چىراق يۇرۇقى بولمىغان جايلارنى بويلاپ ئۆي تەرەپكە قاراپ كېتىپ قالدۇم.

يۈگۈرگىنىمىزچە قاراڭغۇلۇقنىڭ دالدىسىدا كوچىلاردىن ئۆتۈپ ئاخىرى مەھەللىگە يېقىنلاپ قالدۇق. بىر تار قاراڭغۇ كوچىدىن تېنىچ ئۆتۈۋالساقلا ئامان-ئېسەن ئۆيگە يېتىپ كېلەتتۇق. باياتىن بىز جان ھەلەكچىلىكىدە تىپىرلاپ يۈگۈرۈۋاتقاندا توختىماي زىل چالغان يانفونۇم ئەمدى پۈتۈنلەي سۈكۈتكە چۆمگەن ئىدى. مەھەللىگە يېقىنلاشقانسىرى بىر ئاز خاتىرجەم بولغاندەك ھېس قىلغان چېغىم ئاپامغا تېلفۇن قىلدىم. لېكىن تېلفۇن ئۇلانمىدى. ئاپتوماتىك ئىنكاسنىڭ خىتايچە نېمىلەرنى دېگەنلىكىنى ئاڭلاشقا زېھنىم يوق ئىدى. قاراڭغۇلۇقتا يېقىلىپ چۈشتۈم. يۈزۈمگە يۇندا چاچرىغاندەك قىلدى. لېكىن ئۇنىڭ پۇرىقىنى سېزىدىغانغا دېمىقىم ئاللىقاچان قورقۇنچتىن سەزگۈسىنى يۇقاتقاندا قىلاتتى. يۈزۈمنى سۈرتكەچ، يەرگە چۈشۈپ كەتكەن يانفونۇمنى تېپىپ، ئەقىدەنىڭ قولىنى قايتا تۇتقىنىمچە داۋاملىق ئۆي تەرەپكە يۈگۈردۈم. ئەقىدە ئىپادىسىز مۇردىغا ئوخشاپ قالغان ئىدى. بەلكىم مەنمۇ شۇنداق بولۇپ قالغاندىمەن...

بىز ئۆيگە كىردۇق. ئاپام مېنى كۆرۈپلا ھوشىدىن كەتتى. كېيىن بىلدىمكى، بايام يېقىلغاندا ماڭا چاچرىغان «يۇندا» ئەسلىدە قان ئىكەن. سىرتتا ئاڭلىنىۋاتقان ئوق ئاۋازىدىن قورقۇپ تۇرغان ئانا ئۆز پەرزەنتىنىڭ يۈز-كۆزى قان ھالەتتە قايتىپ كەلسە شۇنداق ئىنكاستا بولۇشى ئەلۋەتتە نورمال بولسا كېرەك!

يىراقلاردىن ئوق ئاۋازى داۋاملىق ياڭراۋاتاتتى. كىملىرىنىڭ يەر چىشلەپ، كىملىرىنىڭ قىرغىن قىلىۋاتقانلىقىنى بەلكىم ئىنسانى ھېسقا ئىگە ھەممە كىشىنىڭ بىلىشى تەبىئى...

ئەقىدەنىڭ ئۆيىدىكىلەر بىلەن ساباھ ۋاقتىغىچە ئالاقىلىشالمىدۇق. ئۇنىڭ دادىسى ئىچكىرىگە قاق توشۇيدىغان، ئىچكىرىدىن باشقا ماللارنى كىرگۈزىدىغان سودىگەر كىشى ئىدى. شۇ كۈنلەردە ئۇ ئىچكىرىدە بولۇپ ئەقىدەنىڭ ئاكىسىمۇ ئۇنىڭ يېنىدا ئىكەن. تاڭغا يېقىن مىڭبىر مۇشەققەتتە ئەقىدەنىڭ ئاپىسى بىلەن ئالاقىلاشتۇق - سانجىغا تۇغقان يۇقلاپ كەتكەن ئىكەن. خۇداغا شۇكرى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئامان

ئېسەن دېمەك. ئەقىدە ئۆيىدىكىلەرنىڭ ئەھۋالىنى تولۇق بىلگەندىن كېيىن تېلېفوننى قويدى - دە، شاتلىقتىن ھاياجىنىنى باسالماي باغرىمغا ئۆزىنى تاشلىدى.

مۇدھىش زۇلمەتكە تولغان بۇ كېچە تۈن پەردىسىنى ئاستا ئاستا يىغىشقا باشلىماقتا ئىدى...

بىر تىلەمچىنىڭ ھېكايىسى

ھېكايە

مەلۇم كوچىدا كېتىۋېتىپ، ئاغزى قىڭغىر، پۇتى باساماس، قولى تۇتماس، تىترەپ تۇرغان كالىپۇكلىرىدىن شەكلى ئۆزگەرگەن ئېڭىكىنى بويلاپ ئاققان شۆلگەي ئالدىغا قويۇلغان پۇچۇق قاچىغا تېمىۋاتقان، ناھايىتى ۋەيرانە ۋە بىچارە ھالەتتىكى بىر تىلەمچىنى كۆرۈپ قېلىپ، ئۇنىڭغا پورتىمالىدىن 10 سوم چىقىرىپ بەرمەكچى بولدۇم. نېپىراقتا ماڭا سەپ سېلىپ تۇرغان تاۋۇزچى يۈگۈرۈپ كېلىپ، مېنى بىر ياققا تارتتى - دە، بۇ تىلەمچى ھەققىدە ھەيران قالارلىق بىر ھېكايىنى باشلىدى....

ئۇ سوراقخانىدا ئاخىرقى مەھبۇس بىلەن ھەپىلەشمەكتە. مەھبۇسنىڭ كۆز قارچۇقلىرىنى ئېنىق كۆرگىلى بولمايدىغان، يۈزلىرى ئەسلى شەكلىنى پەرق ئەتكۈسىز ھالەتتە ئىششىپ كەتكەن ئىدى. قانغا مىلەنگەن يىرتىق كۆڭلىكىدىن بەدىنىنىڭ كۆكۈرگەن ۋە قانىغان جاراھەتلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئوڭ قولى گەجگىسىدىن، سول قولى بېقىنىدىن ئارقىغا قايرىلىپ تەتۈر كىشەن سېلىنغان، پۇتلىرىدىكى ئىشكەلنىڭ ھالقىسى مۇسكۇللىرىغا پېتىپ، قانسىرىغان ھالەتتە ئولتۇراتتى. تىرناقلىرى تارتىۋېتىلگەن بارماقلىرىنىڭ ئۈچىدا بېغىردەك - بېغىردەك قان ئۇيۇپ قالغان ئىدى.

ئۇنىڭ چاچ ساقاللىرى ئۇزۇن ئۆسكەن بولۇپ، چەك، چەك يېرىۋېتىلگەن باشلىرىدىن سىرقىغان قانلار قېتىشىپ چاچلىرى پەتىلە، پەتىلە بولۇپ كەتكەن، ئارىلاپ يۇلىۋېتىلگەن ساقىلىنىڭ ئىزىدىن چىققان قانلار بۇرۇنلىرىدىن، كۆز-قۇلاقلىرىدىن چىققان قانلارغا قوشۇلۇپ ئېقىپ چۈشۈپ، كۆكرەكلىرى ۋە قۇرساقلىرىدىن ساقىغان قانلار بىلەن بىرلىشىپ يوتىلىرىدا بېغىردەك ئۇيۇپ قالغان ئىدى. بۇ ھالىتىدىن ئۇنىڭ ئەمدىلا 16 ياشتىن ھالقىغان گۆدەك ئۇيغۇر يىگىتى ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. سوراقخانا شۇنچىلىك ھەيۋەتلىك، قورقۇنچلۇق .

_ ئېيتە، كىم ساڭا يوليۇرۇق كۆرسەتتى؟ قانچە شېرىكىڭ بار؟

_ ئاللاھقا بولغان ئىمانىم ماڭا يوليۇرۇق كۆرسەتتى، 20 مىليون ئۇيغۇر شېرىكىم بار. ھۆر ۋەتىنىمگە بولغان ئىشەنچىم ماڭا ھەمراھ بولدى....

_ دا!!....

باياتىن ئۇنى ئۇرۇپ ھېرىپ كەتكەن ئىككى خىتاي ئەسكەر تېخى ئارامىنى ئېلىپ بولمايلا تاپشۇرۇپ ئالغان ئۇرۇش بويرۇقىغا بىنائەن ئۇنى يەنە ئۇرۇشقا باشلىدى. ئۇلار تولىمۇ ھەيران ئىدى. چۈنكى مۇشۇنىڭدەك نۇرغۇن ياشلارنى ئۇردى، جازالىدى، كۆپۈنچىسىنى ئۇرۇپ ئۆلتۈردى. ئەمما بۇنداق « جېنىدىن توپىغان ئەخمەقلەر» تېخىچە تۈگىگىنى يوق.

_ ئېيتە، كىم ساڭا يوليۇرۇق كۆرسەتتى؟ مەقسەتنىڭ زادى نېمە؟ كىم سېنى تەربىيلىدى؟

_ ئاللاھقا بولغان ئىمانىم ۋە خەلقىمگە بولغان مۇھەببىتىم ماڭا يوليۇرۇق كۆرسەتتى. مەقسىتىم مىللىتىمگە ھۆرلۈك ۋە ئەركىنلىك، ئىنسانى قەدىر قىممەت ئېلىپ كېلىش! مېنى ئىمانىم، ۋەتەنگە بولغان مۇھەببىتىم، يەنە سىلەرنىڭ ۋەھشىيلىكىڭلار، قانخورلىقىڭلار، زالىملىقىڭلار تەربىيلىدى...

_ دا!!

ئەسكەرلەر يەنە ئۇرۇشقا باشلىدى. راستىنى دېگەندە ئۇلار ئۇرۇپ زېرىككەن ئىدى. ئۇلار ئۆزىنىڭ قىلىۋاتقان ئىشىنى « ۋەتەن ، مىللىتىم ئۈچۈن » دەپ چۈشۈنۈشكە شۇنچىلىك تىرىشقان بولسىمۇ، لېكىن ماۋۇ دېھقان بالىسىنىڭ ئۇلارنىڭ « ۋەتەن ، مىللىتى » گە قانداق بولۇپ دۈشمەن بولۇپ قالغانلىقىنى ئەزەلدىن ئويلاپ باقمىغان ئىدى.

– ھەي مۇناپىق ئوغرى، قانداق بېغەرەز نېمە سەن؟ سېنى قىينالمىسۇن، بىر ئۇيغۇر بولغاندىكىن ياردەم قىلىپ قويماي دېسەم، نېمىلەرنى جۆيلۈپ يۈرسەن؟ ئۆزەڭنى قەھرىمان سانايدىغان ئوخشىماسەن؟ رېئاللىققا قارا، سەن تېخى كىچىك، ھايات تېخى ئۇزۇن....

– ماڭا قارا ئاكا، ماڭا ئوخشاش قانچىلىغان بالىلارغا ياردەم قىلغانسەن؟ بۇلار زېمىنىمىزغا كېلىۋېلىپ، سەنلەر كۆچمەن - دېيىشتى. بايلىقىمىزنى ئېلىۋېلىپ - ئەزەلدىن بىزنىڭ دېيىشتى، خوپ، ئۇنىڭغا ئىچىك قاينىمىسا، ھەدە - سىڭىللىرىڭ ھامىلدار بولسا، قانۇنسىز - دەپ قورسىقنى يېرىشتى. تېخى توي قىلمىغان سىڭىللىرىمىزغا قارا قول سېلىپ تۇغماس قىلىشتى. يۇرتىمىزغا پاتقۇزماي يىراقلارغا سۈرگۈن قىلىشتى، قىزلىرىمىزنى پاھىشىگە زورلاشتى، ئوغۇللىرىمىزنى زەھەرگە، ئوغۇرلۇققا بەنت قىلىشتى. ئوقىمىدى دېسە، ئوقىدۇق، بىزگە خىزمەت بەرمەي كۈچىدا قويدى. بۇلارنىڭ دەردىدە يا بىر خاتىرجەم ناماز ئوقىغىلى بولمىسا، قورساقتىكى ھامىلىدىن تارتىپ ئۇچىۋاتقان قۇشقىچە ھەممىنى كوچىلاپ ئارام بەرمىسە. ئاپتونۇم رايۇن دەپ قويۇپ، تىلىمىزنى ئىشلەتكىلى قويىمىسا، بالىلارنى كىچىكىدىن خىتاي قىلىشقا ئۇرۇنسا.... مەن بىر ئۇيغۇر پۇشتى، مۇسۇلمان بالىسى تۇرۇپ، مۇشۇلارغا شېرىك بولۇپ جىم ياتامدىم؟ بۇدۇنيا ئۇزۇن دەيسەن، ئۇ دۇنيا تېخى ئۇزۇن! مەن بەلكىم، بۈگۈن - ئەتە ئۆلۈپ كېتىمەن، ئىچىمگە قان چۈشكەنلىكىنى بىلىمەن، سېزىپ تۇرىۋاتىمەن. ئەمما قەلبىم ئىنتايىن خوشال، چۈنكى مەن مەڭگۈلۈك جەننەتكە ئىگە بولىمەن. ئاكا، سەنچۇ؟

– ماۋۇنىڭ دەۋاتقان گېپىنى قارا!!.... ھەي، مېنى نېمە چاڭلاپ قالدىڭ؟ قوي ئۇنداق.... - كېلىشكەن بەستىلىك ساقچى ئورنىدىن قويۇپ، چىرايى تونىغۇسىز

بولۇپ كەتكەن يىگىتنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاغزىغا بىرنى تەپتى. يىگىتنىڭ ئېڭىكى سۇندى بولغاي، ئاغزىدىن بۇلدۇقلاپ قان يېنىشقا باشلىدى.

_ ئەمدى سۆزلە - ھە!... - ئۇ غەزەپ بىلەن يىگىتنىڭ يۈزىگە تۈكۈردى. يىگىت كۈلۈمسىرىگەندەك قىلدى. شەكلى ئۆزگەرگەن ئېڭىكىنى مېدىرلىتىپ گەپ قىلىشقا تىرىشتى _ ئاللاھۇ ئەكبەر، ئەشھەدۇئەنلا ئىلاھە ئىللەللاھ...، - ئۇ شاھادەت كەلمىسىنى ئېيتقاندا قىلاتتى. ئەمما ئۇنىڭ قانغا تولغان ئاغزى ۋە شەكلى ئۆزگەرگەن ئېڭىكى ئۇنى سۆزلەش ئىقتىدارىدىن مەھرۇم قىلغان ئىدى. شۇنداقتىمۇ شاھادەت كەلمىسىنى ئېيتىشقا مۇيەسسەر بولغاندا قىلاتتى...

سوراقچى ھېچنېمىگە ئېرىشەلمەيدىغانلىقىنى بىلەتتى. چۈنكى ئۇ بۇنىڭغا ئوخشاش 16 - 17 ياشلىق بالىلاردىن نۇرغۇننى سوراق قىلغان ئىدى. ئۇنىڭ كاللىسىدىن ئۆتمەيدىغىنى ئۇلارنىڭ نادانلىقى بىلەن، ئۆزىنىڭ نېمە ئۈچۈن ئاللاھنىڭ جازاسىغا ئۇچىرمايۋاتقانلىقى ئىدى.

قارا ئاۋۇ بالىنى شۇنداق قىناپ ئۆلتۈردى. ئۇنىڭغا ئوخشاش باشقا نۇرغۇن بالىلارنىمۇ شۇنداق قىناپ ئۆلتۈردى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاللاھنىڭ نامىنى ئېيتىپ، شاھادەت كەلمىسىنى ئېيتىپ جان ئۈزدى. قىساسى بار دەيدىكەن، ھەجەپ ماڭا قىساس كەلمىدىيا؟ _ دېگەندەك ئويلار ئۇنىڭ كاللىسىدا پەيدا بولۇپ قالاتتى، ئۆيىگە بېرىپ چىرايلىق خوتۇنى ۋە بارغانسېرى تاتلىق چوڭ بولۇۋاتقان ئوغلىنى كۆرگىنىدە _ شۇلارنىڭ بەختى ئۈچۈن، باياشات تۇرمۇشى ئۈچۈن تېخىمۇ تىرىشىپ ساداقەتمەنلىك بىلەن ئىشلەپ، تېخىمۇ ياخشى ئىمتىيازىغا ئېرىشىشنى ئويلايتتى. ھەممە كىشى ھەتتا ئۆزىنىڭ يېقىنلىرىمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن « ئىت » دەپ تىللىسىمۇ ئۇنىڭ پەرۋايى پەلەك ئىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا جاھاننىڭ بېقىشىغا، سۇنىڭ بېقىشىغا قاراش كېرەك ئىدى.

تېلېفوننىڭ ئەنسىز زىل چېلىشى بىلەن ئۇنىڭ شىرىن خياللىرى چېچىلدى:

_ ياخشىمۇسىز، دەرھال جىددى قۇتقۇزۇشقا كېلىڭ! گاز ئوچاقتىكى چەينەك ئۆرۈلۈپ، قايناۋاتقان سۇ بالىڭىزنىڭ بېشىغا تۆكۈلۈپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئايالڭىز

يۈگۈرۈپ كېلىپ، پولىدىكى سۇدا تېپىلىپ يىقىلىپ چۈشكەن بولۇپ قولىدىكى چوكا مەيدىسىگە قادىلىپ قاپتۇ! ... تېز بولۇڭ! - ساقچى يىگىت بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپلا ھۇشسىزلىنىپ يەرگە يىقىلدى...

ئۇزۇن ئۆتمەي كۆچىدا غۇيۇلداپ كېتىپ بارغان قۇتقۇزۇش ماشىنىسى مېڭىسىگە قان چۈشكەن بىر ياش ئۇيغۇر ساقچى يىگىتنى ئېلىپ ماڭغانلىقىغا نۇرغۇن كىشىلەر شاھىت بولدى. بۇلار ئاشۇ تىلەمچىنىڭ ھېكايىسىنىڭ باشلىنىشى ئىدى. بىراق ئۇنىڭ داۋامىنى ئاڭلىمايلا، كاللامدا سۇئال پەيدا بولدى - بۇ تىلەمچىگە زادى سەدىقە بېرىش كېرەكمۇ يوق؟...

جەڭ سۇنىيىنىڭ ئاۋازى

ھېكايە

تۈرمىنىڭ يوغان تۆمۈر دەرۋازىسىدىن چىقىپ قارا بۇلۇتلار كۆتۈرۈلىۋاتقان ئاسمانغا قاراپ دەقىقە تۇرۇپ قالدىم، يۈرىكىم رېتىمىمىز سوقماقتا ئىدى. دىمىقىمدا ھېلىمۇ تۈرمە كامىرىنىڭ قاڭسىق ھىدى، تۈرمىداشلىرىمنىڭ جاراھەتلىرىدىن ئاققان قانلارنىڭ، يېرىڭداپ سېسىغان جاراھەتلەرنىڭ ھىدى ئەگىپ يۈرگەندەك قىلاتتى. ئارقامغا بۇرۇلۇپ ئېگىز بىتون تامغا، مىخلىق سىملار بىلەن قورشالغان تۈرمە تېمى ئۈستىدە قۇراللىرىنى چىڭ تۇتۇپ ماڭا مەنىلىك قاراۋاتقان قاراۋۇللارغا بىر قۇر قاراپ چىقىپ، كۆزۈم قاراڭغۇلاشقاندا بولۇپ يەنە پەسكە قارىۋالدىم. جىسمىم شۇ قەدەر ئاجىزلاشقان، سوراق ۋە تاياق دەستىدىن جاراھەتلەنگەن قەلبىم ۋە جىسمىم مېنىڭ مەۋجۇدلۇقىمنى ھېس قىلدۇرۇپ ئېچىشماقتا، ئاغرىماقتا ئىدى.

- بالام، جېنىم بالام...، - كۆز يەتكۈدەك يىراقلىقتىن خۇدىنى يوقاتقان ھالەتتە يىغلىغىنىچە يېنىمغا يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان ئانامنى كۆرۈپ يۈرىكىمدىن تارىغان تىترەك پۈتۈن جىسمىمنى تىترىتىپ ماغدۇرسىز پۇتلىرىمنى كېلەڭسىز قەدەملەرگە باشلىدى. ئىلگىرى توپىلىق مەيداندا پۇتبولنى جېنى باردەك ئوينىتىدىغان ماغدۇرلۇق پۇتلىرىمدا ئەمدى ماغدۇر-قۇۋۋەت قالمىغانىدى. ئانامنى چىڭ قۇچاقلغىنىمچە ھەربىر تامچە قېنىمغا سىڭىپ كەتكەن ئازاپلىرىم ۋە خورلۇقلارنىڭ قىستىشىدا ئۇن سېلىپ يىغلاپ كەتتىم.

- ئاھ ئانا، سېنى كۆرۈلمەي ئۆلۈپ كېتەرەنمۇ دېگەن قورقۇنچتا قانچە تۈنلەرنى كىشەنلەنگەن پۇتلىرىمنى چىڭ قۇچاقلغىنىمچە ئۈنسىز ياش تۆكۈپ ئۆتكۈزدۈم، ئۇلۇغ رەببىم ئاللاھقا قانچە مەرتە ساپ ئىمانىم بىلەن دۇئالار قىلدىم! ...، - يۈرىكىم، ھەربىر ھۈجەيرەم شۇ سۆزلەرنى ئۈنسىز تەكرارلىغاندەك قىلدى. بىر كامىردا ياتقان، سۇنغان سۆڭىكى مۇسكۇللىرىنى، تېرىلىرىنى تېشىپ چىقىپ ئىتنىڭ چىشىدەك چىقىپ قالغان ھېلىقى بالىنىڭ «ئانا، جان ئانا، مەندىن رازى بولغىن ئانا!... ساڭا...» دەپ پىچىرلىغىنىچە ماڭا يۆلۈنۈپ ئولتۇرۇپ قىڭغىيىپ قالغانلىقىنى، جىسمىنىڭ سوۋۇپ، ئۇچۇق قالغان كۆزىنىڭ قارچۇقلىرىنىڭ كېڭىيىپ، قانغا بويالغان يىرتىق كۆڭلىكىنىڭ مەيدىسىنى چىڭ سىقىمىدىۋالغان كىشەنلەنگەن قولىنىڭ سوغاق سېمونت پولغا «تاك!» قىلىپ چۈشكەنلىكىنى كۆرگىنىمدە «مەنمۇ شۇنىڭدەك ئانامنىڭ دىدارىنى كۆرەلمەي كېتىپ قالارمەنمۇ؟» دەپ ھەربىر مۇسكۇل تاللىرىمغىچە تىترەپ كەتكەندىم. مانا، ئەمدى ئانامنى چىڭ قۇچاقلاپ ئۇنى ھىدلاۋاتىمەن....

ئۆي، بالىلىق ساددىلىقىم قالغان، ئاپام ئەتكەن ئاشلارنىڭ پۇراقلىرى سىڭگەن ئۆيگە قايتا قەدەم باستىم. قۇلاق تۈۋىمدە دادامنىڭ: «ئوغۇل بالا ئۆزى ئۈچۈنلا ياشسا بولمايدۇ. ئوغۇل بالا كىچىك جەھەتتىن ئائىلىسى، چوڭ جەھەتتىن مىللەت ئۈچۈن ياشايدۇ، شۇندىلا ئەركەك بولالايدۇ...» دېگەن سۆزلىرى قايتا جاراڭلىغاندەك بولدى. ئەنە، دادام ئۇ سۆزلەرنى مېھمانخانا ئۆيدىكى ئاۋۇ ساقادا ئېيتقانىدى.

- بالام، مېنىڭ ئەتكەن تاماقلرىمنى سېغىنغانسەن-ھە؟ ...، - ئانام كۆك چۈشكەن يۈزلىرىمنى، يېرىلغان لەۋلىرىمنى سىلىغاچ كۆز ياشلىرىنى توختىتالماي مېنى يەنە

باغرىغا چىڭ بېسىۋالدى. ئاھ، ئانا قۇچىقى، سەن نېمانچە ئىللىق، نېمانچە شېرىن. كۆزلىرىمنى چىڭ يۇمۇپ بارلىق ئەسلىمىلەرنى يىراقلارغا چۆرۈشكە تىرىشىپ مەنمۇ ئانامنى چىڭ قۇچاقلاپ ئۆكسۈپ يىغلاپ كەتتىم. جاھان نەقەدەر رەزىل، نەقەدەر ئادالەتسىز-ھە؟! دادامنى نېفىتلىكنىڭ ماشىنىسى سوقىۋېتىپ بىزنى يېتىم قىلغانىدى، شۇنىڭدىن تۆۋرۈكسىز، تايانچسىز قالغان ئائىلىمىزنى قامداش ئۈچۈن ئانام، سىڭلىم ئۈچىمىز ھەر تەرەپكە چېپىپ يۈرۈپ جاھاندارچىلىق قىلدۇق، كۈندۈزلىرى رەخت ساتتۇق، پايپاق ساتتۇق، بەلۋاغ ساتتۇق، كېچىلىرى كەچلىك بازاردا سېرىق ئاش ساتتۇق، كاۋاپ ساتتۇق، ئۆپكە-ھېسىپ ساتتۇق. دادامنىڭ مائاشىغا رەنىگە قويۇپ ئالغان ئۆيىمىزدىن قەرز قايتۇرالمىي ئايرىلىپ قالماسلىق ئۈچۈن قاچىمىز ئايلاپ گۆش كۆرمەي تىجدۇق، تىرىشتۇق، جاپا تارتتۇق. سىڭلىم قىزلارنى ئىچكىرى زاۋۇتقا ئىشقا ئورۇنلاشتۇرىدىكەن، ئوبدان مائاش بېرىدىكەن دېگەننى ئاڭلاپ زور ئۈمۈد ۋە ھاياجان بىلەن نەسەتلىرىمىزگە ۋە توسۇشىمىزغا قارىماي ئىچكىرىگە كەتتى. تۇرمۇش بىزنى ھەر كويلاردا، ھەر تەرەپكە تارتىۋەتتى. شۇ سىڭلىمغا ئوخشاش قىزلارنىڭ، ماڭا ئوخشاش يىگىتلەرنىڭ ئۇيغۇر بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇر توقماق قىلىنىپ ۋە ھىشىلەرچە چالما-كېسەك قىلىنغانلىقىنى كومپيۇتېر ئېكرانىدىن كۆرۈپ بىچارە سىڭلىمنىڭ سىماسى شۇ مەنزىرىدە زاھىر بولۇپ يۈرىكىم مۇجىلاندى، ۋۇجۇدىم غەزەپكە كەلدى. نامايىش بولىدىغانلىقىنى بىلىپ ھەق يولىدا قۇرۇق قول نامايىشقا چىقتىم. ھېچكىمنىڭ ياقىسىغا ئېسىلمىدىم، ھېچكىمگە قول شىلتىمىدىم، ھېچكىمگە لەنەت قىلمىدىم، ھەتتا ھېچكىمگە ئالايىمىدىم. ئەمما دۇبۇلغا ساۋۇت كىيگەنلەر قوللىرىمنى قايرىپ كىشەنلەپ شۇ زۇلمەتلىك تۈرمىگە ئاپىرىپ تاشلىدى. ھېچقانداق سوراقسىز ئۇرۇپ دۇمبالدى، ئۆزلىرىنىڭ ئۇرغانلىقى يەتمىگەندەك خىتاي مەھبۇسلارغا ئۇرغۇزدى. قورسىقىمغا ئوكۇل بىلەن سۇ ئۇردى. خۇداغا شۈكۈر، ھەر نېمە بولسا ئانامنىڭ دىدارىنى قايتا كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدۇم...

- بالام، مەن چىقىپ تاماق قىلاي-ھە. ھۇجراڭغا كىرىپ بىردەم يېتىپ ئارام ئېلىۋال، - ئانام مېنى قويۇۋېتىپ ئاشخانىغا بۇرۇلدى. تۇرغان جايىمدىلا پۇت-قوللىرىم ماغدۇرسىزلىنىپ ساقاغا ئۆزەمنى تاشلىدىم.

- بالام، ھۇجراڭغا كىرىپ ياتساڭچۇ، ساقادا بوينىڭ ئاغرىپ كەتمسۇن...، - ئانام بىر چىنە سوغاق چاينى ئېلىپ كىرگەچ ماڭا قاراپ مېھرىبانلىق بىلەن كۈلۈمسىرىدى.
- بولدى ئانا، مۇشۇ جايدا ساڭا قاراپ ياتاي...، - ئانامغا قاراپ ئاراملىق بىلەن كۈلۈمسىرىدىم. ئانام جاپا ۋە ئەمگەك دەستىدىن يىرىكلەشكەن ئالغانلىرى بىلەن چاچلىرىمنى، يۈزلىرىمنى سىلاپ قويۇپ، پىشانەمگە خۇددى كىچىك ۋاقتىمىدىكىدەك سۆيۈپ قويۇپ ئاشخانغا چىقىپ كەتتى. ئاھ، ئانا، شۇ تۇرقى سېنىڭ ھەربىر ھەرىكىتىڭ ماڭا جاھاندىكى ئەڭ گۈزەل ئۇسسۇلدەك بىلىنمەكتە ئىدى. قۇرسۇقۇم قاتتىق تولغۇنۇپ، سانجىپ ئاغرىپ، يۈرەك سوقۇشۇم تۇيۇقسىز تېزلىشىپ كەتتى. بۇنداق ئاغرىق تۈرمىدىمۇ بولاتتى، بىر ھازا داۋاملىشىپ ئۆتۈپ كېتەتتى.
- رەزىل خىتايلار، مېنى نېمە قىلىشتىڭ...، - شۇنداق دەپ غەزەپ بىلەن پىچىرلاپ لەۋلىرىمنى چىڭ چىشلىۋالدىم. كۆزلىرىم قاراڭغۇلۇشۇشقا باشلىدى. بارلىق كۈچۈمنى يىغىپ ئانامغا يەنە بىر قارىۋالماقچى بولدۇم، ئانامنىڭ سىماسى غۇۋا كۆرۈنگەندەك بولدى. بىردىنلا پۈتۈن جىسمىم شۇنداق يېنىكلىشىپ قالغاندەك، جىسمىم غايىۋى بىر مۆجىزىدە شىپا تاپقان دەك تۇيغۇدا بولدۇم.
- خەپ، ماغدۇرۇمغا كەلسەم سەنلەرگە نېمىنىڭ ھەقلىقىنى بىر تونۇتمىسام!...، - شۇ خىياللاردا سەزگۈسىز يانغا قىيسىپ قالغانلىقىمنى ھېس قىلغاندەك بولدۇم، دېمىقىمغا ئانام ئەتكەن ئاشنىڭ ھىدى پۇرىغاندەك بولۇپ شېرىن تۇيغۇ ئىچىدە ئۇزۇن ئۇيىقىغا غەرىق بولغاندەك بولدۇم....

*****

ئانا قىزىق ئاشنى كۆتۈرگىنىچە مېھمانخانا ئۆيگە كىرىپ قىڭغىيىپ يېتىپ قالغان ئوغلىنى كۆرۈپ ھوشۇنى يۇقاتقىنىچە بالغا ئۆزىنى ئېتىپ ئاچچىق چىرقىرۋەتتى. ئانىنىڭ ئاۋازى گويا جەڭ سۇنايلىرىنىڭ ئاۋازىدەك كۆككە كۆتۈرۈلۈپ يىراق-يىراقلارغا تارقالدى.

كۆك ھىجرانى

ھېكايە

كۆككە قاراپ ياتقىنىڭچە ياستۇققا يۆلۈنۈپ خياللار قاينىمىغا غەرق بولدۇڭ. ئاپئاق بۇلۇتلار كۆكتە لەرزە ئۈزۈپ يۈرگەندەك خياللىرىڭدا ھىجران ئازابى شۇڭغۇپ دولقۇن ياسايتتى. كۆزلىرىڭنى ئازاپ بىلەن يۇمدۇڭ، دەققە قاراڭغۇلۇقتىن كېيىن پارلاق نۇر ئىچىدە ئۇنىڭ سىماسى زاھىر بولۇشقا باشلىدى.

- جېنىم، سەن راستلا چەتئەلگە چىقىپ كېتەمسەن؟ مېنى تاشلاپ شۇ يىراقلارغا سەرسان بولۇپ كېتەمسەن؟... قىزنىڭ گۈزەل سىماسى كۆز ئالدىڭدا خۇددى ئۇ ئالدىڭدا تۇرغاندەك زاھىر بولدى، چۆچۈپ كۆزلىرىڭنى ئاچتىڭ، ئالدىڭدا تار ياتىقىڭ، ئاددىي ئائىلە سايىمانلىرىڭ تۇراتتى. كۆزلىرىڭ نەملەندى، يىراقلارغا باقتىڭ، يىراقلاردىن بولسىمۇ ئۇنى بىر كۆرۈۋېلىشقا ئىنتىلگەندەك ئورنۇڭدىن تۇرۇپ دېرىزىدىن ياۋروپانىڭ كوچىلىرىغا باقتىڭ. يات ئېرقنىڭ ئىنسانلىرى كوچىدا كېتىپ باراتتى...

- ئالو، مانا مەن ھازىر بارىمەن... يانغۇنۇڭ سايىراپ، جاۋاب قايتۇردۇڭ. ئىشىكتىن چىقتىڭ، كوچىدىكى ئىنسانلار ئارىسىغا قوشۇلۇپ كەتتىڭ. كېتىپ بارىسەن، قەيەرلەردىدۇر كىملىرىڭدۇر ئىزلىگەندەك ئەتراپقا قاراپ-قاراپ قويۇپ كېتىپ بارىسەن. - جېنىم... بىرى سېنى توۋلىغاندەك ئاڭلاندى، تۇيۇقسىز توختاپ ئارقاڭغا بۇرۇلدۇڭ. ئەپسۇس، ھېچكىم سېنى چاقىرمىغانىدى. جانانىڭ يىراقلاردا قالغان، قانداق قىسمەتلەردە قالغانلىقى ساڭا نامەلۇم...

بىر جۈپ ئاشىق-مەشۇق چەتئەللىك دوستۇڭ بىلەن بىرگە دېڭىز بويىدا ئولتۇراتتىڭ،
كۆزلىرىڭ يىراقلارغا تىكىلگەنىدى. چەتئەللىك دوستۇڭنىڭ قىز دوستى سەندىن قىز
دوستۇڭ بار يوقلىقىنى سورىدى.

- قىز دوستۇم بار.... تېزلا جاۋاب بەردىڭ. ئەمما بىردىنلا نېمىندۇر ئەسلىگەندەك
بولۇپ، - بار بولسا كېرەك؟!... دەپ قوشۇپ قويدۇڭ، تىترەڭگۈ تۆۋەن ئاۋازدا...

- چۈشىنەلمىدىم.... قىز ساڭا سۇئال نەزىرىدە باقتى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ھەيرانلىقنى
كۆرۈپ سەل ئەندىكىتىڭ، چۈنكى سىرلىرىڭنى ئۇنىڭغا ئېيتىشىڭ، شۇ ئازاپلىق
كەچمىشلەرنى ئۇنىڭغا سۆزلىشىڭ كېرەك ئىدى.

- شۇنداق بىر چىرايلىق قىز دوستۇم بار ئىدى، بىر-بىرىمىزنى شۇنداق سۆيەتتۇق.
توي قىلىش، بەختلىق ئائىلە قۇرۇش خىياللىرىنى سۈرەتتۇق...

- شۇنداقمۇ، بىز كىلەر يىلى توي قىلماقچى بولىۋاتىمىز، كىلەر ئايدا
نىشانلانماقچى... قىز ھاياجاندا گېپىڭنى بۆلۈپ يىگىتكە تاتلىققىنە قاراپ قويدى. شۇ
چاغدا قىزنىڭ سىماسى يەنە كۆز ئالدىڭدا زاھىر بولدى، ئۇ سېنىڭ يېنىڭدا ئولتۇراتتى.
خۇددى شۇ قىزغا ئوخشاش ساڭا مۇھەببەتلىك تاتلىق قاراپ:

- جېنىم.... دەپ سېنى چاقىراتتى.

- كېيىن قانداق بولدى؟.... قىز قىزىقىپ گېپىڭنى داۋامىنى سورىدى. خىياللاردىن
ئويغاندىڭ، يېنىڭدا بوش تۇرغان ئورۇنغا بىر قارىدىڭ، قىز يېنىڭدا يوق ئىدى. ئۇلۇغ
كىچىك تىنىدىڭ، كۆككە باقتىڭ...

- كېيىن، ۋەتىنىمدە نامايىش بولدى، مېنىڭ سىلەرنىڭكىدەك مۇستەقىل دۆلىتىم يوق.
ۋەتىنىم شەرقىي تۈركىستاننى خىتايىلار 1949- يىلى ئىشغال قىلىۋالغان. كېيىن ئۇلار
بىزگە زۇلۇم سالدى، مىللىتىم ئويغۇنۇپ تېنچ يولدا نامايىش قىلدى. ئەمما ئۇلار بىزنى
باستۇردى. شۇ نامايىشتا مەنمۇ بار ئىدىم.... گېپىڭنىڭ داۋامىنى چۈشۈرەلمەي
قالدىڭ. كۆز ئالدىڭغا قىرغىن قىلىنغان قېرىنداشلىرىڭنىڭ جەستى، يۈز-كۆزى قانغا

بويالغان قېرىنداشلىرىڭ كەلدى... ئۇلار ساڭا چۈشۈنۈكسىز نەزەرلەردە قاراۋاتاتتى. ياق، ئۇلار ساڭا ھېسداشلىق قىلىۋاتاتتى...

- مەن شۇ نامايىشقا قاتناشتىم. نۇرغۇن ئىشلارنى كۆردۈم، نۇرغۇن پاجىئەلەرگە شاھىت بولدۇم. بىزنىڭ شەھەردە مەن دېمەتلىك بالىلارنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك خىتايىلار تۇتقۇن قىلىشقا باشلىدى. قىز دوستۇم ئائىلىسى بىلەن بىللە غايىپ بولدى... - كۆزلىرىڭگە يەنە ياش كەلدى، گېپىڭنى داۋاملاشتۇرالمىي قالدىڭ...

- ئۇنى ئىزدەپ باقمىدىڭمۇ؟...- يىگىت سەندىن مۇشتىلىرى تۈرۈلگەن ھالدا سورىدى.

- ئىزدىدىم، ئۇ چاغلاردا تېلفۇن ۋە ئىنتېرنېت ئۈزۈۋېتىلگەنىدى. ئۇنىڭ ئۆيىگە باردىم، ئۆيىنىڭ ئىشىكى سۇلاقكەن. كەچكىچە ساقلىدىم، ساقچىلار كېلىپ مېنى سوئال-سوراقسىز قوللىرىمغا كىشەن سېلىپ تۇتۇپ كېتىشتى. كېيىن ئۆيدىكىلەر مېنى پۇل خەجلەپ ئېلىپ چىقتى...

- توۋۋا، قانداق دۆلەت ئۇ؟...- يىگىت بىلەن قىز بىرلىكتە غەزىپىنى ئىپادىلەشتى... - دۆلىتىڭ بولمىسا شۇنداق بولىدىغان گەپ... - ئۇلۇغ كىچىك تىنىپ سۆزىڭنى داۋام قىلدىڭ..

- نايامىش بولۇشتىن بۇرۇنلا ئۆيدىكىلەر مېنى چەتكە ئوقۇشقا چىقارماقچى بولغانىدى ۋە تەييارلىقلار پۈتۈپ قالغانىدى. ئاتا-ئانىم مېنى مەجبۇرلاپ دېگەندەك يولغا سېلىۋەتتى. كېيىن مۇشۇ دۆلەتكە كېلىپ سىياسىي پاناھلىق تىلىدىم...

- شۇنداق قىلىپ قىزىڭ ئىز-دېرىكى بولمىدىمۇ؟...- ئۇلارنىڭ سۇئالىغا جاۋاب بېرىشكە راينىڭ يوق ئىدى. شۇ چاغدا كۆزلىرىڭنى يەنە كۆككە تىكتىڭ، ئاق بۇلۇتلار كۆكتە لەرزىلەر ئۈزۈپ يۈرەتتى...

دەريا بويىدا يالغۇز ئولتۇراتتىڭ، تۈرلۈك شەكىلدىكى كېمىلەر، قولۋاقلار سۇ يۈزىدە لەپىلدەيتتى. ئۆز ئۆزۈڭگە سۆزلەشكە باشلىدىڭ...

- ئاھ تەقدىر، مەنمۇ شۇ كېمىلەردەك ھايات كۆلىدە لەيلەپ قالغاندەك قىلىمەن. يۈرۈكۈمدىكى ھەسرەتلەر خۇددىي شۇ كېمىلەرنىڭ قىرغاققا باغلانغان ئارغامچىسىدەك

قەلبىمنى ۋەتەنگە باغلاپ تۇرماقتا. ۋىسالىسىز قالغان ھىجران دىللىرىمنى
جاراھەتلىمەكتە. ئاتا-ئانا سېغىنىشى، يۇرت سېغىنىشى، جانان سېغىنىشى... تۈرلۈك
تۈمەن سېغىنىشلار يۈرۈكۈمنى مۇجۇپ، قەلبىمنى گويا تۈگمەن تېشى ئارىسىغا كىرىپ
قالغان بۇغدايدەك يەنجىمەكتە. ئاھ ھىجران، سەن نېمانچە ئاچچىقسەن... ۋەتەنسىزلىك
مېنى مۇشۇ كۈنلەرگە مۇپتىلا قىلدى، ۋەتەنسىزلىك مۇھەببىتىمنىڭ ھىجرانغا سەۋەب
بولدى، ۋەتەنسىزلىك ئاتا-ئانامدىن ئايرىلىشىمغا، يۇرتتىن چىقىپ سەرسان بولۇشۇمغا
سەۋەب بولدى. بۇ يات ئەللەر قانچە گۈزەل بولسىمۇ، شۇ چۆللۈك ۋەتەننىڭ تۇپراقلىرى
مەن ئۈچۈن قىممەتلىك ئىدى. ئاھ ۋەتەنسىزلىك....

- جېنىم...، - بىردىنلا يېنىڭدا ئۇ پەيدا بولدى. ئۇنىڭ گۈزەل جامالى، ئۇنىڭ تاتلىق
كۈلۈمسىرىشى شۇ قەدەر ھەقىقىي ئىدى. ئۇ تەرەپكە بۇرۇلدۇڭ. ھاياجان بىلەن ئۇنىڭ
قوللىرىنى تۇتتۇڭ.

- جېنىم، سىز بۇ يەردىمۇ؟ مەن سىزنى بەك سېغىندىم

- جېنىم، مەنمۇ سىزنى سېغىندىم. ئەمما شۇ رەزىل خىتايغا باغلانغان تەقدىر بىزنى
ھىجرانغا مۇپتىلا قىلدى. ئىككىمىزدەك نۇرغۇن ئاشىق-مەشۇقلار ھىجرەتتە يات ئەللەرگە
پالاندى. ئۆز ۋەتىنىدىن قوغلاندى. ئاتا-ئانىڭىزدەك نۇرغۇن ئاتا-ئانىلار ھىجرانغا
مۇپتىلا بولدى، يەنە نۇرغۇنلىرى ئىككى ئالەملىك ھىجرانغا مەھكۇم بولدى. جېنىم،
سىزنى سۆيىمەن! سىزنىڭ ئەركەكلىكىڭىزنى، ھەقىقىي ئوغلانلىقىڭىزنى سۆيىمەن! ...-
ئۇ سېنىڭ قوللىرىڭنى چىڭ سىقتى. قوللىرىڭغا باقتىڭ، ئۇنىڭ سېنىڭ ئالدىڭدا راستلا
مەۋجۇدلىقىغا ئەمدى ئىشەنگەندەك قىلاتتىڭ...

- جېنىم...، - كۆزۈڭنى ئۇنىڭ جامالىغا يۆتكۈدۈڭ، كۆز ئالدىڭ بوشلۇق، يېنىڭدا
بوش ئورۇن، كۆزلىرىڭ قايتا نەملەنگەندەك بولدى...

ئاشخاناڭدا تاماق قىلدىڭ، قىزىق ئاشنى كۆتۈرۈپ ئېلىپ كىرىپ تاماق شىرەسىگە
قويدۇڭ. ئالدىغا پەشتامە ئارتقان ھالدا ئۇ قولدا چەينەك بىلەن ئىككى چىنىنى ئېلىپ
كېلىپ شىرەدە سېنىڭ قارشى تەرىپىڭدە ئولتۇردى. ئۇنىڭغا قايتا باقتىڭ، بۇلارنىڭ

ئۆز خىيالىڭ ئىكەنلىكىنى بىلەتتىڭ. شۇنداقتىمۇ ئۇ زاھىر بولغاندا ئۇنىڭغا كۆڭلۈڭدىكى سۆزلەرنى قىلۋاڭغۇڭ كەلدى.

- جېنىم، سىزنىڭ نەدە ئىكەنلىكىڭىز ماڭا نامەلۇم، سىزنىڭ نەدىلىكىڭىزنى بىلىسەم بەك ياخشى بولاتتى. سىزنى تاپسام، سىز بىلەن توي قىلسام، مۇشۇنداق مەزىلىك تاماقلارنى كۈندە بىللە قىلىپ يىسەك، بالىلىرىمىز بولسا... - قىز ساڭا قاراپ سۆزلىرىڭنى ئاڭلىغاچ، تاتلىق كۈلۈمسىرەۋاتاتتى..

- جېنىم، ئوغۇل بالا ئۈچۈن ئەل بېشىغا كۈن چۈشكەندە مەيدە تۇتماق پەرز. ۋەتەننىمىز ئازات بولماي تۇرۇپ بىزگە ھەقىقىي بەخت نىسىپ بولمايدۇ... قوشۇماڭ تۈرۈلدى، ئۇنىڭغا قوپاللىق بىلەن - خىيالىمدا بولسىمۇ شېرىن خىياللارغا يول بەرسىڭىزچۇ!... دېدىڭ. ئۇ كۈلۈمسىرىگەچ ساڭا يەنە تاتلىق قاراپ قويدى. تاماقتىن بىر كاپام ئاغزىڭغا سېلىپ بولۇپ، ئۇنىڭغا قارىدىڭ، ئالدىڭدىكى ئورۇن بوش تۇراتتى...

ھېلىقى چەتئەللىك دوستۇڭ ئىشىكىڭنى چەكتى، ئەمما ھېچكىم ئىشىكىڭنى ئاچمىدى. ئۇ ئارقىغا بۇرۇلۇپ كەتمەكچى بولغاندا پەلەمپەيدىن يەنە بىر ئۇيغۇر دوستۇڭ چىقىپ قالدى. ئۇ ئىشىكىڭ ئالدىدا تۇرغان چەتئەللىك دوستۇڭغا

- ئۇنى ئىستەپ كەلگەنمىدىڭ؟ بىچارىنىڭ كۆڭلى بەك يېرىم. - دېدى ئۇنىڭ بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشكەچ.

- نېمە بولدى؟ - چەتئەللىك دوستۇڭ سورىدى.

- يېقىندا ئۈرۈمچىدىن بىر بالا پاناھلىق تىلەپ كەلگەنىدى، ئۇنىڭ ئېيتىشىچە خىتايلار ئاغىنىمىزنىڭ قىز دوستىنى 7-ئىيۇل كۈنى ئۆيىدىكىلەر بىلەن بىللە قەتلى قىلىپكەن... - دوستۇڭ بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھەيرانلىق بىلەن ئىشىكىڭگە يەنە بىر قارىۋېتىپ، يۈگۈرگىنىچە پەلەمپەيدىن چۈشۈپ كەتتى...

دېڭىز بويىدە قۇچاقلىرىڭنى كەرگىنىڭچە يىراقلارغا قاراپ تۇراتتىڭ. مەيىن شامال سېنى يەلپۈرتتى. ئەمما دىماقلىرىڭغا قۇملۇقنىڭ شامىلى ئۇرۇلغاندەك كۆزلىرىڭدە قۇملۇق زاھىر بولاتتى...

- جېنىم، سىز چەتئەلگە راستلا مېنى تاشلاپ چىقىپ كېتەمسىز؟!... - بىردىنلا ئۇنىڭ بىلەن كۆل بويىدا بىرگە ئولتۇرۇپ دېيىشكەن سۆزلىرىڭ كۆز ئالدىڭدا زاھىر بولدى.
- تەييارلىق پۈتۈپ قالغاندەك قىلىدۇ. ئەمما مېنىڭ سېنى تاشلاپ ھېچ يەرگە بارغىم يوق!... - ئۇنىڭغا قىيمىغان ھالدا باقتىڭ.

- ساراڭ، چاقچاق قىلىپ قويدۇم. ياخشى ئوقۇڭ، مىللىتىمىز ئۈچۈن ھەقىقىي خىزمەت قىلالايدىغان ئادەم بولۇڭ!... - قىز ساڭا ئىلھام بەرمەكچى بولغاندەك كۆز ياشلىرىنى يۇشۇرۇپ كۈلۈمسىردى.

- ۋايىجان، نېمانچە ئەتىدىن كەچكىچە شۇنداق پاراڭلارنى قىلىسىز، مەدەنىيەت ئىنقىلابىدىكى چوكانلاردەك... - سەنمۇ ئۇنىڭغا چاقچاق قىلىپ ئېيتىشقاچ كۆزلىرىگە باقتىڭ.

- ھاھاھا، شۇ، مەن شۇنداق قېرى چوكان... ھاھاھا، - قىز تاتلىق كۈلۈمسىرەپ قىزلىق نازى بىلەن ساڭا باقتى.

- جېنىم كۆزىڭنى يۇمۇڭ... - قىز ساڭا ئۇنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلگەن كۆزلىرىڭنى يۇمۇشۇڭنى ئىلتىماس قىلدى. كۆزلىرىڭنى يۇمدۇڭ.

- ئەمدى ئېچىڭ، - قىز بېشىڭنى يېنىك بۇراپ ئاسمانغا قاراتتى.

- نېمىنى كۆردىڭىز؟ - قىز سەندىن ئەستايىدىللىق بىلەن سورىدى.

- كۆكنى كۆردۈم...، - يېنىك جاۋاب بەردىڭ. كۆزلىرىڭنى ئاچتىڭ، كۆز ئالدىڭدا كۆك ئاسمان زاھىر بولدى. دېڭىز شامىلىدىن ئۇلۇغ نەپەس ئېلىپ كۆككە پۈيلەپ بولۇپ، بىلەكلىرىڭنى چۈشۈرۈپ ئارقاڭغا بۇرۇلدۇڭ. يىراقتىن كۆك بايراقنى كۆردۈڭ. چەتئەللىك دوستۇڭ، ئۇيغۇر دوستۇڭ بىرلىكتە ئاي يۇلتۇزلۇق كۆك بايراقنى كۆتۈرگەنچە سەن تەرەپكە قاراپ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلار تەرەپكە قاراپ يۈگۈردۈڭ،

توغرىسى كۆك تەرەپكە قاراپ يۈگۈردۈڭ. كۆز ئالدىڭدا قىزنىڭ سىماسى زاھىر بولدى. قىزنى چىڭ قۇچاقلدىڭ. ئۇ ساڭا، - ھەر قېتىم كۆكنى كۆرگەندە مېنى كۆرگەندەك بولسىز... - دەۋاتاتتى. دوستلىرىڭ كۆك بايراقنى قۇچاقلاپ يىغلىشىڭغا قوشۇلۇپ سىنى قۇچاقلدى...

يىمىرىلگەن ھايات

ھېكايە

لاگىرنىڭ ياتقىدا ئولتۇراتتىم، بۇ جايغا قانداق بولۇپ كېلىپ قالغانلىقىم، قانداق مەقسەتتە بۇ يولنى بېسىپ قالغانلىقىم ماڭا ھېلىھەم تازا ئېنىق ئەمەس ئىدى. «ئۇيغۇرنىڭ ھەممىسى پاناھلىق تىلەيدۇ» دېگەن سۆزلەرنى ئاڭلىغانلىقىم ئۈچۈنمۇ؟ ياق، پاناھلىق تىلىمەيمۇ ئوقۇش-تەتقىقات بىلەن، خىزمەت بىلەن ياۋروپادا ياشاۋاتقان ئۇيغۇرلار بارغۇ. ئۇنداقتا قانداق بولۇپ پاناھلىق تىلەپ قالدىم؟ شۇنداق سۇئاللار مۇشۇ يېقىندىن بۇيان كاللامدا تولا توۋلايدىغان بولۋالدى.

- كۆنۈشمەنى تۈگەتتىم، خۇدايىم بويرىسا پوزىتىپ جاۋاب چىقسا، مۇشۇ دۆلەتنىڭ ئادىمى بولۇپ قالدىم دېگەن گەپ. بىرقانچە يىل بۇ جايدا ياشاپ رەسمىي ۋەتەنداشلىق پاسپورتىنى قولۇمغا ئالسام، ئەتىسلا خىتاي ئەلچىخانىسىغا كىرىپ ۋىزا ئېلىپ ۋەتەنگە بارىمەن!... - ئىشىكتىن ھاياجان بىلەن سۆزلەپ كىرگەن ياتاقدىشىمنىڭ سۆزلىرى مېنى خىياللاردىن يۇلۇپ ئېلىپ ئۇنىڭ سۆزلىرىگە قىزىقتۇردى.

- قارا، ۋەتەنگە ياۋروپا پاسپورتى بىلەن بارىسەن، خەجلەيدىغىنىڭ ياۋرو، كىيىدىغىنىڭ ياۋروپانىڭ ماركىسى... ئالە شەرىڭنى، ھەممىسىنىڭ كۆزلىرىنى

ئاللاچەكمەن قىلىۋېتىسەن! ..... ئۇنىڭ سۆزلىرى دىققىتىمنى چەكتى، كاللامدا شېرىن ئىشرەت خىياللىرى تۇغۇلماقتا ئىدى. ئۆزەمنى ياۋروپا پاسپورتىنى تۇتقان ھالدا ۋەتەندە ھېس قىلىۋاتاتتىم. ئۈستۈمدە ياۋروپانىڭ كىيىملىرى، يانچوقۇمدا ياۋروپانىڭ پۇللىرى.... پاه، ئۇ چاغدا ھەممىسى ماڭا ھەۋەس بىلەن قارايدۇ. ھەممىسى مېنى ھۆرمەتلەپ خوشامەت قىلىدۇ.... ئوھۇي، ياسانچۇق قىز-چوكانلار چىشىنىڭ ئېقىنى چىقىرىپ «مېنىمۇ ياۋروپاغا ئېلىپ كېتىڭە...» دېيىشىپ ماڭا نايىناقلسا، ھى ھى ھى... ھى

- قويه سېنى، قىلتىرىقتەك ۋىجدانىڭ بارمۇ سېنىڭ - ھەي؟! مىللىتىڭنىڭ تەقدىرى نېمە بولىۋاتىدۇ، قانچىلىغان قېرىنداشلىرىڭ بىگۇناھ تۈرمىلەردە يېتىۋاتىدۇ، قانلىرى ئېقىۋاتىدۇ، شۇلارنىڭ نامىنى سېتىپ بۇ جايدا پاناھلىق تىلەپ، ۋەتەنداشلىقنىڭ چىقسا يەنە تەپ تارتماي ۋەتەنگە بېرىپ.... ئۇنىڭ بىلەن بىللە كىرگەن يەنە بىر ياتاقدىشىم ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ ئاچچىقلاندى بولغاي، چىرايلىرى تاتارغان ھالدا ئۇنىڭ گېپىنىڭ بېلىگە تەپتى. ھەتتىگەي، بىردەم بولسىمۇ تەخىر قىلسىچۇ، خىيالىنىڭ ئەڭ پەيزى جايغا كەلگەندىم.

- ۋوي، بالاڭزا، سېنىڭ نەرىڭگە تەگدى گەپلىرىم! كۆنۈشمەڭ چىقمىسا مېنىڭ نېمە ئىشىم! خۇدايىممىچۇ، بېرىدىغان جايغا بېرىدۇ! بىلىپ ئېشەككە مۈڭگۈز بەرمىگەن.... - بايا ھاياجان بىلەن سۆزلەۋاتقان بالا ماۋۇ ئاداشنىڭ گەپلىرىدىن كەيپىياتى بۇزۇلدى بولغاي، ئۇمۇ چەكچىيىپ، مۇشتىلىرى تۈرۈلگەندى.

- پاه، ئوغۇل بالا! مۇشتىلىرىڭ تۈرۈلدى، مۇشتىلىرىڭنىڭ تۈرۈلگەنلىكى كۆرۈپ سۆيۈنۋاتىمەن. گېپىم قوپال تەككەن بولسا خاپا بولما. ئىنتېرۋېيۇمنىڭ چىقمىغانلىقى ئۈچۈن خاپا بولمىدىم ئاداش. سېنىڭ گەپلىرىڭنى ئاڭلاپ خاپا بولۇپ قالدىم. قارا، بىز بۇ جايغا نېمە دەپ كەلدۇق؟ پاناھلىق تىلەپ كەلدۇق، شۇنداقمۇ. پاناھلىقنى قانداق ئادەم تىلەيدۇ، زۇلۇمغا ئۇچرىغان ئادەم تىلەيدۇ. زۇلۇمغا ئۇچۇردۇقمۇ-يوق؟! ئۇچۇردۇق، بىز ئۇچۇرغان زۇلۇم ھېچقانداق باشقا جايدا بولۇپ باقمىغان زۇلۇم. خىتايلار بىزنى قانۇنسىز بېسىۋېلىپ دۇنياغا قانۇنلۇق قىلىپ تونۇتتى. بىزنى بېسىۋالغان ئاتىشىم نەچچە يىلدىن بۇيان قانچە قېتىملاپ قىرغىن قىلدى، قۇرال بىلەن

ئاتتى، قېلىچ بىلەن چاپتى، ئۇنىڭدىن سىرت تۇغۇلمىغان بالىلىرىمىزنى ئانىلارنىڭ قۇرساقلىرىدىن سۇغۇرۇپ ئېلىپ چېنىغا زامىن بولدى. خوش، ئازراق ئىنسانىيلىق ھۆرمىتىمىزنى قىلسا بولاتتى، ئۇنىمۇ ھېچ قىلمىدى، تىلىمىزنى يوق قىلىشقا نۇرغۇن سىياسەتلەرنى يول قويدى، دىنىمىزدىن كەچتۈرۈشكە تۈرلۈك قىلتاقلارنى قۇردى، دىلىمىزنى ئۆزگەرتىشكە رەزىل ھىلىلەر قىلدى. ئەڭ ئەقەللىي ھەق-ھوقۇقلىرىمىزنى تەلەپ قىلساق بىزنى بۆلگۈنچى-تېرورچى دېيىشىپ سوتىسىز ھۆكۈم ئېلان قىلدى، ئەڭ ئەشەددىي شەكىللەردە خالىغانچە جازالىدى... ئاۋۇ ئاداش ئۆزىنى بېسىۋالغان قىياپەتتە بايا سۆزلىرى ئارقىلىق مېنى شېرىن خىياللار سۈردۈرگەن بالغا سۆزلەۋاتاتتى. ئۇنىڭ سۆزلىرىمۇ ئورۇنلۇق ئىدى. ۋەتەندە بىلەلمەيدىغان ئۇچۇرلاردىن بۇ جايدا خەۋەردار بولدۇق. مىللىتىمىزنىڭ قانداق بولۇپ بۈگۈنكىدەك كۈنگە قالغانلىقى ھەققىدە مەلۇماتلارغا ئېرىشتۇق. مىللىتىمىز شۇ خورلۇقلارغا ئۇچرىغانلىقى ئۈچۈن بۇ خەق بىزگە پاناھلىق بېرىۋاتىدۇ. شۇنداق تۇرۇپ شۇ شېھىتلەرنىڭ قېنى بەدىلىگە كەلگەن بۇ ئازغىنە «ئىمتىياز»دىن پۇرسەتپەرەستلىك قىلىپ باشقىچە مەقسەتلەردە پايدىلانسا تولىمۇ پەسكەشلىك بولىدۇ. توۋۋا، بايا نېمىشقا ئۇنداق خىياللارنى قىلىپ قالدىم؟! 5-ئىيۇلدا نېمە ئىشلارنىڭ بولغانلىقىنى كۆردۈم، خىتايلارنىڭ بىزگە قانداق مۇئامىلە قىلىۋاتقانلىقىنى بىلدىم. شۇنداق تۇرۇپ يەنە بايقىدەك خىياللارنى قىلسام قانداقمۇ بىر ئوغۇل بالا ئەركەك بولالايمەن... ياق، ئوغۇل بالا ئەركەك ئەمەس، بىر نورمال مەخلۇقچىلىكمۇ بولالمايدىكەنمەن.

- قوپە سېنى، ئەتىدىن - كەچكىچە سىياسەت ساتىدىكەنمەن. سىياسەتنى سىياسەتچىلەر قىلسۇن. سېنىڭ قىلغۇڭ بولسا سىياسەتچى بولۇۋالە ئاداش.... - ئىشكىتىن ھاياجاندا سۆزلەپ كىرگەن بالا بايقى «سىياسەتچى» نىڭ گەپلىرىنى قوپاللىق بىلەن بۆلۈۋەتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن بىئاراملىق چىقىپ تۇراتتى. شۇنداق، ئۇ بىئارام بولمىسۇنمۇ. ئۇ كەلگەن بىرىنچى كۈنلا شۇنداق خىياللىرىنى ماڭا ئېيتىپ بەرگەن. ئۇنىڭ شۇنچە بەدەللەرنى تۆلەپ بۇ جايدا كېلىشى شۇ ياۋروپا پاسپورتىغا ئېرىشىش، ياۋروپانىڭ كىيىملىرىنى كىيىپ ۋەتەنگە قايتىپ ئىلگىرى ئۆزىنى

مەنسىتمىگەن شۇ «مەتو» لارنىڭ كۆزىنى ئالا- چەكمەن قىلىش تۇرسا. ماۋۇ «سىياسەتچى» بالا ياتاققا كىرگەندىن بۇيان شۇنداق «لاۋزا» سۆزلەر بىلەن ئۇنى بىئارام قىلىۋاتسا، ئۇ ئازاپلانماي كىم ئازاپلانسۇن...

- توغرا دەيسەن، ھەممىمىزنىڭ ۋەتەنگە قايتقىمىز كېلىدۇ. ئاۋۇ مۇھاجىر بولغىلى ئاتمىش يىل بولغان قېرىنداشلارنىڭ ۋەتەننى كۆرۈپ باقمىغان پەرزەتلەرنىڭمۇ ۋەتەنگە قايتقۇسى كېلىدۇ. شۇنداق، ۋەتەن بىزنىڭ، ھامان قايتىمىز، قايتماي بولمايدۇ. ئەمما ئويلاپ باقە، قايتساق قايسى ۋەتەنگە قايتىمىز؟ ۋەتەنگە قايتتۇق دەپ قايتقان جايىمىزدا بىزنىڭ مىللىتىمىز يوق بولغان بولسا، دېمەكچىمەن، ئۇيغۇر نامىدا يۈرگەن ئىنسانلارنىڭ باشقا تىلدا سۆزلەيدىغان بولۇپ كەتسە، مىللەتنىڭ مەدەنىيىتى، دىنى، ئۆرۈپ-ئادىتى يوق بولسا، ئۇنداق جايىنى قانداق ۋەتەن دېگۈڭ كېلىدۇ. خوش، ۋەتەنگە قايتساڭ مىللىتىڭنىڭ بىر ئېغىز گەپنى ئاۋايلاپ ئېيتالمايدىغان، ئاتا-ئانىسى بالىسىغا، بالىسى ئاتا-ئانىسىغا ۋەتەن ھەققىدە يۈرەك سۆزلىرىنى ئېيتالمايدىغان، نەدىن كېلىپ قالغانلىقى ئېنىق ئەمەس يىرتىق كۆزلەرنىڭ سېنىڭ بوۋاڭنىڭ توپىسى سىڭگەن تۇپراقنى مېنىڭ دەپ ساڭا ھۆكۈرۈشنى كۆرسەڭ ئىچىڭ ئاچچىق بولمامدۇ؟ مۇقەددەس دىنىمىز ئىسلامنى ئۆگۈنۈش پۇرسىتى بولمىسا، ئۆزىمىزنى مۇسۇلمان دېگەن بىلەن مەسچەتكە كىرىپ ناماز ئوقۇساق خىتاينىڭ بايرىقىنى بۇد قىلىپ سەجدە قىلىشقا توغرا كەلسە، ئويلاپ باقە، بۇ قەدەر خورلۇققا قانداق چىدايسەن؟ خوش، باشقىسى مەيلى، ئەھلى مۇسۇلمان تۇرۇپ مۇقەددەس كىتابىمىز «قۇرئان كەرىم» قانۇنسىز نەشىر قىلىنغان كىتاپ دېگەندەك بۆھتانلار بىلەن ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرۈلسە شۇنىڭغا قانداق چىدايسەن؟ ئۇنىڭغا چىدىساڭ ئىمانى ئىسلامدىن چىقامسەن؟! خوش، قىزلىرىمىزنى قۇرامىغا يەتمەي تۇرۇپلا خىتاي تۇپراقلىرىغا يۆتكەلسە، ئۇ جايدا ئېلىپ بېرىپ ئۇلارنىڭ نومۇسىغا تەگسە، يىگىتلىرىمىزنى يولدىن ئۆتكەن چاشقانى ئۇر-چاپ قىلغاندەك چالما كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرسە ئىچىڭ ئېچىشمامدۇ؟ غورۇرۇڭ قاينىمامدۇ؟! بايا ماڭا تۈرگەن مۇشتلىرىڭ تۈرۈلمەمدۇ!... ئۇ سۆزلىگەنسىڭىز يۈرىكىم ئېغىۋاتاتتى. بۇ سۆزلەر ئاۋۇ ئاداشقا ئېيتىلىۋاتقان بولسىمۇ، ئۇدۇل كېلىپ يۈرۈكۈمگە ئۇرۇلۇۋاتاتتى. توۋۋا، ماۋۇ «ئالا-جوقا سىياسەتچى» ئالامەت گەپلەرنى قىلدى دېسە....

- ئىچىڭ قاينىسا قانداق قىلالايسەن - ھە! ئىچىڭ قاينىغان بولسا بۇ جايغا كېلىپ پاناھلىق تىلەپ ئولتۇرماي ۋەتەندە بىر ئىش قىلساڭ بولمامدۇ! بۇ جايغا كېلىۋېلىپ پوڭ - پوڭ يوغان گەپ قىلغان بىلەن سەن دېگەن ئاۋۇ ئىشلار ھەل بولامدەك! سۆزلە دېسە تۈكرۈكىنى چاچرىتىپ سۆزلىگەن.... سېنىڭ ئاتا-ئاناڭ بارمۇ مەن بىلمەيمەن. مېنىڭچۇ قارا ئاتا-ئانام، ئۇرۇق - تۇغقان قېرىنداشلىرىم بار، شۇلارنى ئويلىمىسام بولمايدۇ. تولا بېشىمنى ئاغرىتىپ سۆزلەۋەرمىگەن! ...- ھاياجان بىلەن كۆنۈشمىسىنى تۈگۈتۈپ كىرگەن ماۋۇ ياتاقدىشىم ئاۋۇ «سىياسەتچى» نىڭ ھاياجان بىلەن قىلىۋاتقان «نۇتۇقى» نى ئۈزۈپ قويدى. شۇنداق، مېنىڭمۇ ۋەتەندە ئاتا-ئانام بار، ئۇرۇغ- توغقانلىرىم بار. تازا ئوبدان دېدى، سۆزلە دېسە سۆزلىگە ماۋۇ ئاداش، ئۇنى بىلىدىغان ئادەم ۋەتەندە بىر ئىش قىلسا بولمامدۇ، بۇ جايغا كېلىۋېلىپ ئادەمنىڭ بېشىنى ئاغرىتىپ. قۇيە بولدى، بايقى شېرىن خىيالىمنىڭ داۋامىنى قىلايچۇ...

ئۆزەمگە تەسەللى بەرگەندەك بايقى ئىچكى داۋالغۇچىلارنى تېنچىتىپ ھېلىقى شەھۋەتلىك شېرىن خىياللىرىغا قايتا غەرق بولماقچى بولدۇم، ۋەتەندىكى ياۋروپا پاسپورتىنى كۆرسە غىلجىڭشىدىغان شۇ نايناق قىزلارنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈرۈپ خىيالىمدا ئەمدىلا زىناغا تەييارلانغاندا ھېلىقى سىياسەتچى ئۇزۇن سۈكۈتتىن كېيىن سۆزىنى ئۇلۇغ كىچىك تېنىش بىلەن باشلاپ داۋام قىلدى.

- توغرا دەيسەن، ۋەتەندە مېنىڭمۇ ئاتا-ئانام بار، ئۇرۇغ-توغقانلىرىم بار. ئۇلارنى ھەر مىنۇت-ھەر دەقىقەدە سېغىنىمەن. ئۇلارنى ئويلىسام يۈرۈكۈم يىغلايدۇ. بولۇپمۇ دادامنىڭ مېنى بۇ جايغا يولغا سېلىشتىن بۇرۇن قىلغان شۇ سۆزلىرى قۇلاق تۈۋىمدە جاراڭلاپ مېنىڭ قەلبىمنى پىچاقلايدۇ. «ئوغلۇم، ھايات ۋاقتىمدا سېنى يەنە بىر قېتىم كۆرىۋالسام ھېچ ئارمانىم يوق!...» دادام شۇ گەپنى قىلغان، كۆزلىرىگە ياش ئالغان ھالدا مېنى ئايرۇپىلانغا سېلىپ قويغانىدى. مېنىڭمۇ ۋەتەنگە قايتقىم كېلىدۇ، مېنىڭمۇ ۋەتەن كوچىلىرىدا ياۋروپا كىيىملىرىنى كىيىپ يۈرگۈم كېلىدۇ، مېنىڭمۇ ئەزەلدىن ھورمونۇم بار، ھېسسىياتلىرىم غىدىقلىنىدۇ. ئەمما ھەر قېتىم شۇ كۈنى يۈز بەرگەن ۋەقەلەر كۆز ئالدىمغا كەلگەندە مۇڭلىنىپ كېتىمەن. ئۇ كۈنى كوچىدا تاماكامنى

چىشلەپ كېتىپ باراتتىم، نەدىن پەيدا بولدى بىر تۈركۈم ئادەم «ئۇيغۇر، ئۇيغۇر، ئۇيغۇر...» دەپ توۋلىشىپ كۈچىنى تولدۇرۇپ كەلدى. قىززىقچىلىقتا ئارقىدىن بىردەم ماڭدىم، توۋۋا، كېيىن بولغان ئىشلار كىشىنى دەھشەتكە سالىدۇ. كەچقۇرۇن بولغاندا ھەر تەرەپتىن ئوق ئاۋازى كېلىشكە باشلىدى. مەن قاچتىم، يۈگۈرىدىم، ھەممىلا جايىنى ساقچىلار، ھەربىيلەر ئىگەللەپ بولغانىدى. خۇداغا شۈكرى ئۆيۈم بار بىناغا يىراق ئەمەسكەنمەن، يۈگۈرگەن پېتىم ئۆيگە كېلىۋالدىم. دېرىزىدىن سىرتقا قاراشقىمۇ پېتىنالىمدىم. قانداق بولۇپ ئۇخلاپ قالدىم، بىر چاغدا قانداقتۇر بىر چىرقىرىغان ئاۋاز بىلەن ئويغۇنۇپ كېتىپ دېرىزىدىن سىرتقا قارىدىم، كوچىدا ھەربىيلەر يەردە يېتىپ قالغان جەسەتلەرنى ھەربىي ماشىنىسىغا ئىككىسى بىر بولۇپ كۆتۈرۈپ ئېتىۋاتاتتى. ئارىدا بىر بالا تېخى ئۆلمىگەن بولسا كېرەك بىر قولىنى ئېگىز كۆتۈرگەن پېتى ئورنىدىن تۇرماقچى بولدى، ھېلىقى خىتاي ھەربىيلەردىن بىرى كېلىپ ئۇنىڭ چىرايىغا مىلتىقنىڭ پايىنىكى بىلەن بىرنى سېلىپ يەنە ياتقۇزۇپ قويدى.... - «سىياسەتچى» نىڭ كۆزلىرى نەملەنگەندەك بولۇپ، ئاۋازلىرى تىترەپ كەتتى. ئۇ بىردەم دېرىزىگە، تورۇستقا دېگەندەك باشقا جايلارغا قاراپ ياشلىرىنى كۆزىگە سىڭدۈرۈۋالغىچە ئۆزىنى يىغدىن بېسىپ بولۇپ سۆزىنى داۋام قىلدى.

- ھەر قېتىم شۇ كۆرۈنۈش كۆز ئالدىمغا كەلگەندە يۈرۈكۈمدە غەزەپ لاۋۇلدايدۇ. ياۋروپاغا كەلدىم، بۇ جايدا پاناھلىق تىلىدىم، پاناھلىق تىلىگەندىن كېيىن بۇرغۇن ئىشلاردىن خەۋەردار بولدۇم. ھەر قېتىم شۇ كۆرۈنۈش كۆز ئالدىمغا كەلگەندە ئۆزۈمنىڭ شۇ بالىنىڭ قېنى بەدىلىگە بۇ جايدا ياشاۋاتقانلىقىمنى ھېس قىلىمەن. شۇنداق، ئىشنى ۋەتەندە قىلىش كېرەك، ۋەتەندە ئىش قىلغاندا ھەقىقىي ئىشنى قىلغىلى بولىدۇ. ئەمما بۇنداق دېگەنلىك بۇ جايدا قىلىدىغان ئىش يوق دېگەنلىك ئەمەس. بىزنىڭ بۇ جايدا قىلىدىغان نۇرغۇن ئىشىمىز بار. ئەركەك بولغانىكەنمىز ئەركەكتەك ياشىشىمىز لازىم. ئەركەك دېگەن نېمە، ئەلنىڭ بېشىغا كۈن چۈشكەندە ئەسقاتىدىغان ئىنسانلار ئەركەك بولىدۇ. ئۆرە تۇرۇپ سىيگەننىڭ ھەممىسى ئەركەك بولىۋەرمەيدۇ. ئەركەكلىك ئەرلەرگىلا بېرىلىدىغان ئۇنۋان ئەمەس، ئەركەكتەك ئەل بېشىغا كۈن چۈشكەندە مۇشتىنى تۈرگەن ئاياللارمۇ ئەركەك سانىلىدۇ. ھېلىقى برونوۋىكىنىڭ ئالدىدا ھاسسى بىلەن تۇرۇپ توسىغان ئانىمىزمۇ ئەركەك سانىلىدۇ.

ھېلىقى خىتاي ھەربىيلەرگە قول شىلتىپ سۆزلىگەن قىزىمىزۇ ئەركەك ئۇنۋانىدىكى قىزدۇر! بىز ھازىر مۇھاجىرەتتە، يەنى ھىجرەتتە بىز. ھىجرەتنىڭ مەقسىتى كۈچلىنىش. بىزنىڭ مەقسىتىمىز ھەم شۇنداق بولۇشى كېرەك. توغرى دەيسەن، ۋەتەندە ئىش قىلىش كېرەك، ئەمما ئۇنىڭ ئۈچۈن كۈچلىنىش كېرەك. كۈچلىنىش ئۈچۈن ئويغۇنىشىڭ، بىرلىشىشىڭ كېرەك. بۇ جايغا كېلە-كەلمەيلا ياۋروپا پاسپورتىنى ئېلىپ ۋەتەنگە قايتىشنى نىشان قىلساڭ، ئۇنى ھىجرەت ئەمەس، پۇرسەتپەرەستلىك دېسەك بولىدۇ. خوش، قانداق ياشاش ئۆزۈڭنىڭ ئىشى. ھېچكىم ساڭا ئۇنداق قىل، مۇنداق قىل دەپ كۆرسۈتۈپ بەرمەيدۇ، بەلكى قەلبىڭدىكى ئىماننىڭ، ئىنسانىي ۋەجداننىڭ سېنى شۇنداق قىلىشقا ئۈندەيدۇ، قۇتلىتىدۇ. - ئۇنىڭ سۆزلىرى ئورۇنلۇق ئىدى. ئەمما مەندەك نېمە قىلىشنى تېخى بىلمەيمەنلەرنىڭ دەققىدە ئۆزگۈرۈشى مۇمكىن ئەمەستە. گەپلەر شۇ جايغا كەلگەندە ئورنۇمدىن تۇرۇپ تاماكا قويغان ئىشكاپنىڭ يېنىغا بارغاچ، ئۇنىڭدىن:

- دەپ باقە ئەمەس، قانداق قىلساق بولىدۇ؟ بىر ئىش قىلايلى دېسەك، خىتاينىڭ پەسلىكىنى بىلىسەن، بىلىپ قالسا ۋەتەندىكى ئاتا-ئانا، ئۇرۇق - تۇغقانلىرىمىزنى قىينايدۇ. سەنچە قانداق قىلساق بولىدۇ... بۇ «سىياسەتچى» نىڭ بۇ سۇئالغا قانداق جاۋاب بېرىدىغانلىقى ماڭا قاراڭغۇ. بۇ سۇئالنىم بىلەن ئۇنى سۆزلەشتىن توختاتماقچى بولدۇمۇ، ياكى راستلا جاۋاب ئالماقچى بولدۇمۇ، بۇمۇ ماڭا قاراڭغۇ ئىدى. شۇ تۇرقى كاللامدىلا ئەمەس، ۋەجدان ئالىمىمىدۇمۇ توقۇنۇش بولۇۋاتاتتى.

- سەن دېموكراتىك بىر دۆلەتتە ياشاۋاتىسەن، ھېچكىم سېنى بىر نەرسە قىلالمايدۇ. توغرا، رەزىل خىتاي ۋەتەندىكى ئۇرۇغ-تۇغقانلىرىڭغا جازا قوللىنىش ئارقىلىق ساڭا بېسىم قىلىشى مۇمكىن. ھەممە ئادەمنىڭ ھېس-تۇيغۇسى ۋە تاللىغان يولى ئوخشىمايدۇ. ئەمما نىشان ئوخشاشسا ھەركەتلەر بىر-بىرىنى تولۇقلاپ كۈچلۈك بىر دولقۇنغا ئايلىنالايدۇ. ئۆزۈڭنى ئاشكارىلىمايمۇ نۇرغۇن ئىشلارنى قىلالايسەن، ئەڭ مۇھىمى سەندە ئويغۇنۇشنىڭ بولۇشى، ۋەتەنگە بولغان ئىمانىي ۋەجداننىڭ تۇغۇلۇشىدۇر... ئۇنىڭ سۆزلىرى تۈگىمەيلا كۆنۈشمىسىنى ئاياقلاشتۇرۇپ كەلگەن ياتاقىدىشىمىز ئىشكىنى سىلكىپ يېپىپ چىقىپ كەتتى. ئەپسۇسلىنارلىقى، ئۇنىڭ قەلب ئىشكى بۇ ئىشكىتىن بۇرۇنلا سىلكىپ يېپىۋېتىلگەندى... .

تاماکا ئىسنى تورۇسقا پۈۋلىگەچ يېتىپ خىياللارغا كەتتىم، مۇشۇ تاماكنىڭ ئوخشاش ياشاپ، ھاياتتا تۈتۈنلەرنى قالدۇرۇپ كېتىش نېمە دېگەن ئېچىنىشلىق ھە... بىرتال تاماكنىڭ ھاياتىنى ئاياقلاشتۇرۇپ ئۇنى كۈلدۈنغا يىمىرىپ ئۆچۈردۈم. ئاھ خىياللار، سەنمۇ مېنى شۇ تاماكنى يىمىرىپ تاشلىغاندەك يىمىرىپ گۆرگە تاشلارسەنمۇ؟

"شېھىدلەر كۈنى" دە كۆيگەن ئوت

ھېكايە

(1)

2020 - يىلى شەرقىي تۈركىستان تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكىنىڭ باياناتچىسى ئالىم سېيتوف ئەپەندىنىڭ پايتەخت ئۈرۈمچىدە خەلقئارا مۇخبىرلارنى كۈتۈۋېلىش يىغىنىدا شۇ يىلى يۈزبەرگەن «7 - ئىيۇل نامايىشى» توغرىسىدىكى باياناتى:

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن مۇخپىر، ژۇرنالىست ئەپەندىلەر، خانىملار!

ھەممەڭلارنىڭ خەۋىرىدە بولغىنىدەك، جۇمھۇرىيىتىمىزنىڭ « شېھىدلەر كۈنى» بايرىمىنى خاتىرىلەۋاتقان پەيتتە بىر تۈركۈم خىتاي كۆچمەنلىرى ئۇرۇپ - چېقىش، بۇلاش، ئۆلتۈرۈش خارەكتېرىدە توپىلاڭ كۆتەردى. بۇلار ئەسلىدە خىتاي مۇستەملىكىسى دەۋرىدە ۋەتىنىمىزگە كۆچمەن بولۇپ كىرگەنلەر بولۇپ، شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىل بولغاندىن كېيىن دۆلىتىمىز ئۇلارنىڭ ئارزۇسىغا ئەھمىيەت بېرىپ يەرلىشىپ قېلىشىغا رۇخسەت قىلغان پۇخرالاردىن ئىدى. ئەپسۇسكى، ئۇلار

"چەتئەلدىكى ئۈچ خىل كۈچلەر" نىڭ قۇتراتقۇلۇق قىلىشى بىلەن دۆلىتىمىزنىڭ ئاساسى قانۇنىغا خىلاپ ھالدا ئېغىر جىنايى ھەرىكەت، ۋەھشى تېررورلۇق قىلمىشلىرىنى سادىر قىلدى. سىلەرگە مەلۇمكى، "چەتئەلدىكى ئۈچ خىل كۈچلەر" 2018-يىلى رۇسسىيىدە قۇرۇلغان "مۇھاجىرەتتىكى خىتاي كوممۇنىستىك ھۆكۈمىتى"، تەيۋەندىكى "خىتاي ياشلار پارتىيىسى"، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى "خىتاي بىرلىكى ئىتتىپاقى" قاتارلىق تېررورلۇق تەشكىلاتلىرىدۇ. بۇ قېتىمقى توپىلاڭدا 180دىن ئارتۇق ئادەم ئۆلدى. شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى ۋە خەلقى بۇنداق يامان نىيەتلىك بۇزغۇنچىلىقلارغا قەتئى قارشى تۇرىدۇ. ھازىر ئۈرۈمچىدىكى خىتايلار ئولتۇراقلاشقان "غەربىي تاغ" رايۇنىدا ھەربىي ھالەت يۈرگۈزۈلمەكتە. خانىملار، ئەپەندىلەر! ئەمدى بۇھەقتە سۇئاللىڭلار بولسا مەرھەمەت.

- ھۆرمەتلىك سېيتوف ئەپەندى، مەن ب ب س مۇخبىرى يوھاننىس بولمەن. ئاڭلىشىمچە توپىلاڭنى "شېھىتلەر كۈنى" نى تەبرىكلەۋاتقان ئۇيغۇرلار باشلىغان بولۇپ، ئۇلار قېلىچ، توقماق، ھەتتا ماي قاچىلانغان شىشە بومبىلار بىلەن غەربى تاغ رايۇنىدىكى خىتايلارغا ھۇجۇم قىلغان. بۇ توغۇرلۇق جاۋاب بەرگەن بولسىڭىز، رەخمەت.

- تولىمۇ ئەھمىيەتلىك مەسىلە ئۈستىدە توختالدىڭىز يوھاننىس ئەپەندى. مەن تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكىنىڭ باياناتچىسى بولۇش سالاھىيىتىم بىلەن شۇنى ئوچۇق تەكىتلەيمەنكى، ھەممەڭلارغا ئايان بولغىنىدەك خىتاي مۇستەملىكىچى ھۆكۈمىتى ۋەتىنىمىز شەرقىي تۈركىستاننى بېسىۋالغان يىللاردا ئۇيغۇر قاتارلىق زىمىن ھەقدارى مىللەتلەرگە مىللىي كەمسىتىش، مىللىي قىرغىنچىلىق سىياسىتى يۈرگۈزگەن. لېكىن بىز مۇستەقىل بولغاندىن كېيىن بۇنداق مىللىي ئۈچمەنلىكلەرنىڭ دۆلىتىمىزدە يۈز بېرىپ قېلىشىغا قارشى كۈچلۈك تەدبىر ئالدۇق. مۇستەقىللىق ئۇرۇشى جەريانىدا ئۆي-جايلىرىدىن ئايرىلغان كۆچمەن خىتايلارغا "غەربىي تاغ" رايۇنىدىن يېڭى مەھەللە بېنا قىلىپ بېرىلدى. دۆلىتىمىز ئۇلارغا يېڭىچە تەرەققىيات ئېلىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ مەۋجۇدلىقىغا كۆڭۈل بۆلدى. ئەمما ئۇلار دۆلەت تىلى بولغان ئۇيغۇر تىلىنى بىلمەسلىكى، ساپاسىنىڭ تۆۋەنلىكى تۈپەيلى ئىشسىزلىق نىسبىتى يوقۇرى، مۇقىمسىز

بىر تۈركۈم كىشىلەردىن بولۇپ قالدى. شۇنداقتىمۇ دۆلىتىمىز ئۇلارغا يېقىندىن كۆڭۈل بۆلۈپ كەلدى. لېكىن ئۇلار ۋەتىنىمىزنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلماي، خۇددى 2009-يىلى 7-ئىيۇل كۈنى خىتاي مۇستەملىكىچى ئارمىيەسىنىڭ ھەمكارلىقىدا مىللىتىمىزگە قانلىق مىللىي قىرغىنچىلىق قىلغانلىقىغا ئوخشاش نۆۋەتتە "چەتئەلدىكى ئۈچ خىل كۈچلەر" نىڭ قۇتۇرتىشى بىلەن "شېھىدلەر كۈنى" دەپ يەنە قاتىللىق، تېررورلۇق قوراللىرىنى كۆتۈرۈپ چىقىشتى. ئۇلار يۈزدىن ئارتۇق ئۇيغۇر پۇخراسىنىڭ جېنىغا زامىن بولدى. مانا بۇ ھەقىقەت. سىزنىڭ ئاڭلىغانلىرىڭىز بەلكى "چەتئەلدىكى ئۈچ خىل كۈچلەر" تارقاتقان يامان غەرەزلىك خەۋەرلەر بولسا كېرەك، رەھمەت.

- باياناتچى جانابلىرى، مەن س ن ن مۇخبىرى يوهان بولمەن. بىز "يو تۇ بې" تورىدىن خىتايلارنى ئۆلتۈرۈۋاتقان ئۇيغۇرلارنى شەرقىي تۈركىستان دۆلەت ئارمىيەسىنىڭ قوغداپ تۇرغانلىقىنى كۆرسۈتۈپ بېرىدىغان فىلىملەرنى كۆردۈك. بۇنىڭغا قانداق قارايسىز؟

- ھۆرمەتلىك مۇخبىر ئەپەندى. يوقۇرىدا دېگىنىمگە ئوخشاش، بۇلار پۈتۈنلەي چەتئەلدىكى يامان نىيەتلىك "ئۈچ خىل كۈچلەر" نىڭ ئويدۇرۇپ چىقارغان ساختا "پاكتىلىرى" دۇر. شەرقىي تۈركىستان دۆلەت ئارمىيەسى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ھوقۇق-مەنپەئەتلىرىنى قوغدايدۇ. ئەلۋەتتە، ئەگەر خىتاي كۆچمەنلىرى مۇستەقىل شەرقىي تۈركىستان دۆلىتىمىزدە ئاغدۇرمىچىلىق قىلماقچى بولىدىكەن، بىز ئۇلارغا ھەرۋاقىت قارشى تۇرىمىز. يەنە بىر قېتىم دەپ قوياي، چاتاق چىقارغىنى كۆچمەن خىتايلار، ئۇيغۇرلار ياكى دۆلەت ئارمىيەسى ئەمەس.

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئالىم ئەپەندىم، مەن رويتىرېس ئاگېنتلىقىنىڭ مۇخبىرى ئانتونىيو بولمەن. ئالدى بىلەن ماڭا سۇئال قويۇش پۇرسىتى بەرگەنلىكىڭىزگە كۆپ رەھمەت! ئىگىلىشىمىزچە شەرقىي تۈركىستاندا ياشاۋاتقان خىتايلار ئېغىر نامراتلىقتا ياشايدىكەن. تولۇق بولمىغان مەلۇماتلاردىن قارىغاندا ئۇلارنىڭ ئىشسىزلىق نىسبىتى %60 تىن ئارتۇق بولۇپ، بۇ قېتىمقى قالايمىقانچىلىق چىقىشىنىڭ ئاساسلىق سەۋەبىنى مۇھاجىرەتتىكى خىتايلار ئىشسىزلىق، تىل ئۆگۈنۈشكە مەجبۇرلاش، مىللىي

كەمسىتىش... قاتارلىقلار - دەپ قارىماقتا. سىزنىڭچە خىتايلارنىڭ نامايىش قىلىشىدىكى سەۋەبى راستىنلا مىللىي كەمسىتىشمۇ؟

- ئەلەيكۇم سالام ، ئانتونىيو . ئىسمىڭىزدىن قارىغاندا ئىتالىيان ئوخشايسىز ، شۇنداقمۇ؟

- شۇنداق ، ئەپەندىم .

- خوش ، بىلىشىمچە ئىتالىيەدە خىپلە كۆپ نوپۇسنى تەشكىل قىلغان خىتاي كۆچمەنلەر توپى ياشايدىكەن . سىزدىن بىر سۇئال سوراپ باقاي . ئەگەر ئۇلار ئىتالىيە تىلى ئۆگەنمىسە ، ئىتالىيەلىكلەر خىتاي تىلى ئۆگۈنىشى كېرەكمۇ؟ _ ياق ، جاۋابىنى ئۆزۈم بېرىۋېتەي ! كۆچمەن مىللەت ھامان ئۆزلىرىگە ساھىپخان بولغان دۆلەتنىڭ تىلىنى ئۆگۈنىشى ، ئۆرپ - ئادەتلىرىنى ، مەدەنىيىتىنى ھۆرمەت قىلىشى كېرەك . ئەگەر ئۇنداق بولمىسا بۇ كۆچمەنلىك ئەمەس ، تاجاۋۇزچىلىق قىلمىشى بولۇپ ھېساپلىنىدۇ . دۆلىتىمىزدە خىتايلار بەختلىك ۋە مىللىي باراۋەرلىكتە ياشاۋاتىدۇ . ئۇلارنىڭ ئىشسىزلىق نىسبىتىنىڭ يوقۇرى بولۇشى دۆلەت تىلىنى ياخشى بىلمەسلىكى ، ئۆزلىرىنى شەرقىي تۈركىستانلىق _ دەپ قوبۇل قىلماسلىقى ، يەرلىك مىللەتلەرگە ھۆرمەت قىلماسلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك . بۇ ھەقتە ھەرقانداق سۇئالڭلار بولسا ، خىتاي ۋەكىلى ۋاڭ جىن ئەپەندىدىن سورىساڭلار بولىدۇ . رەخمەت سىلەرگە !

سېيتوف ئەپەندى بېشى يوغان ، چېچى شالاڭ ، كۆزى قىسماق ، تەتۈر كالىپۇك ، سېرىق چىش پاكىر بىر خىتاينى مۇنبەرگە تەكلىپ قىلىپ ئۆزى يانغا ئۆتتى . ئۇ شەرقىي تۈركىستاندىكى كۆچمەن خىتايلارنىڭ ھۆكۈمەتتىكى ۋەكىلى بولۇپ ساپ ئۇيغۇر تىلىدا سۆزلەشكە باشلىدى :

- ياخشىمۇ سىلەر مۇخبىر جانابىلار ، شەرقىي تۈركىستان دۆلىتى بۇرۇنقى مۇستەملىكە دەۋرىدىن قالدۇق بولۇپ قالغان خىتايلارغا غەمخورلۇق قىلىپ قوغداپ كەلدى . ئەمما بۇنىڭدەك ئىشلارنىڭ چىقىشى مىللىتىمىز ئارىسىدىكى ئاز بىرقىسىم تۈزكۈر ، مىللىي مۇناپىقلارنىڭ ، مىللىي بۆلگۈنچى كۈچلەرنىڭ ئىشى . ئەمدى ئىشسىزلىق مەسىلىسىگە كەلسەك ، خىتايلارنىڭ ساپاسى تۆۋەن ، تىلى قاتتىق بولغاچقا ئۇيغۇرچىنى ياخشى

ئۆگۈنۈپ كېتەلمەيۋاتىدۇ . يەنە بىر مۇھىم ئامىل ھازىر شەرقىي تۈركىستاندا ياشاۋاتقان خىتايلار ئاساسەن مۇستەملىكىچى ھاكىمىيەت ئاغدۇرۇلۇپ، بۈيۈك شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىل بولغاندا خىتاي دۆلىتىدىن ئۈمۈدىنى ئۈزۈپ، مېھماندوست- ئىلغار مىللەت بولغان ئۇيغۇرلار بىلەن بىرگە ياشاپ قېلىش ئارزۇسىدا ئىلتىجا قىلىپ توختاپ قالغان، ئەمما ساپاسى تۆۋەن، ئەقلى قۇۋۋىتى ئاجىز بىر تۈركۈم كىشىلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىشىنىش قېلىشى مىللىي كەمسىتىش بىلەن مۇناسىۋەتسىز. دۆلىتىمىزنىڭ ۋە باشقا دۆلەتلەرنىڭ پىسخولوگ مۇتەخەسسسلرىنىڭ تەتقىقات نەتىجىسى ۋە تىنىمىز شەرقىي تۈركىستاندا تۇرۇپ قالغان خىتايلارنىڭ ھەقىقەتەن ئەقلى قۇۋۋىتىنىڭ ئاجىز ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىغان. شۇڭا كۆپلىگەن ئىشىنىش خىتايلار ھۆكۈمەت تارقىتىدىغان مېيىپلىق، ئەيلى ئاجىزلىق پۇلىدىن بەھرىمەن بولىدۇ. شەرقىي تۈركىستان خەلقى بىزگە ياخشى غەمخورلۇق قىلىۋاتىدۇ. بىز بۇنىڭدىن بەك خۇرسەن!

- ياخشىمۇسىز، مەن تەيشىن شېنىڭ مۇخبىرى ۋاڭ جۇ بولمەن. مېنىڭ ۋاڭ جىندىن سورىدىغان بىر سۇئالىم بار. ۋاڭ جىن ئەپەندى، سىزنىڭ دېمەكچى بولغىنىڭىز شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىل بولغاندىن كېيىن قېلىپ قالغان خىتايلار ئاساسەن ئەقلى ئاجىز، مېيىپ، يېتىم خىتايلار- شۇنداقمۇ؟

- شۇنداق. باسمىچى، خىتاي مۇستەملىكىچى ھاكىمىيىتى شەرقىي تۈركىستاننى مۇستەملىكە قىلغان چاغدا خىتاي تۇپرىقىدىن نۇرغۇن كۆچمەنلەرنى يۆتكەپ كېلىش بىلەن بىرگە يەنە خىتاي تۇپرىقىدا يۈك بولۇپ قالغان بىر تۈركۈم ئەقلى ئاجىز خىتايلارنىمۇ كۆچۈرۈپ كەلگەن. مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۆرۈش قىلىۋاتقان مىللىي ئارمىيەنىڭ تەھدىتىدە قالغاندا ئىختىساسلىق خىتايلارنى، ئاسارە - ئەتىقەلەرنى شۇنىڭدەك تېخنىكىلىق زاۋۇتلارنى كۆچۈرۈپ كەتكەن. ئەمما ئۆز قېرىنداشلىرى بولغان بىزدەك خىتايلارنى تاشلاپ قويغان. بىگتۈەن قارمىقىدىكى رايۇنلاردىكى خىتايلارنىڭ بىرقىسمى كۆچمەن خىتايلار بىلەن قېچىپ كەتكەن. ئاز بىرقىسمى بىگتۈەن ھەربىي ئىسكىلاتىدىن خىتاي كۆچمەنلەرگە تارقىتىپ بېرىلگەن قۇراللارغا تايىنىپ بىگۇناھ ئۇيغۇر دېھقانلىرىنى قىرغىن قىلغان، بۇلغان. ئۇلار مىللىي ئارمىيە تەرىپىدىن مۇنتىزىم دۈشمەن ھەربىي قىسمى قاتارىدا تارمار قىلىنغان. قارشىلىق كۆرسەتمىگەن خىتايلارنىڭ

مۇستەملىكە زىمىنىدىن بۇلاپ ماڭغان نەرسە كېرەكلىرى مۇسادىرە قىلىنىپ، چىگرادىن چىقىپ كېتىشىگە يول قويۇلغان. ئەمما بىر قىسىم خىتايلار چىگرادىن چىقىپ، خىتاي چىگراسىغا بارغاندا خىتاي دۆلەت ئارمىيەسى تەرىپىدىن قىرغىن قىلىنغان. بۇنىڭ بىلەن بىر قىسىم خىتايلار شەرقىي تۈركىستاندا قېلىپ قېلىشقا مەجبۇر بولغان. ئەقلى ئاجىز خىتايلار ئۇيغۇرلارنىڭ غەمخورلۇق قىلىشى بىلەن ھاياتلىققا ئېرىشكەن. مۇستەقىللىقتىن كېيىن شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىتى بۇنداق خىتايلارنى يەرلەشتۈرۈش ئۈچۈن بىرقانچە جايلاردا خىتايلار مەھەللىسى بەرپا قىلىپ بەردى. شىسەندىكى خىتايلار رايونىمۇ شۇ قاتاردا بېنا قىلىنغان بولۇپ، ئاساسلىقى ۋەتىنىمىزدىن يۈز ئۆرۈپ خىتاي چىگراسىغا قېچىپ بارغاندا خىتاي ئارمىيەسى تەرىپىدىن قىرغىن قىلىنىپ، يەنە شەرقىي تۈركىستان تۇپرىقىغا قايتىپ كىرگەندە، ھەربىي ئەمىلى بار ۋە ھەربىي ۋەزىپە ئۆتىگەن ئاز ساندىكىلىرىنى جازالاپ، مۇتلەق كۆپچىلىكىگە پۇخرالىق ھوقۇقى بېرىلگەنلەر ئىدى. لېكىن ئۇلاردا خىتاي مىللەتچىلىكى بىر قەدەر ئېغىر. يېقىندىن بۇيان ئۇلارنىڭ ئارىسىدا شەرقىي تۈركىستان ھاكىمىيىتىگە ئۆچمەنلىك خاراكتېرىدىكى تەشۋىقاتلارنى قىلىدىغان گۇرۇپپىلار بايقالغان ئىدى. بۇ قېتىمقى قانلىق توپىلاڭ يەنە شۇ مۇستەملىكىچى ئىدىيىسى كۈچلۈك، قالاق خىتاي چوڭ مىللەتچىلىرىنىڭ ئىشىدۇر.....

2

مۇخبىرلارنى كۈتىۋېلىش يىغىنى شۇ تەرىقىدە داۋام ئەتتى. شەرقىي تۈركىستان مۇستەقىل بولغان قىسقىغىنە بىرقانچە يىل جەريانىدا خەلقئارا مەتبۇئاتلارنىڭ قىزىق نوقتىسى بولۇپ قالغان ئىدى. خىتاينىڭ تەيۋەن بوغۇزىدىن ئۆتۈپ قۇرۇقلۇققا چىقىشى بىلەن، جەنۇبى كورىيەنىڭ شىمالى كورىيىدە خەلق نامايىشىنىڭ باستۇرۇلۇشىغا قارشىلىق كۆرسۈتۈپ ئەسكەر كىرگۈزۈشى قاتارلىق خەلقئارالىق چوڭ ۋەقەلەرنىڭ 2012-يىلى تەڭلا ۋاقىتتا سادىر بولۇشى، شەرقىي ئاسىيانى دەسلەپكى قەدەمدە ئۇرۇشقا باشلاپ كىرگەن ئىدى. تەيۋەن ئۇرۇشى تېخى ئاياقلاشماي تۇرۇپلا خىتاينىڭ شەرقىدە يۈز بەرگەن چوڭ كۆلەملىك نامايىش خىتاي ھاكىمىيىتىنىڭ ئاغدۇرۇلۇشىغا

بېۋاسىتە سەۋەپ بولغان بولسا، 2013-يىلى ئەتىيازدا يۈز بەرگەن شەرقىي تۈركىستان خەلقىنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەشنى تەلەپ قىلىپ كۆتۈرگەن كەڭ كۆلۈملىك نامايىشىنى كوممۇنىست ھاكىمىيىتىنىڭ شەرقىي تۈركىستاندىكى مۇھىم مۇستەملىكىچى ئاپاراتى بولغان بىگتۈەننىڭ قانلىق باستۇرغانلىقى، ئۇيغۇرلارنى ئاساس قىلغان يەرلىك خەلقلەرگە مىللىي قىرغىنچىلىق قىلىشى خەلقئارانىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا ئۇچرىغان بولسىمۇ، ختاينىڭ ئەمدىلا تەختكە چىققان دېموكراتىك ھاكىمىيەتنى قالغان قىلغان يېڭى ھۆكۈمەتنىڭ ھېچقانداق جىددىي تەدبىر ئالمىغانلىقىغا قارشى خەلقئارا تەشكىلاتلار ۋە مىسىر باشچىلىقىدىكى ئوتتۇرا شەرقتىكى دېموكراتىكلاشقان، ئىسلام ئويغۇنۇش بولمىغان دۆلەتلەر، ھەمدە تۈركىيە قاتارلىق تۈركىي دۆلەتلەر ئامېرىكا باشلىق غەرب دۆلەتلىرىنىڭ «ختاينىڭ پارچىلىنىشىغا ياردەم قىلمايلى» دېگەن چاقىرىقىغا پىسەنت قىلماي ئۇيغۇرلارغا ياردەم بويۇملۇرىنى ئەۋەتتى، ئۇيغۇر ئىنقىلاپچىلىرىنىڭ شەرقىي تۈركىستاننىڭ جەنۇبىي قىسمىنى خىتاي زۇلمىدىن ئازاد قىلىپ، مىللىي ئارمىيە ۋە شەرقىي تۈركىستان ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى تەشكىل قىلىشى نەتىجىسىدە ئامېرىكا قاتارلىق غەرب ئەللىرى ئاشكارا ھالدا بىتەرەپ بولغاندەك كۆرۈنىمۇ، پوزىتسىيەلىرىنى ئۆزگەرتىپ يوشۇرۇن ھالدا مىللىي ئارمىيەگە ماددىي ياردەملەردە بولغانلىقى شەرقىي تۈركىستاننىڭ مۇستەقىللىق قەدىمىنى تېخىمۇ تېزلەتكەن ئىدى.

تېبەت ۋە جەنۇبىي موڭغۇلىيەلەردە كۆتۈرۈلگەن نامايىشلارمۇ شۇ جايلاردىكى مەۋجۇد خىتاي ئەسكىرىي كۈچلىرىنىڭ قاتتىق باستۇرۇلۇشىغا ئۇچرىغان، موڭغۇلىيە دۆلىتى جەنۇبىي موڭغۇلىيەدىكى ئۆز قېرىنداشلىرىنىڭ مىللىي قىرغىنچىلىققا ئۇچرىغانلىقىنى سەۋەب قىلىپ، ئۇزۇندىن بۇيان تۈزگەن جەنۇبىي موڭغۇلىيەگە ئەسكەر كىرگۈزۈش پىلانىنى ئەمەلگە ئاشۇردى. جەنۇبىي موڭغۇلىيە مىللىي ئارمىيەسىگە شىمالى موڭغۇلىيەدىن كىرىپ قۇماندانلىق قىلغان گېنېرال ئامجېرتقا خەلقئارا سوت 2015-يىلى "ئىككى مىليوندىن ئارتۇق خىتاينىڭ ئۈستىدىن مىللىي قىرغىنچىلىق ئېلىپ بارغان" دەپ ھۆكۈم چىقىرىشىغا قارىماي جەنۇبىي موڭغۇلىيە نوپۇسىنىڭ %80 تىن كۆپرەكىنى تەشكىل قىلىۋالغان خىتاي كۆچمەنلىرىنى ھەيدەپ چىقىرىشى، شىمالى موڭغۇلىيە بىلەن بىرلىشىپ بۈيۈك موڭغۇل دۆلىتى قۇرلدى. تېبەت چىگراسىدا ھىجرەتتە

ياشاۋاتقان تىبەتلەر ھىندىستاننىڭ يېرىم ئاشكارا ھالدا قۇراللاندىرۇشى بىلەن چىگرادىن كىرىپ تىبەتتىكى ئىنقىلاپچىلار بىلەن قوشۇلغان ۋە مەۋجۇد خىتاي ئەسكىرىي كۈچلىرى بىلەن ئۇرۇشقان ئىدى. روسسىيە يىراق شەرق چىگراسىغا مىليونلىغان قانۇنسىز خىتاي مۇساپىرلىرىنىڭ بۆسۈپ كىرگەنلىكىنى باھانە قىلىپ خىتاينىڭ شەرقىي شىمالغا ھۇجۇم قىلىپ كىرگەن بولۇپ، تەيۋەن بوغۇزىدىن چېكىنىپ كىرگەن خىتاي قىسىملىرى تەيۋەن ئارمىيەسى تەرىپىدىن تامامەن تارمار قىلىنىپ، تەيۋەن ئارمىيەسى شەرقىي دېڭىز قىرغاقلىرىدىكى ئۈچ ئۆلكىنى ئىشغال قىلغان ئىدى. كوممۇنىستىك ھاكىمىيەت گەرچە نىقاپ ئالماشتۇرۇپ دېموكراتىك ھاكىمىيەت بايرىقىنى كۆتۈرۈۋالغان بولسىمۇ، ئاقىۋەتتە مەۋجۇدلىقىنى ساقلاپ قالالمايدىغانلىقىنى بارا-بارا كۆرۈپ يېتىۋاتماقتا ئىدى. ....

ئۈچ يىلغا سوزۇلغان ئىچكى ئۇرۇش ۋە سىرتقى ھۇجۇمنىڭ نەتىجىسىدە ئاتمىش يىلدىن كۆپ دەۋر سۈرگەن خىتاي ئىمپىرىيەسى شەرقىي تۈركىستاننىڭ مۇستەقىل بولۇشى، چېكىنىپ چىققان خىتاي مۇنتىزىم قىسىملىرىنى قوغلاپ بېرىپ تاكى قاشقۇۋۇققىچە بولغان زېمىنلارنى ئازات قىلىشى ۋە بىڭتۇەن قۇراللاندىرغان كۆچمەن خىتايلارنى باستۇرۇشى بىلەن، تىبەتنىڭ مۇستەقىل بولۇپ دەۋاملىق ھالدا چىڭخەي ۋە سىچۈەندىكى تىبەت رايونلىرىنى قايتۇرۇپ ئېلىشى ئۈچۈن ئۇرۇشۇشى، تەيۋەننىڭ شەرقىي دېڭىز قىرغىقىدىكى ئۆلكىلەرنى ئىشغال قىلىپ تەيۋەن مىنگو دۆلىتىنى خەلقئاراغا جاكارلىشى بىلەن خىتاي ئىمپىرىيەسى پۈتۈنلەي ھالاك بولدى.

خىتاي ئىمپىرىيەسىگە ۋارىسلىق قىلىش نىيىتىدىن ۋاز كەچمىگەن تەيۋەنلىك ئالدىنقى نۆۋەت ئېلان قىلغان دۆلەت خەرىتىسىدە بۈيۈك موڭغۇلىيە، مانجۇرىيە، شەرقىي تۈركىستان، تىبەت ۋە قازاقىستاننىڭ شەرقىي قىسمىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ خەلقئارانىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا ئۇچرىغان ئىدى. ئامېرىكا قاتارلىق غەرب ئەللىرى تەيۋەن مىنگو دۆلىتىگە قۇرال سېتىپ بېرىشنى رەت قىلىشى سەۋەپلىك شەرقىي تۈركىستان، تىبەت ۋە بۈيۈك موڭغۇلىيە دۆلىتىنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلىشقا مەجبۇرلاندى. شۇ پەيتلەردە بارلىق ئەسكىرىي كۈچىنى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونىغا جەم قىلغان دېموكراتىك خىتاي جۇمھۇرىيىتى مۇستەقىللىقىنى جاكارلاپ، يۇقارقى

دۆلەتلەرنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلىدىغانلىقىنى، مىللىي مەۋجۇدلۇقىنى ساقلاش ئۈچۈن ئۇرۇش توختۇتتىدىغانلىقىنى جاكارلىدى.

خەلقئارا جەمئىيەتنىڭ ئارلىشىشى بىلەن "تېبەت چىڭخەينىڭ كۆپ قىسمىنى دۆلەت زىمىنى قاتارىدا قوغدايدىغان، لېكىن خىتايغا تەۋە باشقا زېمىنلىرىغا ھۇجۇم قىلمايدىغان، شەرقىي تۈركىستان خېشى كارىدورنىڭ غەربىي قىسمىغا، يەنى ئەينى چاغدىكى گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ غەربىي قىسمىغا ئىگە بولىدىغان، ئەمما داۋاملىق تۈردە خىتاي تۈزلەڭلىكىگە ھۇجۇم قىلمايدىغان، موڭغۇلىيە شەرقىي شىمالدىكى بىرقىسىم جايلارنى روسسىيە بىلەن مۇرەسسەلىشىپ قايتۇرۇۋالىدىغان، ئەمما داۋاملىق تۈردە جەنۇبقا ھۇجۇم قىلمايدىغان، ئىككى خىتاي دۆلىتى چاڭجاڭنى جەنۇب شىمال چېگرىسى قىلىدىغان، گۇاڭدوك، فۇجەن، گۈيجوۋ ئۆلكىلىرى ۋە باشقا بىرقىسىم جايلار تەيۋەن مىنگو دۆلىتىنىڭ ئىگىدارچىلىقىدا بولىدىغان، ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك ۋە شىمالدىكى بىرقىسىم جايلار دېموكراتىك خىتايغا تەۋە بولىدىغان" بولۇپ خەلقئارالىق توختام ئىمزالىنىڭ شەرقىي ئاسىيادا يېڭى تەرتىپ ئورنۇتۇلغان ئىدى.

3

ئەرزات سافاغا يۆلەنگىنىچە شەرقىي تۈركىستاندا ئىشلەنگەن "پەنتېكىن" ماركىلىق تېلۋىزوردىن مۇخبىرلارنى كۈتۈۋېلىش يىغىنىنىڭ نەق مەيدان خەۋىرىنى كۆرۈۋاتاتتى. ۋەتەن مۇستەقىل بولغان بۇ بىر قانچە يىل ئۇنىڭغا گويىكى چۈشتەك، گويىا شېھىدلەر ياتىدىغان جەننەتتەك بىلىنەتتى. ئۇ گاھىدا ئۆزىنى 11 يىل بۇرۇنقى شۇ قانلىق مىللىي قىرغىنچىلىقتا بېشىنىڭ ئارقىغا تەككەن مىلتىقنىڭ پايىنىكىنىڭ دەستىدىن ھوشىدىن كېتىپ، تاكى ھازىرغىچە ئويغىنالمىۋاتقان دەك، كېيىنكى يىللاردا يۈز بەرگەن بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى گويىكى چۈشتەك ھېس قىلاتتى. _ ئەگەر شۇنداق بولسىمۇ مەيلىتىغۇ! چۈشۈمدە بولسىمۇ ۋەتەن بايرىقىنىڭ يۇرت ئاسمىنىدا لەپىلدىگەنلىكىنى كۆرۈشنىڭ ئۆزى ماڭا كۇپايە _ دەيتتى ئۆز ئۆزىگە پىچىرلاپ. لېكىن ئۇ خىيالىدىن سەسكىنىپ كېتەتتى _ توۋا، ئەگەر بۇلار راست بولمىسا، مەن يەنىلا خىتايىنىڭ شۇ قاراڭغۇ زۇلمەت تۈرمىسىدە يېتىۋاتقان بولمامدەم؟ _ دەيتتى بولۇۋاتقان ئىشلارنىڭ

رېئاللىق ئىكەنلىكىدىن قانائەتلىنىپ. بىراق نېمىشكىدۇر يەنە ئىشەنچ قىلالمايۋاتقاندەك تەرەددۇتلىنىپ يۈزىنى يىنىك مۇرۇپ باقاتتى.

– ھا ھا ھا، ۋاي زاتىكىم، ۋاي زاتىكىم. يەنە ئۆزىڭىزنى "ھاكىرلار ئېمپىرىيەسى" دىكى قەھرىمان – دەپ ئويلاپ قېلىۋاتامسىز. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەمەلىيەتلەردۇر! سىز بەك سۆيۈملۈك جۇمۇ، ئىچىمنى كۆيدۈرۈپ! قېنى قىزىق قەنت چاي دەملەپ ئەكىردىم. چاي ئىچكەچ خىيالىڭىزنى داۋام قىلارسىز – دېدى، ئۇنىڭ چىرايلىق قارا كۆزلۈك زىلۋا ئايالى ئەقىدە، چىرايلىق نەقىشلىق نەپىس چەينەك بىلەن قاچىنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇپ. ئۇ ئايالغا مېھرىبانلارچە كۆلۈمسىرەپ مۇھەببەتلىك كۆزلىرى بىلەن تىكىلدى ۋە :

– سەندەك پەرىشتە سۈپەت خوتۇنغا قانداق ئېرىشىپ قالغانلىقىمنى ئويلىساملا چۈش كۆرۈۋاتىمەنمىكىن دەپ قالمەن – دە! – دېدى ئەركىلىتىپ.

– ۋىيەي، گېپىنىڭ تاتلىقلىقىنى بۇنىڭ! ھەراست، تەڭرىتاغ نەشرىياتىدىن خەت كەپتۇ. كىتابىڭىزنى يېقىندا نەشر قىلىدىكەن. خەتنى كۈتۈبخانىڭىزغا قويۇپ قويدۇم – دېدى ئەقىدە چىقىپ كېتىۋېتىپ. ئۇنىڭ خىياللىرى يەنە شۇ 11 يىل بۇرۇنقى چاغلارغا كەتتى – ئۇ ئەمدىلا ئۇنىۋېرسىتېتنى پۈتتۈرگەن بولۇپ، شۇ زاماننىڭ ئادىتى بويىچە رەھمەتلىك ئاتىسى تونۇش – بىلىشلىرى ئارقىلىق مۇناسىۋەتلىك باشلىقلارنىڭ يانچۇقىغا باغلام – باغلام پۇللارنى سېلىپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ياخشى بىر خىزمەت ئورنى ئىزدەۋاتقان ئىدى. ئۇ چاغلاردا روھىي بېسىم، چۈشكۈنلۈك ئۇنىڭغا شۇقەدەر قاتتىق بىلىنگەنكى، ئالىي مەكتەپتىكى زىرىكىشلىك، تەنھالىق، سېغىنىشلىق كۈنلەردىمۇ ئاغزىغا ئالمىغان تاماكىنى ئوغۇرلۇقچە چېكىدىغان، ئۆزىنى دائىم تونۇش – بىلىشلەردىن يوشۇرۇشقا تىرىشىدىغان بولىۋالغان ئىدى. ئۇ بەزىدە خىيالغا پېتىمۇ قالاتتى : « داداممۇزە تازا قولىدىن ئىش كەلمەيدىغان بىرى ئوخشايدۇ. باشقا ساۋاقداشلىرىمنىڭ ئاتا – ئانىسى ئۇلار ئالىي مەكتەپكە كىرگەندىلا خىزمەت ئىزدەشنى باشلىۋەتكەنكەن، مەكتەپ پۈتتۈرمەيلا پىراكتىكا قىلغان ئورۇنلىرىدا رەسمىيلىشىپ بولدى. مەن ھەممىدىن ياخشى ئوقۇغان، راستىنى دېسەم باشقىلار بىلەن سوقۇشۇپ، باش – كۆزىنى يېرىپ قويدىغان قىلىقلىرىمنى ھېساپقا ئالمىغاندا قالايمىغان ئىشلارغا ئارىلاشماي، ئالىي

مەكتەپتە ناھايىتى ئەلاچى ئوقۇغان ئىدىم . قىزلار بىلەن ئارتۇقچە ھەپىلەشمەي، ھاراق - تاماكنىغا بېرىلمەي، زىرىككەندە شېئىر يېزىپ، تېخىمۇ بولمىغاندا تەنھەرىكەت زالىغا چىقىپ بەدەن چېنىقتۇرۇپ دېگەندەك . مەسىلەن باشقىلارنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا « بەدەن گۈزەللەشتۈرۈش » دېيىلىدىغان، ئۆزەمچە « بەدەن قۇرۇش » - دەپ ئاتىۋالغان شۇ ھەرىكەتكە بەك قىزىقتىم . چۈنكى بويۇمۇ باشقا ساۋاقداشلارنىڭكىدىن خېلە بەكلا ئېگىز، ئۈستىخانلىرىمۇ قاۋۇل بەستىلىك بولغاچقىمىكىن بەدەن قۇرۇشنى بەك ياخشى كۆرەتتىم . پىراكتىكا ۋاقتىدىمۇ ھەممىدىن ئوبدان ئىشلىدىم . ئەمما ئاخىرىدا ياغاچ قولاغ، ئاقنانچى، قۇلاق كەستىلەر رەسمىيلىشىپ قالدى . مەن مانا بازار چىڭداپ يۈرمەن . ھەممىسى مۇشۇ دادامنىڭ تازا ئادېمگەرچىلىكى يوقلىقىدىن بولسا كېرەك . بولمىسا مېنىڭ ئىشىم ئاللىقاچان ھەل بولۇپ كەتمەيتى؟!...»

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ كوچا ئاپتوبۇسىدا ئاق پىشماق بىرقىز بىلەن يانمۇ - يان ئولتۇرۇشۇپ قالدى . چاچلىرىنى ئۇششاق بۇدرە قىلىۋالغان، كىيىملىرى خۇددى مودېلىگە كەيدۈرۈپ قويغاندەك بەدەنلىرىگە چاپلىشىپ تۇرىدىغان، دىماقنى يېرىۋېتىدىغاندەك گۈپۈلدەپ ئەتىر پۇراپ تۇرىدىغان، يوغان كۆز قارچۇقلىرىغا قېنىق ھاۋارەڭ كۆرسىتىدىغان يېپىشما ئەينەك سالغان پۈتۈن تۇرقىدىن قىزنىڭ شەھۋانى ئەپتى ئەرزاتقا ئوتتەك تۇيۇلۇپ كەتتە - ئۇ ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم بىر ناتونۇش قىزغا سۆز ئاچقان بولدى:

_ ياخشىمۇسىز؟ _ قىز ئۇنىڭغا لەپىدە كۆز يۈگۈرتۈپ، ئۈستى - بېشىغا بىرقۇر قارىۋەتكەندىن كېيىن كۈلۈمسىرىگەن ھالدا _ خاۋ ئا، نىنى؟ _ دەپ جاۋاب قايتۇردى . ئۇلار ئۆز ئارا تونۇشلۇق بېرىشتى . شۇنداق قىلىپ ئۇ تۇنجى قېتىم قىز دوستلۇق بولۇپ قالغان بولدى . ئايرىلىدىغان چاغدا ئۇ قىزنىڭ چىچ نومۇرىنى، يانفۇن نومۇرىنى ئېلىۋالدى . ئەتىسى باغچىدا يەنە ئۇچراشتى . تۈرلۈك كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرىغا بېرىشتى . كېيىن بىلدىكى قىز ئاپتوبۇسقا چىقىپلا ئۇنىڭ ياساپ قويغاندەك قويۇق قاش - كۆزى، قاڭشىرى، ئېگىز بەستىلىك بويى ۋە مۇسكۇللىرىغا قاراپلا باشقا بوش ئورۇنلارنى ئىزدىمەستىن قەستەن ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ قىستىلىپ ئولتۇرغان ئىكەن . ئۇ

بۇلارنى ئاڭلىغىنىدا ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسى ھەسسىلەپ ئاشقان ئىدى. قىز خىتاي تىلىدا، يىگىت ئۇيغۇر تىلىدا سۆزلىشەتتى. بۇنداق چاغلاردا يىگىتنىڭ قەلبىدە يوشۇرۇن بىر خىل ئازاپ لاۋۇلدايتتى. قىزنىڭ تەقى يۇتقى، شوخلۇقى، رەڭگى رۇخسارىغا زىنەت بەپىغىشلاپ تۇرغان شەھلا كۆزلىرى، ئەتىرگە چىلىنىپ چىققان دەك خۇش پۇراق زىلۋا رۇخسارى ئۇنىڭ ساددىلارچە شەپتان ھېسسىياتلىرىنى غىدىقلىسا، لىكىن ئىزدىگەنلىرىنى تاپالماسلىقى قىزغا بولغان ھېسسىياتىنى سۇلاشتۇراتتى. ئۇ زادى نېمىنى ئىزدەيدۇ؟ ئۇنىڭ ئۆزىمۇ بىر نېمە دېيەلمەيتتى. ئۇنىڭدەك ئالى مەكتەپ پۈتتۈرگەن ھازىرقى ئالى مەلۇماتلىق يىگىتلەر قوغلىشىدىغان قىزلار ئاساسەن مۇشۇنداق قىزلارغۇ؟ خىتايچە راۋان بىلىدىغان، ياسىنىشىنى بىلىدىغان، نازلىنىشىنى بىلىدىغان، ئوچۇق، يورۇق، ياسالما ئەمەس بۇنداق قىزلارغا ھەرقانداق ئوغۇل بالا ئاشىق بولاتتىغۇ! ... ئۇ شۇنداق ئويلار بىلەن قۇرۇق دۇلۇپ قېلىۋاتقان ئىچكى دۇنياسىنى تولدۇرۇشقا تىرىشاتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ھىچاچ ئارتقان قىزلار، ئۇيغۇرچە سۆزلەيدىغان قىزلار گويا تەر پۇراپ تۇرىدىغان، مەتو دېھقان خوتۇنلاردەك بىلىنەتتى. ئۆزىچە شۇنداق قىزلارنىڭ زامانىۋىلىشىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. شۇنداق بولغاندا خىتايلارمۇ بىزنى ياۋايى دېمەيتتى _ دەپ ئويلايتتى. كېيىنچە ئۇيغۇرچە تور بەتلىرىگىمۇ قىزىقمايدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئىلگىرى ئانا تىلىدا شېئىر يېزىپ يۈرگەن بولسا، ئەمدىلىكتە خوش ياقمايدىغان بولۇپ قالدى. چۈنكى ئۇنىڭ ئويىچە بولغاندا ئۇيغۇر تىلى پات يېقىندا ئۇنتۇلاتتى. ئۇنىڭ يازغان نەرسىلىرىنىڭمۇ قىممىتى قالمايتتى....

توۋا، ئۇيغۇرلار ھەجەپ قەدىرسىز بولۇپ كېتىۋاتىدۇ دېسە؟ ئىچكىرىدە ئالتە يىل ئوقۇدۇم. گەرچە ئۇيغۇرچە شېئىر يېزىپ يۈرسەممۇ، كوچىلاردا ئۇيغۇرچە سۆزلەشتىن نومۇس قىلاتتىم. چۈنكى شۇ كوچىلاردا يانچۇقچىلىق قىلىدىغانلارمۇ ئۇيغۇرچە سۆزلەيتتى. ئۇ جايدىكى كىشىلەر ئۇيغۇرچىنى چۈشەنمىسىمۇ ئارقىدا بىرىنىڭ ئۇيغۇرچە سۆزلەپ كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىسا يانچۇقلىرىنى كولاپ، ئارقىغا بۇرۇلۇپ ئالپىشىنى ئادەت قىلىۋالغان ئىدى. باشقا ئۇيغۇرلارنى كۆرسەكمۇ تونۇمساقلا سالام قىلىشمايتتۇق. كىمنىڭ نېمە قىلىدىغانلىقىنى كىم بىلسۇن! ئۇيغۇرنىڭ ئەڭ چوڭ دۈشمىنى، ئەڭ قورقىدىغىنىمۇ يەنە شۇ ئۇيغۇرلار ئىدى. ئامال بار ئۇيغۇرلىقىمىز

چانمايدىغان كىيىملەرنى ئېلىپ كېيىشەتتۇق. خىتاي چىرايلار خىتاي سۈپەت، خىتايغا ئوخشىمايدىغانلار چەتئەل سۈپەت ياسىنىپ يۈرەتتۇق. توۋا، بىزدەك ئۆز مىللىتىدىن، مىللىي كىيىملىكىنى ئىپادىلەيدىغان بەلگىلەردىن نومۇس قىلىدىغان بولۇپ قالغان يەنە قانچە مىللەت باردۇ- ھە؟ ئۆزەڭنى ئۇيغۇر دېسەڭ، ئەتراپىڭدىكىلەرنىڭ يىرگىنىشى يېغىپ تۇرغان كۆزلىرىدىن ئۆزۈڭنى شۇ قەدەر ۋىجىك ھېس قىلىپ قالسىن... شۇلارنى ئويلىغىنىدا ئۇنىڭ ئىچى ئېچىشاتتى ۋە _ ئەگەردە بىرەر دۆلىتىمىز بولغان بولسا- زە! بەك ئوبدان بولاتتى! _ دەيتتى خورسىنىپ .

4

ئارقا كۆچىلاردىكى تازىلىقى تازا ياخشى بولۇپ كەتمىسۇمۇ، باھاسى ئەرزان بىر ئاشخانىدا لەغمەن بويۇرۇپ ساقلاۋاتقان ئەرزاتنىڭ كاللىسىدا بەزىدە شۇنداق خىياللار پەيدا بولۇپ قالاتتى. ئۇنداق خىياللار مۇشۇ ئۇيغۇرلار كۆپ ئولتۇراقلاشقان جايلارغا كېلىپ قالغاندا تۇغۇلاتتى _ نەگىلا قارىساڭ ئۇيغۇر، ئۇيغۇرنىڭ ئاشخانىسى، ئۇيغۇرنىڭ رېستورانى، ئۇيغۇرنىڭ شىركىتى، ئۇيغۇرنىڭ دۇكىنى... گويا ئۆزۈڭنى ئۇيغۇرنىڭ دۆلىتىگە كېلىپ قالغاندەك ھېس قىلىسەن. قىستا - قىستا چىلىقتا ماڭغىنىڭدا دىماققا ئۇرۇلىدىغان كۈچلۈك تەر ھىدى. گاھى قەيەرلەردىن ئۇچۇپ كەلگىنى ئېنىق بولمىغان شېرىن ھىدلارمۇ دىمىقىڭغا ئۇسۇپ كىرىدۇ. گاھى كۆرۈپ قالىدىغان سۈرەتتەك گۈزەل «مەتو» قىزلار. يانفون كارتىسى سېتىۋاتقان، رەڭلىك تاش سېتىۋاتقان، ساۋەت سېتىۋاتقان، مارجان سېتىۋاتقان، كوپىي قىلىنغان يالغان ماركىلىق سىپورت كىيىملىرىنى سېتىۋاتقان، ھەتتا چاچ سوپۇنى، ئاياق مېيى سېتىۋاتقان، ئىككى بېلىكى يايىمچىلىق دۇكىنى بولغان سەييارە سودىگەرلەرنى كۆرسەن. شۇلارنىڭ ھەممىسى مەن بىلەن قانداش خەقلەر. ئەمما ئۇلاردا نە ساۋات، نە ساپا يوق . قارىمامسەن، بىرى خوتەنچە، بىرى تۇرپانچە، بىرى قەشقەرچە كارىكراشنىلا بىلىدۇ. يا خىتايچە بىلمەيدۇ، يا ئېنگىلىزچە. ئەتكەس قىلىنغان دىنىي كىتابلارنى ئوقۇشتىن باشقىنى بىلمەيدۇ. مەكتەپتىن قېچىپ ئىككى تەڭگە ئۈچۈن مۇشۇنداق جاپانى تارتىپ ياشايدۇ. توۋا، ئاۋۇ قىزچاق بېشىدىكى كونا ياغلىقنى ئېلىۋېتىپ، چېچىنى ياستىپ،

ھېلىقىدەك چېپ كېلىدىغان ئىشتاننى كەيسە ئۇنىڭ بەدەن گۈزەللىكى كۆزلەردىن ئوت چىقىرىۋەتمەمتى! ئاۋۇ بالغا قارا، كىيىۋالغىنى نېمە ئۇنىڭ . بېشىدىكى رەڭگى ئۆچكەن بادام دوپپا، سەكسىنچى يىللاردا مودا بولغان كاۋبويچە ئىشتان كىيىۋالغىنى تېخى . توۋا، بىز خەق بەكلا ئارقىدا قاپتىمىز-دە... ئۇ ئۆزىنى يوقۇرى مەلۇماتلىق، زىيالىي _ دەپ بىلەتتى. بۇنداق ئويلايدىغان بالىلار نۇرغۇن ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن بىر مەكتەپتە ئوقۇغان ساۋاقداشلىرى دائىم مۇشۇ كوچىلاردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ياسىنىشىنى ئىچكىرىدىكى ئوغرى- يانچۇقچىلارنىڭ ياسىنىشىغا ئوخشۇتۇپ زاڭلىق قىلىشماستىدى! توۋا، شۇلارنىڭ مەسخىرىلىك چاقچاقلىرى ئۇنىڭ دۇنيا قارىشىغا سىڭىپ كىرگەن ئىكەن ئەسلى.

ئەرزاتنىڭ قىممەتلىك سانالغان نەرسىلىرى «زامانىۋىي» ياسىنىدىغان قىزدوستىنى باشقىلار ئالدىدا كۆز- كۆز قىلىش، نېمىلا بولمىسۇن خىزمەت تېپىپ مائاشلىق بولۇش، كېيىنىشتە ماۋۇ مەتولاردەك بولۇپ قالماسلىق، بالىسىنى بولسىمۇ مۇشۇ مەتولاردىن يىراق چوڭ قىلىش... دېگەندەكلەر ئىدى. بۇلار ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭلا خىياللىرى ئەمەس، ئۇنىڭغا ئوخشاش «يىراقنى كۆرەر» لەرنىڭ ئورتاق ئارزۇلىرى ئىدى. ئەرزات شۇلارنى ئويلاۋاتقىنىدا بىردىنلا يىللار بۇرۇنقى بىر ماجرا ئۇنىڭ يادىغا كەلدى. ئەرزاتنىڭ ئاكىسى فەرۇق تۆت ياشلاردىكى ئوغلى بىلەن ئايالىنى ئېلىپ نېفىتلىكتىن ئۇلارنى يوقلاپ كەلگەن ئىدى. ئۇلار چىرايلىق سالام- سائەت بىلەن ئۆيگە كىرىپ كېلىشتى. تېخى تۈزۈك مۇڭدىشىپ باقمىغان ياسانچۇق چىرايلىق يەڭگىسى ھەممۆپلەن بىلەن چىرايلىق سالاملىشىپ، يۈزلىرىنى بىر- بىرىگە يېقىشىپ كۆرۈشكەن ئىدى. ئاپىسىنىڭ ئارقىسىغا يوشۇرىنىۋالغان ئوغلىغا ئەرزاتنىڭ ئاكىسى فەرۇق _ بوۋاي، مومايلارغا سالام بەر- دېدى. بۇدۇرۇق قوزىچاق ئاپىسىنىڭ ئارقىسىدىن ئاستا ماراپ چىقىپ _ يې يې، نەي نەي نى خاۋ، _ دېگىنىدە بوۋاينىڭ چىرايىدىكى شاتلىق بىلەن نەپرەت ئارلىشىپ كەتتى بولغاي يۈزىنى سىلاپ _ ئەستەغفىرۇللاھ، ئەلەيكۇم سالام _ دەپ قويۇپلا ئۆگى ئۆچتى. ئۇنى ئاز دېگەندەك تاماقتىن كېيىن ئاكىسى بىلەن يەڭگىسى بالىسىنى خىتايچە ئەركىلىتىپ _ دەننى شى گې شاۋ لاۋخۇ، كەن، يې يې يېۋې نى بۇ خۇي چى نې، كۈەي، كۈەي چى گېي تا كەن ئا _ دېيىشىۋىدى بوۋاي قاچىدىكى تاماقتى يەرگە ئېتىۋېتىپ، تاماق شىرەسىگە قاتتىق بىر مۇشت ئۇرۇپ _ يوقۇلىشە كۆزۈمدىن،

مىللەتتىن تايغان مۇناپىقلار! سەندەك بالام يوق مېنىڭ! _ دەپ ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كەتتى. ئەرزاتمۇ دادىسىنىڭ غەزىپىدىن قورۇنۇپ شۈككىدە بولۇپ قالغان ئىدى. بوۋاي شۇنداڭ قىلىشقا ھەقىقەت ئىدى. چۈنكى ئۇ « ئەل سويىگەن يازغۇچى » نىياز ئەپەندىم دە! شۇتاپتا ئەرزاتنىڭ ئاكىسى نېمە قىلارنى بىلمەي قېتىپ قالغان ئىدى. ئۇنىڭ ياۋروپالىقلاردەك ياسىنىۋالغان ئايالى ئاغزىنى پۈرۈشتۈرۈپ چالۋاقاشقا باشلىدى. ۋوي قېيناتا توپلۇقنى تولۇق بەرمىسەڭلارمۇ ماقۇل دېدىم! ئۆي ئېلىپ بېرەلمەيمىز. دەپ ئىككى توك - توك پۇلنى يالغان - ياۋىداقتىن بەرسەڭلارمۇ _ بولىدۇ _ دېدىم. بالام تۇغۇلغاندا _ ماۋۇ قىزنىڭ بالىنى بېقىشىپ بېرىدىغان ئاپىسى ئاپىسى يوق، بالىنى بىز بېقىپ بېرەيلى دېگەن گەپنى قىلمىساڭلارمۇ ماقۇل _ دېدىم . ئەمدىلىكتە بالامنى ئەركىلىتىپ قويسام _ مىللەتتىن تانغان مۇناپىق _ دەپ ۋالاقلاپ كەتكىنىنى بۇلارنىڭ! بالامنىچۇ خەقنىڭ كۆزىگە قارىمايدىغان، قىينالمايدىغان قىلىپ تەربىيەلەيمەن. سىلەرنىڭ كۆزۈڭلەردىن ئوت چىقىرىۋېتىدۇ تازا. نېمە مىللەتتىن تانغان دېگەن؟ كارغا كەلمەيدىغان بىر نېمىلەرنى قانداق قىلاتتىم بىچارە بالامغا تېڭىپ!... جۈر كېتىمىز! ئەرزاتنىڭ ئاكىسى بوۋاينىڭ تەرسالىقىدىن رەنجىپ _ ئاتا، نېمىلا گەپ بولسا چىرايلىق قىلساڭ بولاتتىغۇ! يەنە شۇ مەجەزىڭ باركەن سېنىڭ! بولدىلا، مەن چىقىپ ئاۋۇلارنى ئېلىپ كىرەي _ دېدى _ دە، يىغلاپ تۇرغان ئاپىسىغا بېشىنى چايقاپ قويۇپ چىقىپ كەتكەن پېتى قايتىپ كىرمىگەن ئىدى.

بۇ خىياللار ئۇنى بىئارام قىلدى _ توۋا، مېنىڭ داداممۇ مۇتەئەسسەپ، يىراقنى كۆرمەيدىغان ئادەمدە. ئۇمۇ مۇشۇ مەتولارغا ئوخشاپ قالىدۇ. كېيىنشى، ئوي خىياللىرىمۇ مۇشۇ مەتولارغا ئوخشاپ قالىدۇ. نېمىلا دېمىگەن بىلەن كونا زاماننىڭ ئادىمىدە. توردان نۇرغۇن ئېسىل فىلىملەر تۇرسا، تېلۋىزوردا شۇنچە ئېسىل چەتئەل تىياتىرلىرى تۇرسا شۇلاردىن ھوزۇرلىنىشى بىلمەي، ئەتىدىن كەچكىچە « كىتاپخانام » دەۋەلغان، كىتاپلارغا لىق تولغان، بىر كىچىك يېزىق شىرەسى بىلەن، قاتتىق ياغاچ ئورۇندۇق قويۇلغان، ئاشى كىچىك ھوجرا ئۆيدىكى قىستاڭچىلىقتا نېمىلەرنى ئوقۇيدۇ، نېمىلەرنى يازىدۇ. داداممۇ تۈگەشكەن بىر ساۋدايىكەن - دە. يازغانلىرىنى ئوقۇيدىغان تۈزۈك ئادەم بولمىسا . يا ئۇنىڭغا تۈزۈك قەلەم ھەققى بەرمىسە. يېزىپ نېمە قىلىدۇ دەيمەن! مەنمۇ ئېلان قىلىپ باقتىمغۇ شېئىر دېگەننى . بارى يوق بەش - ئون سوم

قەلەم ھەققى بېرىدۇ. ھازىر بەش سوم دېگەنگە ئاران بەش تۇخۇم كېلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن كېچىلەپ بېشىنى سىلاپ يېزىپ كېتىشنىڭ نېمە نەتىجىسى بولسۇن-ھە! يا ماۋۇ مەتولار شۇنى ئوقۇپ سەۋىيەلىك بولۇپ كېتەلمىسە!...

ئۇ تاتلىق- ئاچچىق خىيال سۈرگەچ شۇ «مەتو» لار كوچىسىدىن ئايرىلىپ، كەڭرى ئاسفالىت يول ياقىسىدىكى پىيادىلەر يولىنى ياقىلاپ ماڭغاچ، تاماكىدىن بىرنى تۇتاشتۇردى _ دە، يانفونى بىلەن ھېلىقى سەتەڭ قىز دوستىغا تېلفون قىلدى _ ۋېي، ۋو خەي زەي شاڭگېي، دەي خۇي گېي نى دا دىئەنخۇا، ئەي نى، ۋۇۋا _ دەپ بولۇپ تېلفوننى قويۇۋەتتى قىز دوستى. ئۇ قىز تېخى ئالىي مەكتەپنى تېخى پۈتتۈرمىگەن ئىدى. ئەرزات ئوقۇشنى پۈتتۈرگىلىمۇ بىرىل بولاي دەپ قالغان ئىدى. شۇ جەرياندا ئىلگىرىكى ساۋاقداشلىرى بىلەن ئانچە ئىزدىشىپ كەتمىدى. چۈنكى ئۇلارنىڭ _ خىزمەت تاپتىڭمۇ؟ _ دەپ قېلىشىدىن بەك قورقاتتى. شۇڭا ئارانلا ئۈچ ئادەم ئىشلەيدىغان كومپىتۇر شىركىتى قۇرۇلغان ئەركىن ئىسىملىك بىر بىلەن تونۇشۇپ، دوست بولۇپ قالغان. ئۇلار دائىم ئىزدىشىپ تۇراتتى. ئۇ ئەركىننىڭ يېنىغا بارماقچى بولۇپ يول ئالدى.

ئەركىن ئىگىز بېنانىڭ سەككىزىنچى قەۋىتىدىن ئىككى ئېغىزلىق كىچىك ئۆيىنى ئىجارە ئېلىپ شىركەت قىلىۋالغان ئىدى. ئۇ شىركەتنىڭ ئىشىكىدىن كىرە- كىرمەيلا بارى- يوقى ئۈچ ئادەم ئىشلەيدىغان بۇ شىركەتتىكىلەرنىڭ جىددىي خىزمەت قىلىۋاتقانلىقىنى بايقىدى. شىركەتنىڭ بىردىن- بىر قىز خىزمەتچىسى بولغان ئايىشەمگۈل ئىسىملىك چىرايلىق، ئەمما «مەتو» قىزچاق ئۆزىنى تۇتۇۋالماي يىغلىغاچ، ئالدىراشلىقتا كۆزىدىكى يېشىنى سۈرتۈشكۈمۇ ئۈلگۈرمەي، كومپىتۇردا مەشغۇلات ئېلىپ بارماقتا ئىدى. ئورۇقلىقىدىن بويۇنلىرىنىڭ تومۇرلىرى ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان، بەدىنىدە كىيىمى چىڭ تۇرمايدىغان ئوتتۇر بوي دوستى ئەركىن ۋە شىركەت خىزمەتچىسى ئەكرەملەرمۇ قوشۇمىلىرى تۈرۈلگەن ھالدا كومپىتۇردا مەشغۇلات قىلماقتا ئىدى.

_ ئۇلارغا زادى نېمە بولغاندۇر؟ ئاۋۇ ماتو قىز نېمە ئۈچۈن يىغلايدىغاندۇر؟... ئەرزات بىر ئاز تېڭىرقاپ قالدى _ دە _ ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم بالىلار، نېمە بولۇپ كەتتى بۇ يەر؟ كىنولاردىكى ئەسكەرلەرنىڭ باش شىتابىغا ئوخشاش پاتپاراقلىشىپ كېتىپسىلەرغۇ

بۈگۈن _ دېدى ھەيرانلىقنى باسالماي. ئۈرۈمچىنىڭ ياز كۈنلەردىكى ھاۋاسىمۇ ئانچە قىزىپ كەتمەيدىغان بولسىمۇ ئۇلار تەرلەپ- تەپچۈرەپ ، قوشۇمىلىرى تۈرۈلۈپ كەتكەن ئىدى.

_ تاماكاڭ بارما؟ _ دېدى ئەركىن ئەرزاتنىڭ سالامغا جاۋابەن. ئەرزات يانچۇقىدىكى تاماكىدىن ئىككى تال چىقىرىپ بىرنى ئەركىنگە ، يەنە بىرنى ئەكرەمگە سۇنغاچ ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىپ ئېكرانغا قارىدى. ئېكراندا بىر تۈركۈم كىشىلەرنىڭ بىرىكىمىلەرنى قوغلاۋاتقانلىقى ، ئۇرۇۋاتقانلىقى ، ئۆلتۈرۈۋاتقانلىقى ، جەسەتلىرىنى سۆرەۋاتقانلىقى كۆرۈۋىدى. كۆرۈنۈشلەرنىڭ ۋەھشىيلىكىدىن قارماققا ئادەم سويىدىغان قۇشخاننىڭ سىنىلىرىدەك بىلىنمەكتە. توۋا، ئادەم دېگەنمۇ شۇنداق ۋەھشى بولامدۇ- ھە؟ قارا ئاۋۇ ئاۋاقنىڭ قېچىشىنى ، قارا ئاۋۇ يۈزلىگەن كىشىلەرنىڭ «شا! شا سى تا!» دەپ ۋارقىرىشىپ ئۇنىڭ ئۇدۇل كەلگەن يېرىگە كالتەك- توقماق بىلەن ئۇرۇۋاتقانلىقىنى ، قىلىچ بىلەن چېپىۋاتقانلىقىنى ، ئاۋاق يىقىلىپ چۈشسە ئۇنىڭ باشقا يېرىگە ئەمەس ، بېشىغا ئېتىۋاتقانلىقىنى . سۆزسىز ئۆلىدۇ- دە ئۇ ئەمدى! ئاۋۇ يەردە يەنە بىرنى بىر تۈركۈم كىشى ئورۇپۇلۇپ ئۇرۇۋاتىدۇ. ۋايجان ، چاشقاننىمۇ ئۇنچە خورلىمايدۇ ئىنسان! ئاللاھ ، ئاۋۇ يەردە ياتقانى نېمە قىلىۋەتتى بۇلار؟ مانا مانىڭغا قارىمامسەن ، چېچىدىن سۆرەپ كېتىپ بارىدىغۇ. يۈز كۆزى تونىغۇسىز بولۇپ كېتىپتۇ بىچارىنىڭ! شۇنداق تۇرۇقلۇق ئاۋۇ ساپسىرىق ھىڭگاڭچىش ، قىسماق كۆز ، قارا يۈز ئۇنىڭ قۇرسىقىغا دەسسەۋاتىدۇ دېسە! توۋا، نېمە گۇناھ قىلغان بولغىدى بۇلار؟ مانا قارا، ئاز دېگەندىمۇ ئون- يىگىرمە مۇردىنى باسماق قىسىۋالغان چاشقاننىڭ ئۆلۈكىنى تىزغاندەك تىزۋالغىنىنى ماۋۇ كاساپەتلەرنىڭ! قورقۇنچلۇق كىنومۇ بۇ ، ياكى راست بولغان ئىشمۇ؟ ئىنساننىڭ بۇ قەدەر رەزىللىكىنى ئۆمرۈمدە كۆرمەپتىمەن جۇمۇ! ھېلىغۇ ئادەمكەن ، ھايۋانغىمۇ بۇنچە زۇلۇم قىلىشقا كىشىنىڭ كۆڭلى ئۇنمايدۇ! بۇلارنى نېمە دېگۈلۈك؟ توۋا، ئاۋۇ ئۆلگەنلەر نېمە گۇناھ قىلمىغان بولمىسۇن ، ماۋۇ كالتەكچىلەرنىڭ قىلغانلىرىنى قەتئىي قۇبۇل قىلغىلى بولمايدۇ- جۇمۇ! بۇ كالتەكچىلەرنى ئادەم دېسىمۇ ئىماندىن چەتنىگەنلىك بولامدىكىن دەيمەن! شۇلارنى ئادەم دېگەنلەرنىڭ ئۆزىمۇ ئادەم بولمىسا كېرەك! _ ئېكراندىكى ۋەھشىيلىكلەرنى كۆرۈپ ئەرزاتنىڭ كاللىسىدا شۇنداق خىياللار لەيلەپ قالدى .

– نېمە! ئاۋۇ ئۆلگەنلەر ئۇيغۇرلارما؟ «ئۇيغۇر ئوغۇرلار جاجىسىنى يېدى!» _ دېگەن خىتايچە خەتنى كۆرۈپ ۋارقىرىۋەتتى ئەرزات. ئۇنىڭ لەۋلىرى ئىختىيارسىز تىترەيتتى. ئاۋۇ مۇردىلارنىڭ كىيىنىشى، چاچ پاسونى... خۇددى بايا ئۇ بازادا كۆرگەن شۇ «مەتو» لارغا ئوخشىسىمۇ، ئۇنداقلارنى «مەدەنىيەتسىز» دەپ ئويلىسىمۇ، ئەمدى ئۇلارنىڭ ئۇنداق ئازاپلارغا قالغانلىقىنى كۆرۈپ ئەرزاتنىڭ يۈرىكى تىترىدى. مەيلى نېمىلا بولمىسۇن «يىراقنى كۆرەر زىيالىي» ئەرزات شۇ «مەتو» لارنىڭ ئۆز خەلقى ئىكەنلىكىگە ئىشەنەتتى. _ «ھېلىغۇ مەمەت تازكەن، مەھەللەڭدىكى ئىتنى باشقا مەھەللىلىكلەر بوزەك قىلىسىمۇ ئۇنى قوغدايسەن!...» _ دېگەن ئىدى ئۇنىڭ ئاكىسى فەرۇق، ئىلگىرى ئۇنىڭ توپىنى يېرىۋېتىپ ئۆچەكشىپ قالغان مەمەتنى باشقا مەھەللىلىك خىتايلارغا بولۇشۇپ بوزەك قىلغانلىقىنى كۆرگەندە. شۇ قېتىم ئۇ ئاكىسىدىن بىر كاچاتمۇ يېگەن ئىدى. خېلى چاغلارغىچە ئاكىسىنىڭ ئاشۇ بودەك مەمەت تازنى دەپ بىر كاچات سالغانلىقىنى كالىسىدىن ئۆتكىزەلمىگەن ئىدى. شۇنداق بولسىمۇ ئاكىسى دېگەن شۇ بىر ئېغىز گەپ بىلىپ- بىلمەي ئۇنىڭ ھايات پەلسەپىلىرىنىڭ بىرىگە ئايلىنىپ قالغانىدى. ئۇ ئەمدى مەھەللىسىنىڭ مۈشۈكىنى ئەمەس بەلكى ئۆز خەلقىنىڭ قىرغىن قىلىنىۋاتقانلىقىنى، جەسەتلەرنىڭ قانغا مىلىنىپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇرماقتا! ئۇ تاماكىدىن بىر تال ئېلىپ تۇتاشتۇردى. تاماكىنىڭ ئىسى كىردىمۇ ياكى ئۇ راستلا يىغلىدىمۇ ئىش قىلىپ ئۇنىڭ كۆزلىرىگە لىق ياش تولغان، ھەتتا بىر قانچە تامچىسى ئېقىپ چۈشۈشكىمۇ ئۈلگۈرگەن ئىدى...

ئەرزات كۆزىدىكى ياشنى يوشۇرۇش ئۈچۈنمۇ، ياكى ئاۋۇ «مەتو» قىزىنىڭ ھۆرمىتىنى قىلىپ تاماكىنى سىرتقا چىقىپ چەكمەكچى بولدىمۇ _ نېمە تولا ئىس بۇ! _ دەپ، غۇدۇراپ قويۇپ سىرتقا قاراپ ماڭدى.

بۇ ئۇنىڭ ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم مۇشۇنداق نېمە قىلارنى بىلمەي قالغانلىقى بولسا كېرەك! ياق، ئۇ ھېلىقى قېتىمىمۇ بەك جىددىيلەشكەنىدى. ئۇ چاغلاردا ئۇ ئىچكىرىدىكى مەكتىپىنى پۈتتۈرمىگەن، خىتاينىڭ ئاۋات شەھەرلىرىدە چەتئەللىكلەردەك

ياسىنىپ، خىتايىلار بىر نېمە دەپ گەپ سوراپ قالسا، « سوررى، ئاي كەنت سىپىك چاينىز» دەپ قويۇپ، ئۆزىچە غادىيىپ يۈرىدىغان مەزگىللەر ئىدى. شۇ زامانلاردا ئۇ بىر تۈركۈم كىشىلەرنىڭ ئورۇشۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ تاماشا كۆرۈش تەمەسىدە بېرىپ، بىر كىچىك ئۇيغۇر بالا بىلەن ئەمدىلا ئون بىر، ئون ئىككىلەر چامىسىدىكى بىر كىچىك ئۇيغۇر قىزچاقنىڭ قوللىرى ئارقىغا باغلانغان ھالدا بىر سېمىز خىتاي تەرىپىدىن بېشىدىن باسۇرۇلۇپ، يۈزلىرى يەرگە مەجبۇرىي يېقىلىپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپ يۈرىكى شۇنداق تېز سوقۇپ كەتكەن، شۇنداق جىددىيلەشكەن ئىدى. بۇنى جىددىيلەشتۈرۈش دېگەندىن كۆرە غەزەپ دېگەنلىك بەلكىم توغرىراق بولسا كېرەك. غەزەپ ئىنسان قەلبىدە شەكىللىنىپ، پارتلاپ چىقىشىنى مەجبۇرىي بېسىپ تۇرغاندا، سىرتقا ئىپادىلىنىشتىن ئىلاجىسىز قالغان غەزەپ كىشىدە شۇنداق تىترەش تۇيغۇسى پەيدا قىلاتتى. شۇ قېتىم ئۇنىڭ مۇشتلىرى تۈرۈلگەن، تومۇرلىرى چىڭقالغان ئىدى. ئەگەر بېلىدە بومبا بولغان بولسا ئولىشىپ شۇ نارەسىدىلەرنىڭ خورلانغانلىقىغا شېرىك بولۇۋاتقان ماۋۇ نىجىس دوۋىزىخىلارنىڭ ئانىسىنى كۆرسىتەتتىدە! شۇ چاغدا ئۇ ئۆزىنىڭ نەقەدەر ئاجىزلىقىنى ھېس قىلغان، ھاياتلىقنىڭ قىممىتىنى ئۆزىچە تونۇپ يەتكەن، ھاياتىغا يېڭى نىشان ئىزلەشكە مەجبۇرلانغان ئىدى _ ئاۋۇ ئوغۇرلارنى تۇتۇپ ئوبدان قىلىپسەن. لېكىن بۇلارنى بۇنداق باغلاپ دەسسەۋاتقانلىقىڭنى ماۋۇ قاراپ تۇرغان پەرەڭلەردىن بىرەرسى رەسىمگە تارتىۋالسا دۆلىتىمىزنىڭ يۈزىگە داغ چۈشۈدۇ. شۇنى بىلەمسەن ئەجەبىيلەر مۇشۇ سەللىلىك ئوغۇرلاردىن پايدىلىنىپ دۆلىتىمىزنى پارچىلاشقا خىرىس قىلىۋاتىدۇ. بۇ نېچىسلار مۇشۇنداق قىلىشقا، ھەتتا بۇنىڭدىن ئارتۇق ئازاپلاشقا لايىق بولسىمۇ، بولدى قىل. ئۇلارنى بۇنداق دەسسەپ تۇرمىغىن _ دېدى ياشانغان، چىشلىرى قاپقارا، قىزىل بۇرۇن، چېچى شالاڭلاشقان بولسىمۇ قىسقا قىلىپ كەستۈرۈپ قاپقارا بويىۋالغان پاكار بىرقېرى خىتاي ئېگىز بويلۇق، قاڭشارلىق، غەرىچە كىيىنگەن ئەرزات بىلەن توپنىڭ ئاۋۇ چېتىدە تۇرغان سېرىق چاچلىق يەنە بىر قىزنى ئىشارەت قىلىپ. ئاۋۇ سېمىز چوشقا چىراي يىرتىق كۆز خىتايىمۇ «غەرەز ئۇقىدىغان» نېمە ئوخشايدۇ، بايقى « مويسىپىت » نىڭ گېپىگە كىردى. بېشىدىن باستۇرۇپ يۈزىنى يەرگە يېقىپ تۇرغان كىچىك بالىنى ئۆرە تۇرغۇزۇپ، بويىنىدىن مىجىپ تۇتتى. بېلىگە ئېغىر پۇتلىرىنى بېسىۋالغان ئاۋاق قىزچاقنى يۇلۇپ ئېلىپ تۇرغۇزۇپ، ئۇنىڭ چوڭ

كېلىپ قالغان ئىشتىنى بىلەن قوشۇپ قىزنىڭ كاسسىسىنى مېچىپ تۇتۇپ تۇردى. ئەرزات بىردىنلا ئاۋۇ چوشقا سۈپەت خىتاينىڭ يىرتىق كۆزلىرىدىن نىيىتى بۇزۇلۇۋاتقانلىقىنى كۆرگەندەك بولۇپ، كۆزلىرىگە ياش كەلدى. ئەمما ئۇ نېمە قىلالىسۇن؟ تېخى نەچچە كۈن ئالدىدا دوستلىرى بىلەن بىرگە « ئاجايىپ » بىر كەچلىك كۈلۈپقا بارغان ئىدى. ئۇجايدا ساپلا ئەرلەر ھاراق ئىچىدىكەن، قىزلار ئەرلەرنىڭ ئۈستىلى يېنىغا كېلىپ ئۇلارنى ئۇسسۇلغا تەكلىپ قىلىدىكەن. ئەرزات بارغىنىغا بەكلا پۇشايمەن قىلىپ كەتكەن ئىدى. يېرىم يالىڭاچ كېيىنگەن خىتاي قىز ئۇنى قاراڭغۇ بىر زالغا ئېلىپ كىرگەن ئىدى. ئۇ زالدا جۈپ- جۈپ تاڭسىچىلار بار بولۇپ، مۇزىكا بىلەن قىزلارنىڭ ئىگراشلىرى بىرىكىپ كەتكەن ئىدى. ئاۋۇ بۇرۇندىن پىشانىسى ئېگىز سېمىز خىتاينىڭ تانسا ھەمراھى بولغان قىزنىڭ كۆڭلىكىدىن قولىنى كىرگۈزۈپ سىلاۋاتقانلىقىنى، ۋايىجان باشقىلارنى دېمەي بولدى، ئەستەغفىرۇللاھ، نېمىگىمۇ كىرگەندىمەن بۇ مەلئۇن بىلەن!

– شو ۋېيىۋ، گۈلى، شو ۋېيىۋ... – تۇيۇقسىز ئاڭلانغان بۇ ئاۋاز ئۇنىڭغا يىراق بولمىغان جايدىن ياڭرىدى. ئەرزات رېڧلىكىسلىق ھالدا شۇ تەرەپكە نەزەر تاشلىدى. توۋا، ماۋۇ نېمە قىلىۋاتىدۇ ئەمدى! بايا بەل ئۇسۇلى ئوينىغان ئۇيغۇر قىزىنىڭ ئارقىسىدىن كالىپۇكى يۈزىنىڭ يېرىمىنى ئىگىلىگەن، غۇۋا نۇردا كۆزىنى تۈزۈك تاپقۇلى بولمايدىغان ئاۋاق خىتاي قۇچاقلىۋاپتۇ! بۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ ئەرزاتنىڭ يۈزىكى پىچاق تىققاندەك ئېچىشىپ كەتتى. ئۇ خۇددىي ئۆزى باسقۇنچىلىققا ئۇچرىغاندەك يىرگىنىپ، كۆزلىرىگە ياش ئەگىپ خىتاي قىزىنى ئىتتىرىۋېتىپ چىقىپ كەتكەن ئىدى. شۇ چاغدا ئۇ ئۆزىنى شۇنداق پاسىق، شۇنداق پەسكەش ھېس قىلغان ئىدى. ئۇ ئۇدۇل ياتىقىغا قايتىپ بېرىپ تاملارنى مۇشتلاپ بارماقلىرىنى قاناتقان ئىدى _ ئاھ خۇدا، بىز نېمە گۇناھ ئۆتكەزگەن بولغىتۇق؟ نېمە ئۈچۈن بۇ ئازاپلاردا پۇچۇلىنىمىز؟ ئاشۇلارنى كۆرمىسەم، ئاشۇلارنى ئويلىمىسام، ئاشۇلارنى ھېس قىلمىسام بولماسمۇ؟ ئاشۇنداقلارنىڭ دەستىدىن خىتايلار قىزلىرىمىزنى بۇزۇق، يىگىتلىرىمىزنى ئوغرى _ دەپ ئويلىشىدۇ. ھەممىسى شۇ ئاز بىر ئوچۇم مۇناپىقلارنىڭ كاساپىتى _ دەپ ئويلاپ، ئۆزىچە شۇنىڭدەك قىزلارنى، كوچىدا ئۇچراپ قالدىغان « مەتو » ياسانغان ئوغرىلارنى قاغاپ قويايتتى.

مانا ئەمدى ئېكراندىن شۇنداق « مە تو » چە كېيىنگەن خەلقنىڭ ئازاپ تارتقانلىقىنى، قىرغىن قىلىنغانلىقىنى، ھاقارەتلەنگەنلىكىنى كۆردى. ئۇنىڭ يۈرىكى قاتتىق ئېچىشتى. ئۇ ئەسلىدە ھەممىنى ئۇنۇتماچى، « زامانغا » ماسلاشماقچى، مۇشۇ « ئۇيغۇر » دېگەن « نەسباسقۇر » خەقتىن يىراق ياشاپ قۇتۇلۇپ باقماقچى بولغان ئىدى. ئەمدى ئۇ ئويلارنىڭ ساددىلىق ئىكەنلىكىنى ئازراق ھېس قىلغاندەك بولماقتا. ھېچ بولمىسا ئۆزىنىڭ شۇ ئۇيغۇرلارنى يەنىلا سۆيىدىغانلىقىنى، شۇ مۇھەببىتى تۈپەيلى ھەرقېتىم ئۇيغۇرنىڭ خورلۇق تارتقانلىقىنى كۆرگەندە يۈرىكىنىڭ يىغلايدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلماقتا ئىدى...

6

_ ئۇيغۇر كەلگۈندىلەر جاجىسىنى يېدى، ئۇيغۇر باسقۇنچىلارنى يۇقتايلى ! ئۇيغۇرلارنى مانا مۇشۇنداق ئۆلتۈرەيلى! ئۇيغۇرلارنى زېمىندىن يوقۇتۇش كېرەك، جۇڭگولۇق بولساڭ ھەممەڭ ئۇيغۇر چوشقىلىرىنى ئۆلتۈرۈش! ئۇيغۇر ئوغۇرلارنىڭ ئەركەكلىرىنى مۇشۇنداق ئۆلتۈرۈش كېرەك، قىزلىرىنى ج... قىلىش كېرەك! خىتاي روھى ئويغاندى! باسقۇنچى ئوغرى ئۇيغۇرلارنى ئۆلتۈرىدىغان خىتاي ئەزىمەتلىرى چىقتى! _ دېگەندەك تېمىلار خىتاي تور بەتلىرىدە يامرىغان ئىدى. ئايىشەمگۈل ئۆزىنى تۇتۇۋالماي قالدى. ئۇ ئاجىزە قىزلا ئەمەس، ئاۋۇ ئاۋاق ئەركىنمۇ، ئەكرەممۇ كۆزلىرىگە ياش ئېلىشماقتا ئىدى. ئەرزات كۆزلىرىنىڭ يېشىنى يوشۇرۇشقا ئامال قىلالماي قالدى. ئۇ شۇنداق ئاسان ھايانلىنىدىغان، ئاسان غەزەپلىنىدىغانلاردىن ئىدى. ھېچ بولمىغاندا ئۇ شۇنىڭغا ئىشىنەتتىكى دائىم خەق بىلەن ئۇرۇشۇپ قالىدىغانلىقىنى پەش قىلىپ ئىسپات كۆرسىتەتتى. بەزىدە ئۆزىنى كىچىگىدە ئوقىغان ھېكايىلەردىكى ئەزىمەتلەرگە ئوخشاشتاتتى. ئەمما ئۇ خەلق تىلىدا داستان بولغان ئۇنداق ئەزىمەتلەردەك غەزىپىنى ھەركەتكە ئايلاندۇرالمىتتى. بەلكى ئۇنىڭ ئەكسىچە بەستىگە بېمۇناسىپ ھالدا تەسلىمچى ئىدى. ئۇنىڭ روھىغا تەسلىمچىلىك سىڭىپ كەتكەن، ئۈمۈدسىزلىك ئورناپ كەتكەن ئىدى _ قارىمىسەن ماۋۇ « مە تو » خەلقىنى، يازغۇچىلار يېزىۋاتىدۇ، ئارتىسلار ئوينىۋاتىدۇ، بۇلار شۇلارنى كۆرىۋاتىدۇ، لېكىن ئوينىغانمايۋاتىدۇ. « ئانا يۇرت » دېگەن

ھېلىقى كىتابمۇ تازا كىتاب ئىكەندۇق. بىزنىڭ بىرلەشسەك ماۋۇ تىگى پەس ختايلارغا بوزەك بولمايدىغانلىقىمىزنى ئاشۇ كىتابدا يېزىلغان دەۋرلەردىكى كىشىلەر چالا بولسىمۇ ئىسپاتلاپتىكەن. قارىمىسەن ئەمدى ماۋۇ « مەتو » لارنىڭ ھازىرقى كۈنى شۇ چاغلاردىكىدىن نېمە پەرق قىلىدۇ؟ ھازىر مىللەتكە كېلىۋاتقان زۇلۇم شۇ چاغلاردىكىدىن نېمە پەرق قىلىدۇ؟ ھازىرقى زۇلۇم ئۇ چاغلاردىن جىق بولسا باركى، ھەرگىز ئاز ئەمەس. مىليونلاپ ختاينى كۆچۈرۈپ كېلىپ، يېرىنى تارتىۋالسا « خوش غوجام، ئالسىلا! » - دەپ يەنە شۇ بىر پارچە ناننى غاجلاپ يۈرگىنى يۈرگەن. ئەمدى قولىدىكى ناننى تارتىۋالسا، قىزلىرىنى ئىچكىرىگە ئېلىپ ماڭسا، ئۇلارنى ئىچكىرىگە ئېلىپ بېرىپ نومۇسىغا تەگسە « ھۆكۈمەت ئوبدان، بالىلارغا خىزمەت بەردى » دېيىشىپ ھىجارتىشىپ توپىلىقتا موخوركا يۆگەپ ئولتۇرغىنى ئولتۇرغان. ھېلىقى ساۋاقدېشىم نېمە دېگەن ئىدى؟ چوشقا، لالما ئىتلارنى ئېتىڭلار دەپ مىلتىق، ئوق تارقىتىپ بەرسە، مەھەللىمۇ - مەھەللىسىگە ئىستەپ يۈرۈپ چوشقا ئىزدەپ، لالما ئىت ئىزدەپ ئېتىپ ئوينىغان، چوشقا تاپالمىسا بەش قويغا بىر چوشقىنى ختاي مەھەللىسىدىن تېگىشىپ كېلىپ ئېتىپ ۋەزىپىنى ئادا قىلدۇق دەپ دوپپىسىنى كىيگەن خەق بىز - دېگەندەك قىلغانىدى. شۇنىڭ دېگىنىمۇ راست بولسا كېرەك. مەن ئالىي مەكتەپكە يېڭى بارغان يىللىرى پويىزدا پىچاق ئېلىپ مېڭىشقا بولاتتى. ئەمما ختايلارغا رۇخسەت قىلمايتتى. ئۇ چاغلاردا « پىچاق ئېسىش ئەنئەنىسى بار مىللەت » دەپ ئېتىۋار قىلىپتىكەن. ئەمدى ئۇ ئېتىۋارمۇ يوق بولدى. پىچاقنى يانغا ئەمەس، ئاشخاناڭدا ئۇزۇنراق پىچاق ساقلىساڭمۇ ئىزدەپ يۈرۈپ يىغىۋالدىغان بولدى. ئەمدى نېمە قىلغىلى بولىدۇ؟ بولدىلا، ئۇيغۇردا ئۈمۈد يوق جۇمۇ! « ئىگىز ئۆسكەن تېرەك شامالدا بۇرۇن سۇنۇپ كېتىدۇ » - دەيدىغان گەپ بار. نېمە قىلىمەن قايناپ. بىكار ئۆزەمنىڭ كەلگۈسىنى نابۇت قىلىپ - دېگەندەك ئويلار ئەرزاتنىڭ دۇنيا قارىشىدا بارا - بارا ئۈستۈنلىكنى ئىگىلەپ، ئىچكى دۇنياسىغا تەسلىمچىلىك، ئۈمۈدسىزلىك، پۇرسەتپەرەستلىك، قورقۇنچىلار تولۇپ كەتكەندى. ئىلگىرى ئۇ دائىم « كاللىسى بارنىڭ ھەممىسى شۇنداق بولۇپ كېتىۋاتىدۇ، سۇنىڭ ئېقىشىغا بېقىش ئەقىلدىندۇر! » دېگەن تەسەللىنى تېپىۋېلىپ ئۆزىنى دانىش، ئۆزىنى يېڭىلىقنى قوبۇل قىلالايدىغان، مۇھىتقا ماسلىشالايدىغان، ئالغا ئىلگىرلىيەلەيدىغان، شارائىتقا قاراپ ئىش تۇتالايدىغان

« زىيالىي » دەپ ئويلايتتى. مانا ئەمدى ئۇنىڭ خياللىرى تۇمانلىشىشقا باشلىدى. دېمىسىمۇ جەمئىيەتتە ئۇنىڭ كاللىسىدىن ئۆتمەيدىغان نۇرغۇن ئىشلار بار ئىدى.

– كەلگۈندىلەر جوھوتلار! بىز نەچچە مىليون كەلگۈندى چوشقىنى پاتتۇرۇپ جىم ياشاۋاتىمىز. ئەمدى نەچچە مىڭ ئۇيغۇرنى ئىشلەمچىلىككە ئېلىپ بارسا پاتقۇزماي كوچىغا چىقىپ قالغان چاشقانى دۇمبالغاندەك دۇمبالاپ قىرغىن قىلىشقانلىقىنى كۆر ماۋۇ تۈزكۈرلارنىڭ! بىز كەلگۈندىمۇ سەنلەرمۇ؟ – ئەركىن قايناپ قالدى. ئەركىننىڭ بەزىدە شۇنداق « خاتا » سۆزلەپ قويدىغان مېجەزى بار ئىدى. ئەرزات بۇنى ئىلگىرىكى بىرقانچە قېتىملىق ئولتۇرۇشلاردا سېزىپ بولغان ئىدى. ئەرزاتمۇ شۇنداق ئويلايتتى. لېكىن ئەركىندەك ئاغزىدىن چىقىرىپ سالمايتتى. بۇ قېتىم ئەرزاتمۇ « خاتا » سۆزلەشكە پېتىندى – بۇ ئىش بۇنداقلا بولدى بولسا بولمايدۇ. بۇنىڭغا شۇ كالتەكچىلەر جاۋاب بېرىشى كېرەك! قانۇن بار دۆلەتقۇ بۇ! ھۆكۈمەتكە دېيىش كېرەك. قانۇن بىلەن بىرتەرەپ قىلىش كېرەك! ئاپتونۇم رايونىمىز بارغۇ بىزنىڭ. ئاپتونۇم ھۆكۈمىتىمىز ئوتتۇرىغا چىقىپ بىر تەرەپ قىلسۇن بۇنى! – ئەرزات ئامال بار « خاتالىشىش » تىن ساقلىنىپ سۆز قىلدى. ئەمما ئۇنىڭ مېڭىسىدە بۇ ئىشقا ئارىلىشىش ياكى ئارىلاشماسلىق ھەققىدە ھېچقانداق قارار ماقۇللانمىغانىدى...

7

– ئەرزات، دانيار كەپتىكەن – ئەتىدىن كەچكە ئۆي ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش، ئۈچ ئۇماق پەرزەنتىنىڭ ئانىسى، بولۇپمۇ قىزلىقتىكى لاتاپىتىنى، گۈزەل – زىيالىنى يوقاتمىغان قارا كۆز، توم قارا چاچلىق ئايالى ئەقىدە كىتابخانىسىدا ئورۇنداققا يۆلۈنۈپ ئولتۇرۇپ، ياش قورامغا ماسلاشمىغان تۈگمەس خياللارغا كەتكەن ئەرزاتنى خياللار دېڭىزىدىن سۈزۈپ ئالدى. ئاكىسىنىڭ چىرايىنى ئەسلىتىدىغان، ئاكىسىدىن بەكرەك دادىسىنى ئەسلىتىدىغان، كىچىك تۇرۇپلا نۇرغۇن ئىشلارغا شاھىت بولغان بۇ بالا ئۇنىڭ ئۆز پەرزەنتلىرىدىن قىممەتلىك تۇيۇلاتتى. دېمىسىمۇ ئۇنىڭ قېرىنداشلىرىدىن پەقەت شۇ دانيارلا قالغانىدى. ئەرزات ئىككى ئالغىنى بىلەن يۈزىنى

ئاستا سىلىۋەتكەچ ئورنىدىن تۇرۇپ مېھمانخانا ئۆيدە ئولتۇرغان دانىيارنىڭ يېنىغا چىقتى .

_ ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، تاغا! _ ئەرزات كىرىشىگىلا ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭغا پەيغەمبەرنىڭ سالىمىنى بەجا كەلتۈردى دانىيار. ئەرزات ئۇنىڭ سالىمىغا جاۋاپ قايتۇرغاندىن كېيىن بىردىنلا ئون نەچچە يىل بۇرۇن يۈز بەرگەن ھېلىقى ۋەقە ئۇنىڭ يادىغا يەتتى. شۇ چاغلاردا بۇ بالا تېخى ھېچ غېمى يوق، ئاتىسى بىلەن ئانىسىنىڭ ختايچە سۆزلىشىدە ختايچە تىلى چىققان تەنتەك بالا ئەمەسمىدى. مانا ئەمدى بۇرتلىرى خەت تارتىپ يىگىت بولۇپ قايتۇ. يىللار نېمە دېگەن تېز ئۆتكەن - ھە! تاغا، سىزگە خوشخەۋەر ئېلىپ كەلدىم، . دادامنىڭ قەبرىسى تېپىلىپتۇ _ يىگىت شۇ گەپنى دەپ بولۇپلا كۆزىنى چىڭ يۇمۇپ بېشىنى پەس قىلىۋالدى. ئەرزات بۇ بالىنىڭ بۇنداق قىلغانلىقىنى كۆپ قېتىم كۆرگەن ئىدى. تۇنجى قېتىم كۆرگەندە جەنۇبىي ئاسىيادىكى قويۇق ئىسسىق بەلباغ ئورمانلىقىدا ھېلىقى يوغان يوپۇرماقلىق پاكار دەرەخلەرنىڭ يوپۇرماقلىرىنى ماتا ئورنىدا يۆگەپ، ئېگىز دەرەخنىڭ يېنىدىكى بوش جايىنى قولغا چىققان نەرسىدە كولاپ ئۇنىڭ دادىسىنى، ئەرزاتنىڭ بىردىنبىر ئاكىسىنى كۆمۈپ قويغاندا، بۇ بالا شۇنداق يىغلىغانىدى. ئۆزىنى تاشلاپ ئەمەس، مانا ھازىرقىغا ئوخشاش بېشىنى سېلىپ تۇرۇپ، كۆزىنى چىڭ يۇمۇپ يىغلىغان ئىدى. بالا شۇندىن بۇيان ئانىسى بىلەن يالغۇز قالغان ئىدى. ياق ئۇ يالغۇز قالمىغان، بەلكى ئەرزات ئاتىدارچىلىق قىلىپ تۇرغان ئىدى. مانا ئۇ بالىنى يەنە چىڭ قۇچاقلۇپ سەۋرە قىلايلى بالام _ دېيىشتىن باشقىنى دېيەلمەي ئۆزىمۇ قوشۇلۇپ يىغلاپ كەتتى. ئۇ ئۆزىچە بالغا قەرزدار ئىدى. ئەگەر شۇ چاغدا ئۇ ھېچ ئىشقا ئارىلاشمىغان بولسا، دوستى ئەركىن قىزىل بايراقنى كۆتۈرۈپ قىرغىغا ئۇچرىغان ئۇيغۇرلارغا ھۆكۈمەتنىڭ ئىگە چىقىشىنى تەلەپ قىلىپ نامايىشقا چىققاندا ئۇنىڭ ئارقىدىن ماڭمىغان بولسا كېيىنكى ئىشلار قانداق بولار ئىدىكىن - تاڭ! ئۇ نامايىشقا چىققان ئىدى. قىزىل بايراق كۆتۈرگەن ئەركىننىڭ ئارقىدىن ماڭغان ئىدى. چۈنكى ئۇ ئۆزىنىڭ خىتاي پۇقراس ئىكەنلىكىگە سۆزىنى ئىشەنەتتى. ئەمەلدارلارنىڭ چىرىكلىكىنى بىلىشىمۇ، قوراللىق ساقچىلارنىڭ ھەرگىزمۇ قىزىل بايراق كۆتۈرگەنلەرنى باستۇرۇشىغا ئىشەنمەيتتى. شۇڭا ئۇ سەپنىڭ كۆزگە چېلىقمايدىغان جايىدا تۇرغان بولسىمۇ، ھامان نامايىشقا چىققان

ئىدى. ھاياجانلىق مىنۇتلار! قارا، ئاۋۇ كوچىدىنمۇ يۈزلىگەن ئۇيغۇرلار سەپ تارتىپ كېلىۋاتىدۇ. ئەركىن گەرچە سەپنىڭ ئەڭ ئالدىدا بولمىسىمۇ سەپنىڭ ئالدىنقى قىسمىدا قىزىل بايراق تۇتقانلارنىڭ بىرى ئىدى. بۇ ئەقىلىنىمۇ ئەرزات ئۇنىڭغا كۆرسەتكەن ئىدى. نامايىش بولىدىغانلىق خەۋىرىنى ئەركىن ئۇنىڭغا يانفۇن ئارقىلىق ئۇقتۇرغان ئىدى _ ھەي ئەرزات ئاڭلىدىڭما، بىركىمىلەر نامايىش ئويۇشتۇرۇۋېتىپتۇ. توربەتلەردە ساپلا شۇ گەپ. جىڭ ئىشلەيدىغانلارمۇ بار ئوخشايدۇ جۇمۇ ئۇيغۇرنىڭ ئىچىدە. بىكار بولساڭ ئىشخانغا كەل. بىزدە تورباشقۇرغۇچى يېتىشمىدى. تېخىچە خىزمەت تاپالمىغان ئەرزات ئەركىننىڭ شىركىتىدە دائىم پىدائىي بولۇپ ئىشلەيتتى.

قىزىل بايراق ئۇيغۇر نامايىشچىلىرىنىڭ قولىدا لەپىلدەيتتى. راستىنى دېگەندە ئەرزات ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم قىزىل بايراقنىڭ لەپىلدىگەنلىكىنى كۆرۈپ چىن يۈرىكىدىن ھاياجانلانماقتا ئىدى. سەپ ئۇزارماقتا، كىشىلەر كۆپەيمەكتە. ئەرزات بىر تۈركۈم « مەتو » لار بىلەن « ئۇيغۇر، ئۇيغۇر، ئۇيغۇر » _ دەپ توۋلاپ ھاياجانلانماقتا. ئىچكىرىدە ئوقىغان « يوقۇرى ساپالىق » ئەرزات ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم ئۆزىنى ھەقىقىي تۈردە « مەتو » لار بىلەن بىرگە ھېس قىلماقتا. ئاھ... _ ئۇ چوڭقۇر نەپەس ئالدى. بۇنىڭغا ئۈرۈمچىنىڭ بۇلغانغان ھاۋاسى بىلەن « مەتو » لارنىڭ پۇراقلىرى ئەبجەش بولۇپ ئۇرۇلدى. ئۇ ئەمدى ئىلگىرىكىدەك سەسكەنمىدى. بەلكى ھوزۇرلۇنۇپ كەتتى. ئۇ ئۆزىنى تاپقاندا ھېس قىلماقتا. ئۆزىنى بىر كەڭلىككە، بۈيۈكلۈككە قويۇپ تەسەۋۋۇر قىلماقتا. ئاھ كىملىكىنى يوقىتىشقا ئاز قالغان ئەرزات! ئۆز تەۋەلىكى خۇنۈكلەشكەن ئەرزات ئەمدى ئۆزەڭنى ھەقىقىي ھېس قىلىۋاتىسەن! شۇنداقمۇ؟ مىليونلىغان ختايلار، ختاي مەدەنىيىتى، ختاي ئىدىيىسى سىڭگەن شەھەردە قانچە يىل تۇردۇڭ. خىتايچە تەپەككۈر قىلىشقا بىلىپ- بىلمەي ئۆزلەشتۈرىدىغان مەكتەپ تەربىيىسىدە، ئاتموسفىرادا ياشىدىڭ. گەرچە شېئىرلىرىڭدا گاھى خەلقنىڭ خەلقىنىڭ سۆيگۈڭنى ئىپادىلەسەڭمۇ، لېكىن تېخى قوينىدا ھەقىقىي ياشاپ باقمىغان خەلقنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى ئاز- تولا ئۇنتۇپ قالغان، تەۋەلىك قارىشىڭ، كىملىك تۇيغۇڭ سۇسلاشقان ئىدى. مانا ئەمدى تېپىۋالغاندەك قىلىسەن. - پاڭ!...!...!...! - قاتتىق ئاۋاز ئەرزاتنى چۆچۈتتى. ئەتراپتا پات- پاراقچىلىق باشلاندى. ئەرزاتنىڭ

كىملىك خىياللىرىنى بىردىنلا قورقۇنۇپ، بىردىنلا تېڭىرقاش، قېچىش ئىستىكى ئىگىلىدى....

8

_ قانداق قىلىش كېرەك؟ قانداق قىلىش كېرەك؟... قېچىش كېرەك! ئەرزاتنىڭ كاللىسى دەقىقە ئىچىدە شۇنداق ھۆكۈم چىقاردى. كىشىلەر ھەر تەرەپكە قېچىشماقتا ئىدى. تېخى بايلا ساقچىلار توسقاندا « قاتىللارنى جازالاپ بەرمىسە تارقاپ كەتمەيمىز، قېرىنداشلىرىمىزنى قىرغىن قىلغانلارنى بىزگە جازالاپ بەرسۇن!...» _ دەپ ۋەرقىراشقان ئىدى ئالدىدىكىلەر. بەلكىم شۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەركىنمۇ، ئاۋۇ «مەتو» قىز ئايشەمگۈلمۇ باردۇ! ئاشۇ قىز بولىدىغان قىزكەن جۇمۇ. «مەتو» كېيىنشىنى ھېسابقا ئالمىغاندا بەدەن دېسەك بەدەن، ئەخلاق دېسەك ئەخلاق، ئەقىل دېسەك ئەقىل بار. لېكىن سەل مۇتەئەسسەپ، شارائىتقا قاراپ ئىش تۇتۇشنى بىلمەيدۇ. ئەرزات ئاشۇ مۇدەھىش قورقۇنچلۇق دەقىقىلەردىمۇ ئەزمىسىنى ئېزىپ ئايشەمەۋل توغۇرلۇق خىيالغا كەتتى. ئۇ بىر قېتىم ئەركىننىڭ شىركىتىگە كىرگىنىدە ئايشەمگۈل قايناپ دەرت تۆككەن ئىدى _ ھېلىقى ئىدارىغا بارسام دېپلومنى، سەۋىيەمنى سوراپمۇ قويماي _ نېمىشقا ياغلىق چېگىسەن، نېمىشقا ئۇزۇن كۆڭلەك كېيىسەن _ دېگەندەك ئاخماقلارچە سوئاللارنى سوراپ تۇرۇۋالدى يوغان قورساق بىر ئۇيغۇر باشلىق. ئۇنىڭغا نېمە دەپ جاۋاب بېرەي ئەمدى. شۇنداق قىلىشنى ياخشى كۆرىمەن دېسەم ئۇنىڭ يان تەرىپىدىكى يۈزىدە بۇرتنىڭ ئىزى يوق، قېشى شالاڭ، كۆزىنىڭ ئېقىنى كۆرگىلى بولمايدىغان بىر خىتاي تېخى _ خىتايچىدىن ئالتىنچى دەرىجىنى ئالدىڭمۇ؟ _ دەپ نەنىڭدۇر تەلەپپۇزىدا خىتايچىنى بۇزۇپ سۆزلەپ، مەنىستىمگەندەك سوراۋاتامدۇ. ئاچچىقىمنى ئاران بېسىپ، خىتايچە سەۋىيە سىناش ئىمتىھانىدا 10 - دەرىجە بىلەن ئۆتكەنمەن. بۇ دېگەن ئادەتتە خىتاي تىلى ئانا تىلى بولغانلار، مەدەنىيەت كەسىپلىرى بىلەن شوغۇللىنىدىغان خىتايلار بېرىدىغان ئىمتىھان! خىتاي ئورتاق تىلى تەلەپپۇز ئىمتىھانىدىنمۇ ياخشى نەتىجە بىلەن ئۆتكەن. بۇمۇ ئادەتتىكى تىل كەسىپى بولماستىن خىتايچە دىكتورلۇق قىلىدىغانلار بېرىدىغان ئىمتىھان. ھازىرقى زامان خىتاي ئەدەبىي

تېلىنىلا بىلىپ قالماستىن، قەدىمقى خىتاي تىلىدىنمۇ ساۋادىم بار. ئېنىڭلىز تىلىدىنمۇ ئالتىنچى دەرىجىدە ئۆتكەن. قوش باكلاۋىرلىق ئۇنۋانىم بار _ دەۋاتسام خىتاي _ سورىغانغىلا جاۋاب بەر! _ دەپ، مېنى قوپاللىق بىلەن سىلكىپ _ ئىدارىگە خىتايىنلا ئالىمىز، سەۋىيەڭ يوقۇرى بولغاندىكىن باشقا ئورۇنلارغا بېرىپ سىناپ باققىن! _ دەپ ئىشخانىدىن قوغلىغاندەك چىقىرىۋەتتى. كېيىن بىلسەم خىتايچىنىمۇ تۈزۈك بىلمەيدىغان، ئوتتۇرا تېخنىكومنى ئاران پۈتتۈرگەن سېرىق چىش، پاكىر خىتايىنى ئىشقا ئېلىپ رەسمىيلەشتۈرۈپتۇ. .... ئەرزات شۇ چاغدا ئايشەمگۈلنىڭ شىكايەتلىرىنى ئاڭلاپ بولۇپ _ ئەگەر چىرايلىق مودا كېيىنىپ، باشتا ئۇيغۇرچە ئەمەس، خىتايچە سۆزلەپ، چىشىنى چىقىرىپ كۈلۈمسىرەپ تۇرغان بولسا، شۇ خىزمەتنى خىتايغا تارتقۇزۇپ قويماستى بۇ «مەتو» قىز _ دەپ ئويلىغان ئىدى. مانا ئەمدى ئۇ قىز مۇشۇ ساۋاتسىز «مەتو» لار قاتارىدا. ئويلىمىغان يەردىن ئەرزاتمۇ شۇ «مەتو» لار بىلەن بىرگە قېچىۋاتامدۇ. قارا ئاۋۇ بالا يىقىلىپ چۈشتى. ئۇنى كىشىلەر دەسسەۋەتمەسە بولاتتى. ۋاي ماۋۇ قىز يۈگىرەلمەي قالدى. ئەرزات يېنىدىلا يۈگۈرەپ كېتىۋاتقان ياغلىقلىق قىزنىڭ قەدىمىنىڭ ئاستىلاپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ قولىدىن تارتتى. قىز قولىنى يۇلۇپ ئالماقچى بولدى يۈ لېكىن ئارتۇق كۈچەپ كەتمەي بىرگە ئىلگىرلىدى. ئەرزات قىزنىڭ قولىدىن تارتىپ تار كوچىلارنىڭ بىرىگە شوڭغىدى. ئارقىدىن ھېچكىمنىڭ قوغلاپ كەلمەيۋاتقانلىقىنى جەزمەلەشتۈرگەندىن كېيىن توختاپ قىزنىڭ قولىنى قويىۋەتتى. پاھ، ماۋۇ قىزنى كۆرۈڭ! نېمە دېگەن چىرايلىق پەرزات بۇ! قاپقارا يوغان كۆز، قاپقارا قاش، قاپقارا چاچ. ئەرزاتنىڭ ئۆزىگە قاراپ قالغانلىقىنى سەزگەن قىز _ رەھمەت سىزگە. ئاللاھ رەھمەت قىلسۇن! _ دېگەچ باياتىن قېچىپ كېتىۋاتقاندا سەل ئارقىغا سېرىلىپ قالغان ياغلىقنى تۈزەشتۈرۈپ چاچلىرىنى بىر قۇر يىغىشتۇرۇۋالغاندىن كېيىن تار كوچىدا ئىچكىرلەپ كېتىپ قالدى. ئەرزات تۇرغان يېرىدىلا قېتىپ قالغان ئىدى. ئەرزات تېڭىرقاپ قالدى. ئۇلار ئوق چىقارغۇدەك نېمە ئىش قىلدى؟ باشقا دۆلەتنىڭ ئەمەس، خىتاي خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ بەش يۇلتۇزلۇق قىزىل بايرىقىنى كۆتۈرۈپ، قانۇن بويىچە قاتىللارنى جازالاپ بېرىڭلار دەپ چىقتى. ئۇرۇپ - چاقمىدى. بۇلاپ - تالىمىدى. ياكى ھېلىقى سىندا كۆرسىتىلگەندەك ۋەھشىيلىك بىلەن ئادەم ئۆلتۈرمىدى. ئۇلار نېمە ئۈچۈن بىزگە ئوق چىقىرىدۇ؟ بىزنىڭ قولىمىزدا خىتاي بايرىقى

كۆتۈرگەن بىرقانچە ئادەمنىڭ قولىدىكى بايراق خادىسىدىن باشقا ھېچ نەرسە بولمىسا. بىز باشقا نېمىنى تەلەپ قىلمىساق. باشقا شوئار توۋلىمىغان تۇرساق؟ نېمىشقا ئۇنداق قىلىدۇ؟... ئەرزات بىرتال تاماكا تۇتاشتۇرۇپ يۈرىكىنى توختاتقاچ ئاستا مېڭىپ تار كوچىلارنى بويلاپ ئۆيى تەرەپكە قاراپ كەتمەكچى بولدى.

_ باسقۇنچى دەيسىلەر، باسقۇنچىلىق قىلغانلىقى يالغان بولۇپ چىقتى. يەنە نېمە سەۋەب كۆرسىتىسىلەر؟ بىز مىليونلىغان خىتايىنى زېمىنىمىزغا پاتقۇزدۇق. ئۇلارنى باشقۇرمىدۇق. ئۆزىمىزنى ئۇلارنىڭ باشقۇرۇشىغا تاپشۇردۇق. ئەجىبا بىزنى پاتقۇزالمىسىلەر؟... باسقۇنچى دەيسەن. ئۇغۇ يالغان بوپتۇ. بىزنىڭ جەنۇپتا بىر خىتاي تېخى ئون ياشقا بارمىغان نارەسىدە قىزلىرىمىزغا باسقۇنچىلىق قىلىپ، ھەتتا بىرىنىڭ ئۆلۈشىگە سەۋەب بولدى. قانۇن سورسۇن دېدۇق. خىتايلارنى تاككىدە بىرنى چەكمىدۇق. سىلەر ناھەق ھالدا بىزنىڭ قېرىنداشلىرىمىزنى قىرغىن قىلدىڭلار. بۇنىڭغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىسىلەر؟... تېخى بۇلتۇرلا ئىچكىرىگە يالاپ ئېلىپ بېرىلغان نەچچە قىزىمىز نەچچە ئونلىغان خىتايىنىڭ نۆۋەت بىلەن باسقۇنچىلىق قىلىشىغا ئۇچراپ قېچىپ كەلدى. ئۇلار زىيانكەشلىككە ئۇچرىغۇچى تۇرۇپ قورقۇپ ئۆيلىرىگە قايتىشقىمۇ پېتىنالمىدى. شۇ چاغدا بىز نېمە قىلغان ئىدۇق؟ قانۇننىڭ بىر تەرەپ قىلىشىغا تاپشۇرغان ئىدۇق. قانۇنغۇ بىرتەرەپ قىلىپ بەرمىدى. شۇنداقتىمۇ بىز بىرمۇ خىتايىنىڭ مويىغا تەگمىدۇق. سەنلەر يالغان گەپنى باھانە قىلىپ بىزلەرنى ئۆلتۈرۈشتۈڭ! _ ئەركىن توردا يېزىلغان مەزكۇر يازمىلارنى ئۆچۈرگەچ بىر ياقىتىن ئەرزاتقا ئوقۇپ بېرىۋاتاتتى. راستىنى دېگەندە ئەركىننىڭ بۇنداق ئىنكاسلارنى قەتئىي ئۆچۈرگىسى يوق ئىدى. ئەمما ئامال يوقتە. ھەممە كىشى جان ساقلاشنىڭ، قورساقنىڭ غېمىدە. ئەركىن تاماكىنى ئارقا- ئارقىدىن ئۇلاپ چەكمەكتە. كومپۇتېر كونۇپكىسىنى ھەر بىر قېتىم باسقۇنىدا يۈرىكى يىغلىماقتا. ۋىجدانى تولغانماقتا ئىدى. ئۇنىڭ بەكمۇ كۆپ دەرتلىرى بار ئىدى. ئۇ ھېكايىسىنى ئەرزاتقا سۆزلەپ بەرگەن ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇلار يېقىن ئەسرارلاردىن بولۇپ قالغان.

_ ئادەم باشلانغۇچ ۋاقتىدىلا قىزلارغا قىزىقىدىغان بولۇپ قالدىكەن ئاداش _ ھەر قېتىم سۆزلەپ بەرگەندە شۇنداق پەيلاسوپلارچە ھايات پەلسەپىسىنى بايان قىلغان

تەلەپپۇزدا باشلايتتى ئەركىن. ئەرزات ئۇنى مەسخىرە قىلغاندەك كۈلۈپ قويۇپ _
سۆزلە پەيلاسوپ _ دېدى. ئەركىن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى _ شۇ چاغلاردا بىزنىڭ
سەنپىتىكى ئادىلە دەيدىغان قارا قۇمچاق قىزغا بەكلا ئىچىم كۆيەتتى. ئۇنى بېرىپلا
قۇچاقلىۋالغۇم كېلەتتى. ئەمما مۇئەللىمنىڭ تەنقىتلىشىدىن، بالىلارنىڭ مەسخىرە
قىلىشىدىن قورقۇپ ئۇنداق قىلالمايتتىم. دائىملا ئۇنىڭ يىلىم چىپىپ ئۇششاق
ئۆرۈۋالغان چاچلىرىدىن تارتىپ يىغلىتىپ قوياتتىم. ئۇنىڭ دەپتەرلىرىنى، بوغچىلىرىنى
ئېلىپ قاچاتتىم. مېنى قوغلىسا ئىچىمدە ھاياجان قايناپ، ئۆزۈمنى دۇنيادىكى ئەڭ
بەختلىك بالا ھېساپلاپ كېتەتتىم. بىز بىر گۇرۇپپىدا تازلىق قىلاتتۇق. ئۇ يەر
سۈپۈرسە مەن پارتا- ئورۇندۇقلارنى يۆتكەپ بېرەتتىم. ئەلۋەتتە باشقا بالىلارمۇ بىز
بىلەن بىرگە تازلىق قىلاتتى. لېكىن مەن ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇش پۇرسىتىنى ھېچكىمگە
بېرىشنى خالىمايتتىم. مەكتەپكە قەۋەتلىك قىلىپ يېڭىدىن ئوقۇتۇش بېناسى سالماقچى
بولدى. ئىچكىرىدىن كەلگەن خىتايلار شۇ قۇرۇلۇشتا ئىشلەيتتى. مەكتەپ
بېخەتەرلىكىنى كۆردە تۇتۇپ دائىرە بەلگىلەپ، بىزنىڭ قۇرۇلۇش قىلىۋاتقان دائىرىگە
ئۆتۈشمىزنى چەكلىگەن ئىدى. ئەمما ئەخلەت تۆكۈدىغان ئورۇن شۇ جايغا يېقىن
ئىدى. مەن كېسەل بولۇپ قېلىپ مەكتەپكە بىر قانچە كۈن بارالمىدىم. بىزگە
تازىلىق قىلىش نۆۋىتى كەلگەن ئىدى. ھەرقېتىم تازىلىق قىلىپ بولغاندا ئادىلە
ئىككىمىز ئۆيلىرىمىزگە بىرگە قايتاتتۇق. ئۇ قېتىم ئۇنىڭ بىلەن بىرگە قايتىش
پۇرسىتىنى كەتكۈزۈپ قويدۇم. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇنداق پۇرسەت بولمىدى... ئەركىن
سۆزىنى توختۇتۇپ بىر تال تاماكا تۇتاشتۇردى - دە، ئەرزاتقا قاراپ زورىغا
كۈلۈمسىرىمەكچى بولدى. ئەرزات قىزىقىپ _ نېمە بولغان ئىدى؟ تولا نازلانماي
دېمەسەن! _ دەپ ئەركىننى قىستىدى. ئۇ يەنە بىردەم تۇرۇۋېلىپ، ئۇلۇغ كىچىك
تىنغاندىن كېيىن تىترەك ئاۋازدا داۋام قىلدى _ شۇ كۈنى ئۇ ئۆيىگە قايتماپتۇ.
ئۆيىدىكىلەر مەكتەپكە، ساقچىغا مەلۇم قىلىپتۇ. مەكتەپتىكىلەر ئەتىسى ئۇنىڭ يالڭاچ
جەستىنى ئەخلەت دۆۋىسىدىن تېپىپتۇ _ ئەركىن ئالقىنى بىلەن پىشانىسىنى سۈرتۈپ
قويۇپ چۇڭقۇر نەپەس ئېلىۋېلىپ _ ساقچىلارنىڭ دېيىشىچە قان كۆپ چىقىپ
كەتكەنلىكتىن ئۆلگەنلىكى. كېيىن مەلۇم بولۇشىچە قۇرۇلۇش ئورنىدا ئىشلەۋاتقان
ئالتە خىتاي ئۇنىڭغا كېچىچە باسقۇنچىلىق قىلىپتۇ. ئارىسىدىكى 16 ياشلىق بىرى

ئۇنىمىغانىكەن، ئۇنى ئۇرۇپ مەجبۇرىي باسقۇنچىلىق قىلدۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ئۆلگەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن قالغان بەشى قېچىپ كېتىپتۇ. ھېلىقى 16 ياشلىق خىتاي ئۆزىنى مەلۇم قىلىپتۇ. لېكىن سوت ئۇنىڭغا ئاران ئىككى يىللىق قاماق جاساسى بېرىپلا باشقا جازا قوللانمىدى _ دېدى ئەركىن سۆزىنى توختۇتۇپ. ئەرزات ئەركىنگە قانداق تەسەللىي بېرىشىنى ئۇقالماي تېڭىرقاپ قالغان ئىدى. مانا ئۇ ھازىرمۇ يەنە تېڭىرقىماقتا! نېمە قىلىشىنى بىلمەي تار كوچىدا سېلىقى قىز كەتكەن تەرەپكە قاراپ ئىلگىرىلەمەكتە....

9

ئەرزات تار، ئەگرى كوچىلاردىن ئۆتۈپ، چوڭ كوچىغا چىقتى. يولدا چېقىلىۋاتقان خىتاي دۇكانلىرىنى، ئۆرۈلگەن ماشىنىلارنى، لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئاپتوبۇسلارنى، كىچىك ماشىنىلارنى، ئوت قويۇلغان ئۆيلەرنى كۆردى. غەزەپكە كەلگەن ياش بالىلارنى، « ئاللاھۇ ئەكبەر » دەپ توۋلىشىۋاتقان بەزى دىنىي تۈستە كىيىنگەن كىشىلەرنى، يىغلاۋاتقانلارنى، كۈلىۋاتقانلارنى، قورقۇۋاتقانلارنى، غەزەپكە تولغانلارنى، ئەندىكىۋاتقانلارنى، قېچىۋاتقانلارنى... كۆردى. ئۇ نېمە ئىشلارنىڭ بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇرسىمۇ، نەتىجىسىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىغا بېجاۋاب ئىدى. راستىنى دېگەندە ئۇ خاتىرجەملىككە ئىنتىلەتتى. مەيلى نېمىلا بولسۇن خاتىرجەم ياشىسا، بىر خىزمەت ئورنى بولسا مۇئاشلىق بولۇپ تۇرمۇشىنى قامدىۋالسا، چىرايلىق خوتۇن ئالسا، بالىلىق بولسا، زاماننىڭ ئارقىدا قالماي ياشىسلا بولاتتى. ئاتىسىنىڭ مىللەت ئىدىيىسى ئۇنىڭغا قىلچە سىڭمىگەن ئىدى. سىڭگەن بولسىمۇ، « زاماننىڭ تەقەززاسى » ئۇنىڭ ئىدىيىلىرىدە ئۆزگۈرۈش ياسىغان ئىدى. ئۇ قورقۇۋاتاتتى. ئىش ئۇنىڭ ئويلىغىنىدەك بولمىدى. ساقچىلار قۇرۇق قول پۇخرالارغا ئوق چىقارغان ئىدى. بۇ ئىشلار ئۇنىڭ ئۈچۈن چوڭ « سىگنال » ئىدى. ئۇ ئەمدى ئۆيىگە قايتىشى كېرەك! ھاياتىنى، كەلگۈسىنى ساقلاپ قېلىشى كېرەك... ئۇ يەنە پاكار ئۆيلۈك مەھەللىلەرگە كىرىشكە مەجبۇر بولدى. بۇ مەھەللە كۆچمەن ئۇيغۇر يايىمىكەنلىرىنىڭ مەھەللىسى ئىدى. ئەمما ئۇنىڭ چۈشىنەلمەيدىغىنى « كۆچمەن » ئاتالغان بۇ ئۇيغۇرلار ئۇ ئېسىنى بىلگەندىن

تارتىپلا مۇشۇ مەھەللىدە تۇراتتى. ئۇ ئاشۇ كۆچمەنلەرنىڭ بالىلىرى بىلەن بەزىدە توپ ئوينايتتى. ئۇنىڭ مەھەللىسىدىكىلەر بۇ مەھەللىدىكىلەر بىلەن توپ مۇسابىقىلىرى قىلاتتى. مانا ئۇ بۇ كوچىغا يەنە قەدەم باستى. بۇ كوچا ئۇلار كىچىكىدە توپ مەيدانى قىلغان كوچىلارنىڭ بىرى ئىدى ئەمەسمۇ. بۇ كوچا تامامەن ئۆزگۈرۈپ كەتكەن ئىدى. ئالدى بىلەن خىتايلار كۆچۈپ كېلىپ ئۇلارنى « توپ مەيدانى » دىن سىقىپ چىقارغان. كېيىن چوشقا گۆشى ساتىدىغانلارنىڭ قۇشخانىسى بولغان ئىدى. مانا بۈگۈن بۇ جاي ھەقىقىي ئىسمى - جىسىمغا لايىق « چوشقا قۇشخانىسى » بولۇپتۇ.

ئەرزات يەردە لالايىپ يېتىپ قالغان خىتاي جەسەتلىرىنى، يۈز-كۆزى قان ھالدا ئۆمىلەۋاتقان خىتايلارنى كۆردى. ۋوي، بۇ ھېلىقى باي خىتاي ئەمەسمۇ؟ بۇ مەھەللىگە ئەرزات كىچىك ۋاقىتلىرىدا بەزىدە ئويناپ كېلىپ قالاتتى. شۇ چاغلاردا ئەخلەت تېرىپ ساتىدىغان، كىمنى كۆرسە ھىجىيدىغان بۇ خىتاي ئۇنىڭغا دەسلەۋىدە شۇنداق ئىللىق تەسىر بەرگەن ئىدى. ھېلىمۇ يادىدا، باشلانغۇچنى پۈتتۈرىدىغان يىلىغۇ دەيمەن، مۇشۇ مەھەللىدىكى يايىمكەشلەرنىڭ بالىلىرى بىلەن پۈتۈل ئوينايمىز دەپ كەلگەندە ئاشۇ خىتاي ھويلىسىغا چۈشۈپ كەتكەن توپنى قايتۇرۇپ بېرىشكە ئۇنىماي تۇرۇۋالغاندا ئەرزات كىرىپ _ تاغا، توپىمىزنى قايتۇرۇپ بەرگەن بولسىڭىز _ دەپ كۈلۈمسىرەپ سورىغىنىدا قاپقارا قوللىرى بىلەن ئۇنىڭ قولىنى چىڭ تۇتىۋېلىپ ۋۇت ئوغرىنىڭ بالىسى، بۇ توپنى نەدىن بۇلاپ كەلدىڭ؟ يەنە ھويلامغا كېلىدىغان بولساڭ تۆۋرۈككە باغلاپ قويىمەن! _ دەپ ئۇيغۇرچىنى بۇزۇپ سۆزلەپ قورقۇتۇپ چىقىرىۋەتكەن ئىدى. بۇ مەھەللىدە ئۇيغۇرچە بىلىدىغان خىتايلاردىنمۇ شۇ بىرلا خىتاي بار ئىدى. ئۇ بۇ مەھەللىگە كەلگەن تۇنجى خىتاي ھېسابلىناتتى. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئەرزات قەلبىدىكى ئوبرازى ئۆلگەن ئىدى. كېيىن چوڭ بولۇپ ئوغرى بولۇپ كەتكەن بالىلىق چاغلىرىدىكى دوستى داۋۇت ئۇ خىتاينىڭ چوڭ بايلاردىن بولۇپ قالغانلىقىنى، يالغاندىن مۇسۇلمان بولدۇم دەپ بىر يايىمكەشنىڭ قىزىنى ئالغانلىقىنى، ئۇ يايىمكەشكە ئۆي ئېلىپ بەرگەنلىكىنى، مۇشۇ مەھەللىدىكى ئۆيلەرنى سېتىۋېلىپ ئىچكىرىدىكى ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى ئېلىپ كېلىپ چوشقا ئۆلتۈرىدىغان قۇشخانا سالغانلىقىنى ئاڭلىغان ئىدى. مانا، بۇ خىتاينى كۆرمىگىلىمۇ شۇنچە يىللار بولۇپ كېتىپتۇ. ئەرزات بىردىنلا بالىلىق چېغىدىكى ئۆچىنى ئېلىش ھېسسىياتىدا بولدى. ئەمما ئۇ خىتاينىڭ يۈزىدىن ئېقىۋاتقان

قانى، ئىلگىرىكى ھەممە كىشىگە ھىجاراپ ماڭىدىغان ھالىتىنى، كېيىنكى يىللاردا باي بولۇپ ھېچكىمنى كۆزگە ئىلماس بولغانلىقىنى، ئۇيغۇر قىزىنى دەپسەندە قىلغانلىقىنى ئويلاپ بۇ ھېسسىياتى بىردە پەسىيىپ- بىردە كۈچىيەتتى. توۋا، نېمە خىياللاردا بولۇۋاتىمەن؟ بىكار پوق- بالاغا مەن قالماي يەنە. ئاستا كېتىۋالاي جۇمۇ _ دەپ ئويلىدى _ دە يولىنى داۋام ئەتتۈردى. بىردە يۈگۈرۈپ، بىردە ئاستا مېڭىپ ئاخىرى ئۆزى تۇرۇشلۇق ئولتۇراق رايونغا يېتىپ كەلدى. مانا، مۇشۇ ئولتۇراق رايوننى « ھەقىقىي ئۇيغۇر» مەھەللىسى دېسە بولىدۇ جۇمۇ » دەپ ئويلايتتى ئۇ. بۇ مەھەللىدىكىلەر ئاساسەن باي سودىگەرلەر، ھۆكۈمەت خادىملىرى ۋە زىيالىيلار ئىدى. ئەڭ مۇھىمى بۇ مەھەللىدىكىلەر « مەتو » لاردىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ئەنە شۇلار « ھەقىقىي مەنىدىكى ئۇيغۇرلار» سانىلاتتى. ئەنە شۇلارلا مىللەتكە ۋەكىللىك قىلالايتتى. مانا ئۇ قورو دەرۋازىسىغا كەلدى. دەرۋازىۋەن ئۇنى تونۇپ تاقاپ قويۇلغان پولات ئىشىكىنى ئاچتى. ئۇ ئەمدى « ھەقىقىي ئۇيغۇرلار» تۇرۇشلۇق بۇ مەھەللىگە قايتىپ كەلدى...

كېچە، سىرتتا ۋارقىراشلار، قىيا- چىيالار بولدى. كىملىرىدۇر ئۇرۇپ- چاقتى. كىملىرىدۇر كىملىرىنى ئۆلتۈردى. تاپانچىنىڭ، پىلىموتنىڭ ئاۋازلىرى ئاڭلاندى. ماشىنىلارنىڭ، بەلكىم تانكا- بىرونىۋېكىلارنىڭ ئاۋازلىرى كېچىنىڭ ئاسمىنىغا تارقالدى. ئارقىدىن ماشىنىلارنىڭ تېنىم تاپماس ئاۋازلىرى، سۇ چېچىلغان، سۈپۈرۈلگەن ئاۋازلار ئاڭلاندى. دەسلەپكى « ئۇيغۇر، ئۇيغۇر، ئۇيغۇر...» _ دەپ توۋلاشلار ئاللىقاچان مىلتىق- پىلىموتنىڭ، زەھەرلىك بومبىلارنىڭ پارتىلىشىنىڭ ئاۋازىغا، يىغا- زارە سادالىرىغا ئورۇن بەرگەنىدى. ئەرزات ئۆيىگە قايتىپ كىرگەندە يىغلاپ ئولتۇرغان ئاپىسى ئۇنى چىڭ قۇچاقلاپ قارشى ئالدى. دادىسى ئۇنىڭ ئۈستى- بېشىغا بىر قۇر قاراپ چىقتى. ئۇنىڭ چاچلىرىنى سىلغاچ بېشىدا ئىششىق- ھۈررەكلەرنىڭ بار- يوقلىقىنى چاندۇرماي تەكشۈردى. ئۇلار ئەرزاتنىڭ « قىزىق قان » لىقىنى ئوبدان بىلەتتى. كىچىكىدىن باشلاپ باشقىلار بىلەن ئاسانلا ئۇرۇشۇپ قالىدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئەلۋەتتە، ئۇلار ئەرزاتنىڭ بەستىگە باقماي قورقۇنچاقلىقىنىمۇ بىلەتتى. ئەمما ئۇنىڭ يۈزىگە سالمايتتى. مانا، بالىسىنىڭ ئەقلى باركەن. قالايمىقانچىلىققا ئارىلاشماي قايتىپ كىرىپتۇ.

سىرتتا ۋاراڭ- چۇرۇڭ، پاڭ- پۇڭلار داۋاملاشماقتا. ھاۋاغا پورخنىڭ ، قاننىڭ ھىدى تارماقتا. سادىردەك ئېگىز بەستلىك ئەرزات ھوجرىسىدا كارۋاتتا يېتىپ تۈمەننىڭ خىياللارغا پاتماقتا. ئۇنىڭ يۈرىكى تىترىمەكتە. پۈتۈن جىسمى تىترىمەكتە. قورقۇنۇچ، ۋەياكى ئاللىقانداق تۇيغۇلار ئۇنى بىئارام قىلماقتا...

10

ئۇنىڭ چوڭ مېڭىسى يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارنى خۇددىي ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەتسىزدەك ھېس قىلىشقا تىرىشاتتى. شۇڭلاشقىمۇ ئۇنىڭ جىسمىغا بولغان كونتروللىقى بارا- بارا ئاجىزلاشماقتا ئىدى. بەلكىم ئۇنىڭ جىسمى ۋە بەش خىل ھېسىسى بەرگەن ئۇچۇرلار ئۇنى مەجبۇرىي ھالدا رېئاللىقا سۆرەپ كىرسە كېرەك. ئەرزات ئالغا قاراپ ماڭماقتا. ئەسكەرلەر قىزلارنى باشقا يۆنۈلۈشكە ئېلىپ كېتىشتى. بەلكى ئاياللار قاملىدىغان بۆلۈم ئايرىم بولسا كېرەك. ئەرزاتنىڭ پۇتلىرى ئېغىرلاشماقتا. قەدەم ئالغىنىدا چىڭىپ قىرلىرى كۆرۈنىدىغان بولجۇن گۆش- مۇسكۇللىرى بۈگۈن سەل سۇلۇشۇپ قالغاندەك بىلىنمەكتە. بۇلار ھازىر ئۇنىڭ ئۈچۈن بەربىر. ئۇ بۇ چۈشتىن ئويغۇنۇپ كېتىشكە تىرىشماقتا. بىچارە ، كۆزىنى بىرقانچە قېتىم مەھكەم يۇمۇپ ئېچىپ باقتى. لېكىن ئۇ بۇ قورقۇنچلۇق چۈشتىن ئويغىنالمىدى. ئۇلار قوشقان ئاتلىق ئىشىكتىن چوڭ بىر زالغىلا كىرىشتى. سوغاق تۇيغۇ بىلەن نەم خۇش پۇراقلار ئۇنىڭ دىمىقىغا ئۇرۇلدى. قاتار بىر رەت بولۇپ مېڭىشقان بۇ « مەھبۇس » لارنىڭ ئەڭ ئالدىدا ئەرزات تۇرغۇزۇلغان ئىدى. زالنىڭ ئىككى يېقىدا قاتار- قاتار ئۆيلەر بولۇپ، ئىشىكلىرىگە « سوراقخانا » دەپ يېزىلغاچاقمۇ كىشىگە سۈرلۈك تۇيغۇ بېرەتتى. زالنىڭ ئۇدۇل تەرىپى تورۇسقىچە تۆمۈر رېشاتكا بىلەن ئايرىلغان، رېشاتكىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى ئىشخانىدا ئىككى ساقچى ئولتۇراتتى. ئۇلارنى يالاپ ئېلىپ كىرگەن ئەسكەر خىتايدىن بىرى ئۇلارنىڭ مېڭىشىغا بويرۇق بەردى. يەنە بىرى بولسا سۆزلەشكۈچ بىلەن قانچە ئادەم كەلگەنلىكى، ھازىر قەيەردە ئىكەنلىكى دېگەندەك ئۇچۇرلارنى مەلۇم قىلدى. ئەرزات رېشاتكىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى ئىشخانىدا بىرسىنىڭمۇ سۆزلەشكۈچتە

سۆزلەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. ئەمما ئۇنىڭ خىيالىدا بولسا بۇ چۈشتىن تېزىرەك ئويغۇنۇپ كېتىشى دەۋر سۈرەتتى.

ئۇلار مېڭىشقا باشلىۋىدى بىر ساقچى كېلىپ تۆمۈر رىشاتكىنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى. ئەرزات ئىشىكتىن ئىچكىرىگە كىردى. مانا ئۇ ئەمدى ھەقىقىي تۈرمىگە كىرگەن ئىدى. ساقچى ئۇلارنى دېرىزە ئالدىدا توختاتتى. دېرىزە ئىچىدىكى خىتاي ساقچى ئۇنىڭغا بىر ھۆججەتكە ئىمزا قويۇشنى بويىرىدى. ئۇ ئىككىلەندى. ئەمما ئۇنىڭ يادىغا بايقى « ۋارتا » بالىنىڭ پاجىئەسى كېلىپ دەر ھال ماسلىشىشنى تاللىۋالدى. ماسلاشمىغاننىڭ ئاقىۋىتى ئۇنىڭغا ئايان بولغان ئىدى. ئىشىكىنى ئاچقان ساقچى ئۇنى سول تەرەپتىكى يەنە بىر ئىشىكتىن ئېلىپ كىردى. ئۇ جاي قارىماققا داۋالاش ئۆيىدەك قىلاتتى. ئەرزاتنىڭ خىيالىغا بىردىنلا « ياپون جاھانگىرلىكىنىڭ ۋەھشىيلىكى » تەسۋىرلەنگەن 731- قىسىم فىلىمى كېلىپ نېرىپلىرى تىترەپ كەتتى. خالات كەيگەن بىر ئۇيغۇر ئۇنى كېيىملىرىنى سېلىشقا بويىرىدى. ئۇ بەجا كەلتۈردى. ئۇ مايكىسىنى سالغىنىدا يالاپ كىرگەن ساقچى ئۇنىڭ كۆكرەك مۇسكۇللىرى ۋە پارچە - پارچە تۇرغان قورساق مۇسكۇللىرىنى كۆرۈپ سەل چۆچىگەندەك بولدى. ئۇنىڭ بوي ئېگىزلىكى، ئېغىرلىقى قاتارلىقلار ئۆلچەندى. سالامەتلىك ئەھۋالى تەكشۈرۈلدى. ئاخىرىدا دوختۇر ئۇنى بىر ۋاراق قەغەزگە ئىمزا قويدۇردى. بۇلارنى قىلىۋاتقاندا ئۆزىنىڭ ھېچقانداق تاللاش ھوقۇقى يوق، پەقەت بويسۇنمىسا بولمايدىغان ھالدا ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەن، بۇلارنىڭ چۈش بولۇشىنى ئارزۇ قىلغان ۋە شۇ خىيالىغا چىنىپۈتۈپ ئويغۇنۇشقا قاتتىق تىرىشقان ئىدى. ئۇ كېيىن بولۇشىغا يالاپ كىرگەن ساقچى ئۇنىڭ قولىنى ئارقىسىغا قىلىپ كىشەن سېلىپ يەنە بىر يۆنۈلۈشكە يالاپ ئېلىپ ماڭدى. زالىنىڭ ئۇ تەرىپىدىمۇ كۆزۈتۈش ئۆيى بار ئىدى. ئوخشىمايدىغان زالىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى كۆزۈتۈش ئۆيىنىڭ سىرتىدا ۋە بۇ تەرىپىدە قوراللىق ئىككى ئەسكەر تۇراتتى. ساقچى ئۇنى قوراللىق ئەسكەرگە ئۆتكۈزۈپ بەردى. ئەسكەر قورالنى ئۇنىڭغا تەڭلەپ ئالدىسا سېلىپ ئېلىپ ماڭدى. بايامقى ئۇيغۇر ساقچى ئۇنىڭغا سېرىق سىزىققا كەلگەندە توختايدىغانلىقىنى ئەسكەرتىپ قويغان ئىدى. ئۇ زالىنىڭ

ئوتتۇرىسىدىكى سېرىق سىزىققا كېلىپ توختىدى. ئەمما ئۇنىڭ خىيالى يەنىلا بايقى كويدا. ئۇنىڭچە بولغاندا بۇلارنىڭ ھەممىسى يامان چۈش. بۇنداق ئىشلارنىڭ ئۇنىڭ تۇرمۇشىدا سادىر بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

توۋا، نېمە ئىشلار بولۇپ كېتىۋاتىدۇ - ھە؟ تۆنۈگۈن يۈزبەرگەن ئىشلار ئۇنىڭغا شۇ قەدەر ئۇزاق زاماندا، يىراق تارىخلاردا يۈزبەرگەندەك ئۆتمۈشلەردەك بىلىنمەكتە. ھازىر سادىر بولۇۋاتقان ئىشلار ئۇنىڭغا چىن ئەمەستەك، چۈشتەك بىلىنمەكتە. ئۇ ئۇيقۇدىن تېزراق ئويغۇنۇشقا تىرىشىپ كۆزنى يەنە بىر قېتىم چىڭ يۇمدى. - بۇشۇدوڭ! ئۇ نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئاڭقىرالماي كۆزنى ئېچىپ ئارقىغا بۇرۇلۇشى ئۇنىڭ بېشىغا قاتتىق بىرنەرسە تەگدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كېلىۋاتقان ئەسكەر خىتاي مىلىتىنىڭ پايىنىكى بىلەن ئۇنىڭ بېشىغا كۈچەپ ئۇرغان ئىدى. ئۇنىڭ كۆزى قاراڭغۇلاشتى. قولى ئارقىسىغا كىشەنلەكلىك بولغاچقا ئۆزىنى باشقۇرالماي يەرگە يىقىلدى. ئۇنىڭ بېشى قاتتىق يەرگە ئۇرۇلۇپ كەتكەنلىكتىن ھوشۇدىن كەتتى. ئۇ قانچىلىك ھۇشسىز ياتقانلىقىنى بىلمەيتتى. ئۇ كۆزنى ئاچقاندا ئۆزىنىڭ ئاپئاق سىرلانغا بىر ئۆيدە ياتقانلىقىنى بايقىدى. ئۇ ئاستا سەپ سېلىپ ئەتراپقا قارىدى. ئۇ بۇ ئۆينىڭ تۈرمە كامىرى ئىكەنلىكىنى بىلدى. ئون كۋادرات مېتىر كەلمەيدىغان كىچىككىنە بىر كاتەكتە ئاز دېگەندە ئون نەچچە مەھبۇس بار ئىدى. ئۇنىڭ بەزىسى بېتۇن سۇپىدا يېتىشقان، بەزىسى بىر يەرگە كېلىشىپ سۆزلىشىپ ئولتۇرغان، بەزىسى تورۇسقا تاقاپ جايلاشقان دېرىزىگە تىكىلىپ ئولتۇرۇپ خىياللارغا پېتىشقان، بەزىسى داق يەردىلا تىزنى قۇچاقلاپ ئولتۇرۇشقان، بەزىسى يەنە بىرىنىڭ ئېيىتىقان ھېكايىسىنى ئاڭلىشىپ ئولتۇرۇشقان ئىدى. ئەرزات ئۆزىنىڭ ئاۋۇ بېتۇن سۇپىدا ئەمەس، بەلكى يەردە، تامنىڭ تۈۋىدە ياتقانلىقىنى بايقىدى. سۇنىڭ كورۇلدىغان ئاۋازى ئۇنىڭ يېنىدىنلا ئاڭلاندى. ئۇ ئاۋايلاپ ئولتۇرۇپ قارىۋىدى كامىرنىڭ بىر بۇلۇڭى خۇددى سەھرالاردىكى ئوچاق بېشىغا ئوخشاش بەلگىچە ئىگىزلىكتە توغۇرتام بىلەن توسۇلغان بولۇپ مەھبۇسلار تەرەت قىلىدىغان خالاجاي ئىدى. خالادا بىرى ئۆرە تۇراتتى.

- ھېي، ماۋۇ ئويغۇنۇپتۇ - دېدى بىرى ئۇنى كۆرسۈتۈپ. ئۇ ئاۋاز چىققان تەرەپكە بۇرۇلۇپ قارىدى. ئۇچىسىغا تۈرمىدىن بېرىلگەن قولتۇقلىرى ئۇچۇق جىلىتكە

كېيىۋالغان كېلىشكەن بىر يىگىت ياشقا خېلى چوڭ بىر ئادەمنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتى. ئەرزات بېشى قاتتىق زىڭىلداپ ئاغرىپ تۇرسىمۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، كېيىملىرىنى تۈزەشتۈرۈۋېلىپ ئۇلارغا سالام قىلدى. ئەلۋەتتە ئۇ بۇ جاينىڭ تۈرمە ئىكەنلىكىنى بىلەتتى ھەم ئۆزىنىڭ مەھبۇس ئىكەنلىكىنىمۇ بىلەتتى. لېكىن ئاتىسىنىڭ ئۇنىڭغا كىچىكىدىن باشلاپ ئۆگەتكەن « ھەرقانداق جايدا مويسىپىتلارنى كۆرگىنىڭدە پەيغەمبەرنىڭ سالىمىنى بەجا كەلتۈرگىن » - دېگەن تەلىملىرى ئۇنىڭ تۇرمۇشىغا مەيلى ئۇ خالىسىدۇر، خالىمىسىدۇر سىڭىپ كەتكەن ئىدى....

11

ئەرزات گويا ئۆزىنىڭ تۈرمىدە ئىكەنلىكىنى سەزمىگەندەك، ياكى بايقى تاياق دەستىدىن ئېسىنى تېخىچە تاپالمىغاندەك قىلاتتى. دېمىسىمۇ ئىككى كۈندىن بۇيان نۇرغۇن ئىشلار يۈز بەردى. تېخى بايىلا ھېلىقى ۋارتاچى بالىنىڭ پاجىئەسى، ئارقىدىنلا ئۆزىمۇ كىچىككەن سەۋەنلىك تۈپەيلى ئېتىلىپ كەتكىلى تاس قالدى. توۋا، بۇلار يامان چۈش بولۇپ قالسا - ھە! - ئۇ شۇلارنى پىنھان ئويلاشقا ئۈلگۈردى. مەھبۇسلارنىڭ جىلتىكىسىنى كەيگەن ياش ئۇنى يۆلەشتۈرۈپ ھېلىقى مويسىپىتنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ ئولتۇرغۇزۇپ - قارا كاساپەتنى، بېشىڭنىڭ تېرىسى ئېچىلىپ قالماپتۇ ھېلىمۇ، تەلىپنىڭ باركەن - دېدى، ئەرزاتنىڭ قان يۇقى چاچلىرىنى ئۇيان - بۇيان ئۆرۈپ .

- تالادا نېمە ئىشلار بولۇپ كېتىۋاتىدۇ؟ كېچىچە نۇرغۇن ئادەمنى ئېلىپ كىردى. نەلەرگە سولىدىكىن ئۇلارنى - دەپ، ئەرزاتنىڭ كۆزىگە تىكىلدى مويسىپىت كىشى.

- نامايىش بولدى - ئەرزات سۆزىنى ئەمدى باشلىشىغا - لىجېڭ! - دېگەن ئاۋاز بىلەن ھەممە مەھبۇس ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ بىر - بىرىگە قارمۇ قارشى ئىككى رەت بولۇپ تىزىلىشقا باشلىدى. ئەرزاتمۇ ھېلىقى ياش بىلىكىدىن تارتىشى بىلەن، نېمە بولغانلىقىنى تازا ئاڭقىرالمايلا سەپكە قېتىلىپ تىزىلىپ تۇردى.

- با دۇڭ ياۋ، ئەيىپىزاتى چۆلى پەنشېن! - دېگەن زەھەرلىك ئاۋاز بىلەن ئىشىك ئېچىلىپ قوراللىق ئىككى خىتاي ئەسكەر كىرىپ ئەرزاتنىڭ قول - پۇتىغا كىشەن سېلىپ

يالاپ ماڭدى. ئۇ نېمە بولىۋاتقانلىقىنى بىلەلمەي تېڭىرقايتتى. ھەممە ئىش تولىمۇ تۇيۇقسىز، تولىمۇ تېز بولۇپ كەتكەنلىكتىن ئۇنىڭغا شۇنداق غۇۋا تۇيۇلماقتا. ئۇنىڭ كاللىسى بايقى تاياق زەربىدىنمۇ، ياكى سادىر بولىۋاتقان بۇ كۈتۈلمىگەن ئىشلار دەستىدىنمۇ غۇڭۇلداپ ئاغرىۋاتاتتى. ئۇ ئۆزىچە - كاللامنىڭ مۇشۇنداق غاراڭ بولۇپ قالغىنىمۇ ئوبدان بولدى - دېگەنلەرنى قاچانلاردا ئويلاپ قالغاندەك قىلاتتى. ئۇنىڭ بىلەك مۇسكۇللىرى ئاۋۇ خىتاي ئەسكەرلەرنىڭ بىلەكلىرىدىن ئىككى ياكى ئۈچ ھەسسە توملۇقتا چىقاتتى. مۇشۇلار ھەربىي مەشىق كۆرگەن، چىنىققان مۇسكۇللار ھە؟ مېنىڭ مۇسكۇللىرىمدىنمۇ كىچىك تۇرىدۇ، تېگى پەس قەۋمدە بۇ؟! دېگەنلەرنى ئويلاپ، ئۆزىنى خوش قىلغاندەكمۇ بولدى. ئۇيغۇرنىڭ پىسخىكىسى - ھە، ئۆزەڭ بوزەك بولىۋېتىپمۇ، سەندەك تېگى پەسلەر مېنىڭ ئالدىمدا نېمە ئىدىڭ! - دېگەندەك خىياللار بىلەن ئۆزىنى ئۆزى مەست قىلىپ، ئۆزىگە تەسەللىي بېرىپ ياشاۋېرىدۇ. داڭلىق خىتاي يازغۇچىسى لۇشۇننىڭ قەلىمىدە يارىتىلغان «ئاچ» دېگەن ئوبراز خىتاي مىللىتىنىڭ پىسخىكىسىنى سۈرەتلەش ئۈچۈن يېزىلغان بولسىمۇ، ئەمدىلىكتە ئۇيغۇرلارنىڭ پىسخىكىسىنى سۈرەتلەشكەمۇ لايىق بولىدىغان بولۇپ قېلىۋاتىدۇ. سادىرنىڭ بەستىدەك بەستى بار ئەرزات ئاۋۇ خىتاي ئەسكەرلەردىن قورقۇپ پۇتلىرى تىترەپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، شۇنداق خىياللارنى قىلىشقا ئۈلگۈرگىنىنى قارا...

سوراقخاننىڭ قانچىلىك سۈرلۈك بولىدىغانلىقىنى ئەرزات تېخى تولۇق ھېس قىلىپ بولالمايۋاتقان ئىدى. خىتاي ئەسكەر ئۇنى سوراقخاننىكى قەپەزگە ئېلىپ كىرىپ، ئالدىدا تاختاي بار يوغان ياغاچ ئورۇندۇققا ئولتۇرغۇزۇپ، قوللىرىكى كىشەننى بوشاتمايلا، تاختا ئۈستىدىكى تۆمۈر ھالقىدىن قولىنى ئۆتكۈزۈپ سولىغىنىدا، بىلىكىنىڭ تېرىسى كىشەن بىلەن ھالقا ئارىسىغا قىسىلغىنىدا، تۆمۈر ھالقا گۆشىنى يىمىرىپ تاكى سۆڭەككىچە پاتقاندىلاندا ئاندىن ئازراق ھېس قىلغاندەك بولدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىگە ھەممە نەرسە غۇۋا، چۈشتەك كۆرۈنمەكتە. دىمىقىغا يەردىكى قان ھىدى پۇرىمىغاندەك، كۆزلىرى قان دېغىنى كۆرمىگەندەك.... بۇلارنىڭ ھەممىسى بىر ئۇيۇن - دەپ، ئۆزىنى بەزلەشكە تىرىشتى. ئاۋۇ ئەسكەر خىتايلار بىر ئازدىن كېيىن كۈلۈشۈپ، ئۇنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ بۇلارنىڭ ھەممىسى چاخچاقلىقىنى ئېيتىدىغاندەك، ھەممىسى ئۇنى مەسخىرە قىلىپ كۈلىدىغاندەك، بايقى ۋاراتاچى بالا يۈگۈرەپ كىرىپ،

ئۇنى مەسخىرە قىلىپ قۇرسىقنى تۇتۇپ كۈلۈپ يەردە دوملايدىغاندەك، دوستى ئەركىن كېلىپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مۇرىسىگە مېنىۋېلىپ بېشىغا ئۇرۇپ چاخچاق قىلىدىغاندەك، ئىشقىلىپ بولۇۋاتقان ھەممە ئىشلار ساختىدەك تۇيۇلماقتا ئىدى. ئەمما رەھىمسىز سوراق ئۇنىڭغا بۇلارنىڭ ئەمەلىيەت ئىكەنلىكى تېزلا ئىسپاتلاپ بەردى. خىتاي ئەسكەر ئۇنىڭ كاختىغا تەستەك بىلەن ئىككىنى سالغاندىن كېيىن ئۇ يەنە رېئاللىققا قايتىپ كەلدى.

– سەندىن سوراۋاتمەن، تۆنۈگۈن نېمىلەرنى قىلدىڭ؟ كىملىرى سېنىڭ بىلەن بىرگە ئىدى؟ – ئۇيغۇر ساقچى قەپەز سىرتىدىكى ئۈستەلنىڭ ئۈچىتىدە ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭدىن زەھەر خەندىلىك بىلەن سوراۋاتتى. بۇ سۇئالنىڭ قانچە قېتىم تەكرارلانغىنىنى ئەرزات ئەمدى ساناپ بولالمايتتى. ئۇنىڭ يۈزىگە خىتاي ئەسكەرنىڭ قانداق بېسىپ كەتكەن شاپىلىقى ئارقا- ئارقىدىن ئۇرۇلماقتا، ئۇ نېمىنىڭ خورلۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغاندەك بولۇپ، يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر جايلىرىدىن يىغا تۇتماقتا ئىدى....

– ھېچ نېمە قىلمىدىم، تالادا نامايىش بولغاندىن كېيىن ئۆيگە كېلىپ ئۇخلۇدۇم – دېدىمغۇ! ئەرزات شۇ سۆزلەرنى يەنە قايتا تەكرارلاپ بولۇپ، ئۆزىنى تۇتالماي، بەستىگە ماسلاشمىغان ھالدا يىغلاپ كەتتى. بۇ يىغا ئۇنىڭ يۈرىكىدىن چىقىۋاتتى. ئۇ ئەزەلدىن بۇنداق خورلۇقنى كۆرمىگەن، ئەزەلدىن بىرىكىدىن بۇنداق ئادالەتسىزلىك ھېس قىلمىغان، ئەزەلدىن ئۆزىنى بۇنچە بېئىلاج ھېس قىلىپ باقمىغان ئىدى. سوراق داۋام قىلماقتا. ئەمما ئۇ نېمىلەرنى دېيىش كېرەكلىكىنى بىلمەي تېڭىرقىماقتا. ئۇ نېمىنىمۇ دېسۇن! نامايىش بولغاندا خەقنىڭ ئارقىغا مۆكۈنۈشكە ئۇرۇنغانلىقىنىمۇ؟ ھېلىقى قىزنىڭ قولىنى تارتىپ قاچقانلىقىنىمۇ؟ ئۇ قىزنىڭ چاچلىرىنى كۆرۈپ ھەۋەس قىلغانلىقىنىمۇ؟ كېچىچە ئاڭلانغان غەۋغا ۋە قورال ئاۋازىنى ئاڭلىماسقا سېلىپ، ياستۇق بىلەن قۇلقىنى يوپۇرۇپ ياتقانلىقىنىمۇ؟.... ئۇ ھەممىنى دېدى. ئەمما نامايىشقا قاتناشقانلىقىدىن تېنىۋېلىشنى ئۇنۇتمىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ تاياقنى بولۇشىغا يېدى. ئۇنىڭ بۇرنى قاندى. يۈزلىرى يېرىلدى. بىلەكلىرى ۋە پۇتلىرى تۆمۈر كىشەن دەستىدە ئىشىپ كەتتى، يېرىلدى، قاندى. ئۇ ماغدۇرسىزلاندى، ھوشىنى يوقاتتى، نېمىلەرنى دەۋاتقانلىقىنى ئاڭقىرالماستى بولدى....

سوراقنىڭ قاچانلاردا ئاياقلاشقانلىقى ئەرزاتقا نامەلۇم، ئۇنىڭ قاچانلاردا ھوشىدىن كەتكەنلىكى، ياكى ئۇخلاپ قالغانلىقى ئۇنىڭغا نامەلۇم، ئۇ ئىسسىق سۇنىڭ يۈزىگە توختىماي تۆكۈلۈۋاتقانلىقىنى سېزىپ ھوشىغا كەلدى، كۆزلىرىنى ئاچتى، ئۇ يەردە ياتاتتى، پۇت قولى ماغدۇرسىز، ئورنىدىن تۇرۇشقا ھەتتا مىدىرلاشقىمۇ ماغدۇرى يوق ئىدى. ئۇ بار كۈچىنى يىغىپ كۆزىنى ئاچتى. بېشىدا ئۆرە تۇرغان خىتاي ئەسكەرلەرنى، ئۇلارنىڭ ئىزالىق جايلىرىنى، ئۆزىگە توغۇرلانغان ئىزالىق جايلىرىدىن ئېقىۋاتقان «ئىسسىق سۇنى» كۆردى. ئەرزات غەزەپ بىلەن ئورنىدىن تۇرماقچى بولدىمۇ ئەمما قىمىرلىيالمىدى. بار كۈچىنى يىغىپ كۆزىگە غەزەپ نۇرىنى يىغىپ ئۇلارغا قارىماقچى بولدى. «سۇ» كۆزىگە چاچراپ كۆزىنى يەنە ئاچالمىدى.... ئەرزات كۆزى ئەتراپىدىكى تامچىلارنىڭ ئۆزىنىڭ كۆز يېشى ياكى ھېلىقى «سۇ» ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرىلمىغان ھالدا يەنە بىر قېتىم ھوشىنى يوقاتتى... ئاھ، ئۇنىڭ نەزىرىدە ئەمدى ئۆلۈمۈمۇ يىراق ئەمەستەك بىلىنمەكتە. قانچىلىك داۋاملاشقانلىقى ئېسىدە قالمىغان سوراقتا نېمىلەرنى دېگەنلىكىنىمۇ ئەسكە ئالمايتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ مەۋجۇدلىقىنى ئۇنۇتقاندەك، ئالەمنىڭ مەۋجۇدلىقىنى ھېس قىلالمايۋاتقاندەك، سادىر بولغان ئىشلارنى خاتىرىسىگە ئېلىشنى خالىمىغاندەك.... ھېچقانداق ئىش ئۇنىڭغا رېئال ئەمەستەك بىلىنمەكتە. سوراق جەريانىدا ئۇ قانچىلىك خورلۇقلارغا ئۇچرىدى، قانچىلىك تايماقلىرىنى يېدى، بۇلار ئۇنىڭغا ئەمدى مۇھىم ئەمەستەك، ھەممە نەرسە مەۋھۇم بىلىنمەكتە...

12

زامانىنىڭ چىرىك بولغانلىقى كىشىلەرگە نۇرغۇن بالايى- ئاپەتلەرنى ئېلىپ كېلىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن بىرگە چىرىكلىكىدىن پايدىلىنالىغانلار ئۈچۈن بالايى- ئاپەتلەردىن مال- دۇنيا ۋە مۇناسىۋەت ئارقىلىق ۋاقىتلىق قۇتۇلغىلىمۇ بولىدىكەن. ئەرزات ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاش نۇرغۇن ئۇيغۇر ياشلىرى زامانىنىڭ زۇلمىتى بىلەن زۇلۇملۇق كەچمىشلەرگە مۇپتىلا بولغان ئىدى. مانا ئەرزات ئەمدى ئۆيىدىكىلەرنىڭ مۇناسىۋەت تورى ۋە مەلۇم مىقداردىكى ئىقتىسادى قۇربانلىقى بەدىلىگە زۇلمەتتىن قۇتۇلۇپ چىقتى. ھېچ بولمىغاندا زۇلمەتتىن ئۇنىڭ جىسمى قۇتۇلۇپ چىقتى. مەڭگۈ قۇتۇلۇپ

چىقالمايدىغىنى بولسا ئۇنىڭ مېڭىسىگە ۋە يۈرىكىگە ئورناپ كەتكەن ئازاپلىق كۆرۈنۈشلەر ئىدى.

ئەرزات كامىردا خىتاي ئەسكەرلەرنىڭ سۈيدۈكى سىڭىپ كەتكەن چاچلىرىنى سىلاپ، بېشىنى پەس قىلغان ھالەتتە روھسىز مۇردىدەك تامغا يۆلۈنۈپ ئولتۇراتتى. ساقچى كېلىپ ئۇنى چاقىردى ۋە بىر ۋاراق قەغەزگە ئىمزا قويدۇرۇپ بولۇپ، ئۇنى چوڭ دەرۋازا تەرەپكە قاراپ ئېلىپ ماڭدى. ئەرزات نېمە ئىشلارنىڭ بولىۋاتقانلىقىنى پەرق قىلالمىغۇدەك ھالەتتە خامۇشلۇققا گىرىپتار بولغان ئىدى. دېمىسىمۇ كىم بۇنداق خورلۇققا چىدىيالىسۇن. قارىمىسەن، تېخى نەچچە كۈن بۇرۇنلا « مەن ئەڭ نوچى، مەن ئەڭ مودا» دەپ چېچىنى مايلاپ يۈرۈۋىدىغان، كىيىمنىڭ ماركىسىنى تاللاپ ئېلىپ كېيىدىغان، ھېلىقى نايناق خەنزۇۋان مۇھەببىتى بىلەن كوچىلاردا قولتۇقلىشىپ غەمىسىز يۈرۈۋىدىغان « ئاقسا » بالا يۈزىلدەك بىلىنگەن بۇ بىر نەچچە كۈنلۈك كەچمىشلەرگە مەجبۇرىي مۇپتىلا بولدى. تېنىق كۆلدەك تۇرمۇشى بىردىنلا بوران-چاپقۇنلار دەستىدىن دولقۇنلىدى. قىرغاقلىرىنى قىيان ئالدى. توۋا، نېمە ئىشلار بولۇپ كەتتى. - ھە؟ ئەرزات تۈرمىنىڭ چوڭ قارا دەرۋازىسىدىن چىقىپ ماشىنىدا ئولتۇرغا ئاكىسىنى كۆردى. كۆردىيۇ ئورنىدا ھېچبىر ئىنكاسسىز تۇرۇپلا قالدى. شۇنداق، ئۇ بۇ ئىشلارنىڭ سادىر بولىۋاتقان ياكى كالىسىدا خىيال قىلىۋاتقانلىقىنى ۋە ياكى ھېلىقى سوراقتا ھوشىدىن كېتىپ چۈش كۆرۈۋاتقانلىقىنى بىلەلمەي قالغان ئىدى. ئۇنىڭ قاش قاپاقلىرى ئىشىغان، چاچلىرى سۈيدۈك ۋە قان داغلىرى بىلەن چىگىشلەشكەن، قاڭسىق پۇراقلىرىغا سورۇن بولغان ئىدى. ئۇ ماشىنىنىڭ ئارقا ئورۇندۇقىدا ئولتۇرۇپ دېرىزىدىن چوڭ دەرۋازىغا قارىدى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا ھېلىقى ۋارتا بالا كۆرۈنگەندەك قىلدى. ئۇ بالا ئەرزاتقا قاراپ كۈلۈمسىرەۋاتقان دەك قىلاتتى...

« ئۆلمەكنىڭ ئۈستىگە تەپمەك » دېگەن گەپنى قايسى بىر بوۋىمىزنىڭ ئېيتقانلىقى نامەلۇم، ئەمما ھاياتتا ھەقىقەتەن شۇنداق ئىشلار يۈز بېرىدىكەن. ئەرزاتنى قارىساق نامۇ ياكى بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇ تېخى ئويغىنالمىغان چۈشمۇ، بۇنىسى ئۇنىڭغا ئېنىق ئەمەستەك قىلاتتى.

- دادام يوققۇ؟..... - ئەرزات مۇنچىدىن چىقىپ ئۆزىنى ئازراق ئوڭشىۋالغاندەك ھالەتتە چېچىنى لۆڭگە بىلەن قۇرۇتقاچ سورىدى. ئاپىسى ئۆزىنى تۇتالماي يەنە يىغلاپ كەتتى. ئۇ ئۆيگە كىرگەندە يىغلاپ ئۇنى چىڭ قۇچاقلانغان ئاپىسى، يىغىسىنى خېلى ئۇزۇندا ئاران توختاتقان ئىدى. ئەرزات ئاز- تولا ئېسىگە كەلگەندەك بولۇپ

- ئاپا، يىغلىما بولدى، مەن قايتىپ كەلدىم..... - دېدى ۋە ئاپىسىنى چىڭ قۇچاقلاپ ئۆزىمۇ قوشۇلۇپ يىغلاپ كەتتى. شۇنداق، ئۇ تاكى شۇ بىر ئېغىز گەپنى قىلمىغىچە ئۆزىنىڭ زۇلمەتلىك تۈرمىدىن قۇتۇلغانلىقىنى تولۇق ھېس قىلمىغان ئىدى. ئۇ زۇلمەتلىك جايدىن قۇتۇلغانلىقىغا ۋە ئاپىسىنى يەنە بىر قېتىم كۆرگەنلىكىگە ھاياجانلىنىپ يىغلاۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئاكىسى، يەڭگىسى، جىيەنى دانىيارلارمۇ ئۇلارغا قوشۇلۇپ، ئۇلارنى قۇچاپلاپ يىغلاشتى. ئەمما دادىسىنىڭ ئۇنى ساقچىلار تۇتۇپ ماڭغاندىلا يۈرەك كېلىسى قوزغىلىپ قالغانلىقىنى، جىددى قۇتقۇزۇش ماشىنىسى يېتىپ كەلگىچە قازا قىلغانلىقىنى ئۇنىڭغا ھېچكىم ئېيتىمىغان ئىدى. شۇ ئارىدا ئۇنىڭ ئاپىسى - ۋاي مۇرەببىم، «ئەرزاتقا بۇنى قانداقمۇ دەرسەن» دەپ يىغلاپ تۇرۇپ جان ئۈزگەن ئىدىڭ مۇرەببىم، مەن ئەمدى قانداق قىلارمەن مۇرەببىم - دەپ ئۆزىنى يوقاتقان ھالدا ھاي قىلىشقا باشلىدى ۋە ئۇنى يەنە چىڭ قۇچاقلاپ، ئۇنىڭ تېخى نەم چاپلىرىنى تارتىپ، ياغلىقىنى چىشلەپ ئۆكسۈپ-ئۆكسۈپ يىغلىغىنىچە ھوشىنى يوقاتتى. ئاپىسىنىڭ ناللىرىدىن دادىسىنىڭ قازا قىلغانلىقىنى ئىلغا قىلغان ئەرزات ئۆزىنى تۇتالماي ھۆركىرەپ يىغلاپ ئاكىسىدىن سورىدى - ئېيتقىنا ئاكا، دادامغا نېمە بولدى؟ ئاكىسى جاۋاپ بېرىشكە جۈرئەت قىلالماي ئۇنىڭ بوينىدىن چىڭ قۇچاقلاپ، ئۆكسۈپ- ئۆكسۈپ يىغلاپ كەتتى. ئەرزات ئۇلاردىن يۇلۇنۇپ چىقىپ ھۇجرا ئۆيىگە كىردىدە، ئىشكىنى ئىچىدىن تاقىۋېلىپ ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم ھازا تۇتۇشقا باشلىدى - جېنىم ئاھ ئاتا، سەن مېنىڭ سەۋەبىمدىن ئۆلۈپ كەتتىڭ! بۇ مۇمكىنمۇ جېنىم دادا! ئۇ كىچىك بالىلاردەك ئۆزىنى يەرگە تاشلاپ يىغلايتتى. ئۇ كۆكسىگە مۇشتلايتتى. ئۇ بېشىنى ئىككى تىزىنىڭ ئارىسىغا ئېلىپ تۈگۈلۈپ يىغلايتتى. ئۇ نالە قىلاتتى.

ئاھ پەلەك، شۇ زۇلمەتلىك كېچىدە قانچىلىغان پەرزەنتلىرىڭنىڭ قان ئىچىدا جان ئۈزگەنلىكىگە سەن شاھىت، ئەرزاتقا ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسىگە ئوخشاش ئۇيغۇر

ئائىلىلىرىنىڭ شۇ كەچتىن كېيىن ئۆزگەرگەن ھاياتىغا سەن شاھىت، ئاھ زېمىن، سەن ئەرزاتتەك، ئۇنىڭ ئائىلىسىدەك نۇرغۇن ئۇيغۇر ئائىلىلىرىنىڭ كۆز ياشلىرىنى ئۆزەڭگە سىڭدۈردۈڭ، ھېلىقى ۋارتاچى بالدەك نۇرغۇن ئۇيغۇر ياشلىرىنىڭ قانلىرىدا بۇيالىدىڭ، ئاھ خۇدا، بەندىلىرىڭ شۇنچە ئازاپلارغا مۇپتىلا بولدى، خورلاندى، ئۇلارنىڭ قىساسىنى ئېلىپ بەرگەيسەن!....

ئايىلار ئۆتمەكتە. ئەرزات رېئاللىققا تەن بەرگەندەكمۇ قىلاتتى. ئۇ قارىماققا خېلى تېنچلىنىپ قالغاندەك، تۇرمۇشىنى قايتا باشلاشقا تەييار بولغاندەك قىلاتتى. ئاتىسىز ئۆتكەن بۇ بىرنەچچە ئاي ئۇنىڭغا ئاتىسى ھەققىدە نۇرغۇن ۋەقەلەرنى ئەسلەتتى. ئاتىسىنىڭ قولىيىزلىرىنى ئوقۇدى. قانچە قېتىم ئاتىسىنىڭ ئۈستىلى ئالدىدا ئۇنىڭ رەسىمىنى يۈرىكىگە چىڭ بېسىپ يىغلىدى. تەقدىر شۇنداق. ئەجەل شۇنداق، ئۇ نېمە قىلالسۇن؟ شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئاپىسى كېچىدە يېتىپ ئۇخلاپ، ئەتىسى مەڭگۈلۈك ئويغىنالمىي قالدى. ئەمدىلا تېنچلانغان ئەرزاتقا بۇ ئىش تېخىمۇ ھار كەلدى. ئۇ روھىي كېسەلدەك، ئۆزىنى يوقاتقان مۇردىغا ئوخشاش تەپەككۈرسىز ھالەتتە قېتىپ قالغاندەك قىلاتتى. ئۇ يىغلىدى، قاخشىدى. ئەمما ھېچ بىر ئىش ئۆزگەرمىدى. ئۇ ھۇجرىسىغا سولىنىۋېلىپ دادىسىنىڭ ۋە ئاپىسىنىڭ كىيىملىرىنى باغرىغا مەھكەم بېسىپ تۇتۇپ يىغلىدى. ناماز ئۆتۈپ سەجدىدە يىغلاپ ئورنىدىن تۇرالماي يەردە دۈگۈلنۈپ قاقشاپمۇ باقتى، بېشىنى تامغا ئۇرۇپ قانتىپمۇ باقتى، چاچلىرىنى يۇلۇپ باقتى، .... قەلبىدىكى ئازاپلارنى يېنىكلىتىشكە تىرىشىپ باقتى، سەل يېنىكلىگەندەك بولدى، ئەمما ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى ھالىتىگە قايتالمىدى. مانا، بىر ئىنساننىڭ ئۆزگۈرۈشى بەلكىم بىرقانچە ئايلىق مۆھلەت بىلەن ئەمەلگە ئېشىشى مۇمكىن. ئەمما، ئەرزات ئۆز ئازابىنىڭ كېلىش مەنبەسىنى ئەزەلدىن ھەقىقىي تۈردە ئىزدەپ باقمىدى. ئەگەر ئۇ ئازابىنىڭ مەنبەسىنى، يەنى شۇ پاجىئەلەرنىڭ سەۋەبچىسىنى تېپىش ھەققىدە ئويلىغان بولسا، بەلكىم تېخىمۇ ئېغىر ئازاپقا مۇپتىلا بولۇشى مۇمكىن ئىدى. شۇنداق، ئەرزاتتەك نۇرغۇن يىگىتلەر ئۆز ئازابىنىڭ كېلىش مەنبەسىنى تېپىشنى خالىمىغانغا، ئۇنى ئويلىنىپلا بىلەلەيدىغان بولسىمۇ، جاۋابىنى بىلىشتىن قورققانچاق ئويلىمىغانغا ئوخشاش، ئەرزاتمۇ ئۇلارنى ئويلىمايۋاتقاندا قىلاتتى. ياق، ئۇ ئويلىدى، ئەركىننىڭ، ئايشەمگۈلنىڭ، ئەكرەمنىڭ، دادىسىنىڭ... ھەممىسىنىڭ گەپلىرىنى تەھلىل قىلدى. بۇ

پاجىئەلەرنىڭ كېلىشى مەنبەسى ئۆزىنىڭ ئۇيغۇر ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى. ئەمما ئۇ ئۇيغۇرلىقىنى ئۆزگەرتەلەيتتىمۇ؟! ئەرزات خۇددى بارلىق ئۇيغۇرلارغا ئوخشاشلا ئېغىر مۇڭلارغا پېتىشقا باشلىدى...

13

ئەرزات ئاكىسىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ بىر مەزگىل تۇردى. ئۇنىڭ ئاكىسىدىن باشقا قېرىندىشى قالمىغان ئىدى. ئاكىسى ئەرزاتنى نېفىستلىككە ئورۇنلاشتۇرۇش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىۋاتاتتى. ئەلۋەتتە، ھەرىكەتنى باشلىقلىرى بىلەن بەزمە خانىلاردا، رېستورانلاردا كېچىسى ئېلىپ باراتتى. مانا، بۈگۈنمۇ ئاكىسى فەرۇق شۇنداق سورۇنلاردىن بىرنى قۇرۇپ كېتىپ قالغان ئىدى. ئەرزات سىرتقا چىقىپ تاماكىسىنى تۇتاشتۇرۇپ كوچىدا نامەلۇم يۆنۈلۈشكە قاراپ ئاستا قەدەمدە ئېرەڭسىز مېڭىپ كېتىۋاتاتتى. بىردىنلا قاراڭغۇلۇقتىكى بىر كوچىدىن نامەلۇم قىزنىڭ _ يوۋرئىما، قۇتقۇزۇڭلار! _ دېگەن ئاۋازىنى ئاڭلىدى. ئۇ شۇ كوچا تەرەپكە جىددىي بۇرۇلۇپ قارىدى. قاراڭغۇدا بىر قانچە كۆلەڭگۈنى كۆردى. ئۇ تاماكىسىنى تاشلاپ شۇ ياققا يۈگۈردى. ئىككى خىتاي ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇپ _

نەدىن كەلگەن بولساڭ شۇ يەرگە كەت. بۇ يەردىن يوقال! بىزنىڭ ئىشىمىزغا ئارىلاشما، بەربىر ھۆكۈمەت سەنلەر تەرەپتە تۇرمايدۇ. ھايات قالاي دېسەك يوقال، سېسىق سەللىلىك!... دەپ خىتايچە تىللاپ ئۇنىڭ مەيدىسىدىن ئىتتىردى. ئۇ بىر ئاز ئىككىلىنىپ قالدى. چۈنكى بۇ خىتاينىڭ دەۋاتقىنى توغرا ئىدى ئۇ دوستى ئەركىننىڭ 7- ئىيۇل كۈنى خىتايلار تەرىپىدىن ئۇر كالتەك قىلىپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئاڭلىدى. ئەمما ھۆكۈمەتنىڭ ئۇنى تۇتقاندەك شۇ خىتايلاردىن بىرەرنى تۇتقانلىقىنى كۆرمىدى _ ئاڭلىمىدى. قوشنىسىنىڭ يەتتە ياشلىق قىزىنى ئۆز مەھەللىسىدە چاناپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئاڭلىدى. ئەمما شۇ ئىشقا شاھىت بولۇپ تۇرغان ساقچىلارنىڭ ياكى ئەسكەرلەرنىڭ شۇ ئۇيغۇرنى چاناۋاتقان خىتايلارنى توسمىغانلىقىنى ئاڭلىدى. قارامتۇل ۋارتا بالىنىڭ ئۆلۈمىگە ئۆز كۆزى بىلەن شاھىت بولدى. سوراق قىلىنىۋاتقاندا ياندىكى سوراقخانىدا ئۇيغۇرلارنىڭ ئېچىنىشلىق نالىلىرىنى،

سۆڭەكلەرنىڭ سۇنغان ئاۋازلىرىنى، ئېچىنىشلىق چىرقىراپ جان ئۈزگەن ياش بالىلارنىڭ ئاۋازلىرىنى ئاڭلىدى. قانلىرىنى كۆردى. ئەمما بىرەر خىتاينىڭ ئۇيغۇرنى قىرغىن قىلغانلىقى ياكى ئۇيغۇرغا باسقۇنچىلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن جاۋابكارلىققا تارتىلغانلىقىنى كۆرمىدى. شۇنداق، بۇ خىتايلارغا ھازىر چېقىلغىلى بولمايدۇ. چېقىلدىمۇ، يەنە بالاغا قالدىغىنى مەن بولمەن. ئادالەت يوق جاھان تۇرسا بۇ... ئۇ شۇلارنى ئويلاپ، ئارقىغا يانماقچى بولۇپ ئىككىلەندى.

_ بالاڭزا، سىڭگەن نېنىڭنى يەپ يوقال، بولمىسا جېنىڭنى ئالمىز. تولا كەيپىمىزنى بۇزماي ماۋۇ ئۇيغۇر جالىپىڭنى ئوينىغىلى قوي!... ئۇلار خىتايچە يەنە باشقا ئەپسانە سۆزلەرنىمۇ قىلدى. ئەرزات مۇشتلىرىنى چىڭ تۈككەن بولسىمۇ، ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قېلىۋاتاتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ ئالدىدىكىسى چوڭ تاللاش ئىدى. يەنى «قاچاق بولۇپ كۆرەش قىلىش، ياكى ئارقىغا بۇرۇلۇپ مەڭگۈلۈك ۋىجدان ئازابىغا قېلىش» . قايسىسىنى تاللاش كېرەك؟ ئۇ بۇ بىر قەدەمنىڭ نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى ئاللىقاچان ھېس قىلىپ بولغان ئىدى. شۇ ئارىدا ياندىكى چوڭ كوچىنىڭ بۇ تار كوچىغا چۈشۈپ تۇرغان غۇۋا چىراق يورۇقىدا بىر قانچە خىتاينىڭ ياسانچۇق يەڭگىسىنى يەرگە بېسىپ كۆكسىلىرىنى يالىڭاچلىغان ھالەتتە ئۈستىگە تاشلانغانلىقىنى كۆردى. ئەرزاتنىڭ قاينىغان قانلىرى دولقۇنلاپ بېشىغا چىقتى. مۇشتلىرى تۈگۈلۈپ پۈتۈن ۋۇجۇدىغا كۈچ - قۇۋۋەت تولدى. ئۇ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭ مەيدىسىنى يەنە بىر قېتىم ئىتتىرمەكچى بولغان خىتاينىڭ بويىدىن ئېلىپ، يەنە بىر قولىدا ئۇنىڭ بەلۋىغىدىن ئېلىپ كۈچەپ تۇرۇپ بېشىنى يەرگە بىرنى ئۇردى. ئورۇق خىتاينىڭ بېشى يەرگە تېگىپ قارس قىلغان ئاۋاز بىلەن يېرىلدى. ئەرزات ئۇنى تاشلاپ يەنە بىر خىتايغا ئېتىلىغىنىچە يۈزىدىن قاتتىق مۇرىدى _ دە، بېشىنى تامغا كۈچۈپ ئۈستۈردى. ئۇنىڭمۇ بېشى يېرىلىپ جەھەننەمگە يوللاندى. بۇ ئالامەتلەرگە تېخىچە پەرۋا قىلماي يەڭگىسىنىڭ ئۈستىگە تاشلانغان ئىككى خىتايدىن بىرىنىڭ بېشىغا كۈچەپ خىش بىلەن بىرنى ئۇردى. خىش خۇددى داڭگالغا ئوخشاش ئۇۋۇلۇپ كەتتى. ئۆزىنى ئوڭشاپ يېنىدىن پىچىقىنى چىقىرىۋاتقان خىتاينىڭ گېلىنى سول قولى بىلەن تۇتۇپ ئوڭ قولىدا ئۇنىڭ پىچاق تۇتقان قولىنى قايرىپ سۇندۇردى - دە، پاچىقىنى ئېلىۋالدى. بۇ كۈنۈپكىسىنى باسسلا ئېچىلىدىغان، مەخسۇس ئادەم

ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن قوللىنىدىغان ئالاھىدە تەپكىلىك پىچاق ئىدى. ئەرزات پىچاقنى ئېچىپ، ئۇنىڭ بىسىنى خىتاينىڭ كېكەردىكىگە كۈچۈپ سۈركىدى....

ئەرزات يەنە خىيالغا پېتىپ ئولتۇرۇپ قالغانلىقىنى بايقىدى. شۇنداق، ئۇ دائىم خىيالغا پېتىپ ئولتۇرۇپ قالاتتى. ئۇنىڭ شۇنداق خىياللارنى سۈرۈشكە دەسمايسى بار ئىدى. ئۇ شۇ كېچىسى يەڭگىسىنى خىتاينىڭ چاڭگىلىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقتى. كېيىن ئەركىننىڭ شىركىتىدە ئىشلىگەن ئەكرەم بىلەن بىرلىشىپ كېچىلىرى چارلاش قىلىۋاتقان خىتاي ساقچىلارنى جايلىدى. ئۇلارنىڭ قوراللىرىنى ئولجا ئالدى. ئاكىسى بىلەن بىرلىشىپ نېفىتلىكنى پارتلاتتى. ئەسكەرلىكتىن چېكىنگەن دوستى پەرھات بىلەن بىرلىشىپ پويىز ئۆتىدىغان تونىغا بومبا قويۇپ پارتلاتتى. خىتاي ھۆكۈمەت ۋە ساقچى دائىرلىرى بۇ ئىشلارنى كىملىرىنىڭ سادىر قىلغانلىقىنى بىلىپ بولغىچە چارلاشقا چىققان ئەسكەرلەرنىڭ ماشىنىسىغا بىنا تۇرۇپ ماي بومبا بىلەن ئوت قويۇپ ماشىنىدىكى يىگىرىمدىن ئارتۇق ئەسكەرنى جەھەننەمگە يوللىدى. قورال يۆتكەپ كېلىۋاتقان پويىزغا بارات قارىمىنىڭ يۈك ماشىنىسى بىلەن سوقۇلۇپ رېلىستىن چىقىرىۋېتىشى بىلەن خىتاينىڭ قوراللىرىغا ئېرىشتى. كېيىن شۇ قوراللار بىلەن نۇرغۇن غەزەپكە تولغان ئۇيغۇر ياشلىرىنى قوراللاندى. ۋەتەن ئىچىدە خىتاي ساقچى ۋە ھەربىي دائىرلىرىنى نىشان قىلغان نۇرغۇن ئىشلارنى تەۋرەتتى. ئاشكارىلىنىپ خىتاينىڭ نىشانغا ئايلانغاندىن كېيىن ئاكىسىنىڭ ئائىلىسى بىلەن خىتاينىڭ جەنۇبى ئارقىلىق شەرقى جەنۇبى ئاسىياغا قاچماقچى بولدى. ئاكىسى شۇ جايدا جان ئۈزدى. يەڭگىسى بىلەن جىيەنى دانىيارنى بېخەتەر جايغا قويۇپ، ۋەتەنگە قايتىپ كەلدى - دە، تاكى ب د ت تېنچلىق ساقلاش قىسىملىرى ئۇيغۇر پارتىزانلىرى بىلەن خىتاي باسمىچى دۆلەت ئەسكەرلىرى ئارىسىدىكى جەڭنى تېنچلاندۇرۇپ، ئاۋام خەلق بېلەت تاشلاش ئارقىلىق شەرقى تۈركىستان مۇستەقىللىق ئېلان قىلغىچە بولغان جەرياندا يوشۇرۇنۇپ يۈرۈپ كۈرىشىنى داۋام قىلدى. بۇ جەرياندا نۇرغۇن ئەسلىملىرى قالدى. يارىلاندى، ئازاپلاندى، ئۈمۈدسىزلەندى... ئاخىرقى غەلبىنى قولغا كەلتۈرگىچە نۇرغۇن سەپداشلىرىدىن ئايرىلدى. قانداق ئۇرۇش قىلىشى ۋە سەپداشلىرىنى قانداق قوغداشنى ئۆگەندى. ھاياتنىڭ ھەقىقىي قىممىتى ۋە مەنىسىنى توندى. ئۇ ئەسلىمەي، ئۇنىڭغا ئوخشاش پىدائى ئەزىمەتلەر ئەسلىمەي كىم ئەسلىسۇن!

ئەرزات يەنە خيالغا پېتىپ ئولتۇرۇپ قالغاندەك قىلاتتى. ئۇ بەلكىم _ شۇ كۈنى خىتايلىرىنىڭ ئاستىدا قالغان ئايال يەڭگەم بولمىغان بولسا، بەلكىم ئارقامغا يانارمىدىم! _ دەپ، ئويلاۋاتقانمىدۇر؟ ياكى _ مەن نېمىشقا شۇنچە ئازاپلارنى بېشىمدىن كەچۈرۈپ، تاقەت قىلغىلى بولمىغىدەك دەرىجىگە يەتكىچە سۈكۈت قىلدىم؟ مەن نېمىشقا غەزەپلىنىشنى شۇنچە تەستە ئۆگەندىم؟ مەن نېمىشقا شۇنچە كېيىن ئويغاندىم _ دەپ، ئۆزىگە پىچىرلاۋاتسا كېرەك!... شۇنداق، ھېچكىم ئازابلىنىشنى خالىمايدۇ، ئەمما بەزىدە ئازاپ پەقەت ساڭىلا چاپلىشىۋالىدۇ دە، ئۇنى قانداق چۆرۈپ تاشلىشىڭنى ئۆگۈنۈشكە قىستايدۇ.

ئاخىرقى سۆز

ئەرزاتنىڭ ھېكايىسى بۇنىڭ بىلەن تامام بولمىدى. ئۇنىڭ ھېكايىسى ھەربىر ئۇيغۇرنىڭ تۇرمۇشىدا داۋام قىلىۋاتىدۇ. بىز ئەرزاتتەك ئۇرۇش قىلىشنى تاللىماسلىقىمىز مۇمكىن. بەلكىم بۇ بىزنىڭ چىقىش يولىمىز بولماسلىقىمۇ مۇمكىن. ئەمما ئەرزات شۇنى چىقىش يولى بىلىپ شۇ يولغا ماڭغان ئىدى. ياق ئەرزاتنى دەۋر شۇ يولغا مېڭىشقا قىستىدى... دەۋر بىزنى قايسى يوللارغا مېڭىشقا قىستاۋاتقاندۇر؟ بۇ ئازاپلار قاچانغىچە داۋاملىشار؟ يەنە قانچىلىغان ئەرزاتلار غەپلەت ئۇيقۇسىنى بۇزۇشنى خالىماي يېرىم ئويغاق ھالەتتە ياتار؟....

كۆك ئاسمان

ھېكايە

ئاپتوردىن: مەزكۇر ھېكايە ھەقىقىي ۋەقەلىككە ئاساسەن قىسمەن ئۆزگەرتىپ يېزىلغان.
ھېكايىنىڭ ئىلھامىنى تەمىن قىلغان 14 ياشلىق ئۇماق سىڭلىمىزغا كۆپ رەھمىتىمنى بىلدۈرمەن. ئۇماق
سىڭلىم، كۆك ھامان ئۈستىمىزدە ھەم يۈرىكىمىزدە، ئىنشائاللاھ، ئۇنى ھامان بىر كۈنى ۋەتەن
كۆكىدە لەپىلدەتتىمىز!

كۆك ئاسمان، ھاياتىمدا ئاشۇ كۆك ئاسمانغا قانچە قېتىم قارىغانلىقىم ماڭا نامەلۇم،
ئەمما ئۇنىڭغا نۇرغۇن قېتىم قارىغانلىقىم ۋە ئۇنىڭغا قارىغاندىكى ھېسسىياتىمنىڭ
باشقا ساۋاقداشلىرىم بىلەن ئوخشىمايدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. ئۇنىڭ گۈزەللىكىدىن
خۇددىي پەقەت مەنلا شۇ مۇقامدا ھوزۇرلىنالايدىغاندەكلا، خۇددىي كۆك ئاسمان مەن
ئۈچۈنلا ئۆزىنىڭ كۆكلىكىنى نامايان قىلىپ تۇرغاندەكلا. مانا ھېلىمۇ ئېغىر نەپەسلەر
بىلەن شۇ كۆك ئاسمانغا قاراپ ياتماقتىمەن...

- قوزغال قۇل بولۇشنى خالىمىغانلار...، - خىتاي خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ مىللەت
مارشىنى توۋلاش ماڭا شۇ قەدەر ھار كېلەتتى. چۈنكى، دادامنىڭ تەلىملىرى
ئارقىلىق ئۇ مارشنىڭ بىزنى ئىستىلا قىلغان دۈشمىنىمىزنىڭ مارشى ئىكەنلىكىنى
بىلگەن ئىدىم. دادامنىڭ دېيىشىچە بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ مارشى ۋە بايرىقىمىز بار
ئىكەنتۇق، ھازىر ئۇنى پەقەت چەتئەللەردىكى ئۇيغۇرلارلا ئاڭلىيالايدىكەن ۋە
كۆرەلەيدىكەن. دادام ئۇنىڭ رەسىمىنى قەغەزگە سىزىپ بىزگە كۆرسەتكەن، ئەمما بۇنى
قەتئىي مەخپىي تۇتۇشىمىزنى ۋە ھامان بىر كۈنى بەش يۇلتۇزلۇق قىزىل بايراقنى
ۋەتىنىمىز كۆكىدىن تازىلاپ، ئۆزىمىزنىڭ كۆك بايرىقىنى لەپىلدەتتىدىغانلىقىمىزنى
ئېيتقانىدى. شۇندىن بېرى ھەر دۈشەنبە كۈنى بايراق چىقىرىش مۇراسىمى بولغاندا،
گەرچە قولۇمنى كۆتۈرۈپ ھۆرمەتتە تۇرساممۇ كۆزۈم خىتاي بايرىقىدا بولماي، ئاپئاق
بۇلۇتلۇق كۆك ئاسماندا بولىدىغان بولغانىدى. ئاھ كۆك ئاسمان، ئەنە سەن ھامان
ئۈستۈمدە لەپىلدەپ تۇراتتىڭ. يۈرىكىمنىڭ سوقۇشى تېزلەشمەكتە، كۆزلىرىم
قاراڭغۇلاشماقتا ئىدى. بەلكىم، قان بەك كۆپ چىقىپ كەتكەنلىكتىن قان
يېتىشمەيۋاتقان بولسا كېرەك، بارماقلىرىم سانجىپ-سانجىپ ئاغرىماقتا، نەپىسىم

تېخىمۇ تېزلەشمەكتە. پۈتۈن كۈچۈم بىلەن كۆزلىرىمنى يەنە كۆك ئاسمانغا تىكتىم. ئاھ، كۆك ئاسمان، سەن گويا بارا-بارا تۆۋەنلەۋاتقاندەك، گويا ۋە تىنىم ئۈستىگە تاشلىنىۋاتقاندەك....

- ئەقىدە، بىلەمسىز، بىزنىڭ ئەسلى كۆك بايرىقىمىز بار ئىكەندۇق...، ئۆز سىرىمنى ئەڭ يېقىن دوستۇم ئەقىدەدىن يۇشۇشنى خالىماي ئۇنىڭغا دەپ بەردىم، ئەڭ يېقىن ئەسرارىم بولغان، قارا كۆز دوستۇم ئەقىدەنىڭ رەزىل دۈشمىنىمىزنىڭ بايرىقىغا ھاياجان بىلەن ھۆرمەت بىلدۈرۈپ تۇرۇشنى خالىمايتتىم. بۇ بالىلىقتىكى ساددىلىقتىن بولغان تەۋەككۈل ئىدى. چۈنكى ئۇنىڭغا ئىشىنەتتىم، ئۇنى ئەڭ يېقىن ئەسرارىم دەپ بىلەتتىم. مانا ئۇمۇ مېنىڭ سىرىمغا شېرىك بولدى. ئۇنىڭغا قايتا-قايتا تاپىلاپ، «بۇ

مېنىڭ سىرىم، بۇنى ئەگەر باشقا بىرەرگە دەپ قويسىڭىز، سىزگە ئىككىنچى قارىمايمەن»، - دەپ ئەسكەرتىپ ۋەدىسىنىمۇ ئالدىم. مانا ئەمدى دۈشەنبە كۈنى بايراققا ئەمەس، كۆك ئاسمانغا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ تىكىلىپ تۇرىدىغان بىر جۈپلەردىن بولدۇق. دائىم قول تۇتۇشۇپ بىللە يۈرەتتۇق، دەرسلەرنى بىللە تەكرارلايتتۇق، بىللە ئويناييتتۇق. گاھلاردا مەھەللىمىزدىكى سۇنئىي چىملىقتا كۆككە تىكىلىپ يېتىپ مۇڭدشاتتۇق. يۇمران قوللىرىمىز بىر-بىرىنى چىڭ تۇتۇشقان، ئۇنىڭ ئالقىنىدىكى ھارارەت مېنىڭ ئالقىنىمغا، مېنىڭ ئالقىنىمىدىكى ھارارەت ئۇنىڭ ئالقىنىغا ئۆتۈشەتتى. ئاھ، كۆك، سەن نەقەدەر گۈزەل، سېنىڭ گۈزەللىكىڭنى ھېس قىلىش نەقەدەر گۈزەل تۇيغۇ ھە! دوستۇمنىڭ ئالقىنى گويا مەڭزىلىرىمنى سىلىغاندەك ھېس قىلماقتىمەن، يۈزلىرىم ئۇيۇشماقتا، مۇزلىماقتا، پۈتۈن جىسمىم مۇزلىماقتا، ئاسمانغا قاراپ ياتماقتىمەن، كۆك گويا مېنى ئۆز قۇچىقىغا ئېلىۋاتقاندەك، جىسمىم گويا شامالغا ئايلىنىپ ئۇچۇپ بېرىپ كۆكنى قۇچاقلىماقچى بولىۋاتقاندەك....

- ئامىنە، مەن كېتىدىغان بولدۇم، بىز چەتكە كۆچۈپ كېتىدىغان بولدۇق، بۇنى ھېچكىم بىلمەيدۇ، ھەممە تەييارلىقنى قىلىپ بولدۇق، بەلكىم بۈگۈن ياكى ئەتە كەچتە ماڭمىز، ساڭا دېمەي كېتىشكە كۆزۈم قىيمىدى...، - ئەقىدە شۇ گەپلەرنى قىلىۋېتىپلا يىغلىغىنىچە مېنى چىڭ قۇچاقلىۋالدى. ئاھ، يۈرىكىم، مېنىڭ ئەسرارىم يىراقلارغا كېتىمەن دەۋاتىدۇ، مەن ئەمدى يالغۇز قالىدىغان بولدۇم. يۈرىكىمدىن چىققان

تنتىرەش پۈتۈن بەدىنىمگە تارالدى، ئۇنى چىڭ قۇچاقلۇۋالدىم، ئۇنىڭ بىلەن گويا ئىككى پىيالى قىزىق چاي قوشۇلۇپ كەتكەندەك قوشۇلۇپ كەتكەن كەلدى. يۈرىكىمنىڭ سوقۇشى بارا-بارا ئاستىلىماقتا، باياتىن قاتتىق سوقۇپ مېنىڭ يۆتۈلدۈرۈۋەتكەن يۈرەك رېتىمىم ئەمدىلىكتە بارا-بارا ئاستىلاپ جىسمىمنىڭ سوۋۇشىنى تېزلەتمەكتە. قىزىق، خىتاي ھەربىيلىرىنىڭ ئوقى تەگكەندە قىزىق مۇزدەك سۇغا ئۆزەمنى ئاتقۇم كەلگەن، سوغاق سۇ ئىچكىم كەلگەندى. قىزىق ئوقتىن چىققان ھارارەت جىسمىمنىڭ ئىچىدىن تارقاپ پۈتۈن ھۇجۇدۇمغا تارالغاندى. ئەمدىلىكتە، پۈتۈن ھۇجۇدىمدىكى ھارارەت شۇ ئوق تەگكەن جايغا يىغىلىپ زېمىنغا تارقاپ كەتكەندەك قىلاتتى. ئاھ ۋەتەن ھاۋاسى، قانچىلىغان قىز-يىگىتلىرىڭنىڭ ھارارىتى سېنىڭ ھاۋايىڭغا تارالغاندۇ؟ قانچىلىغان قىز-يىگىتلىرىڭنىڭ قېنى تۇپرىقىڭغا سىڭگەندۇ؟ قانچىلىغان قىز-يىگىتلىرىڭ گويا ماڭا ئوخشاش كۆك ئاسمانغا قالدغىنىچە يېتىپ قالغاندۇ؟ ئاھ كۆك ئاسمان، قانچىلىغان قىز-يىگىتلىرىڭنىڭ قۇربانلىقىغا شاھىت بولغانسەن؟....

- ئەقىدە، مەيلى قەيەرگە كەتكىن، مېنىڭ بىر ئارزۇيۇم بار، بىللە ئېلىپ كەتكىن... - سۆزىمنى داۋاملاشتۇرالمىدىم، يۈرىكىمدىن چىققان تىترەك لەۋلىرىمنى تىترەتكەن، كۆزلىرىمدىن ئاققان ياش يۈزلىرىمنى نەمدىگەن، ئۆپكەم ئۆكسۈپ سۆزلىشىمگە ھاۋا بەرمىگەن ئىدى. ئۇنى چىڭ قۇچاقلغىنىمچە ئۇنىڭ قۇلاق دۈۋىگە يېقىن كېلىپ- «ئەقىدە، ئاشۇ كۆك بايراقنى كۆرۈش پۇرسىتىگە ئېرىشسەڭ، شۇ بايرىقىمىزنى خۇددى مېنى چىڭ قۇچاقلغاندەك چىڭ قۇچاقلاپ يۈزۈڭنى يېقىپ تۇرۇپ سۆيۈپ قويساڭ!»... - ئۆز ئارزۇيۇمنى ئەسرايم ئەقىدەگە ھاۋالە قىلىپ بولۇپ، ئۆكسۈپ يىغلىغىنىمچە خۇددى كۆك بايراقنى قۇچاقلاتقاندا دوستۇمنى قۇچاقلاپ، ئۇنىڭ پىشانىسىگە سۆيۈپ قويدۇم. لەۋلىرىم، ئۇيۇشماقتا، چىشلىرىمنىڭ ئاستىقى قىسمىنى ئەزەلدىن ھېس قىلىپ باقمىغانىكەنمەن، مانا ئەمدى ھېس قىلماقتىمەن، يۈرىكىم سىقىپ چىقارغان قانلارنىڭ تومۇرلىرىمدا ئېقىشىنى ئاڭلاۋاتقاندا قىلىمەن، ئاھ كۆك ئاسمان، ساڭا بىلەكلىرىمنى ئۇزارتىپ، سېنى تارتىپ كېلىپ چىڭ قۇچاقلغۇم كېلىۋاتىدۇ. ئەمما، ھازىر ھەتتا بارماقلىرىمنى مىدىرلىتالمىغىدەك ھالدا ماغدۇرسىزمەن. بايا، ئۇيغۇر، ئۇيغۇر، ئۇيغۇر... دەپ توۋلاپ ماڭغاندىكى ھاياجىنىم

گەرچە يوقالمىغان بولسىمۇ، ئەمما جىسمىمنىڭ ماغدۇرى ئاللىقاچان يوقالغانىدى. ئاجايىپ ھە، ئۆزەمنى ئەزەلدىن يالغۇز ھېس قىلاتتىم، قارا ماڭا ئوخشاش ئىنسانلار يەنە نۇرغۇن ئىكەن ئەمەسمۇ؟! شۇلارنىڭ دىدارىنى كۆردۈم، بۇ نېمە دېگەن بەخت-ھە! شۇ ئىنسانلار بىلەن بىرگە بىر سەپتە بولۇپ، مىللىتىمىزنىڭ بۈيۈك نامىنى توۋلىشىپ ماڭدۇق، «ئۇر-ئۇر، قاج-قاج» قىلىپ كالتەك-توقماقتا رەھىمسىزلەرچە شېھىت قىلىنغان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ھەققىنى تەلەپ قىلىشتۇق. رەزىل بىزگە ئادالەت بەرمىدى، ئاللاھ ئالدىدا ئۆز گۇناھىنى تېخىمۇ ئېغىرلىتىپ بىزنى قوغلىدى، ئۇردى، مىللىتىمىز بىلەن ئاتتى، گاز بومبىلىرى بىلەن زەھەرلىدى. شۇنداق بولارنى بەلكىم بىلەر ئىدىم، ئەمما ساڭا بولغان بىلەن قەدەملىرىمنى توسۇپ قىلالىدىم. ئاھ كۆك، گويا يېقىنلاپ كېلىۋاتقاندەك كۆرۈنسىن، بەلكىم مېنى قۇچاقلاش ئۈچۈن كېلىۋاتقانسەن...

- ئەقىدە، كۆكنى كۆرىۋاتامسەن؟-، كومپىيۇتېردا ئەسرارىم ئەقىدەدىم سورىدىم.

- شۇنداق، كۆك ھەرزىمان ئۈستۈمدە!- ئەقىدە ئۆيىنىڭ ئېكرانىدا كۆرۈنمەيدىغان تەرىپىنى كۆرسىتىپ كۈلۈمسىردى. ئاھ، كۆك بايراق، شۇ قېرىندىشىم سېنى ھەر زامان كۆرۈپ تۇرۇپتۇ، سېنى قاچانمۇ ۋەتەن ئاسمىنىدا لەپىلدەتەرمىز؟! كۆزۈم قاراڭغۇلاشتى، كۆزۈمنىڭ ئوچۇق ياكى يۇمۇقلىقىنى ھېس قىلالىدىم. جىسمىم ئۆلمەكتە، ئەمما روھىم ھېلىھەم ئۆزىنىڭ ھاياجىنىنى باسالماستىن قۇترماقتا. ئاھ كۆك ئاسمان، كەل، ماڭا يېقىن كەل، سېنى چىڭ قۇچاقلاپ، يۈزلىرىمنى ساڭا يېقىپ تۇرۇپ سۆيۈۋالاي!...

كۆك ئاسمان گويا مېنى قۇچاقلىغاندەك، جىسمىم گويا ئاق بۇلۇتلارنىڭ يېنىدا ئۈزۈپ يۈرگەن سەلكنى شاماللار بىلەن سەپدەش بولغاندەك قىلاتتى...

ئېچىنىمەن

ھېكايە

- ھا ھا ھا، سەن بەك قىزىقچىكەنسەن. مېنىڭ ئىلگىرىمۇ بىر مىسىرلىق ئوقۇغۇچىم بار ئىدى. ئۇ بەك دىندار كىشى ئىدى. - دۆلەت تىلى ئوقۇتقۇچىسى يېڭى ئوقۇغۇچىلارغا ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپ بولۇپ، ئۇلارنى ئۆزىنى بىردىن- بىردىن تونۇشتۇرۇشقا بويرىغانىدى. قىزىق پاراڭ سېلىشقا ئامىراق بۇدۇر چاچ، قارا شەھلا كۆزلۈك چىرايلىق ئەرەب قىزى بۇشرا ئۆزى « مىسىر شاھىنىڭ مەلىكىسى » دەپ چاقچاق بىلەن تونۇش تۇرۇپ ھەممىنى كۈلدۈرۈۋەتتى. سېرىقچاچ سېمىز ئايال ئوقۇتقۇچى ئۇنىڭغا شۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ، نەزىرنى مودا كىيىنگەن، ئازراق سېرىقشمال ئاقامتۇل ئەتلىك كىلىشكەن يىگىت ئەزىزگە بۇردى:

- مەن شەرقىي تۈركىستانلىق، ئۇيغۇر مىللىتىدىن بولغان ئەزىز ئەمەت، ئاتامنىڭ ئىسمى ئەمەت ئاۋۇت، بوۋامنىڭ ئىسمى ئاۋۇت ئەلا، ئۇلۇغ بوۋامنىڭ ئىسمى ئەلا ئابدۇللاھ، ئۇلۇغ بوۋام بۈيۈك ۋەتەن ئۇرۇشىدا ماناستا قازا قىلغان. - ئەزىزنىڭ خۇددىي ھەربىدەك تۇرۇپ سۆزلىگەن گېپىنىڭ چاقچاق ياكى راستلىقىنى پەرق ئېتەلمىگەن يېڭى ساۋاقداشلىرى ئۇنىڭ زامانىنىڭ ئېرەڭسىز ياشلىرىدەك مودا ياسىنىۋالغان ھالىتى بىلەن، بايقى ئۆزىنى تونۇشتۇرغاندىكى جەسۇرلىقىنى بىرىەرگە ئېلىپ كېلەلمىدىمۇ، ئىشقىلىپ گاڭگىراپ قالغانىدى. ھەممىسى ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپ بولغاندا « قەھۋە تەنەپپۇسى » گە قويۇپ بېرىلىپ، سىنىپتا ئوقۇغۇچىلار بىر- بىرى بىلەن تېخىمۇ ياخشى تونۇشۇش ئۈچۈن تەبىئىي ھالدا ئەركىن مۇنازىرىنى باشلىدى.

- ئەزىز، سەن بىلەن تونۇشقىنىمغا خوشالمەن. سەن تۈركىيىنىڭ شەرقىدىن كەلدىڭمۇ؟
- قارىماققا مۇسۇلمان چىراي قوڭۇر ئەتلىك بالا كېلىپ ئەزىز بىلەن قول ئېلىشقاچ ئۇنىڭدىن سورىدى.

- ياق، مەن شەرقىي تۈركىستانلىق. - ئەزىز ئۇنىڭغا قايتا چۈشەندۈرگەچ سىنىڭ تېمىغا چاپلانغان خەرىتە تەرەپكە ئۇنى باشلاپ كېلىپ، كۆرسەتكەچ:

- مانا، بۇ مېنىڭ ۋەتىنىم شەرقىي تۈركىستان. بىزنىڭ ۋەتىنىمىز 1949-يىلدىن كېيىن خىتاي تەرىپىدىن بېسىۋېلىنغان. - دەپ چۈشەندۈردى. ئۇلارنىڭ مۇنازىرىسىگە قىزىققان يەنە بىرقانچە ئاق ئەتىلىك، قوڭۇر ئەتىلىك، بۇغداي ئەتىلىك ۋە قارا ئەتىلىك ئوقۇغۇچىلارمۇ ئۇلارغا قوشۇلۇپ، خەرىتىدىن ئۆز ۋەتەنلىرىنى كۆرسىتىشىپ سۆزلىشەتتى. ئارىدا چىرايى شەرقىي ئاسىيالىق، كۆزەينەكلىك ئورۇق يىگىت كېلىپ شەرقىي ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلارغا ئەڭ تونۇش «توخۇسمان» دائىرىنى كۆرسىتىپ ئۆز كىملىكىنى تونۇتماقچى بولدى. ئۇ ئەزىزنىڭ شۇ «توخۇ» نىڭ «قویرىقى» نى ۋەتىنىم دەپ كۆرسەتكەنلىكى تېخى بايقىمىغان بولسا كېرەك، ئەزىزگە قاراپ خىتايغا خاس يىرىك تەلەپپۇزدا ئېنگىلىسچە:

- ۋېر ئايو فرومو؟ (تەرجىمىسى: سەن نەدىن كەلدىڭ؟) - دەپ سورىغاچ، كۆزەينىكىنى كۆتۈرۈپ قويدى. ئەزىز ئۇنىڭغا مەنىسىگەندەك قاراپ كۈلۈپ قويۇپ:

- لاۋزى سوڭ دوڭ تۇئېرچىستەن لەيدى، يوۋ شېنما پى خۇئا ياۋ شۇئو ما؟ (تەرجىمىسى: ئاكاڭ قارىغاي شەرقىي تۈركىستاندىن كەلگەن، قانداق لاۋزا گېپىڭ بارمۇ سېنىڭ؟) - دېدى خەرىتىنى كۆرسىتىپ. ئەتراپتىكىلەر «ياۋروپالىق» دەپ ئويلىغان بۇ يىگىتنىڭ خىتايچە سۆزلىگەنلىكىدىن ھەيران بولۇپ ئۇنىڭغا قاراشتى. ئارىدا بىر بۇغداي ئەت بالا:

- ۋوۋ، ئاي نەۋبەر سوۋت يوۋ كەن سىپېك چاينىس! خوۋ دۇ يوۋ نوۋ چاينىس؟ (تەرجىمىسى: پاه، مەن سېنى خىتايچە بىلىدۇ دەپ ئەزەلدىن ئويلىماپتىكەنمەن! سەن قانداقچە خىتايچە بىلىسەن؟) - دەپ پەخىرلەنگەندەك ئەزىزنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ، گەجگىسىنى يىنىك ئۇۋىلاپ قويدى. ئەزىز ئۇنىڭغا كۈلۈمسىرەپ قويۇپ:

- يېخ، بادى، يوۋ دونت خەۋ نو ئايدې ۋات ماي پىپول گو سروۋ، ئىت ئىز شەئېم تو مې سەي ماي كونچى ئوككۇپايت باي چاينىسى... (تەرجىمىسى: ۋاي دوستۇم، سەن مېنىڭ خەلقىمنىڭ قانداق ئىشلارنى بېشىدىن كەچۈرگەنلىكىنى بىلمەيسەن، ماڭا

نەسبەتەن « مېنىڭ دۆلىتىمنى خىتاي بېسىۋالغان » دېيىش ناھايىتى نومۇس... - دەپ گەپنى باشلاپ، يۇمۇرلۇق سۆزلىرى بىلەن ئۇنى ۋە باشقىلارنى كۈلدۈرسە، تەسىرلىك سۆزلىرى بىلەن ئۇلارنىڭ ھىسداشلىقىنى قوزغاپ، ئۇيغۇرنىڭ دەردىنى ئۇلارغا ئاڭلاتقاچ، ئۆزىنىڭ خۇشچاقچاقلىقى ۋە يېقىشلىقى بىلەن، مەرت ۋە ئوچۇق سەجەزى بىلەن ئۇلار بىلەن بىردەمدىلا ئىچ قويۇن، تاش قويۇن بولۇشۇپ كەتتى. كۆزەينەكلىك خىتاي ھەممە خىتايلاردا بولىدىغان « بىز دېگەن دۇنيادىكى ئىككىنچى باي دۆلەتنىڭ پۇخراسى، يالاڭتۆشلەرنىڭ ھەممىسى بىزگە ھەۋەس قىلىشى، بىزگە خۇددىي چولپانلارغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىشى كېرەك... » دەيدىغان پەسكەش خىيالغا پوق چاپلاشقان دەك بولۇپ، مەكتەپنىڭ تۇنجى كۈنى مەكتەپ سوۋغا قىلغان قەھۋانى ئىچىشىپ تويلىشىپ كۈلىشىۋاتقان ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدىن خۇددىي ھىلىگەر تۈلكە ئوۋچىنى كۆرگەندە قويرىقىنى خادا قىلىپ، بېشىنى پەس قىلىپ قاچقاندەك يالغان كۈلۈمسىرەپ، تازىم قىلىپ چىقىپ كەتتى.

ئاۋاق خىتاي ئوۋ ئىتلىرىدىن ئۆزىنى ئاران قاچۇرۇپ چىققان ئوغرى تۈلكىگە ئوخشاش، سىنىپتىن چىقىپ ئۇلۇغ كىچىك تىنىپ قويدىدە، يەنە بىر خىتايغا تېل فون قىلىپ، ئۇنىڭ نەدىلىكىنى بىلگەندىن كېيىن شۇ تەرەپكە قاراپ كېتىپ قالدى. كارىدوردا تامنىڭ بۇلۇڭىدا تۇرۇپ سۆزلىشىۋاتقان ئىككى خىتاينىڭ گېپىنى يان تەرەپتە تېل فون سۆزلىشىپ تۇرغان ئېگىز بۇدۇرچاچ «چەتئەللىك» نىڭ راۋان خىتاي تەلەپپۇزىدا ئېيتقان سۆزلىرى بۇزۇپ قويدى:

- نېمە ئۇ «تۈركىستان تېرورچىلىرى» دېيىشكىنىڭ؟ ئۇيغۇرنىڭ زېمىنىغا كېلىۋالغىنىڭ بىر خوپ، ئۇيغۇرغا تىلىڭنى مەجبۇرىي تاڭغىنىڭ بىر خوپ، ئۇيغۇرنى ئۆلتۈرگىنىڭ بىر خوپ، « سەن تاز دېگۈچە مەن تاز دەۋالاي » دېگەندەك، «ئوغرى قويۇپ ئوغرى كەلدى» دەپ توۋلىدى « دېگەندەك بىزنى قاراچى، مەدەنىيەتسىز، ياۋايى دېيىشىۋاتىسنا! ياۋايى دېگەن سەن، مەدەنىيەتسىز دېگەنمۇ سەن! - يىگىتنىڭ گەپلىرىدىن قورقۇپ كەتكەن ئىككى خىتاي بېشىنى پەس قىلىپ ئىگىسىز ئىتتەك تىرناقلىرىنى تاتلىغاچ، ئۇنىڭغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىشىنى بىلمەي، يا يىغلىشىنى، يا

كۈلىشىنى بىلمەي، ئەركەكلىك ئەزاسىغا ئىگە ئىنسانغا يات بولغان ھالەتتە بىر-بىرىگە ئوغۇرلۇقچە قاراپ تۇرىشاتتى. يىگىت يەنە:

- ئەندىشە قىلىشما، بىز سەنلەردەك ئىرقچىلاردىن ئەمەس، مىللىي كەمىستىشكە ۋە ئادالەتسىزلىككە بىز قارشى. ئەمما شۇ يادىڭلاردا بولسۇنكى، يەنە بىزنى «ئوغرى»، «قاراقچى»، «تېرورچى» دېيىشەڭ، نېمىنىڭ شۇ ئىكەنلىكىنى سەنلەرگە ئوبدان بىلدۈرۈپ قويىمەن!... دەپ بولۇپ ئۇلارغا غەزەپ نەزىرى بىلەن قاراپ قويۇپ، كېتىپ قالدى. ھېلىقى ئىككى خىتاي ئۇنىڭ كەتكەنلىكى كۆرۈپ ئۇھ تارتىپ بولۇپ:

- قاغىشتەككۈرلەر، شىي تىيەن شىي دى (تەرجىمىسى: ئاسمان زېمىنغا رەھمەت) بۇلارنىڭ ھەممىسىلا بۇنداق ئەمەس. بىزنىڭ سىنىپتىمۇ بىرى باركەن بۇلارنىڭ، ئۆزىنى مەن «شىنجاڭدىن كەلدىم، مەن جۇڭگولۇق» دەپ تونۇشتۇردى. ھا ھا ھا، راستىمىنى دېسەم تازا كۈلگۈم كەلدى. ئاخماق، بىزدىن قورققان گەپ! تەربىيە كۆرمىگەن ساراڭ ياۋايى، بىزنىڭ ياۋروپاغا كېلىش ئۈچۈن «مەن فالۇنگۇڭچى»، «مەن دېموكراتىچى»، «مەن ئۇنداق، بۇنداق» ... دېگەندەك گەپلەر بىلەن كەلگەنلىكىمىزنى بىلمەيدۇ. دە ئۇ دۆت! - يەنە بىر خىتاي ئەزىزىنىڭ سىنىپىدىن ئوۋچىدىن قاچقان تۈلكىدەك چىقىپ بايقىق بالغا يۇلۇققان «بەختسىز» سەپدىشىغا تەسەللىي بېرىش ئۈچۈن شۇ گەپلەرنى قىلىۋاتاتتى.

- ۋاي، توغرا دەيسەن! ئۆتكەندە مەنمۇ گۈلى دەپ بىرىنى كۆرگەن، كاساپەت! بۇ ئوغرىلار تېگى پەس بولغان بىلەن، قىزلىرى چىرايلىق كېلىدۇ دېسە! خام يېگۈدەكلا نېمىكەن. ئۇمۇ ئۆزىنى ماڭا «شىنجاڭلىق» دېدى. ئۇنىڭدىن توي قىلىپ كەلگەنمۇ، ياكى ئوقىغىلىمۇ؟ دېسەن، «كۆچمەن بولغىلى» دەيدۇ. جاھان كۆرمىگەن ئوغرىلاردە يەنىلا، كىم بىلمەيدۇ، يا ئوقىمىسا، يا ئىشلىمىسا، يا ياۋروپالىق بىلەن توي قىلمىسا، قانداق بولۇپ «كۆچمەن» بولىدۇ؟! ھەقىچان جۇڭگو بىزنى ئۇنداق قىلدى، بۇنداق قىلدى، دەپ يالغان ئېيتىپ، دۆلەتنى سېتىپ پاناھلىق تىلىگەن قاراقچى ئۇ. - ئەزىز بىلەن بايقىق بالدىن كۆرگەن دەشنام بىلەن كەلگەن ئاچچىقنى «گۈلى» گە يۆتكەپ تۆكۈۋاتاتتى. يەنە بىر خىتاي ئاجايىپ ھىلىگەرلەرچە كۈلۈپ تۇرۇپ:

- دۆتكەنسەن. ئۇنىڭ تېلىفۇن نومۇرىنى ئېلىۋالماي؟! ھى ھى ھى .. يىرتىق كۆزىنى جىمىرلىتىپ قويدى.

- ئالدىم، ئەندىشە قىلما. بىر كۈنى چاقىرىپ، « ھەممىز جۇڭگولۇق بولغاندىكىن» دەپ تازا ئىندەككە كەلتۈرۈپ ئاچچىقىمىزنى چىقىرايلى. ھى ھى ھى ..... ئاۋاق خىتاي شۇنداق دېگەچ يانفۇنىنى چىقىرىپ ئۇچۇر يازغاچ، سائىتىگە قاراپ ئىككىنچى خىتايغا مېڭىش ئىشارىسى قىلىپ بىرلىكتە سىنىپكە قاراپ كېتىپ قالدى.

مودا مۇزىكىنىڭ ئاۋازى بىلەن سايىرىغان يانفۇنىنى نازۇك قوللىرىغا ئالغان خۇما كۆز چىرايلىق ئۇيغۇر قىزى كەلگەن ئۇچۇرنى ئوقۇپ بولۇپ، يانفۇن كونۇپكىسىدا نېمىلەرنىدۇر بېسىپ بولۇپ، يانفۇنى يانچۇقىغا سېلىپ، يېنىدىكى كېلىشكەن يىگىتكە قاراپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى.

- سىزغۇ ياخشى بالا يالقۇن، ئەمما مەن سىزنىڭ تەلپىڭىزگە قوشۇلالمايمەن. سىز جۇڭگونىڭ قارا تىزىملىكىگە چوقۇم كىرىپ بولىدىڭىز، ۋەتەنگە قايتالمايسىز. مېنىڭ ۋەتەنگە بېرىپ كېلىپ ياشىغۇم بار. كىچىكىمدىن چەتئەلگە ھەۋەس قىلاتتىم، مۇشۇ ياۋروپانىڭ كوچىلىرىدا يۈرگۈم كېلەتتى. ئەمما ھازىر ۋەتەننى سېغىنىمەن. ئاتا-ئانىمنى سېغىنىمەن. ۋەتەنداش بولۇشىمغا ئاز قالدى، پاسپورتى ئېلىپلا ۋەتەنگە بارمەن. مېنىڭ ھىجرەت- پىجرەت بىلەن چاتىقىم يوق! مەن دېگەن نورمال ئادەم، نورمال ياشىغۇم بار. خىتايلارمۇ ئادەم، مېنىڭ ئۇنداق بىتەرەپلىمە بولۇپ ياشىغىم يوق. سىزمۇ ۋاقتىدا ئۆزىڭىزنى بىلىۋېلىڭ يالقۇن. سىز ياخشى يىگىت، كەلگۈسىڭىز تېخى ئالدىڭىزدا، ئۇنداق كىرىشىپ كەتمەڭ ئايىقى چىقمايدىغان ئىشلارغا. رېئال بولۇڭ، بىر تىيىنلىك پايدىسى يوق ئىشلار ئۇ! ... چىرايلىق زىبا قىز قويۇۋېتىلگەن توم چاچلىرىنى نازۇك بىلەكلىرىدە ئوينىغاچ، كىشىنى مەست قىلغۇدەك گۈزەل كۆزلىرىنى يىگىتكە تىكىپ يىگىتنىڭ نېمە دېيىشىنى كۈتمەيلا، ئورنىدىن قوپماقچى بولدى.

- رامىلە، ئۇلۇغ ئاللاھ ئىگەم سىزنى شۇنداق گۈزەل قىلىپ يارىتىپتۇكى، سىزگە قارىغان كىشى مەست بولغۇدەك گۈزەل جامالىڭىز بار. ھەر قېتىم سىزنى كۆرگىنىمدە، مەيلى قانچىلىك يىراقتىن كۆرەي، سىزگە قاراپ يۈرەك رېتىمىم پۇتلىرى بىر-بىرىگە

پۇتلىشىپ كېتىۋاتقان كىشىنىڭ ئاياق تېۋىشىدەك سوقۇپ كېتىدۇ. ئەمما، ئەمدى ئۇنداق بولمايدۇ! مەن ئىلگىرى سىزنىڭ گۆشىڭىزنى، تېرىڭىزنىلا كۆرگەن ئىكەنمەن. قەلبىڭىزنى كۆرەلمەپتىمەن. گۆش-سۆڭەكلەر قېرىيدۇ، ئۆلىدۇ، چىرىپ تۈگەيدۇ. سىزمۇ شۇنداق بولىسىز. دىن توغرىلىق سۆزلىگىدەك ساۋادىمۇ يوق، ئەمما شۇنداق ئېيتالايمەن: ۋەتەن ئۈچۈن مەن ھەرقانداق قۇربانلىق بېرىشكە رازى، چۈنكى مەن مىللىتىمگە، شۇ مۇسۇلمان مىللەتنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈلپەتلەرگە شاھىت بولدۇم، شۇلارنىڭ نامدا بۇ جايدا ياشاش شارائىتىغا ئېرىشتىم. باشقا چوڭ قاندىلەردىن سۆز ئاچالمايمەن، ئەمما شۇنى بىلىپ قويۇڭكى رامىلە: بىز شېھىتلەرنىڭ بەدىلى ۋە نامىغا بۇ جايدا ياشاش پۇرسىتىگە ئىگە بولدۇق. بۇ پۇرسەت بىزگە باياشات ياشاش پۇرسىتى ئەمەس، بەلكى شۇ شېھىتلەرگە ئادالەتنى قايتۇرۇپ بېرىش پۇرسىتى! بىر تىيىنلىك پايدىسى يوق دەيسىز، توغرا، چۈنكى بۇ بۈيۈك ئىشنى چىرىپ ۋە دات بېسىپ تۈگەپ كېتىدىغان پۇل ۋە تەڭگىلەر بىلەن ھىسابلىغىلى بولمايدۇ! چۈنكى، بۇنىڭ پايدىسى مەڭگۈلۈك ھايات ۋە بېھىش ئۈنۋانىدۇر! ... - يىگىت سۆيگەن، ئەمما ۋىسالىغا يېتەلمىگەن قىزغا قانداق بولۇپ بۇنداق شېئىرانە سۆزلەرنى قىلىپ سالغانلىقى ئۆزىگە ئاجايىپ تويۇلماقتا ئىدى. ئەجىبا، ئۇ قىزغا ئادەتتىكى گەپلەرنى قىلىشىمۇ تەمتىرەپ تىترەپ كېتەتتىغۇ؟!

- سىزگە ئېچىنمەن، يالقۇن! مۇشۇ گەپلىرىڭىزدىن سىزنىڭ ئالچىغانلىقىڭىزنى بىلدىم. خىي،... - چىرايلىق قىز يۇمىلاق يانپاشلىرىنى ئوينىتىپ كېتىپ قالدى. يالقۇن قىزنىڭ ئارقىدىن قارىدى. ئەمما، قىزغا قارىغاندىكى يۈرەك رېتىمى ئىلگىرىكى ھېسسىياتتا ئەمەس، بەلكى باشقىچە بىر تۇيغۇدا سوقىۋاتاتتى. ئۇ ئولتۇرغان جايدا يانفۇنىنى ئېچىپ « ئۆڭبېتىك » (فەسى بووك) نىگە :

« ماڭا ئېچىنغانلارغا ئېچىنمەن. چۈنكى ئۇلار مەن تاللىغان يولغا، مەن تاللىغان ھەقىقەتكە ئېچىنىدىغانلاردۇر. ئۇلارغا بەكرەك ئېچىنمەن، چۈنكى ئۇلار بۇ دۇنيادىلا باتىنىي قاراڭغۇلۇقتا ياشاشنى تاللىغانلار بولماستىن، ئۇ دۇنيادىمۇ ق ئوت-لەۋا ۋە ئىس-تۈتۈنلەر تولغان ماكاندا ياشاشنى تاللىغانلاردۇر... »

بىمەۋجۇد ئىنسان

ھېكايە

- پاه ئاجايىپ ئىشلار بولۇپ كەتتى دېسە، قانداق بولۇپ بۇ نومۇسلۇق جايغا كىرىپ قالغاندىمەن؟! - شۇنداق خىياللار كاللامدا ئەكسى سادالار ياڭرىتىپ قايتا-قايتا تەكرارلانماقتا. تۈرمىنىڭ سوغاق تېمىغا يۆلۈنۈپ ئولتۇرۇپ تورۇسقا ئۇلاشتۇرۇپ ئېچىلغان ئېگىزدىكى دېرىزىدىن كۆك ئاسمانغا قاراپ ئولتۇرغىنىمچە خىياللارغا پاتماقتا ئىدىم. كۆك لاتا ئاياق كىيگەن، قولغا پىلىموت تۇتقان خىتاي ھەربىينىڭ ئۇياقتىن-بۇياققا مېڭىپ، ھەرتەرەپكە يىرتىق كۆزلىرى بىلەن ئىنچىكىلىك بىلەن قاراپ كۆزۈتۈپ تۇرىشى ماڭا خۇددىي كىنولاردىكى ئۆلۈم مۇئەككىلىنىڭ مېنى ئىزدەۋاتقان كۆرۈنۈشىدەك بىلىنىپ تېخىمۇ دەھشەتلىك بىلىنمەكتە ئىدى.

- ئاكا، مۇڭلىنىپ قاپسەنغۇ؟ - بىر كۆزىگە ئاق چۈشكەن، ئاۋاق قوللىرىدا تۈرلۈك كونا-يېڭى يارا ئىزلىرى ۋە تاتۇقلار قالغان ئون بەش-ئون يەتتى ياشلار چامسىدىكى قارامتۇل يىگىت يېنىمغا كېلىپ ئولتۇرۇپ مەن قارىغان دېرىزىدىن سىرتقا قارىغۇچ مەندىن سورىدى. ئۇنىڭ قانداق بولۇپ بۇ جايغا بەنت قىلىنغانلىقى ماڭا نامەلۇم، ئەمما

ئۇنىڭ ئەپتىدىن قارىغاندا بۇ بەندىنىڭ مۇشۇ جايغا كېلىشكە لايىقلىقى چىقىپ تۇراتتى. ئەتىمالم ئۇ ئوغرىلىق قىلغان بولۇشى، ياكى ئاق ساتقان، ياكى بۇلاڭچىلىق قىلغان، ھەتتا ئادەم ئۆلتۈرگەن قاتىل بولۇشى مۇمكىن ئىدى. ئۇنىڭدىن سەل ھەزەر ئەيلەپ ئۇنىڭغا بولغان يىرگىنىشىمنى يوشۇرۇشقا تىرىشىپ جاۋاب بەردىم.

- ياتقىمىدىن چەكلەنگەن كىتاب چىقىپ قالدى، مېنىڭ ئەمەستى بولمىسا... -
گېپىمنى داۋاملاشتۇرالمىدىم. مېنى تۇتقان كۈندىكى ۋەقەلەرنىڭ دەھشىتى تېخىچە ۋۇجۇدىمىدىن كەتمىگەندى. بىر تۈركۈم دوپۇلغا - ساۋۇتلۇق ساقچى كىرىپ ئىشىكىمنى تېپىپ ئېچىپ كىرىپ قولۇمنى ئارقىغا قايرىپ، خۇددىي ئۇستا قاسساپ بوغۇزلايدىغان قوينى ئۈستىلىق بىلەن كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە باغلاپ ياتقۇزغاندەك مېنىمۇ تۆمۈر كىشەنلەر بىلەن ماۋۇ مەلئۇنلار شۇنداق قىلىپ بولغانىدى. كۆزۈمنى ئاچقىنىمنى بىلىمەن، كۆز ئالدىمدا بىر قارا تۆشۈك... ئاھ، شۇ قارا تۆشۈكنىڭ دەھشىتى ئالامەت بولىدىكەن. ئۇنىڭ زۇۋانغا كېلىشىنى ئويلاشۇمۇ كىشىنى ئاجايىپ ۋەھىمىگە سالىدىكەن. بەشىنچى ئىيۇلدا ئۇنىڭ زۇۋانغا كەلگەنلىكىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەندىم، شۇڭلاشقىمۇ بۇ قارا تۆشۈكنىڭ ماڭا توغرىلىنىپ قالغانلىقى ماڭا خۇددىي قاراباسقان دەك بىلىنمەكتە ئىدى، كۆزۈمنى چىڭ يۇمۇپ باقتىم، ئەمما كۆزۈمنى ئاچقاندا يەنىلا ئۇنىڭدىن قۇتۇلالمىغانىدىم. ئۈستىدىكى كارۋاتتا ياتىدىغان ياتاقدىشىم ئۇيقۇمەست ھالەتتە «زالا!...» دەپ جۆيلۈگەندەك چۈشكەنلىكى ئۇنىڭ تۇمشۇقىغا مىلتىقنىڭ پەينىكىنىڭ قاتتىق ئۇرۇلۇشىغا باھانە بولدى، بىچارىنىڭ بۇرنى قىيسايغان، ئاغزىدىن بۇلدۇقلاپ قان ئاققان ھالەتتە بېلىكى ئارقىغا قايرىلىپ «قارست» قىلغان ئاۋاز بىلەن پاتتىڭغا تارتىپ كېلىنىپ كىشەنلەنگەندى. ھەرنېمە بولسا بوينۇمغا دەسسەپ تۇرغان خىتاينىڭ بەستى ۋىجىكرەككەن، بولمىسا بەلكىم بوينۇمدىنمۇ شۇنداق «قارست!» لار قانچە قېتىم چىقىپ بولغان بولاتتى.

- ئاكا، ئۇ نېمە كىتابكەن؟ نېمىلەر يېزىلغانكەن؟... - ئاۋاق بالا خۇددىي كىتابنىڭ قەدرىگە يېتىدىغان ئادەمدەك ۋىچىرلاپ كەتتى. ئۇنىڭ بۇ ھالىتى كۈلكەمنى قىستىغان بولسىمۇ ئۇنىڭدىن ھەزەر ئەيلەنگەچ كۈلكەمنى يۇتۇپ چىرايىمنى ئۆزگەرتىمەسلىككە تىرىشىپ جاۋاب بەردىم.

- نېمىلىگىنى بىلمەيمەن. ئىشقىلىپ يامان كىتاب بولسا كېرەك، قايسى «ئائەھلى» قىلغان ئىش بولغىتى... - ئۇۋالچىلىقنىڭ ئىچىمگە پاتىمغان ھىسسىياتىدا گۇناھنىڭ مەنبەسىنى شۇ كىتابنى ئوقۇغان ئادەمگە دۆڭگەپ ئاھ ئۇرغۇم كەلدىيۇ، ئەمما ماۋۇ ئاۋاق بالدەك بىرسى بىلەن ئەسرار بولۇشنى نومۇس ھېس قىلدىم بولغاي، ئۆزەمنى تۇتۇپلىپ، گەپنى بۇراش ئۈچۈن ئۇنىڭدىن:

- ئوكام، سەنچۇ؟ نېمە ئىش قىلىپ قويغاندىكى؟ - ئۇنىڭ «شۇ ئاكا، نامراتچىلىق، پۇل تاپالماي ئوغرىلىپ قىلىپ قويدۇم» دېيىشىنى، ياكى «ئوغۇل بالا دېگەن ئاچچىقنى باسالمايدىكەن قارا، بىرسىگە پىچاق تىقىۋېتىپ شۇ» دېيىشىنى، ۋە ياكى «ئاكا، ئۇنىڭ ھوزۇرنى بىلمەيسەن، كاساپەت، بىرلا تاتتىڭما، بولدى، ئاسماندا ئۇچسەن...» دېيىشىنى پەرەز قىلساممۇ، گەپنى بۇراش مەقسىتىدە شۇنداقلا سوراپ قويدۇم.

- مېنىڭ ھىكايەم ئۇزۇن ئاكا، دەپ بەرسەم بەلكىم مېنى «ئۆزەڭنى چاغلىماي، بىلمەي قاپسەن» دېيىشىڭ چوقۇم، مەن مۇشۇ ئۇۋالچىلىقلارنىڭ يىلتىزى بولغان خىتاي باسمىچىلىرىنىڭ پېيىنى قىرقىمەن دەپ تۇتۇلۇپ قالغان... - ماۋۇ «ئوغرى» نىڭ گېپى مېنىڭ پەرەز قىلغىنىمدەك چىقماي، مېنى چۆچۈتۈپ قويغانىدى. مۇشتۇمدەك ھالىغا نېمانداق چوڭ گەپ قىلىدۇ-بۇ؟ «ئۇۋالچىلىقلارنىڭ يىلتىزى بولغان خىتاي باسمىچىلىرى» دەيدا تېخى، مەن ئۇنداق نەرسىلەرنى خىيال قىلىشقىمۇ پېتىنالمىمەن!

- ھىكايەمنى ساڭا قىسقىلا قىلىپ سۆزلەپ بېرەي - ھە ئاكا، مەن تۇغۇلغاندا دادامنى «دىنىي ئۇنسۇر» دەپ تۇتۇپ كېتىپتىكەن، مەن ئاچام ئىككىمىز يالغۇز ئانام بىلەن چوڭ بولدۇق. دادام «سىياسى جىنايەتچى» بولۇپ تۇتۇلغاندىن كېيىن تۇغۇلغان بولغاچقا ماڭا نوپۇس بەرمىدى. شۇڭا مەن نوپۇسى يوق «قارا نوپۇس»، ھا ھا ھا، «كۆرۈنمەس ئادەم» دېگەندەك مەن قانۇنىي جەھەتتىن بىمەۋجۇد ئادەممەن. ئەسلىدە مېنىڭ بوۋىلىرىم سودىگەر ئادەملەر كەندۇق، ئۇلار ئەرەبىستان، ئىران دېگەندەك يۇرتلاردا قەدىمدىن تارتىپ سودا قىلىدىغان كەندۇق، بىرچاغدا قاراقچىغا يولۇقۇپ بارلىق مال - دۇنياسىدىن ئايرىلىپ، بىر قاپاق سۇ بىلەن چۆلدە قېلىپتۇ، شۇ چۆلدە مېڭىپ بىر بۇلاققا كېلىپ قاپتۇ، شۇ بۇلاقنىڭ يېنىغا كەپە تىكىپ، يەر ئېچىپ دېھقان

بولۇپ كېتىپتۇ، كېيىنچە ئۇ بۇلاق بويى مەھەللە بولۇپ يۇرت بولۇپتۇ. ھا ھا ھا، مەن مانا شۇ يۇرتقا تۇنجى قەدەم باسقان، قۇملۇققا يانتاق تېرىپ يەر ئاشقانلارنىڭ پۇشتى، شۇ يۇرتتا تۇغۇلۇپ قارا نوپۇس بولۇپ قالدىم. تەقدىر ئاجايىپ بولىدىكەن - ھە ئاكا، - بۇ ئاۋاقنىڭ دېگەن گەپلىرى ئۈنەش ياشلىق بالىنىڭ ئاغزىدىن ئەمەس بەلكى مويىسىپت بوۋاينىڭ ئاغزىدىن چىقسا توغرا بولاتتى، ئۇنىڭ سۆزلىرى خۇددى رىۋايەتنىڭ ئىچىگە كىرىپ قالغاندەك تۇيغۇغا كەلتۈرگەندى. ئۇنىڭ بىر كۆزىگە ئاق چۈشكەن، يەنە بىر كۆزى بولسا خۇددى مىڭ يىللىق بۇلاققا ئوخشاش چوڭقۇر مەنلەرگە تولغاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ ئۈستى - بېشىغا يەنە بىر قۇر سەپىلىپ قاراپ چىقتىم. بۇ ئاۋاق بالا خۇددى سۆڭەككە تېرىنى كىلدۈرۈپ قويغاندەك كۆرۈنمەكتە ئىدى.

- مەكتەپتە بەكلا ئوقۇغۇم بار ئىدى، لېكىن نوپۇسنىڭ بولمىسا ھېچ ئىش قىلالمايدىكەنەن، يېرىمىزنى ھۆكۈمەت تارتىۋالغان، دېھقان بولاي دېسەم ئۇنىمۇ قىلالمىغىدەكمەن. شۇنىڭ بىلەن ئۈرۈمچىگە كېلىپ مايلامچىلىق قىلدىم، بىركۈنى بىزنىڭ مەھەللىدىن چىقىپ كەتكەن قېرى ئىمام ئۇچراپ قالدى، ئۇ ئادەم دادامغا كىتاب ئۆگەتكەندى. شۇنىڭ بىلەن شۇ ئادەمگە بالا بولۇپ قالدىم. رەھمەتلىك بەكلا ئىسىل تەقۋادار سالىھ كىشى ئىدى. شۇ كىشى مېنىڭ كۆزۈمنى ئاچتى، ھەقىقىي تونۇتتى. ئىلاھىم ياتقان يېرى جەننەتتە بولسۇن!... - ئاۋاق بالا شۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ ماڭا بىر ھازا قاراپ تۇرۇپ، مېنىڭ نېمىنىدۇر دېيىشىمنى كۈتكەندەك ئىپادىدە بولدى. مەن نېمە دېيىشىم كېرەكلىكىنى بىلەلمەي دەقىقە تېڭىرقىغاندىن كېيىن، چاندۇرماي:

- يامان بوپتۇ... - دەپ قويدۇم. ئاۋاق مېيىقىدا كۈلۈمسىراپ تۇرۇپ:

- ئاكا، يامان بوپتۇ دېمەيسىز، سالىھلارنىڭ قازا قىلغانلىقىنى ئاڭلىغاندا، ئاللاھ ياتقان يېرىنى جەننەتتە قىلسۇن دەيسىز، شۇنداق قىلسىڭىز ساۋابى سىزگىمۇ، مېنىڭكىمۇ بولىدۇ. ئۈچ مۆتىمىن كىشى «ياتقان يېرى جەننەتتە بولسۇن» دېسە، ئاللاھ جەننەتتىن ئورۇن بېرەرمىش... ھا ھا ھا، كەچۈرۈڭ ئاكا، بىلەرمەنلىك قىلىپ قويدۇم. رەھمەتلىك ماڭا دائىم كەمتەر بولغىن، پەيغەمبىرىمىز شۇنداق كەمتەر يېقىشلىق بولغاچقا دىنىمىز شۇنچە كەڭ ۋە تېز تارقالغان دەيتتى. - ماۋۇ ئاۋاقنىڭ ئوبرازى بىردىنلا باشقىچە

يورۇپ كەتكەندەك بىلىنمەكتە ئىدى. دەسلەپتە بۇنىڭ گەپلىرىدىن «قەبىھ تالىپ» ئوخشايدۇ دەپ قالغانىدىم، قارىسام ئەپتى بىلەن ماسلاشمىغان ھالدا مۇلايىم بالىكەن ئەمەسمۇ.

- ھاياتىمدىكى بارلىق ئوڭۇشسىزلىقلارنىڭ، تۇرمۇشىمدىكى مۇشكىلاتلارنىڭ، مىللىتىمىزنىڭ بېشىدىكى كۈلپەتلەرنىڭ مەنبەسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى شۇ زات ماڭا تونۇتتى. تارىخىمىزنى ئۆگەتتى، دىنىمىزنى ئۆگەتتى، دۈشمەننى تونۇش ئۈچۈن دۈشمەننى چۈشىنىشنى ئۆگەتتى. بىزنىڭ جەڭدە ئىكەنلىكىمىزنى، بۇ جەڭدە ھامان غەلبە قىلىدىغانلىقىمىزنى ئۆگەتتى... - ئاۋاق شۇ گەپلەرنى قىلغاندا ئۇنىڭغا رەددىيە بەرگۈم كەلدى. توغرا، ھەرقانداق ئۇيغۇر ئۆز مىللىتىنىڭ دۆلەت قۇرۇشتەك بىر مۇقەددەس چۈشى بارلىقىنى بىلىدۇ ۋە شۇ چۈشكە ئورتاقلىشىدۇ. ئەمما، ئۇ بىر چۈش، بۇ چۈش خىتايىدەك قۇدرەتلىك دۆلەت ئالدىدا قانداقمۇ ئەمەلگە ئاشسۇن؟! ئەڭ ئاقىلانە ئۇسۇل ئالدى بىلەن ئۆزىنى ساقلاپ قېلىش، مانا بۇ ئەڭ ئىلمىي ئۇسۇل، مەن شۇنىڭغا ئىشىنەتتىم، نۇرغۇن «ئىلمىي» كىشىلەر شۇنىڭغا ئىشىنەتتى. ئۇنىڭغا رەددىيە بېرىش ئۈچۈن گەپنى ئۇنىڭ زىتىغا تەگمەيدىغان ئۇسۇلدا قىلىشقا تىرىشىپ سۆز باشلىدىم:

- قارىم، دېگەنلىرىڭ توغرا، ھاياتتا نۇرغۇن بەختسىزلىكلار بار، ئەمما ئاۋۇ «دۈشمەن» ھەققىدە دېگەنلىرىڭ سەل رېئالىي ئەمەس، قولۇڭدا تۆمۈرنىڭ سۇنۇقى يوق نەچچە مىليون كىشىلىك زامانىۋىي قۇراللانغان، ئاتوم قۇراللىرىغا ئىگە بىر كۈچ بىلەن قانداقمۇ توقۇنۇشالايسەن؟! ئىلمىي ئۇسۇلدا ئىش قىلىشنىڭ، رېئال ۋەزىيەتنى چۈشىنىشنىڭ كېرەك... - بۇ سۆزلىرىمنىڭ قانچىلىكىنى ئۇنىڭ چۈشۈشى، ئۇنىڭغا قانچىلىك تەسىر قىلالىشى ماڭا قاراڭغۇ، ئەمما بۇ كامىرنىڭ قايسى جايىدا قانداق نەرسىنىڭ بارلىقى ماڭا قاراڭغۇ بولغاچقا، «تامىڭمۇ قۇلىقى بار» لىقىغا ئىشەنگەچكە پىچىرلاپ ئېيتقان سۆزلىرىمنى دەرھاللا توختۇتتىۋالدىم. يۈرىكىم دۈپۈلدەمەكتە، قانداقتۇر بىر شۇملۇقنىڭ بولۇشىدىن ئەندىشە قىلماقتا ئىدى.

- ئاكا، قورقۇنۇپ شۇنداق نەرسە، ئۇ ئادەمنى كونتىرول قىلغان ۋاقىتتا ئەڭ خەتەرلىك قۇرالغا ئايلىنىدۇ. ئەڭ مۇھىمى، يەنى ماھىيىتى شۇ يەردىكى، كىمدىن، نېمىدىن قورقۇشتۇر. ئەگەر سىز قۇرالدىن، ئىقتىسادتىن، كۈچتىن قورقسىڭىز ئۇنداقتا ئۇنىڭ

يولى ۋە يۆنۈلۈشى، نەتىجىسى ئوخشىمايدۇ. ئەگەر سىز ئالەملەرنى ئالتە كۈندە ياراتقان، ئىككى دۇنيانىڭ ھەقىقىي ئىگىسى بولغان ئۇلۇغ پەرۋەردىگار ئاللاھتىن قورقسىڭىز، ئۇنىڭ نەتىجىسى ۋە جەريانى ھەم ئوخشىمايدۇ. بىزدە قورقۇنچ بار، سىزدە بار، مەندە بار، ئاۋۇ ئولتۇرغانلاردىمۇ، ھەممىمىزدە بار. ئەمما ھەممىمىزنىڭ قورقىدىغان نەرسىسى ئوخشىماي قاپتۇ. قورقۇشقا تېگىشلىك نەرسىدىن قورقۇچقا بولغان قارىشىمىز ئوخشىمايدىكەن. مانا بۇ مەسىلىنىڭ يىلتىزى ۋە نېگىزى. ئەگەر سىز مەن قورققاندىن قورقسىڭىز، ئۇچاغدا سىزدە باشقا قورقۇنچ بولمايدۇ. .... - ئاۋاقنىڭ پەلسەپىۋى سۆزلىرى مېنى ھەيران قالدۇرماقتا ئىدى. ئۇنىڭ سۆزلىرىنى راستىنى ئېيتسام تەپەككۈرۈم تېخى ھەزىم قىلىپ بولالمايۋاتاتتى.

بىمەۋجۇد ئادەم، ئاۋاق بالا، ماڭا نۇرغۇن نەرسىلەر ھەققىدە سۆزلىدى، ئەمما ئۇلار قۇلىقىمغا كىرگەن بىلەن يۈرىكىمگە تېخى بېرىپ بولالمايۋاتاتتى.

- ئاكا، رەھمەتلىك ئىمام ئاۋاق بىلىكىمنى تۇتۇپ تۇرۇپ « بالام، دۈشمەننى بىلىشنىڭ بىلەن يېڭىمەن دېسەڭ بىلىشنىڭ قانچە توم بولسىمۇ يېڭەلمەيسەن، ھەتتىگەي، سېنىڭ توم بىلىشنىڭ بولسۇچۇ، ھاھاھا، ئەقىللىق ئوغلۇم، ئۇلۇغ ئاللاھ ساڭا ھىدايەت ئاتا قىلغانىكەن، مانا ساڭا ئەڭ قۇدرەتلىك قۇرالىنى بەرگەنلىكىدۇر. ئىشەنچىڭنى ھېچبىر مەۋجۇداتقا باغلىماي خاس ئاللاھقا باغلا، بىلىشىڭگە ئەمەس، بەلكى ئىمانىڭغا، ئىمانىڭ قۇتۇقىدا ئىگەللىگەن بىلىشىڭگە تايان. رەسۇلىللاھ يەر تېرىشنى ۋە ھىيىدىن ئەمەس، بەلكى يەرلىك كىشىلەردىن ئۆگەنگەنلىكى، دېمەك ئەقىلنى دانىشتىن سوراڭىنى بىل، كەمتەر بولغىن، مانا شۇلار سېنىڭ پىلىموتقا، تانكىغا، ئاتوم بومبىسىغا تاقابىل تۇرىدىغان قۇراللىق... شۇلارنى جايدا ئىشلىتىلگەن چېغىڭدىلا تۆمۈردىن ياسالغان قۇرالدىنمۇ مۇھىم قۇرال بىلەن دۈشمەننى بىتچىت قىلىشقا سەپ تۈزگەن بولسىن...» دېگەندى.

ئاۋاق بالا ماڭا كۈلۈمسىرىگەن پېتى ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ سۆڭەكنىڭ ئۈستىگە كىيدۈرۈلگەن تېرە كەبى جىسمى خۇددىي مىللىتىمنىڭ ھازىرقى ھالىتىگە سىمۋول قىلىنغان پوترىپقا ئوخشاپ قالغانىدى. ئەي بىمەۋجۇد ئادەم، سېنىڭ سۆزلىرىڭنىڭ تېگىگە قاچانمۇ يېتەرمەن؟! شۇنداق خىياللار بىلەن ئولتۇرۇپ ئاۋاقنىڭ مىڭ يىللىق

بۇلاق كەبى چوڭقۇر قارا كۆزىدىن تامغان تامچە ياشتىن ئۆز ئەكسىمنى كۆرگەندەك
ھېس قىلدىم، ئەي قەترە، شۇ ئاۋاق مەڭزىنى بويلاپ ئېقىپ ۋەتىنىمنىڭ تۇپرىقىغا
سىڭىپ كەتسەڭچۇ!.

زاكوسكا "يۈرەك"

ھېكايە

- ئۇكام، سەن تېخى ياش ئىكەنسەن، ھايات يولى تېخى ئالدىڭدا. بىر ئۇچۇم
بۆلگۈنچى ئونسۇرلارنىڭ ئالدامچى تەشۋىقاتىغا ئىشىنىپ ئۆزەڭنى بۇنداق نابۇت
قىلمىغىن. ھازىر دۇنيادا جۇڭگو دەپسە ھەممە ئادەم ۋاي دەپ ھۆرمىتىڭنى قىلىدۇ.
بۇنداق بىر ئۇلۇغ دۆلەتنىڭ پۇقراسى بولۇش شەرەپلىك ئىش. ۋاڭ دۇيجاڭ ھەققانىي
ئادەم، بىز ئۇيغۇرلارنى ئوبدان چۈشىنىدۇ. كىچىكىدىن ئۇيغۇرلار بىلەن ئويناپ چوڭ
بولغان، خوتۇنىمۇ ئۇيغۇر. خاتا تۇتۇلۇپ قالغان ئۇيغۇر بالىلارنى مۇشۇ ئادەم
قويۇۋەتكەن. سەن تولا ئاخماقلىق قىلما بالا. ئۆزەڭنى كىنولاردىكى قەھرىمان دەپ
چاقلاپ قالدىڭمۇ نېمە؟ ئۇنداق...

- مەن ئۇيغۇر، جۇڭگولۇق ئەمەس! بولمەن دەپمۇ بولالمايمەن، قېنىم، دىنىم، دىلىم
ئۇلار بىلەن ئېنىق ئايرىلغان! ئاغزىڭنى يۇم مۇناپىق!...- يىگىت زەردە بىلەن يوغان
قورساق ئۇيغۇر ساقچىغا قاراپ يۈزىگە تۈكۈرمەكچى بولدىيۇ، تۇيۇقسىز تەگكەن مۇشت
ئۇنىڭ مۇناپىققا تۈكۈرۈشكە تەمشەلگەن كالىپۇكىنى يېرىۋەتتى.

- جىيايىلى ئىشاكى! مەن ساڭا كەنچا نۆۋەت دىدى ھا! سەن كېچىكى، بۇ دۇڭ سىر، دەپ سېنى كىنامىسۇڭ دېدى شۇ. مەن ساڭا نىما دېدى، داجا دوۋشى جۇڭگورېن، دېسا "مەن جۇڭگورېن ئاماس" دېدۇ؟ كاندا بۇ شىياڭ خۇا بالاڭ سەن؟! ... يىرتىق كۆز خىتاي ساقچى شالاڭچاچ پىشانىسىدىن چوشقا مېيىدەڭ پارقىراپ تۇرغان سېمىز مەڭزىنى بويلاپ ئېقىۋاتقان تەرنىنى ئالقىنىغا ئەرتكەچ، ئۇيغۇر يىگىتنىڭ يېنىغا يېقىن كېلىپ شۇ گەپلەرنى ئېيتقان يىگىتنىڭ كۆزىگە قارىدى.

- جۇڭگولۇق دېگەنلىك دەۋزاق ئەھلى مەن دېگەنلىك، ھۇت ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان، ۋاپاغا جاپا قىلىدىغان ھايۋان خىتاي! مۇبارەك تىلىمنى دەپسەندە قىلىپ سۆزلىمەي يوقال كۆزەمدىن! ... يىگىت يېرىلغان كالىپۇكىدىن ئېقىۋاتقان قاننى يەرگە تۈكۈرۈپ ئۇنىڭ كۆزىگە زەردە بىلەن تىكىلىپ قارىغان شۇ گەپلەرنى ئېيتىۋاتاتتى. يىگىت ئەمدىلا يىگىرمە ياشلار چامىسىدىكى سەل قارامتۇل بالا ئىدى. ئۇنىڭ ئوتتەك لاۋۇلداپ تۇرىدىغان كۆزلىرى ھەرقانداق ئادەمگە تىكىلسە تىكىلگەن ئادەمگە بىر خىل خۇدۇكسىنىش ۋە ئەيمىنىش ھىسسىياتى تۇغدۇراتتى.

- ھەي ياشلىق، ھەي ئاخماقلىق! قانداق بالا سەن ئۇكام؟ نېمانداق غەرەز ئۇقمايسەن؟ ياخشىلىققا يامانلىق قىلىدىغان نېمىكەنسەن جۇمۇ! - ئۇيغۇر ساقچى خۇددىي ئۇنىڭغا ئېچىنغان نەزەردە قارىغان شۇ گەپلەرنى ئېيتقان ئۇنىڭ يېنىدىن ئىككى - ئۈچ مېتىر يىراقتىكى ئورۇندۇققا بېرىپ خىتاي ساقچىنىڭ ئۇزاتقان تاماكىسىنى ئېلىپ تۇتاشتۇردى.

- ياخشىلىق - يامانلىقنى ئوڭ تەتۈر قىلىدىغان ئىمانى تەتۈر مۇناپىق! سەنمۇ ئىنسان بولدۇڭمۇ؟! قانچە يۈزلىگەن ياشلارنى ۋە ئوقۇغۇچىلارنى تۇتقۇن قىلغانغا ۋە قىيناپ ئۆلتۈرگەنگە شاھىت بولغانسەن؟! ئۆزەڭدىن نېمە ئۈچۈن دەپ سوراپمۇ باقمىدىڭمۇ؟ ئەركىنلىك ۋە ئىنسانلىق قەدىر - قىممەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى چۈشىنەمسەن؟! مېنى ۋەمەندەك ياشلارنى نېمە جىنايەت ئۈچۈن تۇتۇشتۇڭ؟ ئادالەتنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەمسەن؟ ياق، چۈنكى جۇڭگو دېگەن سۆز ئادالەتكە يات! جۇڭگو دېگەن سۆز ئىنسانلىققا يات! جۇڭگو دېگەن سۆز بىزنى ئىنساندەك ياشاش ھوقۇقىمىزدىن، ئاچا -

سىڭىللىرىمىزنى ئىپپىتىدىن، دىلىمىزنى ئىمانىدىن، مىللىتىمىزنى روھىدىن ،
ۋەجدانىمىزنى جېنىدىن ئايرىدى! ياق، مەن جۇڭگولۇق ئەمەس! مەن ئۇيغۇر!...

- ۋو كەن تاشى ئې دۇ دې مىنزۇ قىن لىي قىننى، كوڭبۇ قىننى! داسى تا سۈەنلې!
(تەرجىمىسى: مېنىڭچە ئۇ زەھەر خەندە مىللىي بۆلگۈنچى، تېرورچىكەن! ئۆلتۈرۈپلا
قۇتۇلايلى!) - دەپ تاماكىسىنى يەرگە تاشلاپ ئېسىل خۇرۇم ئايىقى بىلەن يىمىردى
ختاي ساقچى.

- شو دې خاۋ دۇيجاڭ! تاشى گې مىنزۇ بەيلەي! گەي سى! (توغرا دەيدىڭىز كوماندىر،
ئۇ ھەقىقەتەن مىللىي مۇناپىقكەن! ئۆلۈمگە لايىق!) - يوغان قورساق ئۇيغۇر ساقچى
ختاينىڭ ئارقىسىدىن سوڭدېشىپ سوراقخانىدىن چىقىپ كەتتى. ئۇيغۇر ياشلارنى تولا
ئۇرۇپ، قىيناپ ئۆلتۈرۈپ كۆزلىرى پىشىپ كەتكەن، ئۇيغۇر قىزلىرىغا باسقۇنچىلىق
قىلىپ، ئاستا-ئاستا قىيناپ ئۆلتۈرۈپ خۇما بولۇپ قالغان ئىككى خىتاي ھەربىي
خۇددى قاسساپ قوي بوغۇزلىغىلى ماڭغاندىكى يېنىڭ كەيپىياتتا بالىنىڭ يېنىغا كېلىپ
ئۇنىڭغا تۇياقلىرىنى تەككۈزۈشكە باشلىدى....

قانچىلىك ۋاقىت ئۆتكەنلىكى نامەلۇم، ئۇنىڭ كىشەنلەنگەن قولىدىن تامچىلىغان قانلار
بېغىر-بېغىر بولۇپ ئۇيۇپ، پارقراق تۆمۈر كىشەندىن خۇددى زىمىستاندا دەرەخنىڭ
شاخلىرىدا ساڭگىلاپ قېتىپ قالغان مۇز چوكلاردەك قېتىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ
«يولۋاس ئورۇندۇق» قا يالىڭاچلىنىپ بەنت قىلىنغان جىسمى ئۇيۇپ قارىدىغان قانلار
بىلەن يېڭى ئاققان قانلار بىرلىشىپ ساق جايىنى كۆرگۈسىز ھالەتكە يەتكەنىدى.
پۇتلىرى ئورۇندۇققا ئورۇنلاشتۇرغان كىشەن بىلەن كىشەنلەنگەن بولۇپ، كىشەننىڭ
چىڭلىقىدىن ئوشۇقنىڭ تېرىسىگە پېتىپ كەتكەنىدى. كىندىكىنىڭ سەل ئۈستى
تەرىپى ئېگىزلىكىدە جايلاشقان تۆمۈر تاختىغا ئاۋاق بېلىكىگە سېلىنغان كىشەن ئىككى
ھالقىلىق قىسقا زەنجىر چېتىقلىق ئىدى. ئۇ ھاياتمۇ ئۆلۈكمۇ؟ ئۇنىڭ بېشى ئارقىغا
ساڭگىلىغان ھالىتى ئۇنى گويا باغلاپ قويۇلغان مۇردىغا ئوخشىتىپ قويغانىدى. ئۇنىڭ
بېشى ماغدۇرسىزلىقتىن ئارقىغا ساڭگىلىغان بولماستىن، بەلكى تۆمۈر راشاتكىلىق
كىچىك دېرىزىدىن كۆرۈنۈپ قالغان قاراڭغۇ چۈشۈۋاتقان كۆك ئاسماننى كۆرۈش ئۈچۈن
ساڭگىلىغان ئىدى. خىتاي ھەربىي ئۇنىڭ چېچىدىن تۇتۇپ، بېشىنى ئالدىغا زەردە

تارتىپ ئۈستۈردى. تاڭ! قىلغان ئاۋاز بىلەن ئۇنىڭ بۇرىدىن ۋە يۈزىدىن يەنە قان ئېقىشقا باشلىدى.

- خا خا خا ، شو نى شى جۇڭگورېن جىۋۇ راڭ نى خو چې! (تەرجىمىسى: مەن جۇڭگولۇق دېسەڭ سېنى ھايات قويىمىز؟!) - قىزىقارلىق ئويۇن ئويناۋاتقاندەك خۇشال بولۇپ قېلىپىغا پاتماي قېلىۋاتقان خىتاي ھەربىي خۇددىي چامباش كىنولاردىكى ئارتىستەك پۇتىنى كۆتۈرۈپ ، ھەربىيچە كۆك لاتا ئايىقى بىلەن يىگىتنىڭ يۈزىنى ئورۇندۇقنىڭ يۆلەنچۈكىگە تىرەپ دەسسەپ سورىدى.

- ھايۋان قەۋمىنىڭ ئەڭ پەسكەش توڭگۇزى! ئاكاڭ قارىغاي ئۇيغۇر ، ئوغۇزنىڭ نەسلى! خىتايدەك چوشقىنىڭ كۈچىكى ئەمەس! ..... ئۇنىڭ گېپىنى چۈشەنمىگەن خىتاي يىگىتنىڭ ئاغزىغا بىر قانچىنى كۈچەپ تەپتى. ياندا تۇرغان خىتاي كۈندە تەكرارلىنىدىغان بۇ «ئويۇن» دىن زېرىكتى بولغاي ، ئۇنىڭ يېنىغا تاماكىسىنى تۇتاشتۇرغاچ كېلىپ:

- سۈنەلې ، گەي چۈ چى فەنلا ، نوڭ سى تا سۈنەنلا! گوۋرىدې چىيەنتو! (تەرجىمىسى: بولدىلا ، تاماق ۋاقتى بولۇپ قالدى ، ئۆلتۈرۈۋېتەيلى بولدى! قاغىشتەككۈر ئۇيغۇرنى!) ... دېدى. يىگىتنى ئۇرۇپ ھارغان يەنە بىر خىتاي ئۇيغۇر يىگىتنىڭ كۆزىنى سۇغۇرۇپ ئالغاچ:

- نەينەي دې چىيەنتو! شو رېن خۇا ، دوڭ ۋۇ دې يۈيەن ۋو بۇ دوڭ! (ئاناڭنى چىيەنتو! ئادەم گېپى قىل ، ھايۋاننىڭ تىلىدا كاپشساڭ چۈشەنمەيمەن!) - دەپ جان تالىشىۋاتقان يىگىتنى كىشەنلەردىن بوشاتتى. دە ، پىشقان ماھارەت بىلەن ماغدۇرسىز يىگىتنىڭ قولىنى قارىست قىلىپ سۇندۇرۇپ ئارقىغا قىلىپ ، پۈتۈن بەدىنى قانغا بويالغان يىگىتنى تىرىك پېتىنى كۆكرىكىنى يېرىپ يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ ئالدى. تېخى جېنى چىقىپ بولمىغان بالا دۈپۈلدەپ تۇرغان ئۆز يۈرىكىنى كۆرۈپ تۇرۇپ جان ئۈزدى. ئىككى خىتاي ھەربىي خۇددىي ئادەتتىكى ئادەملەر ئىشتىن چۈشكەندە بولىدىغان كەيپىياتتا قان تامچىپ تۇرغان يۈرەكنى يانچۇقىدىن چىقارغان سۇلياۋ خالتىغا سېلىپ:

- زوۋ، بەن جىۋۇ چى جۇ شىن! (تەرجىمىسى: يۈرە، ھاراققا زاكوسكا قىلىپ «چوشقا» يۈرىكى يەيمىز)... - دېگىنىچە سوراقخانا ئىشكىدىن چىقىپ، قاراڭغۇلۇققا سىڭىپ كەتتى. يىگىتنىڭ جەسىدى قانغا بويالغان، كۆزى ئۇچۇق ھالدا يەردە يېتىپ قالدى، ھىلال ئاينىڭ يۇلتۇزنى قۇچاقلغىنىچە قاراڭغۇ بۇلۇتلارنى ئىتتىرىپ ئۆتۈپ پەسكە قارىغاندىكى سىماسىدىن تۆكۈلگەن ئاپئاق نۇر تۆمۈر رىشاتكىلىق دېرىزىدىن كىرىپ يىگىتنىڭ ئۈستىگە تاشلاندى ...

نەدىن كەلدىڭ ؟

(Where are you from?)

ھېكايە

- مىللەت دەيدىكەنمىز، بىر ئۇيغۇردىن ياخشىلىق كۆرمىدىم. ھە دېگەندە ئادەمنىڭ غەيۋىتىنى قىلىۋاتقان، بىر ئىشنىڭ ئىلگىرى باسسا كۆرەلمەيۋاتقان، سېنى يىقىتىدىغانغا، پۇتلايدىغانغا ئاران تۇرغان. ئاغزىنىڭ سېسىقلىغى بۇ خەقنىڭ، ئادەمنىڭ ئالدىدا كۈلۈپ تۇرۇپ، ئارقىدىن تىللاپ تۇرۇپ سېسىق گەپ قىلىۋاتقان. توۋۋا، قانداق بىر مىللەتكىن بۇ، مىللەت ئەمەس، ئىللەتقۇ بىز... - ئەكرەمنىڭ كاللىسىدا شۇنداق ئويلار توختىماستىن ناغرا-سۇناي چېلىپ، كۆڭلىنى بىر قىسىم قىلىپ قويىۋاتاتتى. مىللەت ئۈچۈن دېگەن ئۇلۇغۋار خىياللىرى بەزىدە ئۇنىڭغا قۇرۇق خىيال دەك، زىيادە ئىشتەك، بىكارچىنىڭ قىلىقىدەك بىلىنىپمۇ قالاتتى.

- قوپە ئۇكام، نېمە بۇ؟ قوتۇر ئېشەكنىڭ ئەسكى توقۇمىدەك نەرسىنى ئۆيۈڭگە گىلەم دەپ سېلىۋاپسەندە... ھە بوپتۇ، يارىشىپتۇ ئۆيۈڭگە... - چىرايلىق كىيىنگەن ئوتتۇرا ياشلىق ئادەمنىڭ گېپى ئۇنىڭ قۇلاق تۈۋىدىن ھازىرغىچە كەتمەيۋاتاتتى.

- ئىست ئۇنىڭغا قويغان تامىقىم... - دەپ پىچىرلىدى ئەكرەم ئاچچىقىدا تاماكىسىنى قاتتىق - قاتتىق بىرقانچىنى تارتىپ قالدۇقىنى يەرگە تاشلاپ، زەردە بىلەن دەسسەپ يىمىرگەچ. سېرىق چاچلىق، كۆك كۆزلۈك ئاقتەنلىكلەر، قارا قاش، قارا چاچلىق ئوتتۇرا شەرىقلىكلەر، ئۇششاق بۇدرە چاچلىق، قارا ئەتلىك قاراتەنلىكلەر، گازىركۆز، بۇغداي ئۆڭ ئاسىيالىقلار بىلەن تولغان ياۋروپا كۆچىسىدا يالغۇز كېتىۋاتقان ئەكرەمنىڭ خىيالىدا تۈرلۈك تۈمەن خىياللار، تۈرلۈك چىڭگىش جاۋابلار لاغايلىماقتا ئىدى. باغچىنىڭ ياغاچ ئورۇندۇقىغا كېلىپ ئولتۇردى ئەكرەم يەنە بىرتال ياماكىسىنى تۇتاشتۇرغاچ.

- ۋوي ئاداش، بارالماي قالدىم سىلەرنىڭ سورۇنغا، ئويىگە ۋەتەندىن يېڭى كېلىپ پاناھلىق تىلىگەن بىچارە سەرگەرداندىن بىرسى كېلىپ قالغان دېگەنە، شۇنىڭغا تاماق قىلىپ بېرىمەن دەپ... - ياۋروپاغا يېڭىدىن پاناھلىق تىلەپ كەلگەندە يۇرتدىشىم دەپ ئۆيىگە كىرگەن بىرسىنىڭ ئايالى ئېيتقان سۆزلەر ئۇنىڭ ياۋروپاغا چىققاندىكى دەسلەپكى ئەڭ يامان تەسىراتىغا سەۋەبچى بولغانىدى.

- ئىست، پوقۇمنى يەپ بېرىپتىمەن ئۇلارنىڭ ئۆيىگە... - ئەكرەم تاماكىسىنى يەنە كۈچەپ تارتىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ يۈرىكىدە ۋەتەن سېغىنىشىنىڭ ئوتى بىلەن ياۋروپادىن يېتىمىسەرەش تۇيغۇسى تەڭلا ئورۇن ئېلىپ، مەدەنىيەت توقۇنۇشى دەۋرىدە تۇرغان بىچارىنى قاتتىق ئازاپلارغا مۇپتىلا قىلماقتا ئىدى.

- do you have fire (تەرجىمىسى: ئوتۇڭ بارمۇ؟) - چىرايلىق سېرىق چاچلىق بىر چوكان تاماكىسىنى چىشلىگەچ ئۇنىڭغا قارىدى. ئەكرەم چوكاننىڭ چىرايلىق فىگۇرىغا ۋە يوغان كۆك كۆزلىرىگە قارىۋەتكەندىن كېيىن.

- yes, but what kind of fire you want (تەرجىمىسى: بار، ئەمما قانداق ئوتنى دەمەكچى؟) - دەپ يانچۇقىدىن چاقمىقىنى چىقارغاچ چوكانغا قاراپ ھىجايىدى. توۋۋا، شۇ تۇرقى ئۇ ئۆزىنىڭ قانداق بولۇپ بۇنداق قىلىقنى قىلىپ قالغانلىقىنىمۇ

بىلمەي قالغانىدى. قىز دوستى ئابدە بىلەن شۇنچە يىل ئارىلىشىپمۇ، توي قىلغىچە ھارام بولىدۇ دېگەن ئىمانى بىلەن نەچچە قېتىملاپ شەيتان دەرۋازىسى ئالدىغا بېرىپ قايتىپ كەلگەن ئەكرەم، ئەمدىلىكتە ماۋۇ چوكانغا قاراپ ئاجايىپ تەمەلەردە ھىجىيىپ سالىدى دېسە؟

- ئۆتكەندە بىر كۈلۈپقا بارغان دېگىنە، ئاجايىپكەن بۇلار، ئۇسسۇل دېگەننى ئويىناپ چاڭ چىقىرىۋېتىپتىمەن مەسلىكىمدە، بىركەمدە ئېسىمنى بىلسەم تاكسىدا كېتىپ بارمەن، قۇچقىمدا چىرايلىق سېرىق چاچلىق بىر قىز. توۋۋا...، - مەھمۇتنىڭ سۆزلىرى ئۇنى خېلى بىر چاغلارغىچە غىدىقلاپ، ئەزىلىك ھورمۇنى ئۇلغۇيىۋاتقان ياش يىگىتلىك ھېسلىرىنى شەيتان يوللىرىغا قانچە قېتىم باشلىغانىدى. يالغۇزلۇق ئادەمنى نېمە كويغا سالمايدۇ ھە؟!...

- ha ha ha, you are so funny, what kind of fire you have - چوكان ھىلىگەرلەرچە جادۇ كۆزلىرىنى ئەكرەمنىڭ ئۈستى بېشىغا بىر يۈگۈرتىۋېتىپ، ئۇنىڭ يېنىغىراق سۈرۈلۈپ ئولتۇردى. چوكاننىڭ بەدىنىدىن كېلىۋاتقان قويۇق ئەتتىر ھىدى بىلەن يالىغاچ بىلەكلىرىدىن ئەكرەمنىڭ بىلەكلىرىگە ئۆتكەن ھارارەت ئەكرەمنى غىدىقلاپ كۆزلىرىنى قىزارتىشقا باشلىغانىدى. بىچارە ئابدە شۇتۇرقى ھۇجرىسىدا ئەكرەم بىلەن ئىككىسى ئالىي مەكتەپتە ئوقىۋاتقان چاغلاردا چۈشكەن سۈرەتلەرگە قاراپ، كۆزلىرىنى ياشلاپ ئولتۇراتتى.

- قىزىم، ھېلىقى خوتۇندىن تېلفۇن كەلدى، سېنىڭ ئىشىڭنى پات يېقىندا پۈتكۈزۈمەن دەيدۇ. خۇدايىم بويسا مۇشۇ جايدىن بىر يولغا چىقىۋالساڭ، بارساڭ ئەكرەمجانمۇ بار، بىزمۇ خاتىرجەم بولاتتۇق. ھە دېگەندىلا ياشلارنى تۇتۇپ ئارام بەرمەيۋاتىدۇ بۇ كوڭچەنداڭ، نېمە بولىدىكىن تاڭ. قوشنىمىزنىڭ بالىسى ئەھمەتنى تۇتۇپ كەتكىلى ئىككى يىل بولدى، بىچارىنىڭ ئاپىسى يالغۇز ئوقۇتقانىدى ئالىي مەكتەپتە، ئەمدى بىر خىزمەتكە ئورۇنلاشتۇرۇپ ھالاۋىتىنى كۆرەي دېگەندە كۆز تەگكەندەكلا بولدى ئۇلارغا. قاچانلا قارىسا بالام ئۆلمىدى، بالام ھايات دەپ يىغلاپلا تۇرغان. ئۇنداق كۈنلەرنى بىزگە ھارام قىلسۇن ئىلاھىم، بوپتۇ بالام، بىز رازى، ئىشىڭ پۈتىدىغان بولسىلا يىراقلارغا ئۇچۇپ كەت، قۇرغۇيۇم ئۇچۇپ كەتتى دەپ يۈرەرمەن..... ئانارخان ئانا

تېخى تۆنۈگۈنلا ئابدەننىڭ چېچىنى سىلاپ تۇرۇپ شۇ گەپلەرنى قىلىپ يىغلاپ كەتكەندى. ئابدەن مۇھەببىتىنىڭ ۋىسال تەشئالىقىدا كۆيگەن يۈرىكىگە پات يېقىندا بولغۇسى ئاتا-ئانا ھىجرانىنىڭ مۇددەتتىن بۇرۇنلا تۇتاشماقتا ئىدى. ئۇيغۇر قىزلىرىغا خاس لاتاپەتلىك، قارا چاچ، يوغان قارا كۆزلۈك ئابدەن يىگىتىنىڭ سۈرىتىنى يۈرىكىگە يېقىپ ئۇنىسىز يىغلىماقتا.

- where are you from (تەرجىمىسى: نەدىن كەلدىڭ؟) - سېرىق چاچلىق چوكاننىڭ سۇئالى ئەكرەمنىڭ شەيتان يېرىم قەدەم دەسسەپ بولغان يۈرىكىگە يەنە ئاغرىق سېلىپ قويدى. مۇشۇ سۇئال، دەل مۇشۇ سۇئال ئۇنى بىر يىلدىن بۇيان قاتتىق ئازاپلارغا مۇپتىلا قىلمىغانىدى؟! بۇ سۇئال گەرچە ئاددىي گىرامماتىكىدىن تۈزۈلگەن بولسىمۇ، ئېنگىلىس تىلى ئۆگەنگەن ھەرقانداق ئادەم ئەڭ دەسلەپتلا ئۆگۈنىدىغان مەزمۇن بولسىمۇ، ئەمما ئۇيغۇر پۇشتىغا بۇ سۇئالغا جاۋاب بېرىشنى ئۆگۈنۈش ئۇنداق ئاسانغا توختمايتتى. بولۇپمۇ ئەكرەمدەك بۇ سۇئالنىڭ مەزمۇنىنى چۈشەنگەنلەر ئۈچۈن شۇنداق ئىدى. ئەكرەم ئۆزىنى ”جۇڭگولۇق“ دەپ باقماقچى بولدى، ئەمما نامايىش قىلغان كۈنى غايىپ بولغان دوستلىرى، كۆز ئالدىدا خىتايلار تەرىپىدىن قېلىچ-كالتەك بىلەن چالما-كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرۈلگەن قېرىنداشلىرىنىڭ سىماسى ئۇنىڭ ”جۇڭگولۇق“ دېيىشىگە گۇمان ئەمەس، مۇتلەق ”ياق“ دېگەن جاۋابنى تاڭغانىدى. ”شەرقىي تۈركىستانلىق“ دېسەچۇ؟ ھەر ئىشنىڭ بىر باش ئاغرىقى بولىدىكەن، بولۇپمۇ ”شەرقىي تۈركىستان“ ئاتلىق بۇ مەرھۇم دۆلەتنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىش ۋە ئۇنىڭغا چۈشەنچە بېرىش شۇنچىلىك قىيىن ئىشكى، ئەكرەملا ئەمەس، بەلكىم ھەرقانداق ئۇيغۇر بۇنىڭدىن بىتاقەت بولۇشى مۇمكىن. ئامال يوق، ۋەتەنسىز مىللەت ئۈچۈن كىملىكىنى ئېنىقلاشتىن ئارتۇق مۇشەققەت ئىمتىھان سۇئالى بولسۇنمۇ؟!

- I am from East Turkista (مەن شەرقىي تۈركىستاندىن)، - ئەكرەم يەنە بىر قېتىم مەرھۇم ئۇيغۇر ۋەتەننىڭ نامىنى ئاڭلاتتى. ئەلۋەتتە، بۇ جاۋابقا ئۇلۇشۇپ كېلىدىغان سۇئاللارغا ئۇ كۆنۈك ئىدى، كۆنمەيمۇ ئامال يوق ئىدى. بىر قېتىم ئۇ بۇنداق سۇئاللارغا بەنت بولمىغان، ئەنە ئۇ ئۇنىڭ ھاياتىدا تۇنجى قېتىم بۇندا سۇئاللاردىن خالاس ھالدا ئۆز كىملىكىنى بىر ئېغىز ”ئۇيغۇر“ سۆزى بىلەن تونۇشتۇرغان ۋاقىت ئىدى. شۇ قېتىم

ئۇنىڭ يىگىتلىك كىزلىرىگە ياش كەلگەن، يۈرىكى تونۇلۇش ھاياجانىدا تىترىگەندى. ياشانغان تۈرۈك بوۋاي ئۇنىڭغا "ئوڭلۇم، سەن بەنىم سويداشمىسەن" دېگىنىدە ئۇنىڭ ھەر بىر ھۇجەيرىسى تىترىگە نىدى. شۇنداق، بىچارە ۋە تەنسىز ئۇيغۇرنى ھەركىم تۇنمايدىغان، تونىسىمۇ تونىماسقا سالىدىغان زاماندا، بىرسىنىڭ "سەن مېنىڭ قېرىندىشىم، ۋە تەندىشىم" دېيىشى ئەلۋەتتە قانچە يۈز مىڭ كىلوگرام ھاياجانى ئېلىپ كېلىدۇ-دە.

- how, are you from east part of turkey? Kurdish (سەن تۈركىيەنىڭ شەرقىدىنمۇ؟ كۈرتىمۇ سەن؟) - سېرىق چاچ چوكان باشقا كىشىلەردەكلا ئوخشاش ئەگەشمە سۇئالىنى سورىدى. ئەكرەم يەنە يادا بولۇپ كەتكەن جاۋابنى بېرىشكە باشلىدى. بەزىدە كىشىلەر سوراپ زېرىكەتتى ياكى راست چۈشۈنۈپ سوراشتىن توختايتتى. سېرىق چاچ چوكانمۇ شۇنداق بولدى، ئەكرەمنىڭ تېلفۇنىنىڭ سايرىشى ئۇلارنىڭ سۆھبىتىنى بۇزدى.

- ۋەي، جېنىم تورغا چىقىمىدىڭىزغۇ؟ - ئابدەننىڭ ئاۋازى يىگىتنى شەيتان ۋە سەۋەبىدىن ئويغاتتى. ئاھ مۇھەببەت، سەن نېمانچە ئۇلۇغ سەن! كىشىگە پاكلىقنىمۇ، ئىپپەتنىمۇ، غورۇرنىمۇ سەن تونۇتقان. ئەكرەم ئابدەننى قانچىلىك سېغىندى ھە، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ساپ مۇھەببەت، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ساپ ھىسسىيات، ئۇلاردىكى ۋىسال ئىنتىلىشى كىشىگە مۇھەببەتنىڭ ھەقىقىي مەنىسىنى، ۋىسالنىڭ قانچىلىك قىممەتلىكلىكىنى تونۇتاتتى. قانچىلىغان ياش قىز يىگىتلەر شۇنداق ھىجراندا ئۆرتىنىۋاتقاندا؟ قانچىلىغان ۋىسال ئىنتىلىشلىرى ھەر بىر مىنۇتنى خۇددىي مىڭ يىللارچە ئازاپقا مۇپتلا قىلىۋاتقاندا؟ ئەكرەم ئورنىدىن تۇردى، سۆيگەن يارى بىلەن ئىنتېرنېتتا سۆزلىشىش ئۈچۈن ئۆيىگە قاراپ ماڭدى. مەن كىم؟ قەيەردىن كەلدىم؟ دېگەن سۇئال ئۇنى دەققە بولسىمۇ ئازاپلاشتىن توختىغاندەك قىلدى. شۇنداق، ئەكرەم مەرھۇم ۋەتنى شەرقىي تۈركىستاندىن كەلدى، ھىجرانلىق مۇھەببىتىنى تاشلاپ، ئاتا-ئانىسىدىن، بوۋا-مومىلىرىنىڭ قەبرىسى ياتقان ئانا تۇپرىقىدىن ئايرىلىپ، ياۋروپاغا كەلدى. ئەمما ئۇ كىم؟ ئۇيغۇر، ئۇ ئۇيغۇر بالىسى،

ۋەتەنسىز، باشقىلارغا ئۆزىنىڭ نەدىن كەلگەنلىكىنى تونۇشتۇرۇش ئۈچۈن ئاز دېگەندە يېرىم سائەت كېتىدىغان جاۋابلىرىنى بېرىشكە مەجبۇر بىر توپ كىشىلەرنىڭ بىرى.

- ھەي، ئۇيغۇر، سەن ئاجايىپ خەق جۇمۇ. سەندىن باتناپ قالمەن، سېسىق گەپلىرىڭدىن زېرىكىپ، خاپا بولۇپ قالمەن. ئەمما، يەنىلا سېنى سۆيمەن. سېسىق گەپ قىلساڭمۇ ئانا تىلىمدا، تىللىساڭمۇ ئانا تىلىمدا سۆزلەيسەن. بەلكىم بەك تەلەپچان سەن، شۇڭا تەلەپچانلىقىڭنى پۈتلىغانلىق دەپ بىلىپ قالمەن. ھا ھا ھا، ئويلاپ باقسام مەن يەنىلا سېنى سۆيىدىكەنمەن، خۇددى ئابدەنى سۆيگەندەك، - ئەكرەم يولدا كېتىۋاتقاچ شۇگەپلەرنى ئىچىدە پىچىرلاپ ماڭماقتا ئىدى. ئۇ يۈز يىللار بۇرۇن يېيىتىلغان تاش يولدا كېتىپ باراتتى، ئىچىدە:

- مۇشۇ تاشلار يولغا يېيىتىلغاندا مېنىڭ ۋەتىنىم بار ئىدى، ئىنشائاللاھ، مۇشۇ تاشلار گۇۋاھچى بولسۇنكى، ئۇلار يەڭگۈشلەنگىچە ۋەتىنىمنىڭ ئازاتلىقىنى چوقۇم كۆرىمەن! يا ۋەتىنىمنىڭ تاشلىرىغا ئىسسىق قېنىمنى چېچىپ ئۆلمەن!... دەپ پىچىرلايتتى.

ئۇيغۇرلار بىلەن خىتايلارنىڭ مۇناسىۋىتى

يېقىندا بىر خىتاي "ئەدب" ياكى "تارىخچى" ئۇيغۇرلار بىلەن تۈرۈكلەرنىڭ مۇناسىۋىتىنى شەرھىلەپ، ئۆزى ئىشەنگەن تارىخىي مەۋقەدە تۇرۇپ، مۇنداقچە ئېيتقاندا ئۇنى ئۆزى ئىشەنگەن تارىخىي مەۋقەدە تۇرۇپ دېگەندىن كۆرە، ئۆزى ئېتىقاد قىلغان سىياسىي مەيداندا تۇرۇپ، ئۆزى تەۋە مىللەتنىڭ مىللىي مەنپەئەتىنى چىقىش قىلىپ تۇرۇپ ئۇيغۇرلار بىلەن تۈرۈكلەرنىڭ قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتىنى شەرھىلەپتۇ - دېسەك تېخىمۇ توغرا بولىدۇ. ئۇنىڭ كىتابىنى تولۇق ئوقۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىغان بولساممۇ، كىتابىدىن ئېلىنغان ئۈزۈندىلەر ۋە كىتابنىڭ مەركىزىي ئىدىيىسىنى تونۇشتۇرغان يازمىلاردىن، ئۇنىڭ ئېنىقلىماقچى بولغان ئېنىقلىمىسىنىڭ: "ئۇيغۇرلار

تۈركىيە تۈرۈكلىرى بىلەن تارىخىي نۇقتىدىن ۋە ئېرقىي نۇقتىدىن ئورتاقلىققا ئىگە ئەمەس، بەلكى ئېتنىك كېلىپ چىقىش جەھەتتىن ئەكسىچە خىتاي مىللىتى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك، خىتاي مىللىتى بىلەن ھازىرقى گىئوپولىتىكىلىق جەھەتتىن ھەم قېرىنداش مىللەت” دېگەن ئۇقۇمنى ئوتتۇرىغا قويغانلىقىنى بىلدىم. بۇنىڭغا باھا بېرىشتىن بۇرۇن، ئۇيغۇرنىڭ “مىللىي قېرىنداش تونۇش” ھىسسىياتىنى ئېنىقلاشنى راۋا بىلدىم.

ئۇيغۇرلار ۋە تەنسىزلىكنىڭ زۇلمەت كۈنلىرىنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈۋاتقان مەزلۇم مىللەت بولۇشى بىلەن، ئىنساننىڭ نورمال تەبىئىتىدە تۇغۇلىدىغان ئۆزىگە ھەر تەرەپتىن ياردەمچى ئىزدەش ياكى بىر قېرىنداش تېپىش ئارقىلىق يالغۇزلۇق تېڭىرقىشىدىن قۇتۇلۇش پىسخىكىسىدا بولۇشىنى بۈگۈنكى پىسخولوگىيە ئىلمىلا ئەمەس، بەلكى تارىختىكى نۇرغۇن پاكىتلار توغرا چۈشەندۈرۈپ تۇرۇپتۇ. ھەرقانداق بىر مىللەت ياكى يەككىلىك ئاجىزلىغان ۋاقتىدا ئالدى بىلەن ئىتتىپاقداش ئىزدەش تەمەسىدە بولۇشى تەبىئىي. ئىنسانىيەتنىڭ تەرەققىياتى ئەنە شۇنداق يالغۇزلۇق تېڭىرقىشىدا ئىتتىپاقچى ئىزلەش ئارقىلىق تەرەققىي قىلغاندۇر. ئۆزەمنى دارۋىننىزىمچى دېيەلمەيمەن، ئەمما ئىنسانىيەتنىڭ ئافرىقىدىن چىققانلىقى ۋە دۇنياغا تارقىلىش جەريانىدا يەككىلىكلەرنىڭ بىرلىككە كېلىپ بىر پۈتۈن جەمئىيەتلەرنى شەكىللەندۈرگەنلىكىگە ھازىرقى ھالىتىمدە ئىشىنىشىم مۇمكىن، ھازىر ئىلىم جەمئىيىتىدە بىر قەدەر ئورتاق قوللاشقا ئېرىشكەن ئەنە شۇ نەزەرىيە بويىچە ئېيتقاندىمۇ، ئىنسانلار قېرىنداش تونۇش ئارقىلىق ئىتتىپاقچى تاپقان ۋە ئۆزىنى كۈچەيتىش ئارقىلىق مۇھىتنىڭ ۋە تۈرلۈك باشقا چەكلىمىلەرنىڭ قىيىنچىلىقىنى يېڭىپ، ھازىرغا قەدەر تۈرلۈك مەدەنىيەتلەرنى ئابىدە قىلىپ تەرەققىي قىلغان. ئەمدى گەپنى ئۇيغۇرلارنىڭ ھازىرقى ھالىتىگە ۋە قېرىنداش تونۇش پەلسەپىسىگە يۆتكىگىنىمىزدە، گەرچە ئۇيغۇرلار ۋە تەنسىزلىكتەك ناتىۋان ھالەتتە تۇرغانلىقى ئۈچۈن، ۋەتىنى بار/ دېمەكچى دۆلىتى بار ئىنسانلار ئارىسىدا ئۆزى بىلەن ئېتنىك جەھەتتىن ياكى مەدەنىي جەھەتتىن بىۋاسىتە ياكى تارىخىي مۇناسىۋىتى بار مىللەتلەرنى قېرىنداش تونۇش بىلەن بىرگە، ئۆزىگە ئوخشاش ۋەتىنى/ دېمەكچى مۇستەقىل دۆلىتى بولمىغان، ئەمما ئېتنىك يىلتىز ياكى ئېتىقاد جەھەتتىن مۇناسىۋەتلىك مىللەتلەرنىمۇ قېرىنداش تونۇپ، ئۇلارغا شارائىتىگە ماس ھالدا

يېقىنچىلىق ئىپادىلەپ كەلمەكتە. ئۇلاردىن ئۇيغۇرلارغا قانچىلىك نەپ كېلىشى ئېنىق بولمىسىمۇ، ھەتتا بەزىلىرىدىن نەپ ئەمەس، ئەكسىچە تەسىرلەر كېلىۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما ئۇيغۇرلار ئۆزىگە ماسلاشقان ھالدا، ئىنسانىيەتكە ئورتاق بولغان لوگىكىدا تۇرۇپ قېرىنداشلىرىنى تونۇپ كەلدى. قېرىنداشلىق تونۇشنىڭ ئالدىنقى كاتىگورىيىسىگە تۈركىيە تۈرۈكلىرى كىرسە، كېيىنكى كاتىگورىيىسىگە ئېراق تۈركمەنلىرى كىرىشى مۇمكىن. ئەلۋەتتە بۇنىڭغا مىساللار كۆپ، ئەمما مېنىڭ بىلىشى دائىرىمىنىڭ چەكلىك بولۇشى، ۋە ماقالىنى ئىخچام تاماملاش ئارزۇيىم بويىچە، بۇ جايدا كۆپ توختالمىدىم. ئەسلى گەپكە كەلسەك، ئۇيغۇرلار ھەرقانچە ناتىۋان قالغان بولسىمۇ، ھەرقانچە ئېغىر كۈنلەرگە مۇپتىلا بولغان بولسىمۇ، ئەمما بىچارىلەرچە دۈشمىنىنى قېرىنداش تۇنىدىغان دەرىجىدە ھاماقەتلەشكىنى يوق!

مېنىڭ تارىختىن سۆز ئېچىشىم بەلكىم ھاجەتسىز، يىراق تارىخقا قارىغىنىمىزدا، بىزگە قانچىلىك خىتاي قېنىنىڭ سىڭگەنلىكىنى پىرسەنتلەپ باھا بېرىش ھاجەتسىز، مۇھىم بولغىلى شۇكى، بىزنىڭ قانچىلىك ئاتا مىراس زېمىنلىرىمىز خىتاي تېرىتورىيىسىنىڭ ھەقىقىي بىر قىسمىغا ئايلىنىپ كەتتى؟ كەڭسۇ ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ زېمىنلىرى، قاشقوۋۇق شەھىرى ... قاتارلىق ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمىي ماكانلىرىنىڭ مۇھىم قىسىملىرى ئىدى، ھازىر ئۇلاردا قانچىلىك ئۇيغۇر ياشايدۇ؟ قانچىلىك قېرىندىشىمىز خىتايلار تەرىپىدىن قىرغىن قىلىندى؟ ئەقەللىسى مۇشۇ ئاتىشى يىلدا بولغان يىغىلىقلار ۋە قىرغىنلاردا جان بەرگەن ۋە قەستلەنگەن قېرىنداشلىرىمىزنىڭ سانىنى قاچان سىتاتىستىكا قىلىمىز، شۇ چاغدا بۇنىڭغا جاۋاب بېرەلەيمىز. تىبەتلەرنى خىتايلار 55-يىلى ئىشغال قىلغىچە بولغان ئارلىقتا يەتتە مىليونغا يېقىن تىبەتلىكنى قىرغىن قىلىنغانلىقىنى خاتىرىلەيدۇ تىبەتلەر. تىبەتكە قارىغاندا نوپۇسى ئىككى ھەسسە ئارتۇق ئۇيغۇرلاردىن قانچىسى قىرغىن قىلىنغاندۇ؟! مانا بۇ بىزنىڭ بۇ جايدا ئۆلچەيدىغان ئۆلچىمىمىزدۇر. خىتاي بىزنى قېرىنداش تۇنۇشقا ئالدىرىغان بولسا، توقۇلما تارىخىي ئىسپاتلارنى ئەمەس، بەلكى كۆز ئالدىدىكى مىللىي زىددىيەتنى ئاۋۋال تەپەككۈر ئېلىمەنتى قىلىشى كېرەك. بۇ ناتىۋان مىللەتنىڭ خىتايلار قانچە كۈچىسىمۇ، نىمە ئۈچۈن دۇنيادىكى نوپۇسى ئەڭ بۈيۈك، ئىقتىسادى گ د پ ھىسابى بويىچە ئىككىنچى بۈيۈك ھالەتتىكى بۇ مىللەتنى قېرىنداش

تونمايدىغانلىقىنى؟ بىر ھاكىمىيەت ئاستىدا ياشاپ تۇرۇپمۇ قېرىنداشلىق ھىسسىياتىدا بولالمىغانلىقىنى ئوبدان تەپەككۇر قىلسۇن، ئاندىن بىزنى قېرىنداش تونۇشقا بىر نىئومېتىر كەلگىدەك ۋىجدانى، ئادىمىي غورۇرى بولسا شۇنى دەسمايە قىلىپ، ئاندىن كېلىپ سۆز ئېچىپ باقسۇن، ئەلۋەتتە يەنىلا ئوخشاش سوغاق مۇئامىلىگە ئۇچرايدۇ.

خىتاي بىلەن قانداشلىقىمىز راستلا يوقمۇ؟ ئەلۋەتتە بار، بىزدە ئورتاق ئىنسانلىق گېنى بار، ئەمما ئوخشىمايدىغىنى بىزدە ئىنسانلىق غورۇرى بار، خىتاينىڭ ۋىجدانسىز سىياسەتچىلىرىدە ۋە سىياسىي تەشۋىقاتنىڭ سېسىق سۈيىدە مېڭىسى يۇيۇلۇپ كەتكەن ئىنسانلىرىدا ئۇنىڭدىن بىرتال مالىكولمۇ يوق. خىتايلار بىز بىلەن تارىختىن بۇيان قوشنا ھالەتتە ياشىغان مىللەت، ئۇلار بىلەن ئارىمىزدا نۇرغۇن قېتىم تۈرلۈك - تۈمەن سەۋەبلەر تۈپەيلى ساۋاشلار بولغان، ئارىمىزدا بەلكىم ئىتتىپاقلىشىش ۋە ياكى شۇنىڭغا ئوخشىغان ئەھۋاللارمۇ بولغان، ئەمما ھېچقاچان ئاپاق - چاپاق بولۇشۇپ، بىر مىللەت بولۇش ياكى بىر - بىرىمىزنى قېرىنداش تۇتۇش بولۇپ باقمىغان. تۈرۈكلەر بىلەن بولغان تارىخىي ۋە بۈگۈنكى مۇناسىۋىتىمىزنى ئىزاھلاش مەنچە بىھاجەت. ئەمما ئېنىقلاشقا تېگىشلىك بولغىنى بىزنىڭ خىتاي مىللىتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىمىزدۇر. بىزنىڭ خىتاي بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىمىز نېمە؟ بىزنىڭ خىتاي بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىمىز، تارىختا قوشنا ئەللىك بولغان بولسا، بۈگۈن ئۇيغۇر ئېزىلگۈچى، مۇستەملىكە قىلىنغۇچى، خىتاي بولسا دەل ئۇيغۇرنى ئەزگۈچى ۋە مۇستەملىكە قىلغۇچى، ئەڭ يامىنى، خىتاي ئۇيغۇرنى تامامەن يوق قىلىش غەرىزىدە تىمسىقلاپ يۈرگۈچى! مانا بۇ بىزنىڭ بۇ ئاتالمىش قېرىندىشىمىز بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىمىزدۇر.

بىزنىڭ ئارزۇيىمىز

بىر ئۇيغۇر بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن قەلبىمىزدە بىر بۈيۈك ئارزۇ يوشۇرۇنغان، مەيلى ۋەتەندە گاھىلاردا كۆك ئاسمانغا قاراپ "كۆك" خۇمارىمىزنى بېسىپ كېلىۋاتقان ئوت يۈرەكلەردىن بولايلى، ياكى ۋەتەن سىرتىدا "كۆك" نى كۆتۈرۈشۈپ نامايىشلار قىلىۋاتقانلار بولايلى، قەشقەرنىڭ كوچىلىرىدا كېتىۋاتقانلىرىمىز بولايلى، خىتاينىڭ شەھەرلىرىدە يايىمچىلىق قىلىۋاتقانلىرىمىز بولايلى، ياكى چەتئەللەردە ياشاۋاتقانلىرىمىز بولايلى، مەيلى ئاشكارا سورۇنلاردا ئېيتايلى - ئېيتايلى، ھەممىمىزدە بۇ چۈش بار. بۇ چۈش بىزگىلا خاس ئەمەس، بەلكى بىزنىڭ قېرىنداشىمىز، تەقدىردىشىمىز بولغان مىللەتلەردىمۇ، ياكى بىز بىلەن تارىخلاردىن بويان بىرگە ياشاپ زېمىنىمىزدا بىز بىلەن قېرىنداشلىق ئورناتقان مىللەت توپلىرىدىمۇ مەۋجۇد. ئۇ بولسىمۇ ھۆر دۆلەتمىز شەرقىي تۈركىستان چۈشىدۇر!

بىزدە بىر چۈش بار، بۇ چۈش ھۆر دۆلىتىمىزنىڭ بولۇشى، مىللىتىمىزنىڭ ئۆزىگە مىللەتلەرنىڭ باشقۇرۇشىدىن قۇتۇلۇش چۈشىدۇر. بىز ئەزەلدىن ھۆر ياشاپ كەلگەن، دۆلەت قۇرغان ۋە باشقىلارنىڭ دۆلەت قۇرۇشىغا ياردەملەردە بولغان مىللەتمىز. بىز ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز باشقۇرۇپلا قالماي، باشقا مىللەتلەرنىڭ ئۆزىنى ئۆزى باشقۇرۇشىنى قوللاپ كەلگەن مىللەتمىز. بىز مىللەت روھى ئۆلگەن، باشقىلارنىڭ باشقۇرۇشىغا قانائەت قىلىدىغان ھالغا كەلگەن مىللەت ئەمەسمىز، بىز ئەزەلدىن ئۆز دۆلىتىمىزدە ياشاپ كەلگەن، ھۆرلۈككە كۈنگەن مىللەتمىز! ئاتا - بوۋىمىز مەيلى مۇھتەشەم گۈللىنىش دەۋرلىرىمىزدە بولسۇن، ياكى زۇلمەت دەۋرلىرىمىزدە بولسۇن ئۆز دۆلىتىنى ئۆزى ئىدارە قىلىپ كەلگەن، ئۆز تۇپرىقىنى ۋەتىنى بىلگەن، ئۆزگىلەر تۇپرىقىغا چاڭ سالمىغان ئىنسانلاردىن ئىدى، مانا بىز ئاتا - بوۋىمىزنىڭ ئۇدۇمىغا، مىللىتىمىزنىڭ جىسمىدا تەبئىي بولغان ھۆرلۈك گىنىغا خىلاپ قالدا ئۆزگىلەر ئىستىلاسى ئاستىدا ياشىغىنىمىزغا ئاتمىش يىلدىن ئاشتى. بۇنىڭغا بىز كۆنىمدۇق، كۆنمەكچى بولساقمۇ كۆنەلمەيتتۇق، چۈنكى ئىستىلاچىلار تولىمۇ رەزىل، تولىمۇ ئادالەتسىز، تولىمۇ شەپقەتسىز ئىدى. بۇنىڭغا مۇشۇ ئاتمىش يىل مابەينىدە تۆكۈلگەن قانچە قېتىملىق مىللىي قىرغىنچىلىققا ياتىدىغان قانلار گۇۋاھ ئىدى. بىز بۇ ئاسارەتكە كۆنمەكچى بولساقمۇ، ئىستىلاچى دۈشمەن ئۆزىنىڭ رەزىللىكلىرى، ئادالەتسىزلىكلىرى، شەپقەتسىزلىكلىرى بىلەن رەددىيە بېرىپ كەلدى. بىز ئۇ تائىپە بىلەن

ياشىيالىمايدىغانلىقىمىزنى، ياشماقچى بولساق چوقۇم ۋەيران بولۇشىمىز كېرەكلىكىنى تونۇپ يەتتۇق. ھەر بىرىمىز تونۇپ يەتتۇق، مەيلى بىز مۇناپىق ساناۋاتقان ئىنسانلىرىمىز بولايلى، ھەممىسى تونۇپ يەتتى. بىزدىكى ئورتاق ئارزۇ بارا-بارا ئاشكارە بولۇشقا، گويا تۇننىسىدە دېرىزە پەردىسىنى ئاستا قايرىپ قارىغاندا كۆرۈنگەن قوتانلاشقان تولۇن ئايدەك نامايىش بولۇشقا باشلىدى.

بىزدە بىر چۈش بار، بۇ چۈش بىزنى ھامان غىدىقلاپ كەلدى، بۇ چۈشنى ئاتا بوۋىلىرىمىز قۇرغان دۆلەتلەرنىڭ روھى قالدۇرۇپ كەتكەن ئىدى. يىراق زامانلاردىن كۆك تۈرۈك خانلىقى، ئۇيغۇر ئورقۇن خانلىقى، قۇچۇ خانلىقى، ئىدىقۇت خانلىقى، ئىلى سۇلتانلىقى، ئۇدۇن دۆلىتى، كىروران دۆلىتى، قاراخانلار خانلىقى، چاغاتاي خانلىقى، سەئىدىيە خانلىقى، قەشقەرىيە دۆلىتى ..... ھازىر تارىختا ئاشكارا بولغان ياكى بولمىغان بارلىق تارىخىي دۆلەتلىرىمىزنىڭ روھى بىزگە بىر چۈشنى ھامان ھاۋالە قىلىپ كەلدى، ئۇ بولسىمۇ ھۆر دۆلىتىمىز شەرقىي تۈركىستان چۈشىدۇر! بۇ چۈش ئالدىنقى ئەسىردە ئىككى قېتىم ئەمەلگە ئېشىپ، شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى، شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلدى. بۇ مىللەت روھىنىڭ تېخى ھايات ئىكەنلىكىنىڭ سىمۋولى ئىدى. بۇ دۆلەتلىرىمىز ئەينى زاماندىكى رەزىل ئويۇنلارنىڭ قۇربانى بولۇپ كەتكەن بولسىمۇ، شۇ دەۋردە ياشىغان بوۋىلىرىمىزغا گۈزەل پەيتلەرنى بېرىپ كەتتى. نەگىلا قارىساڭ ۋەتەن، ئۆزىمىز تەبئىي ھوقۇقىمىز بولغان ۋەتەندىن بەھرىلىنىش ھوقۇقىنى سۈرۈش، بوۋايلارنىڭ كۆزلىرىدە ئۈمۈد، بالىلارنىڭ كۆزلىرىدە ئۈمۈد، ياشلارنىڭ كۆزلىرىدە ئۈمۈد، ھەممە ئۈمۈد بىلەن ياشايدىغان دەۋرلەر شۇ دەۋر دىكى بوۋىلارنىڭ گۈزەل ئەسلىمىلىرى بولۇپ كېتىپ قالدى. بۇ ئەسلىمىلەر خاس ئۇلارنىڭلا ئەسلىمىلىرى بولماستىن، بۈگۈنكى دەۋردە ياشاۋاتقان بىزلەرنىڭمۇ گۈزەل ئەسلىمىلىرىمىز بولۇپ قالدى. ئۇ دەۋر تارىختا ئۆتۈپ كەتكەندەك قىلىشىمۇ، ئۇ دەۋرنىڭ سايىسى يۈرىكىمىزگە ئورنالغان ئىدى، ئارىمىزدا نۇرغۇنلىرىمىز شۇ دەۋرنىڭ خۇمارى بىلەن مەيلى قانچىلىك زىيانكەشلىكلەرگە ئۇچىرسۇن، شۇ دەۋرگە قايتىش ئارزۇسىدا قىلغان كۈرەشلىرىنىڭ ھوزۇرى بىلەن، پۈتۈن جىسمى قىيىن قىستاقلار دەستىدىن ۋەيران بولغان بولسىمۇ، كۆزلىرىدە جەننەت سايىسىدىن يانغان كۈلكە بىلەن كېتىپ قالدى. شۇنداق، بۇنداق بىر ئۇلۇغ چۈش،

ئېتىقاد بىلەن ئەجداد ئۇدۇمى مۇجەسسەملەنگەن ئارزۇ يولىدا قۇربان بولۇش مۇبارەك دىنىمىزدىمۇ شېھىتىلىك مۇقامغا ئېلىپ بارىدۇ ئەمەسمۇ!

بىزدە بىر چۈش بار، بۇ چۈش ھېلىھەم ھەربىر كىشىمىزنىڭ قەلبىدە مەۋجۇد، مەيلى ئاشكارا قىلايلى-قىلمايلى، بۇ چۈش يۈرىكىمىزنى ھامان كۆيدۈرۈپ تۇرىدۇ، شۇڭلاشقىمۇ قەبرىلىرىمىز ھامان يېڭى-يېڭى كىشىلىرىمىز بىلەن تولۇقلىنىپ تۇرىدۇ. بۇ چۈش بىزنى كۆيدۈرۈپ تۇرىدۇ، ئەمما شۇ كۆيۈك بىزگە ئاجايىپ قۇۋۋەتلەرنى بەرگەنكى، ئاشۇ قەبرىلەر قاتارىغا ماكان ھازىرلاشقا ھەر زامان نۇرغۇن ئىنسانلىرىمىز رازى بولۇپ تۇرىدۇ. چۈنكى، نىشانىمىز ھۆر ۋەتەن ۋە مۇقەددەس جەننەت ئىدى. بۇ يول رەزىلىنىڭ ۋەھشىلىكلىرى، ھىيلىگەرنىڭ قىلتاقللىرى، ساتقۇننىڭ پىچاقلىرى، ئانىلارنىڭ ھىجرانلىرى، بالىلارنىڭ قۇربانلىرىغا تولغان يول، ئەمما بۇ يول جەننەتنىڭ تۆرىنى ۋە زېمىندا قۇرۇلغۇسى بولغان ھۆر ۋەتەننى نىشان قىلغان يول ئىدى. مەيلى ھېس قىلايلى-قىلمايلى، بىز مانا مۇشۇ يولدا كېتىپ باراتتۇق. پۇتلىرىمىز تىكەنلەر ئازابىدا، دىللىرىمىز گاھى تېڭىرقاشلاردا بولاتتى، چۈنكى دۈشمەن ھەقىقەتەن زور ئىدى. مانا، دۇنيادا نوپۇسى ئەڭ كۆپ بولغىنىمۇ شۇلار، دۇنيانىڭ قەيەرگىلا بارساڭ شۇلارنىڭ مېلى، مەيلى قەيەرگىلا بارساڭ شۇلارنىڭ تەلەتى، مەيلى نېمىلا قىلمىساڭ شۇلارنىڭ بېسىمى، ۋادەرخ، ھەتتا دىنىي ۋە ئېرقىي قېرىندىشىڭمۇ شۇلارنىڭ ئاقچىسىغا سېنىڭ پەرزەنتلىرىڭنى سېتىپ بەرمەكتە، خۇددىي يەكشەنبە بازىرىدا قوي-ئۆچكىلەر، ئېشەك-كالىلار، توخۇ-ئۆردەكلەر سېتىلغاندەك، ئۇلارمۇ ئۆزىنىڭ كۆرۈنمەس بازارلىرىدا ئۇيغۇر مانچە پۇل دېيىشىپ، بەزىلىرىمىزنى جىڭلاپ، بەزىلىرىمىزنى مېتىرلاپ سېتىشماقتا. مەلئۇن دۈشمەن ئۆز تۇپرىقى خىتايدا قىزلىرىمىزنى ئەرمەك قىلىپ يېتىشماقتا. ئاھ، مىللىتىمىز نېمە كۈنلەرگە مۇپتىلا بولدى-ھە؟! تارىختىن بۇيانقى ئەڭ ئازاپلىق كۈنلەرگە مۇپتىلا بولدۇققۇ بىز! ئۇرغۇن خانلىقى ۋەيران قىلىنغاندا، كۆلبىلگە قاغانىمىزنىڭ باشچىلىقىدا ئۆز زېمىنىمىز بولغان، ئۆز قېرىنداشلىرىمىز ياشاۋاتقان بۈگۈنكى شەرقىي تۈركىستان زېمىنىغا ھىجرەت قىلغان ئاشۇ زۇلۇملۇق كۈنلەردىمۇ بۇنچە خورلۇق تارتمىغان ئىدۇق، قارىمىسەن، ئەمدى قېنى شۇ قاغانىمىز؟ ياق، بۇ تېخى زۇلمەتنىڭ باشلىنىشى ئىدى، تۇلۇق ئاي بارا-بارا قارا بۇلۇتلارنىڭ تۇتقۇنىدا قېلىپ، ھېلىقى دېرىزىدىن مارىساق سىرتتا جۇدۇن باشلانماقتا ئىدى...

بىزدە بىر چۈش بار، بۇ چۈش سەندە بار، ئۇنىڭدا بار، مەندىمۇ بار. قېرىندىشىم، بۇ چۈش ھەممىمىزدە بار! بۇ چۈش مېھرىبان ئاناڭنىڭ ساڭا دېيەلمىگەن چۈشى، بۇ چۈش جاپاكەش داداڭنىڭ ساڭا ئېيتالمىغان چۈشى، بۇ چۈش گۈزەل سىڭلىكنىڭ ساڭا پىچىرلىيالمىغان چۈشى، بۇ چۈش مەرھۇم بوۋاڭنىڭ ۋەسىيەت قىلالمىغان چۈشى، بۇ چۈش گۈزەل ئايالىڭنىڭ سەن بىلەن سىردىشالمىغان چۈشى، بۇ چۈش قەدىناس بۇرادىرىڭنىڭ ساڭا ھاۋالە قىلالمىغان چۈشى، بۇ چۈش سەن ماڭا دېيەلمىگەن چۈشۈڭ، بۇ چۈش بىز رېئاللىققا چىقىشىنى ئارزۇ قىلىدىغان چۈش، بۇ چۈش بىز بىرلەشسەك رېئاللىققا چىقىرالايدىغان چۈش! قېرىندىشىم، چۈشلىرىمىزنى ئويغىتايلى، ساتقۇنلاردىن، رەزىللەردىن قورقمايلى، چۈنكى ئۇلار ئۆزلىرىدىنمۇ رەزىل دوۋزاق پەرىشتىلىرىنىڭ قىيىنىشىغا مەھكۇم بولىدىغان دوزىقىلار، بىز بولساق بۇ كۆرەشتە يا ھۆر ۋەتەنگە يا مۇقەددەس جەننەتكە ئېرىشىدىغان بەندىلەردىن بىز! قېرىندىشىم، قارا، دېرىزەڭنى ئېچىپ مارىلاپ باق، يىراقلاردىن تېز سۈرئەتتە يېقىنلاپ كېلىۋاتقان بورانلار ئاۋۇ لەيلەپ يۈرگەن يوغانچى قارا بۇلۇتلارنى بىردەمدە تۈزۈتۈپ يامغۇر قىلىپ تۆكۈۋېتىدۇ! ئەتە سەھەردە ھويلاڭدا ئېچىلغان گۈللەرنى كۆرسەن! كەل قېرىندىشىم، شۇ بوراننىڭ شاماللىرىدىن بولۇپ پەرۋاز قىلىشنىڭ پەيزىدىن بىرلىكتە بەھىرلىنەيلى! بىزنىڭ چۈشىمىز رېئاللىققا ئاشىدىغان چۈش، بىزنىڭ چۈشىمىز ئۇ چۈش ئەمەس، ئاللاھ ئىگەم قەلبىمىزگە تاشلىغان ئىمان نۇرىنىڭ سايىسىدۇر! بۇ چۈش ئەمەس، مانا بۇ بىزنىڭ نىشانىمىز، بىزنىڭ ئارزۇيىمىزدۇر!

بىز نېمە ئۈچۈن مۇستەقىل بولىمىز؟

ھەرقانداق بىر نورمال ۋەجدانغا ۋە نورمال ئىنسانىيلىققا ئىگە ئۇيغۇر پۇشتىنىڭ ئاتا مىراس تۇپرىقىغا مۇستەقىللىقنى ئارزۇسى قىلىشى تەبئىي. ئوخشىمىغان قىممەت قاراشقا

ۋە ئوخشىمىغان دەرىجىدىكى ئۈمۈد ھالىتىگە ئىگە ئىنسانلارنىڭ بۇ ئارزۇنى شەرھىلىشى ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن دەسمايە سېلىشنىڭ ئوخشىماسلىقى ئۇيغۇر جامائىتىدە كۆرۈلىۋاتقان جەمئىيەت ھادىسىسىدۇر. شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، تومۇرىدا ئۇيغۇر قېنى بولغان ھەرقانداق بىر ئۇيغۇر پۇشتى ئۇيغۇر دۆلىتى چۈشىنى كۆرىدۇ، ئەمما چۈشىنىڭ رېئاللىققا ئايلىنىشىغا بولغان ئۈمۈد كۆرسەتمىسىنىڭ ئوخشىماسلىقى بىلەن گاھى بەزىلەر چۈشكۈنلۈكتە تەسلىمچىلىك ئىدىيىلىرىگە قۇل بولىدۇ ۋە خىيالىيلىق، مۇناپىقلىقتەك مەينەتلىككە مۇپتىلا بولۇپ، ئىككى دۇنيالىق لەنەت ساھىبى بولۇپ قالىدۇ. بۇ جايدا دىيىلىۋاتقان ئۈمۈد بىر يۈرۈش باتىنىي پائالىيەت ياكى ھىسسىي پائالىيەتلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى شۇ ئىنساننىڭ باتىنىي سەرگۈزەشتىلىرىگە غىدىقلىغۇچ بولغان دۇنيا قارىشى، ئېتىقادى ۋە مۇھەببەت تۇيغۇلىرىنىمۇ كۆرسىتىدىغان بولۇپ، بۇ ئۈمۈدنىڭ شەكىللىنىشى ياكى ھالىتى شۇ ئىنسانلارنىڭ بىلىش دائىرىسى، ئۇچۇرلارغا بولغان ئىنكاسى ۋە داۋاملاشتۇرۇش ئىرادىسى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىكتۇر. بۇ نۇقتىنى تونۇپ يەتكەن خىتايلار ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىقتەك ئاللاھ ئاتا قىلغان تۇغۇلۇشىدىن تەبئىي بولىدىغان ھوقۇقىنى بۇرمىلاپ چۈشەندۈرۈش ۋە شەرھىلەش ئارقىلىق بىزنى مۇستەقىللىقتىن ئىبارەت نىشاندىن ئاداشتۇرۇشقا تىرىشماقتا. مەيلى خىتاي دېموكراتلار بولسۇن، ياكى مىللەتچىلىرى، ۋە ياكى كوممۇنىستلىرى بولسۇن، ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىقىدىن ئىبارەت بۇ تەبئىي ھەق ھوقۇقىنى تونۇپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىدۇ ۋە ئۆز-ئارا مۇناسىۋەتلەردە مەيلى قانداق ئىختىلاپلارغا ئىگە بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر، ئۇيغۇر مۇستەقىللىقى مەسىلىسىگە كەلگەندە ئوخشاش مەۋقەدە تۇرۇپ، ئوخشىمىغان شەكىلدە ئىنكاسلاردا بولىدۇ ۋە بۇ ھازىرقى ئەمەلىي ئەھۋالدۇر. ئۇيغۇر مەسىلىسىنىڭ ھەل قىلىش چارىلىرى ھەققىدە ئىزدىنىشلەر خىتايلارنىڭ ئوخشىمىغان گۇرۇپپا ۋە ئېقىملىرىدا داۋام قىلىۋاتقان بولۇپ، ئۇلار ئۆز مىللىي مەنپەئەتىنى چىقىش قىلغان ھالدا، ئىنساننىڭ ئاللاھ تەرىپىدىن ئاتا قىلغان تەبئىي ھەقلىرىنى ھۆرمەت قىلىشتەك ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق قىممەت قاراشلىرىنىڭ ئاساسى بولغان پىرىنسىپنى بىشەملىك بىلەن بۇرمىلاشقا تىرىشىۋاتىدۇ. مەيلى كوممۇنىست بولسۇن، ياكى دېموكرات ۋە ياكى باشقا مەزھەپ-پارتىيە بولسۇن، «ئۇيغۇر» ياكى «شەرقىي تۈركىستان» مەسىلىسىگە كەلگەندە ھەممىسىلا

ئوخشاش مەيداندا تۇرۇپ مۇلاھىزە ۋە تەپەككۇر قىلىۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ مەقسەتلىك ياكى مەقسەتسىز ھالدا ئىزاھلاشلىرى ياكى شەرھىلەشلىرى مىللىتىمىز ئەزالىرىغا بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىق تەسىر قىلىپ، بىزدە تەپەككۇر كېسەللىكلىرىنىڭ پەيدا بولۇشىغا بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك يۇقۇملاندۇرغۇچى بولماقتا. مەلۇم ۋەزىيەت شارائىتىدا بۇ يۇقۇملىنىش تىزگىنلەنمەي كەڭ يامرىسا، بەلكىم مىللەتتە تەپەككۇر بوهرانى كېلىپ چىقىشى مۇمكىن. شۇ سەۋەبتىن بىزنىڭ نېمە ئۈچۈن مۇستەقىل دۆلىتىمىزنىڭ بولۇشى كېرەكلىكىنى ئىزاھلاش تەقەززاسى تۇغۇلدى.

بىز - ئۇيغۇرلارنىڭ نېمە ئۈچۈن مۇستەقىل دۆلىتىمىز بولۇشى كېرەك؟ تارىختىن بۇيان مۇستەقىل دۆلىتىمىز بولغانلىقى ئۈچۈنمۇ؟ ياكى ئېرقىي قىرغىنچىلىق، ئاسسىمىلاتسىيە ۋە كەمسىتىش سىياسەتلىرى تۈپەيلىدىن مەۋجۇدلۇق كىرىزىسىغا پېتىپ قالغانلىقىمىز ئۈچۈنمۇ؟ ياق، بىز ھەرقانداق باشقا مىللەتكە ئوخشاش ئاللاھ ئاتا قىلغان ھەق - ھوقۇقلارغا شەرتسىز ئېرىشىش ھوقۇقى بار ئىنسانلار توپىدىن شەكىللەنگەن مىللەت بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ ئۇزاق تارىخى باسقۇچتا بىزنى بىر جايغا جەم قىلغانلىقى، بۇ جەم بولۇشتىن ئۆزگىچە بىر مەدەنىيەتكە ئىگە جامائەت بولغانلىقىمىز ۋە جامائىتىمىز ئاساسىدا مۇستەقىل دۆلەت بولۇپ ئەسىرلەردىن بۇيان ئاللاھ ئاتا قىلغان تۇپرىقىمىزنى ئاتىلاردىن بالىلارغا ئۇدۇم قىلىپ ياشىغانلىقىمىز، قانلىرىمىز شۇ تۇپراقنى ياتلار پايخانىدىن ساقلاش ۋە پاكلاش ئۈچۈن تۆكۈلگەنلىكى، جانلىرىمىزنىڭ شۇ تۇپراققا سىڭىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن مۇستەقىل دۆلىتىمىز بولۇشى كېرەك. ئاللاھ ھەر بىر ئىنسانغا باراۋەر ئاتا قىلغان ۋە تۇغۇلۇشىدىن ئىنساندا تەبئىي بولىدىغان، ھېچ بىر شەكىلدە ھېچ بىر ئىنساندىن ياكى غەيرىي قەۋمدىن ئىنئام ياكى ھەدىيە قىلىنمايدىغان، ھېچقانداق بىر ئىنسان ياكى غەيرىي قەۋمنىڭ تارتىۋېلىش ھوقۇقى بولمىغان ھوقۇقلىرىمىزنى جارىي قىلدۇرىشىمىز ۋە قوغدىشىمىز ئۈچۈن مۇستەقىل دۆلىتىمىز بولۇشى كېرەك. مەيلى مانجۇ ئىستىلاسى دەۋرى بولسۇن، مىللىتارىست خىتاي ئىستىلاسى دەۋرى بولسۇن، ياكى مىللەتچى خىتاي ئىستىلاسى دەۋرى بولسۇن، ۋە ياكى كوممۇنىست خىتاي ئىستىلاسى دەۋرى بولسۇن، مىللىتىمىزنىڭ ئەڭ ئەقىللىي

ھوقۇقلىرى مۇستەملىكىچىلەر تەرىپىدىن ئەڭ رەزىل شەكىللەردە دەپسەندە قىلىندى، ھەق-ھوقۇقلىرىمىز ئۈچۈن ئېلىپ بارغان كۈرەشلىرىمىز مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇشنى مەنزىل قىلغان بولسا، خىتاينىڭ مەككارلىق بىلەن ھىلە ئىشلىتىپ قۇرغان قىلتاقلىرى مەيلى قانداق گۈزەل شەكىلدە باشلانغان بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر، ئاقىۋەت مىللىتىمىزگە خورلۇق ۋە ئەڭ ئېچىنىشلىق زۇلۇملارنى ئېلىپ كەلدى. بۇنداق بولۇشى خىتاينىڭ ئاللاھنىڭ ھەربىر ئىنسانغا باراۋەر ئاتا قىلغان ھەق ھوقۇقلىرىنى تونۇماسلىقىدىن ئەمەس، بەلكى بۇ ھوقۇقلاردىن پەقەت مىللىي دۆلىتىمىزنىڭ مۇستەقىللىقى بولغاندىلا ھەقىقىي كاپالەتلىك شەكىلدە بەھىرلەنەلەيدىغانلىقىمىز ئۈچۈندۇر. بۇ ھوقۇقلاردىن ھەرگىزمۇ خىتاي دېموكراتلار ياكى مىللەتچىلەرنىڭ ئېيتقىنىدەك، «ھەربىر شەخسكە گەرەجىدانلىق ھوقۇقى بېرىش» دېگەندەك چارىلەر ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشۇرغىلى ياكى كاپالەتلەندۈرگىلى بولمايدۇ. ئۇيغۇر مەسىلىسى ياكى شەرقىي تۈركىستان مەسىلىسى ھەرگىزمۇ نوقۇل تارىخىي ياكى مىللىي مەسىلە بولۇپ قالماستىن، ئۇ بىر ئېتىقاد مەسىلىسى. بۇ ئېتىقاد خاس دىنىي ئېتىقادلا بولماستىن، بەلكى مىللىي مەۋجۇدلۇق ئېتىقادىدۇر! خىتاي دېموكراتلارنىڭ ياكى مىللەتچىلەرنىڭ ئىنسانلارغا كىشىلىك ھوقۇق «بېرىش» دېگەندەك نۇتۇقلىرى ياكى سەپسەتلىرىدىكى شۇ «بېرىش» كەلىمىسىدىنلا ئۇلارنىڭ ئاللاھنىڭ ھەربىر ئىنسانغا باراۋەر ئاتا قىلغان ھەق ھوقۇقلىرىنى تونۇمايدىغانلىقى، بەلكى بۇ خىل ھوقۇقلارنى خالىغاندا بېرىدىغان، خالىغاندا تارتىۋالدىغان ئۆزىنىڭ شەخسىي ئىجادىيىتى دەپ تونۇيدىغانلىقىنى بىلىۋالالايمىز. بىزگە- ئۇيغۇرلارغا ھوقۇق خىتايلاردىن ۋەياكى باشقا بىر قەۋمدىن بېرىلگەن ياكى بېرىلىدىغان نەرسە ئەمەس، بەلكى ئۇلۇغ ياراتقۇچى رەببىمىز ئاللاھ تەرىپىدىن ئىنساننى ياراتقاندىلا ئاتا قىلىنغاندۇر! ئۇيغۇر مەسىلىسى ياكى شەرقىي تۈركىستان مەسىلىسى ئەسلى مەسىلە ئەمەس، ياكى مەسىلىنىڭ نېگىزى ياكى كېلىش مەنبەسى ئەمەس، بەلكى ئىستىلاچى- خىتايلارنىڭ بىزدىن ئۇ ھوقۇقلارنى ئاللاھنىڭ ئىرادىسىغا خىلاپ ھالدا تارتىپ ئالغانلىقىدۇر! بىزگە ھېچكىمنىڭ ھوقۇق بېرىشى كېرەك ئەمەس، بەلكى بىز ئوخشاش ھوقۇق ساھىبى بولغان ۋە بۇ ھوقۇقنى تونۇپ يەتكەن جىمى ئىنسانلارنىڭ بىزنى دەستەكلىشىنى سورايمىز! بىزنىڭ مۇستەقىل بولۇشىمىزغا سەۋەب كەتمەيدۇ، چۈنكى بۇ بىزنىڭ ئەقەللىي ھوقۇقىمىز، ھېچكىمنىڭ

بۇ ھوقۇقنى ئىنكار قىلىش ھەققى يوق! ھېچكىمنىڭ بۇ ھوقۇقنى بۇرمىلاش ۋە سۈيىستىمال قىلىپ غەيرىي يۆنلۈشلەردە بىزنى قايمۇقتۇرۇش ھەققى يوق! ھېچكىمنىڭ بۇ ھوقۇقلىرىمىزنىڭ ھەرقانداق مەنپەئەتكە سېتىش ھوقۇقى يوق! بىزنىڭ مۇستەقىل بولۇشىمىزغا ھېچقانداق سەۋەب كەتمەيدۇ، بىزنىڭ مۇستەقىل بولۇشىمىز، مەيلى ئۇ تارىختىكى مۇستەقىل دۆلىتىمىز بولسۇن ياكى كەلگۈسىدە بولغۇسى مۇستەقىل دۆلىتىمىز بولسۇن، بۇ بىزنىڭ ئاتا مىراس تۇپرىقىمىزدا يۈرگۈزۈشىمىزگە تېگىشلىك ئەڭ ئەقەللىي ھوقۇقىمىزدۇر، بۇ بىزنىڭ ئۇلۇغ ئاللاھقا بولغان ئىمانىمىزنىڭ ئىبادىتىدۇر! بۇ بىزنىڭ مىللەتنىڭ مەۋجۇتلىقىنى تەشەببۇس ۋە تەقەززاسى! ئۇ بىزنىڭ ئىختىرايمىز ياكى ئىختىيارىمىز ئەمەس، بەلكى پۈتۈن مەۋجۇداتنىڭ ئىشتىراكچىسى بولغان بىردىنبىر ئىلاھ، رەببىمىز ئاللاھنىڭ بىزگە تۇغۇلۇشىمىزدا ئاتا قىلغان ھوقۇقىمىزدۇر! مانا بۇ بىزنىڭ مۇستەقىل دۆلىتىمىز بولۇشىنىڭ سەۋەبى ۋە تەقەززاسىدۇر!

ۋەتەنسىزلىكنىڭ غورۇرى

ئۇيغۇرلار ۋەتەنسىزلىكتە دۇنيا مىللەتلىرى ئارىسىدا مۇھاجىرەتتە ياشاپ تۇرلۇك مىللەتلەرنىڭ مۇستەقىللىق كۈنلىرىگە شېرىك ۋە شاھىد بولدى، ئەمما ئۆزىنىڭ مۇستەقىللىق كۈنىنى بولسا ھەسرەتلىك ئەسلىمىلەر بىلەن خاتىرىلەپ كۆزلىرىگە ياش ئالدى. مانا يەنە بىر قېتىملىق مۇستەقىللىق كۈنىمىز كەلدى، ئەمما بۇ كۈن ھازىرقى ھالىتىمىزدە بىزگە «مۇستەقىللىق كۈنى» بولماي، بەلكى تارىختىكى شۇ بەختلىك كۈنلەرنىڭ ئەستىلىكى سۈپىتىدە مەرھۇم جۇمھۇرىيەتلىرىمىزنى ئاچچىق-تاتلىق تۇيغۇلاردا ئەسلەيدىغان كۈنگە ئايلىنىپ قالدى. مەرھۇم مۇجاھىت، ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ ئالدىنقى ئەسىردىكى تۇنجى تەسەۋۋۇرىنى ئوتتۇرىغا قويغان ۋە ئۇنى رېئاللىققا

ئايلىنىدىغان دىنىي ۋە مىللىي ئۇستازىمىز سابىت داموللاملارنىڭ قولىدا ۋە تىنىمىز كۆكىگە چىقىرىلغان ئۇيغۇر روھىنىڭ زېمىنىدىكى زاھىرى بولمىش ئاي يۇلتۇزلۇق كۆك بايراق كۆك تۈرۈكلەرنىڭ ئارزۇسى ۋە ئىمانىي ئىسلامنىڭ بەلگىسى سۈپىتىدە تارىخىمىزدا ساقلىنىپ قالدى. ھەربىر ئۇيغۇر مەيلى مۇسۇلمانلىق ياكى ئۇيغۇر تۈرۈكلۈك سالاھىيىتى بىلەن بۇ بايراقنىڭ مىڭ يىللىق ئىسلام تۇپرىقى، قانچە مىڭ يىللىق تۈرۈك يۇرتى بولمىش شەرقىي تۈركىستان - ئۇيغۇرىستاننىڭ سەلەكەن شاماللىق كۆكىدە لەپىلدەشكە ئىنتىزار بولماقتا. بۇ چۈش بوۋىلاردىن ئاتلارغا، ئاتلاردىن سەبىي بالىلارغىچە ئورتاق بولدى ۋە بولۇۋاتىدۇ. بۇ چۈش مەيلى دىنىي بۇرچ بويىچە ئىزاھلانسۇن، ياكى مىللىي مەۋجۇدلۇق بويىچە ئىزاھلانسۇن، ھەربىر نورمال تۇيغۇلۇق ئۇيغۇرغا غورۇر ھورمۇنلىرىنى ئۇرۇپ، ۋىجدان قۇتۇرىشىغا سەۋەب ۋە تۇتۇق بولماقتا. ئۇيغۇر روھى مۇجەسسەملەنگەن بۇ بايراق قانچە مىڭ يىللىق كۆك تۈرۈكلۈك مىللەت روھىغا مۇقەددەس دىنىي ئىسلامنىڭ مۆھۈرىنى بېسىپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئۆچمەس تارىخىي ئابىدىلىرى بولغان تارىخىي خاتىرىلەرنى ئۆزىگە مۇجەسسەملىگەن ھالدا ھېلىھەم ئۇيغۇر ۋە تىنىدە يوشۇرۇن ھالدا ئۇيغۇر يۈرىكىدە، ۋە تەن سىرتىدا يۈرىكىدە ئۇيغۇرلۇق رېتىمى سوقۇۋاتقانلارنىڭ قوللىرىدا لەپىلدەمەكتە.

دېمەك، ئۇيغۇر ۋە تىنىنىڭ غۇبارسىز تۇپرىقى شەرەپسىزلەرنىڭ تاپانلىرىدا پايخان بولۇپ مۇستەملىكىگە ئايلىنغان، ھەتتا بۇ تۇپراقنىڭ مۇستەملىكە ئىكەنلىكى رەزىللەر تەرىپىدىن دۇنياغا ئۇنتۇلدۇرۇلۇپ، بۇ ئەزىز تۇپراق ياتلارنىڭ تۇپرىقى بولۇپ تونۇشتۇرۇلۇۋاتقان بولسىمۇ، بۇ تۇپراق ئىگىلىرىنىڭ روھىدا بۇ تۇپراقنىڭ ھەقىقىي ھاكىمىيىتى ۋە ئىستىقلالى ھېلىھەم ھايات ۋە تېخىمۇ كۆپ ئىنسانلارنىڭ دىلى تىرىلىۋاتىدۇ. ۋە تەن ئۆلدى، ۋە تەنسىزلىكتە قالدۇق، دېگەن چۈشكۈنلەرچە تۇيغۇ ئۇيغۇر روھىنى چىرماشقا قانچە ئۇرىنىۋاتقان بولسىمۇ، شۇ كۆك بايراقتىن چېچىلىۋاتقان ئىمانى ئىسلام نۇرى ۋە كۆك تۈرۈكلۈك ئۇيغۇر مىللىيەت نۇرى بىزنى قايتا روھلاندۇرۇپ، مۇشتلىرىمىزنىڭ تۈرۈلۈشىگە، تىللىرىمىزنىڭ ئاللاھنىڭ شاپائىتى بىلەن ناتىقلارچە ۋە تەن قاينۇسىنى دۇنياغا ياڭرىتىشىغا قۇۋۋەت ۋە ئىشەنچ ئاتا قىلماقتا. بۇ نۇر بىزنى بۇ دۇنيادا مۇستەقىل ۋە تەنگە، ئۇ دۇنيادا ھۆرلەر ھەمراھ بېھىشكە باشلاپ بارىدىغان قانلىق كۈرەش يوللىرى بىلەن تەمىن قىلىپ، ئۇيغۇرنىڭ بېھىشنىڭ تۆرىدە

ئورۇن ئالغۇچى شېھىتىلىرىنى كۆپەيتمەكتە ۋە دۇنيا كىشىلىرى ئالدىدا ئۇيغۇرنىڭ دۇنيادىكى بۈيۈك كۈچلەرنىڭ بىرىگە رەقىپ بولۇشتىن باش تارتماي ھەققىنى ۋە ئانا تۇپرىقىنى قايتۇرۇپ ئېلىش ئىرادىسىنى كۆرگەزمە قىلماقتا. ئۇيغۇر ۋەتىنى گەرچە ئىشغال قىلىنغان، ئۇيغۇر غورۇرى دەپسەندە قىلىنغان، ۋىجدانى زەھەرلىك خەنجەرلەرنىڭ سانجىشىغا مۇپتىلا بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇيغۇر تاشلار ئارىسىدا قىسىلىپ، ئىنسان تۇرۇپ قېرىنداشلىرى تەرىپىدىن مال كەبى ياۋلارغا سېتىلىشىمۇ، قەددىنى يەنە دەس تۇتۇپ سۇلتان ئەجدادلىرىغا خاس سالاپەتتە ئۆزىنى ئۇنۇتقان دۇنياغا ۋە تەنسىزلىك غورۇرىنىڭ ئۈلگىسىنى تىكلەپ بەرمەكتە. ۋە تەنسىزلىكنىڭ غورۇرى دەل شۇ ۋە تەنسىزلىكنىڭ قەلبىدە تېخى ھايات ۋەتىنى ۋە شۇ ۋەتىنى زېمىندىكى دەپسەندە قىلىنغان تۇپرىقىدا قايتا قۇرۇپ چىقىش ئىرادىسىدىن كېلىدۇ-ئەلۋەتتە! شۇنداق، ئۇيغۇردا بۇ ئىرادە ئۆلمىدى، ھەم ئۆلمەيدۇ. چۈنكى، بۇ ئىرادە ئۆلسە قانچە مىڭ يىللىق تارىخنىڭ ئۇدۇمى ئۈزۈلۈپ ئۇيغۇر مەھكۇملۇقتىن يوقۇلۇشقا يۈزلۈنىدۇ، دۇنيا يۈزىدە ئۇيغۇر دىدارى يوق بولۇپ، ئۆزگە مىللەتلەرگە ئەزا بولۇپ كېتىدۇ. ئۇيغۇر ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ قۇدرىتىگە گۇۋاھلىق بولىدىغان دۇنيا كۈلتۇر ۋە ئىقلىمىنىڭ كۆپ قۇتۇپلىقىدەك مۆجىزىنىڭ بىر قىسمىلىق پەخرىدىن ۋاز كەچمەيدۇ، ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ ئىرادىسى ۋە ئىمتىھانى بولغان بۇ قىيىنچىلىق پەيتلىرىدىن ھامان مەغرۇرانە غەلبە بىلەن ئۆتۈپ كېتىدۇ!

ئۇيغۇر مەۋجۇدلۇقىنىڭ ئېڭرىشىدا تولغىنىۋاتقنى يوق، بەلكى مەۋجۇدلۇقنىڭ داۋامىغا ئىلاج ئىزدەۋاتىدۇ. شۇنداق، رەزىللەر ئۇيغۇرنىڭ ئىمانى، كۈلتۇرى، تىلى ۋە دىلى مەۋجۇدلۇقىغا قارا قول ئۇزاتماقتا، ئۇيغۇر پۇشتىنى ئاتا ئارزۇسىدىن ئايرىشقا ئۇرۇنماقتا، ئۇيغۇرنى مەۋجۇدلۇق ئېڭرىشىدا تولغۇنۇش ھالىتىگە سۆرەپ كىرىشكە تىرىشماقتا. بۇنىڭغا ئۇيغۇر بىرلىك ۋە تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئۈنۈملۈك قايتارما زەربىلەر ئارقىلىق جاۋاب قايتۇرىۋاتىدۇ ۋە داۋاملىق تېخىمۇ كۈچلۈك شەكىللەردە جاۋاب قايتۇرۇشى مۇمكىن. چۈنكى مەۋجۇدلۇقنىڭ تەقەززاسى، ۋە تەنسىزلىكنىڭ غورۇرى ئۇيغۇرنىڭ شۇنداق يوللارغا مېڭىشىنى راۋا قىلسا، شەرەپسىزلىكنىڭ ئۇيغۇرنى مەۋجۇدلۇق ئېڭرىشىغا مەجبۇرلىماقچى بولغانلىقى ئۇيغۇر خەلقىنى بىر كۈچلۈك قارشىلىققا ھامىلىدار قىلماقتا. ئۇيغۇردا بىرلىك يوق ئەمەس، بەلكى دۆلەت قۇرۇش

ساپاسىغا ئىگە ئۇيغۇر پۇرسەتلەر ۋە ۋەزىيەتلەر پىشىپ يېتىلگەندە، زامان تەقەززاسى بىلەن دەقىقىدە بىرلىشەلەيدۇ! ئۇيغۇر ئەمدى ئىگرىمايدۇ، چۈنكى ئۇيغۇر ئىگرىپ بولغان...

مانا، ۋەتەنسىزلىكنىڭ غورۇرىنى ئويغاتقۇچى شۇ بەختلىك كۈنلەرنىڭ ئەستىلىكى بولمىش جۇمھۇرىيەتلىرىمىز كۈنى كېلىش ھارپىسىدا بىز يەنە بىر-بىرىمىزگە مەنىلىك قارىشىپ ئاتلىنىشقا تەييار تۇرماقتىمىز. بىزدە ھەممە نەرسە يوق بولدىكى، ئەمما دۈشمەننى تىترەتكۈدەك ئىرادە، ۋەتەننى قايتا قۇرغۇدەك ئىشەنچ، بېھىشكە باشلايدىغان بەخت يولى، مىللەتنى بىرلەشتۈرىدىغان ئورتاق ئۈمۈد، رېئاللىققا ئايلىنالايدىغان چۈش مەۋجۇد، دۈشمەننى قىلغانلىرىغا پۇشايمان قىلدۇرغۇدەك مەۋجۇدلۇق غورۇرى مەۋجۇد! مانا بۇ بىزنىڭ ۋەتەنسىزلىك غورۇرىمىزدۇر! مەرھۇم جۇمھۇرىيەتلىرىمىزنىڭ خاتىرە كۈنىنى تەپرىكلەپ، ئىمانىي ئىسلام، ئۇيغۇرلۇق مىللىي روھى بىلەن جاھاندىكى بارلىق ۋەتەنداشلىرىمىزغا سالام ۋە ئورتاق تىلەك يوللاپ: دەرتداش ۋەتەندىشىڭلار ئەلسۆي

ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش يولى نەدە؟

1- باب مۇقەددىمە

ئەڭ ئاخىرقى ئۇيغۇر دۆلىتى خەلقئارا مەنپەئەتلەر ئويۇنىدا قۇربان قىلىنىپ، خىتايدا كوممۇنىست ھاكىمىيەت تەختكە چىقىپ ئۇيغۇر ۋەتىنىنى قايتا تېرىتورىيىسىگە ئېلىپ ئىستىلا قىلغاندىن بۇيان ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق كۈرەشلىرى توختاپ قالمىدى. ئۇيغۇر ۋەتىنى ئىچى ۋە سىرتىدا ۋەتەن مۇستەقىللىقى ئۈچۈن ماددىي ۋە مەنىۋىي

تەييارلىقلارنى تۈرلۈك يوللاردا ھازىرلاش خىزمىتىنى ئىشلىگەن نۇرغۇن كىشىلىرىمىز ياشلىق دەۋرىدىن قېرىلىق دەۋرىگە قەدەم قويدى، ھەتتا نۇرغۇنلىرى ئاللاھنىڭ ئۇلارغا ئاتا قىلغان ئىنئامگاھلىرىغا كېتىشتى. ئۇيغۇر دەۋاسى خىتاي ئىچكى زىددىيەتلىرىنىڭ تەرەققىياتى ۋە خەلقئارا ۋەزىيەتنىڭ تەرەققىيات ئۆزگۈرۈشىگە بېقىپ تەرەققىي قىلىپ كەلدى. ئەمما يېرىم ئەسىردىن كۆپ ۋاقىتتا نۇرغۇن بىگۇناھ كىشىلەرنىڭ جان تەسەددۇق قىلىشى ۋە نۇرغۇن ماددىي-مەنىۋىي قۇربانلىقلاردىن كېيىن ئۇيغۇرلار يەنىلا ئۆزىنىڭ مۇستەقىل دۆلىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش، ياكى قايتا بىر مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش ئارزۇسىغا يېتەلمەي، بۇ ئارزۇ بىرقانچە ئەۋلاد ئارىسىدا چۈش شەكلىدە ئۇدۇم قېلىۋەردى. ئۇيغۇر ۋەتىنى ئىچىدىكى خىتاي ئىستىلاچىلىرىنىڭ پىلانلىق ۋە سېستىمىلىق ھالدا ئېلىپ بارغان ۋە ئېلىپ بېرىۋاتقان مېڭە يۇيۇش ۋە ئۇيغۇر مىللىي كىملىكىنى يۇقۇتۇش سۈيقەستلىرى بىلەن بىر تۈركۈم خىتاي ۋەتەنداشلىقىنى قۇبۇل قىلىپ، زوزوڭتاڭ ناملىق جاللاتنىڭ ئون مىڭلىغان ئۇيغۇرنىڭ قېنىنى سىياھ قىلىپ، ئۇيغۇر ۋەتىنىگە ئۆچمەس داغ قىلىپ قويغان «يېڭى چىگرا» مەنىسىدىكى كەمىستىش خاراكتېرلىق ئىسىم «شىنجاڭ» نى ئۇيغۇر مىللىي كىملىكىگە دەستىدىن نادان ۋە غاپىل ئىنسانلارنى، ھەتتا ئىمان تۇيغۇسىدىن چەتنىگەن خائىن، غالىچىلارنى يېتىشتۈرۈپ چىقتى ۋە چىقىۋاتىدۇ. ئەڭ يامان بولغىنى، خىتاينىڭ ئۇيغۇر ۋەتىنىنى بازا قىلىپ غەرىپكە يۈرۈش قىلىش، ياكى كېڭەيمىچىلىك قىلىش پىلانغا مۇستەھكەم چىگرا بازىسى قۇرۇش مەقسىتىدە رايۇندىكى خەۋپلىك ئامىل سانالغان يۇمشاق كۈچ—ئۇيغۇر كىملىكىنى يوقىتىش ئۈچۈن تۈرلۈك يۆنۈلۈشلەر بويىچە ئېلىپ بېرىلىۋاتقان، ئۇيغۇر مەۋجۇدلىقىغا بىۋاسىتە تەھدىت ئېلىپ كېلىدىغان سىياسەتلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئىجرا قىلىنىشى ئۇيغۇرلارنى ئىسمى بار، جىسمى يوق «ئاپتونۇم رايۇن» نامىدا ئۆزىنى ساقلاش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش چۈشىدىن ئويغۇنۇشقا قىستاپ قويدى. خىتاينىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىياتى جەريانىدا شەكىللەنگەن تۈرلۈك جەمئىيەت مەسىلىلىرى ئۇيغۇر ۋەتىنىگە كەلگەندە خاس جەمئىيەت مەسىلىسىدىن مىللىي زىددىيەت ۋە توقۇنۇشلارغا، ھەتتا قانلىق سوقۇشلارغا ئايلاندى. خىتاي دېموكراتلىرى گەرەجىدانلىق ھوقۇقى مەسىلىسى سەۋىيىسىدە يۇقىرىدىكى مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ئۈمۈدىنى خىتاينىڭ ھاكىمىيەت ئالىمىشىپ دېموكراتلىشىشىغا باغلاشنى تەشەببۇس قىلىشمۇ، ئۇلارنىڭ ئۇيغۇر

ساداسىنى چۈشەنمەسلىكى، ياكى پىسەنت قىلماسلىقى، ئۇيغۇر مىللىي مەۋجۇدلۇقىغا كۆڭۈل بۆلمەسلىكى ئۇلاردا بۇنداق ئىقتىدارنىڭ يوقلىقىنى بىزگە كۆرسىتىپ بەردى. خىتاي مۇخالىپەتچىلىرىنىڭ كۈچلۈك مىللەتچىلىك ئىدىيىسى ۋە ئۇيغۇر مىللىي مەۋجۇدلۇقىنى كەمسىتىش خاراكتېرلىك سۆز-ھەرىكەتلىرى ئۇلار بىلەن گەرچە خىتاي كوممۇنىست ھاكىمىيىتى ئالدىدا سەپداش بولساقمۇ، مىللىي مەۋجۇدلىقىمىز ئۈچۈن بىر سەپتە ئەمەس، ئەكسىچە زىددىيەتلىك قارمۇ-قارشى سەپلەردە بولۇش ئېھتىماللىقىمىزنى بىزگە ئاشكارىلىدى. مانجۇ ئىستىلاسى بىلەن خىتايغا باغلانغان ئۇيغۇرلار ئىككى قېتىم بۇ ئىستىلا زەنجىرىدىن قۇتۇلدى، ئەمما خىتاينىڭ خەلقئارا مەنپەئەتلەردە تۇتقان ئورنىنىڭ ئۇيغۇردىن يۇقىرىلىقى سەۋەبلىك خىتايغا قايتا-قايتا ئىككى قېتىم بىئىلاج تۇتۇلدى. ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىي مىللىي تەجرىبىلىرى ئۇيغۇرنىڭ خىتايلار بىلەن بىرگە تەڭ مەۋجۇد بولۇپ تۇرالمىدىغانلىقىنى ئايدىڭ قىلدى. چۈنكى، خىتاي پىرقىدۆلەتچىلىرى كەشىپ قىلغان ئۇيغۇرلارنى يوق قىلىش پىلانىنى، پىرقىدۆلەتچىلەرنى يىقىتىپ ئۇيغۇر ۋەتىنىگە كىرىپ پۇت تىرەش جەريانىدا تۈرلۈك شېرىن-شېكەر كەلىمىلەر بىلەن كۆز بويىغان خىتاي كوممۇنىستلىرى داۋاملىق ئىجرا قىلىۋاتاتتى، دېموكراتىك ھاكىمىيەت قۇرۇش دەۋاسى قىلىۋاتقان خىتاي مۇخالىپەتلىرى بۇ پىلانى داۋاملىق باشقا بىر شەكىللەردە ئىجرا قىلىدىغانلىقىنى ئاشكارىلىغان ئىدى. كېڭەيمىچىلىك ۋە باشقا مىللەتلەرنى ئىستىلا قىلىشنى تەرەققىيات دەپ چۈشۈنىدىغان كېسەل مەنتىقىگە ئىگە خىتاي مىللەتچىلىكى ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ قۇرۇلۇشىنى ئۆزلىرىگە تەھدىت، ئۇيغۇرلارنى خىتايلاشتۇرۇپ يوق قىلىشنى بولسا مىللەتنىڭ «تەرەققىيات» مۇساپىسىدا چوقۇم بېسىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك باسقۇچ دەپ تونۇيتتى. بۇ سەۋەبتىن ئۇيغۇرلارنىڭ بۇنداق مەنتىقىدىكى مىللەتچىلىك قان-ھۈجەيرىلىرىگىچە سىڭىپ كەتكەن بىر قەۋم بىلەن ئورتاق ياشاپ، ئورتاق مەۋجۇدلىقنى ساقلاپ تەرەققىي قىلىش ئېھتىماللىقىنى يوق قىلاتتى. دېمەك، ئۇيغۇرغا مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش يولىدا مېڭىش بىردىن-بىر چىقىش يولى ئەمەس، بەلكى بىردىن-بىر مەۋجۇدلۇقنى ساقلاش يولىمۇ بولۇپ قالغانىدى.

2 - باپ

ئۇيغۇرلار دۆلەت قۇرۇش دەردىدە سەرسان بولغىلى يېرىم ئەسىردىن ئاشتى. ئۇيغۇرنىڭ ۋەزىيىتى دۆلەت قۇرۇش ئىنتىلىشىدىن مەۋجۇدلۇق ئۈچۈن دۆلەت قۇرۇشقا قاراپ تەرەققىي قىلدى. مۇستەقىللىقتىن ئىبارەت بۇ مەزىلنىڭ قايسى يۆنۈلۈشتە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدىغان كومپاس يوق ئىدى. جەنۇبىي سۇداننىڭ مۇستەقىل بولۇپ دۇنيا دۆلەتلىرى ئىچىدە يېڭى دۆلەت قاتارىدا ئېتىراپ قىلىنىپ ئىستىقلال قۇچۇپ بايراق چىقارغانلىقى ئۇيغۇرلارغا يا كومپاس يوق، يا يۇلتۇزلار يوق تېڭىرقاش پەيتىدە، قاراڭغۇ ئورمانلىقتا ئۆزىنىڭ مۇستەقىللىق مەزىلىگە يەتكەن بىرىنىڭ ئاياق ئىزىنى كۆرسىتىپ قويغاندەك قىلدى. جەنۇبىي سۇدان مۇستەقىللىقى بىلەن ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش يوللىرى ھەققىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈشتىن بۇرۇن، جەنۇبىي سۇدان بىلەن مۇستەملىكە ھالىتىدىكى ۋەتىنىمىز شەرقىي تۈركىستان ئوتتۇرىسىدا قىسقىچە بىر سېلىشتۇرۇش ئېلىپ بېرىشنى لايىق كۆردۈم. تۆۋەندىكى ئۇچۇرلارغا دىققەت قىلغايىسىز: جەنۇبىي سۇدان: جەنۇبىي سۇدان ياكى جەنۇبىي سۇدان جۇمھۇرىيىتى ۋەتىنىمىز شەرقىي تۈركىستانغا ئوخشاش ئىچكى قۇرۇقلۇق دۆلىتى بولۇپ، جۇغراپىيىسى شىمالىي ئافرىقىغا ياكى شەرقىي ئافرىقىغا تەۋە. ھازىرقى پايتەختى جۇبا بولۇپ، ھازىرقى ئەڭ چوڭ شەھىرىدۇر. كەلگۈسىدە پايتەختىنى دۆلەتنىڭ مەركىزىي قىسمىغا جايلاشقان شەھەر رامسېلغا يۆتكەش پىلانلىنىۋاتىدۇ. جەنۇبىي سۇدان شەرقىدە ئېفىئوپىيە بىلەن، شەرقىي جەنۇبتە كېنىيە بىلەن، جەنۇبتا ئۇگاندا بىلەن، غەربىي جەنۇبتا كونگو دېموكراتىك جۇمھۇرىيىتى بىلەن، غەربتە مەركىزىي ئافرىقا جۇمھۇرىيىتى بىلەن، شىمالدا سۇدان بىلەن چېگرىلىنىدۇ. 2008-يىلى سىتاتىستىكا قىلغان نوپۇسى 8 مىليون 260 مىڭ 490 كىشى. كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان دارامىتى بىر مىڭ 546 دوللار. 50 نەچچە خىل يەرلىك تىل مەۋجۇد بولۇپ، دۆلەت تىلى ئېنگىلىس تىلى. جەنۇبىي سۇدان مۇھەممەد ئەلى سۇلالىسى دەۋرىدە مىسىرغا تەۋە بولغان بولۇپ، 1956-يىلى سۇدان مۇستەقىل بولغاندا سۇداننىڭ بىر قىسمى قىلىپ تەخسىملەنگەن. بىرىنچى قېتىملىق سۇدان ئىچكى ئۇرۇشىدىن كېيىن 1972-يىلى جەنۇبىي سۇدان ئاپتونوم رايونى قىلىپ

قۇرۇلۇپ، تاكى 1983-يىلىغىچە داۋام قىلغان. ئىككىنچى قېتىملىق سۇدان ئىچكى ئۇرۇشىدىن كېيىن، 2005-يىلى شىمالىي سۇدان بىلەن تېنچلىق چۈشىنىش بىتىمى ئىمزالانغان. شۇ يىلىنىڭ ئاخىرىدا جەنۇبىي سۇدان ئاپتونوم ھۆكۈمىتى قۇرۇلغان. 2011-يىلى 9- ئىيۇل مۇستەقىل دۆلەت بولغان. 2011-يىلى 15- ئىيۇل بىرلەشمىش مىللەتلەرگە ئەزا دۆلەت بولغان. 2011-يىلى 28- ئىيۇل ئافرىقا بىرلەشمىسىگە ئەزا بولغان. شەرقىي تۈركىستان: شەرقىي تۈركىستان، ياكى ئۇيغۇرىستان، ياكى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى ئاسىيا قىتئەسىنىڭ مەركىزىگە جايلاشقان تىپىك ئىچكى قۇرۇقلۇق دۆلىتى ياكى رايونى بولۇپ، جۇغراپىيىسى ئوتتۇرا ئاسىياغا ياكى ئەنئەنىۋىي تۈركىستان تۇپراقلىرىنىڭ شەرقىي قىسمىغا جايلاشقان. ھازىرقى ئاتالمىش ئاپتونوم رايونىنىڭ پايتەختى ئۈرۈمچى شەھىرى بولۇپ، تارىختا مەۋجۇد مۇستەقىل ھاكىمىيەتلىرىنىڭ ۋە ھازىرقى ئۇيغۇر كۈلتۈرىنىڭ مەركىزى قەشقەر. شەرقىي تۈركىستان شىمالدا روسسىيە بىلەن، شەرقىي شىمالدا موڭغۇلىيە ۋە جەنۇبىي موڭغۇلىيە ئاتالمىش ئاپتونوم رايونى بىلەن، شەرقتە خىتاي بىلەن، شەرقىي جەنۇبتا تىبەتنىڭ خىتايلاشتۇرۇلغان كۆكنۇر رايونى بىلەن، جەنۇبتا تىبەت، ھىندىستان، كەشمىر، پاكىستان بىلەن، غەربىي جەنۇبتا ئافغانىستان ۋە تاجىكىستان بىلەن، غەربتە قىرغىزىستان، قازاقىستان بىلەن چىگرىلىنىدۇ. 2010-يىلى سىتاتىستىكا قىلغان نوپۇسى 21 مىليون 813 مىڭ 334 كىشى، ئۇيغۇر نىسبىتى %45. جەمئىي تۈرۈك نوپۇسى %55 پىرسەنت ئەتراپىدا. كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان دارامىتى ئۈچ مىڭ 38 دوللار. ئۇيغۇر تىلىنى ئاساس قىلغان تۈرۈك تىللىرى، پارس تىلى ۋە خىتاي تىلىدىن ئىبارەت ئاساسلىق ئۈچ خىل تىل مەۋجۇد بولۇپ، مەجبۇرلانغان دۆلەت تىلى خىتاي تىلى. شەرقىي تۈركىستان مانجۇ ئىمپېرىيى دەۋرىدە ئىستىلا قىلىنغان بولۇپ 1884-يىلى 5-ئاپرېل «شىنجاڭ» يەنى يېڭى چىگرا ياكى يېڭى قازانغان تۇپراق مەنىسىدە ئىسىم قويۇلۇپ ئىمپېرىيىنىڭ بىر ئۆلكىسى قىلىنغان. 1933-يىلى 12-نويابىر شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى مۇستەقىل بولغان، ئۇزاق قالماي قايتا ئىستىلا قىلىنغان، ئەمما خىتاي دۆلىتىگە ھەقىقىي مەنىدىن تەۋە بولماي، مىللىتارىستلارنىڭ مۇستەقىل ھالدا باشقۇرۇشىدا بولغان، 1944-يىلى 12-نويابىر شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى قايتا مۇستەقىل بولغان ۋە 1949-يىلى 1-ئۆكتەبىر خىتاي خەلق

جۇمھۇرىيىتى قايتا ئىستىلا قىلىپ ئۆز تېرىتويىسى ئىكەنلىكىنى جاكارلىغىچە مۇستەقىل تۇرغان. 1955-يىلى 1-ئۆكتەبىر ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قىلىپ قۇرۇلغان. ھەر ئىككى دۆلەت ئەسلىدە باشقا بىر دۆلەتكە ياكى ئېمپىرىيىگە مۇستەملىكە بولغان، كېيىن يەنە بىر دۆلەت بۇ مۇستەملىكىنى داۋاملاشتۇرغان ياكى شۇ ئاساستا قايتا مۇستەملىكە قىلغان. ھەر ئىككى دۆلەت ياكى مۇستەملىكە رايونغا ئاپتونومىيە ھوقۇقى بېرىلگەن. نوپۇس سانى ۋە ئىقتىسادىي كىرىم پەرقى زور ئەمەس. بۇ ئوخشاشلىقلارنى بىز تاللىۋالغان ئەمەس، بەلكى بۇ ئوخشاشلىقلار بىزنىڭ تەبئىي شارائىت ۋە ۋەزىيىتىمىزنى بەلگىلەيدىغان ئۇل سەۋەبلەردۇر. ئەمدى ئوخشاشلىقلارغا قارىغىنىمىزدا، ئىككى دۆلەت ياكى مۇستەملىكە رايوندىكى تىل، مىللەتلەرنىڭ تۈزۈلۈشى ۋە مۇستەقىللىق يولىدا زور پەرق مەۋجۇد. جەنۇبىي سۇداندا مىللەتلەر كۆپ خىل ۋە مۇرەككەپ، 50 نەچچە خىل تىل مەۋجۇد، شەرقىي تۈركىستاندا بولسا ئۇيغۇر تىلىنى ئاساس قىلغان يەرلىك تۈركىي تىللاردىن باشقا تاجاۋۇزچى خىتايلىرىنىڭ مەجبۇرىي ھالدا دۆلەت تىلى قىلىۋالغان خىتاي تىلىلا مەۋجۇد. مۇجابدە تارىخدا بولسا ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق مەنزىلىنى ئىزدەش يولىدا «خىتاي ئىچكى ئۇرۇشى» دېگەن قالدۇقنى كىيەلگىدەك بىرەر چوڭ ئۇرۇش ياكى توقۇنۇش بولۇپ باقمىغان. جەنۇبىي سۇدان ۋە ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش يولىدىكى مۇجابدە تارىخىدىكى سېلىشتۇرمىلار، ئوتتۇرا شەرىقتە تېخىچە داۋاملىشىۋاتقان ئەرەب قۇيۇنىنىڭ قۇراللىق ۋاستىلەر ئارقىلىق مەسىلە ھەل قىلىش مېتودى، قەشقەر، خوتەنلەردىكى قانلىق كۈرەشلەرنىڭ خىتايغا ئېلىپ كەلگەن تەسىرى قاتارلىقلار ئۇيغۇرلارغا قۇراللىق كۈرەش يولىنى مۇستەقىللىق يولىدەك تونىتىۋاتقاندا قىلاتتى. تىبەتلەرنىڭ يېرىم ئەسىرلىك ئوتتۇرا يول سىياسىتى بىلەن ئېلىپ بارغان ھەق تەلەپ قىلىش پائالىيەتلىرىنىڭ ئۈنۈمىنىڭ ئاستا ياكى پاسسىپلىقى، تېنچلىق يوللىرى بىلەن ئۇيغۇر مەسىلىسىنى ھەل قىلىشقا بولغان ئىشەنچنىڭ تۆۋەنلىشى قاتارلىقلار ئۇيغۇرلارغا بۇ يولنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلاۋاتقاندا قىلاتتى. ئەجىبا ئۇيغۇرلار راستلا خىتايغا قارشى قۇراللىق كۈرەش قىلىشى زۆرۈرمۇ؟ بۇنىڭغا ھېچكىم ئاددىي قىلىپلا ياق ياكى ھەئە دېگەن جاۋابنى بېرەلمەيدۇ. چۈنكى شارائىت پىشىپ يېتىلگەندە، شۇنداق تەقەززا تۇغۇلغاندا ۋە ئەڭ مۇھىمى شۇنداق ئىقتىدار ئۇيغۇرلاردا ھازىر بولغاندا ھېچكىم بۇ يولنى ياساقلاپ چەكلىمەيدۇ. ئەمما شۇنداق شارائىت ۋە

ۋەزىيەت ھازىر بولمىغان ئەھۋالدا، ئۇيغۇر ناتىۋان ۋە ئاجىز ھالەتتە ھېچكىم ئۇيغۇرنى بۇ يولغا باشلىيالمىدۇ ۋە ئىتتىرەلمەيدۇ. ئۇرۇش ياكى جەڭ ئارقىلىق خىتاي ئىستىلاسىغا قارشى تۇرۇش مەسلىسى توغرا ياكى خاتالىق مەسلىسى ئەمەس، بەلكى شۇ ئىقتىدارنىڭ ئۇيغۇردا ھازىر بولۇشى ياكى مەلۇم بىر كىملىك ئۇيغۇرغا ھازىر قىلىپ بېرىش مەسلىسىدۇر. ئۇيغۇرلار تېڭىرقىماقتا، غەزەپ ۋە ئازاپتا يۈرەكلىرى ئۆرتەنمەكتە ئىدى. ئوتتۇرا شەرىقتە ئېتىلغان ئوقلار ئەرەب مۇستەبىتلەرنىڭ تەنلىرىگە تەگكەن بىلەن، ئاغرىقى يىراق شەرىقتىكى خىتاي ئىستىلاچىلارنى ئازابلىماقتا ئىدى. ئۇيغۇر قۇرالىنىڭ سېپىنى تۇتماي تۇرۇپلا، خىتاي ئارغامچىنى كۆرۈپ زەھەرلىك يىلان دەپ ۋارقىراپ ھوشى قالمىغانىدى.

3 - باپ

ئۇيغۇرلار خىتاي ئىستىلاسىغا قارشى خۇددىي جەنۇبىي سۇدانلىقلار شىمالىي سۇدانغا قارشى ئۇرۇش قىلغاندەك جەڭ ئاچالامدۇ؟ جەنۇبىي سۇدان 1955-يىلىدىن 1972-يىلغىچە بىرىنچى قېتىملىق قۇراللىق مۇجادىلە ئېلىپ بارغان ۋە ئاپتونومىيە ھوقۇقىغا ئېرىشكەن، 1983-يىلىدىن 2005-يىلغىچە ئىككىنچى قېتىملىق قۇراللىق مۇجادىلە ئېلىپ بارغان ۋە 2011-يىلى مۇستەقىللىق نۇسرىتىگە ئېرىشكەن. جەنۇبىي سۇداننىڭ شىمالىي سۇدان بىلەن بولغان يىرىكلىكى 1946-يىلى بىرىتانىيە مۇستەملىكىسى ئاستىدىكى مىسىرغا تەۋە مەزگىلدە بىرىتانىيە سىتراتېگىيىسى بويىچە دىنىي ۋە كۇلتۇرىي ئالاھىدىلىكلىرى روشەن پەرقلىق شىمالىي ۋە جەنۇبىي سۇدان رايۇنى ئىككى رايۇن قىلىپ ئورۇنلاشتۇرۇلغان، ئەمما شىمالىي سۇداننىڭ ھوقۇق ۋە ئىمتىيازىدىكى ئورنى، دىنىي ئېتىقاد ۋە ئېتىنىك پەرقى قاتارلىقلار رايۇن ۋەزىيىتىنى كەسكىنلەشتۈرگەن. 1956-يىلى سۇدان مۇستەقىل بولغاندا جەنۇبىي سۇداندا يەرلىك مىللىتارىستلار ۋە قەبىلە ئاقساقاللىرىنىڭ كونتروللىقىدا يېرىم مۇنتىزىم ھالەتتىكى قۇراللىق قىسىملار ساقلانغان ۋە بۇ كۈچ كېيىنكى مەزگىلدە قۇراللىق قارشىلىق ۋە ئۇرۇشقا ئەڭ مۇھىم ئاساس بولغان. شەرقىي تۈركىستان خىتاي مۇستەملىكىسى

بولغاندىن كېيىن بۇنداق بىر ئېھتىماللىقتىن ساقلىنىشنى نىيەت قىلىپ ئۇزاق مەزگىللىك سىتراتېگىيە تۈزگەن خىتاي ئىستىلاچىلىرى ئەسلىدىكى مىللىي ئارمىيىنى قۇرالسىزلاندۇرۇش، خىتاي قىسىملىرىغا قوشىۋېتىش، چەتكە قېچىپ كېتىشكە مەجبۇرلاش ۋە تارقىتىۋېتىش قاتارلىق ۋاستىلەر ئارقىلىق ئۇيغۇرنى قايتا ئارمىيىسىز ھالەتكە ئېلىپ كەلگەن، كېيىن ئۇيغۇر تۇپراقلىرىدا كەڭ كۆلەملىك قۇرالسىزلاندۇرۇش ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىپ رايۇندا تارقالغان قۇراللارنى يىغىۋالغان. ئەزەلدىن قۇرال تۇتۇش ۋە قۇرال ساقلاش ئەنئەنىسىگە ئىگە خەلق يېڭىچە قۇرالسىز كۈلتۇرغا مەجبۇرىي كۆچۈرۈلگەن. مانا ھازىر ئۇيغۇرلارنىڭ پىچاق ئېسىش ئەنئەنىسىمۇ يوق بولۇپ، ئۇيغۇر قولىدا تۆمۈرنىڭ سۇنقى يوق ھالەتكە يەتكەندى. جەڭ، ياكى ئۇرۇش قىلىشنىڭ نۇرغۇن سەۋەبلىرى بولىدۇ، مەۋجۇد شارائىتنىڭ ئوخشىماسلىقى بىلەن نۇرغۇن ئوخشىمىغان يوللىرى، مېتوتلىرى بولىدۇ. ئەمما، ئورۇن جەھەتتىن ئەنئەنىۋىي ئۇرۇشتا ئالدىنقى سەپ ۋە ئارقا سەپ دەپ ئىككى ئاساسلىق ئورۇن بولىدۇ. ھازىرقى زامان ئۇرۇشىدا بولسا يۇقارقى ئىككى ئورۇندىن باشقا ئۇچۇر-تەشۋىقات ئالدىنقى سېپى ۋە ئارقا سېپىدىن ئىبارەت مەۋھۇم ئورۇنلارمۇ مەۋجۇد. بۇ ئورۇنلار مەۋجۇد بولمىسا، ئۇرۇش مەۋجۇد بولمايدۇ ياكى ئۇرۇش دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلەلمەي قالىدۇ. ئەنئەنىۋىي ئۇرۇشتىكى ئالدىنقى سەپ ئوبيېكتىپ ئورۇن، كۈرەشنىڭ نېگىزلىك ئېلىپ بېرىلىدىغان، نەيزە ئۇچى سانجىلىدىغان جايى بولۇپ، ئەڭ كۆپ قان تۆكۈلىدىغان ۋە ئەڭ كۆپ چىقىم تارتىلىدىغان جاي. ئەنئەنىۋىي ئۇرۇشتىكى ئارقا سەپ ئوخشاشلا ئوبيېكتىپ ئورۇن بولۇپ، ئالدىنقى سەپكە ماددىي ۋە ئەسكىرىي ياردەم ۋە تولۇقلاشلارنى ئىشلەيدىغان ۋە يەتكۈزىدىغان جاي بولۇپ، ئارقا سېپى بولمىغان ئالدىنقى سەپ ئۆز مەۋجۇدلىقىنى ئۇزاق داۋام قىلالمايدۇ. شۇڭلاشقا ئەنئەنىۋىي ئۇرۇشلاردا زەربە بېرىدىغان ئەڭ مۇھىم نشان ئارقا سەپ بولۇپ، ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا ئىتتىپاقداشلارنىڭ بومباردىمانچىلىرى گېرمانىيىنىڭ ئارقا سېپىدىكى مۇھىم ئىستراتېگىيىلىك زاۋۇت-كارخانىلارنى بومباردىمان قىلغان. گېرمانىيە روسسىيىگە ھۇجۇم قىلىپ مىليونلىغان سوۋىت ئارمىيىسىنى يەر چىشلەتكەن بولسىمۇ، سوۋىتلار ئىتتىپاقىنىڭ كەڭرى كەتكەن تېرىتورىيىسى تەمىنلىگەن زور ئارقاسەپ ئىقتىدارى بۇ ئۇپراشلارنى تولۇقلاپ قايتارما ھۇجۇم قىلىشقا شارائىت يارىتىپ بەرگەن. ئۇچۇر-

تەشۋىقاتقا كەلسەك، ئامېرىكىنىڭ ئېراققا ھۇجۇم قىلغاندا ئاخبارات ۋاستىلىرىغا يالغان خەۋەر تارقىلىپ تېخى ئىشغال قىلىنمىغان جايلارنى ئىشغال قىلىنغان قىلىپ تەشۋىق قىلىشى ئۆز-ئارا ئالاقە ئىقتىدارى ئاجىز ئىراق ئارمىيىسىنىڭ پارچىلىنىشىنى تېزلەتكەن. كەڭ كۆلەملىك قىرغۇچى قۇراللار سەپسەتسى بىلەن ئېراققا ھۇجۇم قىلىش سەۋەبى ۋە پۇرسىتى يارىتىشى ئامېرىكا ۋە تەنداشلىرىغا ئۇرۇشنىڭ ئەھمىيىتىنى تونۇشتۇرغان. دېمەكچى، ئۇرۇشنىڭ نىشانى بولغان دۈشمەن تەرەپنى قايمۇقتۇرۇشتا قوللىنىدىغان ئۇچۇر-ئاخباراتلار ئۇچۇر-تەشۋىقاتنىڭ ئالدىنقى سېپى بولىدۇ. ئۇرۇش ئارقا سېپىدىكىلەرنى نىشان قىلغان ئۇچۇر-خەۋەرلەر ئۇچۇر-تەشۋىقاتنىڭ ئارقا سېپى بولىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىدىن قارىغىنىمىزدا ئۇيغۇر ۋەتىنى ۋە خىتاي تۇپراقلىرى ئەنئەنىۋىي ئۇرۇش چۈشەنچىسى بويىچە ئۇيغۇرلارنىڭ ئالدىنقى سېپى، يەنى ئوبىيكتىپ ئالدىنقى سېپى، ئەمما ئۇيغۇرلارغا بۇ ئالدىنقى سەپتە كۈرەش ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن جەڭ قۇرال-ئەسۋابلىرىنى، تىرانسپورت-قاتناشلىرىنى، باشقا ماددىي ئېھتىياجلىرىنى ۋە ئەسكىرىي كۈچلەرنى تەشكىللەپ، تەربىيەلەپ تەمىنلەيدىغان ئارقا سەپ تېخى مەۋجۇد ئەمەس. ئارقا سەپ مەۋجۇد بولمايدىكەن، ئالدىنقى سەپتە كۈرەش ئېھتىياجى قانچىلىك كۈچلۈك بولغان بىلەنمۇ ئۇرۇش شەكىللەنمەيدۇ. زىددىيەتلەرنىڭ كۈچلۈك، خىرىستىلارنىڭ چوڭ بولۇشى مەۋجۇد بولۇشنىڭ ئۇرۇش قىلىش تەقەززاسىنى ياراتسىمۇ، ئەمما ئەمىلىي شارائىتلار بۇ تەقەززانىڭ ھەرىكەتكە ئايلىنىشىنى توسۇپ قويدۇ. گەرچە كۆپ ساندىكى كىشىلەر بۇنداق بىر تەقەززانى تونۇپ يەتكەن ۋە شۇنداق بىر ئوپراتسىيىگە ئىنتىلىۋاتقان بولسىمۇ، ئارقا سەپنىڭ بولماسلىقى، ياكى ئارقا سەپنىڭ شەكىللەنمەسلىكى ئۇلارنىڭ ھەقىقىي مەنىدىكى ئۈنۈملۈك ھەرىكەتكە ئۆتۈشىنى چەكلەپ قويدۇ. بۇنىڭ بىلەن بۇنداق بىر تەقەززانىڭ رېئاللىققا ئايلىنىشى تاكى ئارقا سەپ شەكىللەنمىگىچە چەكسىز قەرەلدە توختاپ قالىدۇ. خىتاي بولشېۋىكلارنىڭ قۇراللىق كۈرەشنى ئالدى بىلەن پىرقىدۆلەتچى خىتايلارنىڭ كۈچى ئاجىز بولغان ئوتتۇرا تۈزلەكلىكتىكى يېزىلاردىن باشلىشى، ئۇزۇن سەپەرلەرنى قىلىپ شۇ يېزىلارغا توپلىنىشى ۋە شۇ جايلارنى بازا قىلىپ قۇراللىق كۈرەشنى داۋاملاشتۇرۇشى، ياپونىيە دۇنيا ئۇرۇشىدا مەغلۇپ بولۇپ مەجبۇرىي ھالدا خىتايدىن چېكىنگەندە مەقسەتلىك ھالدا بىر قىسىم قۇراللارنى شۇ چىغكەشلىك بولشېۋىك خىتايلارغا ئۆتكۈزۈپ بېرىشى ئۇلارنىڭ

تەغدىرىدە زور ئۆزگۈرۈشنىڭ بولۇشىغا تۈرتكە بولغان. بولشېۋىك خىتايلار ئارقا سەپنىڭ مۇھىملىقىنى تونۇپ يېتىپ، ئالدى بىلەن ئارقا سەپ قۇرۇلۇشىنى تاماملىغان. ئەمدى شىنخەي ئىنقىلابى ئارقىلىق مانجۇ ئىمپېرىيىسىنى ئاغدۇرۇپ خىتايلارنىڭ مۇستەقىللىقىنى قولغا كەلتۈرگەن خىتايلارنىڭ ئىنقىلاب باسقۇچلىرىغا قارىساق، سۇنجۇڭسەن باشلىق مىللەتچى خىتاي رەھبەرلىرى چەتئەللەردە بانكىلاردىن، بايلاردىن ۋە ھۆكۈمەتلەردىن قەرز ئېلىش قاتارلىق چارىلەر ئارقىلىق مەۋھۇم بىر ئارقا سەپ، يەنى ئىقتىسادىي كۈچ بىلەن خەلقئارانى ئارقا سەپ قىلىپ كۈرەشنى باشلىغان ۋە غەلبە قازانغان. يەھۇدىيلارنىڭ دۆلەت قۇرۇش مۇساپىسىگە قارىساقمۇ شۇنداق بىر نۇقتىنى بايقايمىز، يەھۇدىيلار پۈتۈن دۇنياغا چېچىلىپ كەتكەن يەھۇدىيلارنى جۇدىزم ئىدىئولوگىيىسى ئاستىدا بىرلىككە كەلتۈرۈپ، تىجارەت ۋە سودىنى ئاساس قىلغان ھالدا قۇرۇپ چىققان مىللىي ئىقتىدارى ۋە ئامېرىكا قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ياردىمى بىلەن ئوخشاشلا خەلقئارالىق ئارقا سەپ شەكىللەندۈرگەن ۋە سەككىزدەك ئەرەپ دۆلىتىنىڭ ھۇجۇملىرىنى چېكىندۈرۈپ ئىككى مىڭ يىللاردىن بۇيان ئەۋلادمۇ-ئەۋلاد ئۇدۇم قىلىپ كېلىۋاتقان يەھۇدىي دۆلىتى قۇرۇش چۈشىنى ئەمەلگە ئاشۇرغان. جەنۇبىي سۇداننىڭ كۈرەشىگە قارىساق، ئۇگاندا قاتارلىق دۆلەتلەر ئارىلىق يەتكۈزۈلگەن ماددىي ۋە ئەسكىرىي ئەشيانى، ئامېرىكىدىكى قاراتەنلىك خىرىستىئان گۇرۇپپىلىرىدىن ۋە دۇنيا كاتولىك مۇخلىسلىرىدىن ئۈزۈلمەي كەلگەن ئىقتىسادىي ۋە ماددىي ياردەملىرى ئۇلارنىڭ مىللىي ئارمىيە بەرپا قىلىش ۋە ئالدىنقى سەپ شەكىللەندۈرۈپ شىمالىي سۇدان قىسىملىرىنى چېكىندۈرۈۋېلىشىگە شەرت ھازىرلىغان. دېمەك ئارقا سەپ ۋە ئۇنى شەكىللەندۈرۈش ئىنتايىن مۇھىم بولۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ تاكى بۈگۈنگىچە قىلىۋاتقان كۈرەشلىرىنىڭ مەغلۇپ بولۇشىدىكى ئەڭ ئاساسلىق سەۋەب ئۈزلۈكسىز بىر ئارقا سەپنىڭ بولماسلىقى، ياكى ئارقا سەپ ياردىمى قىلىش ۋە دىسنى قىلغان كۈچلەرنىڭ خەلقئارا مەنپەئەتلىرى ئالدىدا ئۇيغۇر تەقدىرىگە ساتقىنلىق قىلىشى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ مۇجادىلىلىرى مەغلۇپ بولدى ۋە مەغلۇپ بولىۋاتىدۇ. خەلقئارادا مەيلى تېنچلىق يولىدا بولسۇن، ياكى باشقا يوللاردا بولسۇن، ئۇيغۇر دەۋاسىنى تەشۋىق قىلىۋاتقان ئۇيغۇر سىياسەتچىلىرى يېرىم ئەسىردىن بۇيان بۇ نۇقتىنى تونۇپ يېتىپ، شۇنداق بىر ئارقا سەپنى بەرپا قىلىش ياكى شۇنداق بىر ئارقا سەپ قۇرۇپ چىقىش مەقسىتىدە ھەرىكەت

قىلغان بولسىمۇ، قانچە قېتىملىق ئالدىنىش ۋە سېتىلىشلار ئۇيغۇرلارنىڭ ئۈمۈدىنى يەلكىسىگە ئېلىپ كېتىۋاتقان بۇ سۈيۈملۈك ئىنسانلىرىمىزنى ئاچچىق ئۇھسىراشلارغا مەجبۇر قىلغانىدى. ئۇيغۇرلاردا ئارقا سەپ بەرپا قىلىش ياكى تېپىش، خەلقئارادا يۈشۈرۈن ياكى مەۋھۇم ئىتتىپاقداشلارنى قازىنىش ياكى قېزىش ھەركەتلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ شۇنداق ئىقتىدارلارغا ئىگە بولۇش ياكى يېتىلدۈرۈشى ئۈچۈن مۇھىمدۇر. ئۇيغۇردا كەم بولغىنى ئۇرۇش قوزغاش سەۋەبى ياكى باھانىسى ئەمەس، بەلكى شۇنداق شارائىت ۋە ۋەزىيەت ئىدى.

4 - باپ

ئۇيغۇرلارنىڭ ئارقا سېپى نەدە؟ ئۇيغۇرلارنىڭ ئارقا سېپى دۇنيا ۋەزىيىتىنىڭ ئۆزگۈرۈشىدىن پايدىلىنىش ئىقتىدارى ۋە خەلقئارا ياردەملەرگە يۈشۈرۈن ياكى ئاشكارا ئېرىشەلىشى، ئۆز مىللىي تەركىبى ئىچىدىكى يۈشۈرۈن ئىقتىدارىنى قانچىلىك قازىنالىشىغا باغلىق. بۇ ئارقا سەپنىڭ فونكىسىيىسىنىڭ ئوخشىماسلىقى ئۇنىڭ مېخانىزىمى، ھالىتى ۋە ئورنىنىڭ قەيەردە بولۇشىنى بەلگىلەيدىغان ئامىلدۇر. ئۇرۇش ئارقا سېپىنىڭ ئەڭ ئاساسلىق فونكىسىيىسى ئەسكىرىي كۈچ، قۇرال كۈچى، ترانسپورت ۋە ماددىي ئېھتىياجى بىلەن ئالدىنقى سەپنى تەمىن قىلىش ۋە ئۇرۇش ئۇپرىشىنى تولۇقلاش، تولدۇرۇشتۇر. ئۇيغۇرلارنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىغا ئاساسەن ئۇيغۇرلار بىرلەمچى ۋە ئىككىلەمچى، ھەتتا تېخىمۇ كۆپ ئارقا سەپ قۇرۇش ياكى بايقاشقا مۇھتاج. بىرلەمچى ئارقا سەپ ئۇرۇش ياكى جەڭ سادىر بولىدىغان جايغا ھاجەتلەرنى بىۋاسىتە ئوچۇق يەتكۈزۈدىغان ۋە ئۇرۇش ئۇپرىشىنى تولۇقلايدىغان بىۋاسىتە ئارقا سەپتۇر. ئىككىلەمچى ئارقا سەپ بولسا ۋاسىتىلىك ياكى يۈشۈرۈن ھالەتتە ئۇرۇشقا كېرەكلىك ھاجەتلەرنى تەمىنلەيدىغان، ياكى ئۇرۇشنىڭ شەكىللىنىشى ئۈچۈن يۈشۈرۈن تۈرتكە ۋە ياردەم بولىدىغان ئارقا سەپتۇر. بۇنىڭدىن سىرت، خىتاي-ئۇيغۇر كۈچ سېلىشتۇرمىسى ئۇرۇش ياكى جەڭنىڭ مەلۇم باسقۇچىدا ئۈچىنچى ياكى كۆپ تەرەپنىڭ ئۈنۈملۈك ھەربىي ئوپراتسىيە ياردىمىنى ئاشكارە ياكى يۈشۈرۈن تەمىن

قىلىشى بىلەن تەڭپۇڭلىشىش، ھەتتا تەتۈر تەڭپۇڭلىشىشقا مۇھتاج بولۇپ، بۇخىل ئارقا سەپ، ياكى ياردەم ئۇيغۇرلارنىڭ جەڭ باشلىشى ۋە ئۇرۇشتا بۇرۇلۇش ياسىشىغا ئاكتىپ ۋە ھەل قىلغۇچ تۈرتكە ۋە كۈچ بولۇشى مۇمكىن. ئەمما بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇرۇش ياكى جەڭنىڭ ماددىي ۋە مەۋجۇدىي ئاساسلىرى بولسىمۇ، ئەڭ مۇھىم بولغىنى ئۇرۇش ياكى جەڭنىڭ پارتلاش كۈچىنى شەكىللەندۈرىدىغان سۇبىيكتىپ ئامىل - روھتۇر. ئۇيغۇر مىللەتچىلىكى يېرىم ئەسىردىن كۆپ خىتاي ئىستىلاسى ئاستىدا تۈرلۈك بوران - چاپقۇنلارنىڭ قايرىپ سۇندۇرۇشى، قىيا تاشلارنىڭ يەنجىپ پايدىغا قىلىشى، مەنپەئەت قۇللىرىنىڭ ئۈزۈپ خەجلىشىدەك شارائىتتا ئۆسۈپ تەرەققىي قىلدى. ئۇيغۇر نامىنىڭ تۈرۈك دىئالىكتىلىرىنىڭ مەنبەسى بولغان قەدىمىي قەشقەر تىلى ئاساسىدىكى چاغاتاي تىلىدىن ئەرەب - پارىس كەلىمىلىرىنى ئازلىتىپ شەكىللەنگەن بىر تىلنى قوللىنىدىغان، شەرقىي تۈركىستاندا ياشايدىغان بۇ بىر تۈركۈم ئىنسانلارنىڭ ئېرقىي نامى بولۇپ قالغانلىقىنى تارىخنىڭ قايسى ۋاراقلىرىدىن ئاڭدۇرۇش تارىخشۇناسلارنىڭ ئىشى بولسىمۇ، بۇ نام يېقىنقى زامان تۈركىستان تارىخىدا ئېچىنىشلىق تەغدىرلەرنىڭ جۇغلانمىسى بولۇپ قالغىنى ھەممىدىن بەك شۇ ئېچىنىشلىق كەچمىشلەرنىڭ شاھىدى ۋە ۋىكىتىمى بولغان ئۇيغۇرلارغا ناھايىتى ئايان ئىدى. بۇ مىللەت ئۆز مەۋجۇدلىقىنى ساقلاش يولىدا تۈرلۈك تىرىشچانلىقلارنى قىلدى، ئىستىقلالى ۋە مۇختارىيىتىدىن مەھرۇم بۇ مىللەت ھېچقانداق رەسمىي تەشكىلىي ئاپپاراتى يوق تۇرۇپمۇ كىملىكىنى ساقلاش ۋە قوغداش يولىدا مۇكەممەل دۆلەت ئاپپاراتلىرى بولغان مىللەتلەردىن قېلىشىمىغىدەك نەتىجىلەرنى ياراتتى. قۇللۇق ھالىتىگە چۈشۈپ قېلىپمۇ سۇلتانلىق سالاپىتىنى ساقلاشقا ئىنتىلگەن بۇ مىللەت ھەر زامان مەۋجۇدلۇق تېڭىرقىشى ئالدىدا ئىگراپ كەلدى، قۇتراپ كەلدى. كومپىيۇتېر - بىلگىسايپار تېخنىكىسى باشقا مىللەتلەردە مەخسۇس تەشكىلىي ئاپپاراتلارنىڭ ئىقتىساد ۋە كەسپىي خادىملارنى ئاجرىتىشى ئارقىلىق شۇ مىللەتلەرگە ئۆزلىشىش خىزمىتى ھۆكۈمەتنىڭ تەشكىلىي خىزمىتىدە غىدىقلىنىپ ئىجرا قىلىنغان بولسا، ئۇيغۇر ناملىق بۇ مىللەت ھېچقانداق مەركىزىي تەشكىلىي ئاپپاراتى يوق تۇرۇپمۇ خەلقئاراغا ماس قەدەمدە بۇ خىزمەتلەرنى تاماملىدى ۋە داۋاملىق ئىشلەۋاتىدۇ. مانا بۇلار بۇ بىر تۈركۈم كىشىلەرنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئۇيغۇر دۆلىتى زاۋال تاپقان يېرىم ئەسىرلىك ئاسارەت ۋە مەۋجۇدلۇق ئىگىرىشى داۋامىدا ئىشلەنگەن تۈرلۈك ئۇيغۇنۇش خىزمەتلىرى ۋە

شارائىتنىڭ غىدىقلىشى بىلەن شەكىللەنگەن مىللىي روھنىڭ ئۇيغۇنشى ئىدى. جەڭ، ياكى ئۇرۇشنىڭ ئەڭ مۇھىم ھەرىكەتلىنىش ۋە پارتىلاش كۈچلىرىدىن بىرى سەپتە تۇرغۇچى كىشىلەر توپىنىڭ ئورتاق مەنپەئەت ۋە ھىسسىيات تەقەززاسىدا شەكىللەنگەن بىرلىك، مەزكەزگە تارتقۇچ ۋە ئىچكى كۈچتۈر. ئۇيغۇرلاردا ھازىر بۇنداق بىر كۈچ شەكىللەنگەن ۋە تېخىمۇ كۈچىيىۋاتقان بولۇپ، بۇ خىل روھىي ئۇلغۇيۇش بۇ كىشىلەرنى ئىستىلا ۋە ئىدارە قىلىۋاتقان خىتاي قەۋمىنىڭ كۈچلۈك خىتاي مىللەتچىلىكى بىلەن ئۇچراشقاندا ئۇلار ئوتتۇرىسىدا چاقىنغان ئوت ئۇيغۇر ئاتلىق بۇ مىللەتكە مۇستەقىللىقنىڭ نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى ۋە نېمە ئۈچۈن شۇ قەدەر مۇھىملىقىنى تونۇتۇشقا باشلىدى. خىتاي ھاكىمىيىتىنىڭ ئۆز مەنپەئەتلىرى ۋە ستراتېگىيىلىرى بۇ خىل روھىي ئۇيغۇنۇشنى توسۇپ قالالمىدى، ئەكسىچە بۇ خىل روھىي داۋالغۇچىنىڭ دولقۇنلىرىنى بۇ توپنىڭ ھەربىر ھۈجەيرىسىگىچە سەزمىگەن ھالدا يەتكۈزۈپ بېرىشتەك بالاغا قېلىۋاتىدۇ. مىللەت ئۇيغۇنۇۋاتاتتى. ئۇيغۇرلار ئۈچۈن ئەڭ مۇھىم بولغان بىرلىكنىڭ شەكىللىنىشى ئۈچۈن بۇ مىللەتكە ئورتاق بولغان مەنپەئەتلەرنى ۋە ھېسسىياتلارنى تېپىپ چىقىپ ئۇنى غىدىقلاش كېرەك ئىدى. خىتاي ھاكىمىيىتىنىڭ كۆچمەن كۆچۈرۈش سىياسىتى ۋە ئۇيغۇرلارنى كۈلتۇرىي، دىنىي، تىلىي، دىلىي جەھەتلەردىن خىتايلاشتۇرۇش ئۇرۇنۇشلىرى دەل مۇشۇنداق بىر غىدىقلاش رولىنى ئوينىدى ۋە ئويناۋاتىدۇ. ئۇيغۇر مىللىتى بىرلىككە كېلىش ئۈچۈن ئورتاق بىر شۇئارغا ئېھتىياجلىق ئىدى. ئامېرىكىدىكى ئالىي كېڭەش يىغىنى شۇ ئورتاق شۇئارنى بېلەت تاشلاش ئارقىلىق جاكارلىدى. ئۇ دەل مۇستەقىللىق شۇئارى ئىدى. مۇستەقىللىق ياكى قۇتۇلۇش يولىنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى بىلىش ياكى بىلىشكە يېتىنىش ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئەڭ ئاساسلىق ئىچكى زىددىيەتلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، بۇ زىددىيەت ئۇيغۇرلاردا ئوخشىمىغان ئىدىئولوگىيىلەرنىڭ شەكىللىنىشىگە ئوچاق ۋە سەۋەب بولماقتا ئىدى. گەرچە ھەربىر ئۇيغۇرنىڭ چۈشىدە مۇستەقىللىق ۋە ئۆز مىللىي دۆلىتىدە ياشاش ئورتاق بولسىمۇ، بۇ نىشانغا ياكى چۈشكە يېتىش يولىنىڭ قانداق بولۇشى، بۇ نىشان ياكى چۈشكە بولغان ئىشەنچ ۋە ئۈمۈدنىڭ مىقدارىنىڭ قانچىلىك بولۇشى، ئۇيغۇرلارنىڭ كەلگۈسى تەقدىرى ۋە بىرلىكىنىڭ قانداق بولۇشىغا زور تەسىر كۆرسىتىدىغان ئىچكى ئامىللارنىڭ بىرى ئىدى. جەڭ قىلىش كېرەك، دەيتتى مىللەتنىڭ

زارىغا چىدىماي غەزىپى تاشقان قېرىنداشلار، تېنچ يولدا مېڭىش كېرەك، دەيتتى مىللەت ھالىنى ۋە ھازىرقى ئىقتىدارىنى تونۇپ يەتكەن قېرىنداشلار، خىتاينىڭ دېموكراتىلىشىشىغا باقايلى دەيتتى ئۆز ھالىمىزدىن ئۈمۈدسىزلەنگەن قېرىنداشلار، خىتايلىشىپ كېتەيلى بولدى، دەيتتى مىللىي تۇيغۇسى سۇسلىغان ياكى يوقىغان تەسلىمچىلەر. ئۇيغۇرلار ناتىۋانلىق سەۋەبلىك تۈرلۈك ئىدىئولوگىيە ياكى چارىلەر بوھرانىدا تېڭىرقىماقتا ئىدى. مانا بۇ ئۇيغۇردا بىرلىك بولماسلىقنىڭ تۈپكى يىلتىزى ۋە سەۋەبى ئىدى. ئۇرۇش ياكى جەڭ قىلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن شۇ بىرتۈركۈم كىشىلەرگە ئورتاق بولغان بىر ئەقىدە بولۇشى كېرەك. ئەلۋەتتە ئۇيغۇرلار مىڭ يىللىق مۇسۇلمان قەۋم بولۇش سۈپىتى بىلەن ئورتاق بىر دىنىي ئەقىدىگە ئىگە. ئەمما بۇ جايدا دېيىلىۋاتقان بۇ ئورتاق ئەقىدە ئۇيغۇر كىملىكى ياكى شەرقىي تۈركىستان كىملىكى بولۇپ، بۇ كىملىكنىڭ ئېنىقلىنىشى ۋە مىللەتكە ئورتاق بىر يۈكسەك ئورۇنغا كۆتۈرۈلۈشى ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي ئىستىلاسىغا قارشى جەڭ ئوتى ئېچىشىغا ئالدىنقى شەرتتۇر. ئۇيغۇرلۇق ياكى شەرقىي تۈركىستانلىق كىملىكىدىن شەكىللەنگەن مىللەتچىلىك ئىدىيىسى ئۇيغۇرلاردا يۈكسەكلەنسە، دىنىي ۋە كۈلتۇرىي ئەقىدە ۋە ئېلىمپىنتلارنىڭ مۇجەسسسىمى بولغان بۇ ئەقىدە خىتاي ئىستىلاسىغا قارشى ئەڭ كۈچلۈك بىر قۇۋۋەتكە ئايلىنىدۇ. مەيلى جەڭ قىلىش بولسۇن ياكى تېنچ يول بىلەن قۇتۇلۇش بولسۇن، بۇ ئەقىدە بۇ ھەرىكەت ۋە ئوپىراتسىيەلەرنىڭ يىلتىزى ھەرىكەت كۈچى بولۇپ، يۈكسەك قۇۋۋەتنىڭ شەكىللىنىشىگە ئەڭ مۇستەھكەم ئۇل بولىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇيغۇرلاردا دىنىي، كۈلتۇرىي ئەدەبىي ۋە سەنئەت ساھەلىرىدە ئاقارتىش ۋە ئويغۇتۇش خاراكتېرىدىكى ئىلمىي ئەمگەكلەرنىڭ كۆپلەپ مەيدانغا كېلىشى ۋە تارقىلىشى كېرەك. ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي ئىستىلاسى بىلەن بولغان كۆرۈشى ئادالەت كۆرۈشى بولۇپلا قالماي، بەلكى ئەقىدە كۆرۈشى سەۋىيىسىگە كۆتۈرۈلۈشى كېرەك. شۇنداق بولغاندىلا مۇستەقىللىقتىن ئىبارەت بۇ نىشاننى ئېنىق ۋە روشەن نىشان بىلىپ تونۇش شەكىللىنىدۇ. ھەرقانداق بىر مىللەتنىڭ مۇستەقىللىق كۈرىشىنىڭ ئالدىنقى ئۇلى شۇ مىللەتنىڭ دىنىي، تىلىي، كۈلتۇرىي، ئەدەبىي ۋە سەنئىتىي ئىندىۋىدۇئاللىقى ۋە ئىستىلاچى مىللەت بىلەن روشەن سېلىشتۇرما بولغىدەك ئوخشىماسلىق پەرقى بولۇپ، بۇ ئوخشىماسلىقلار مىللەتنىڭ ھەقىقىي مەنىدىن شەكىللىنىپ دۆلەت قۇرۇشتىن ئىبارەت

بىر يۈكسەكلىككە چىقىشىغا ئالدىنقى شەرت ۋە سەۋەبلەرنى ھازىرلايدۇ. مانا بۇ ئۇيغۇرلاردا ئەزەلدىن بار بولغان ئەۋزەللىكتۇر. ئۇيغۇرلارنىڭ دۆلەت قۇرۇش تارىخى ۋە دۆلىتىنى تىرىلدۈرۈش ئىرادىسى بۇنىڭغا ياخشى بىر تولۇقلىمىدۇر. بۇ ئوخشىماسلىقلار بىزنىڭ ئىستىلاچىلار بىلەن بولغان توقۇنۇشىمىزنىڭ يىلتىزى ۋە سوقۇلۇش يۈزى بولۇپ، ھازىر خىتاي ھاكىمىيىتى ۋە ئىستىلاچى سىياسىتىنىڭ تۈرتكىسىدە ۋە تىنىمىز تۇپرىقىغا يەرلەشتۈرۈلگەن ۋە يەرلەشتۈرۈلۈۋاتقان خىتاي كۆچمەنلىرى بىلەن خەلقىمىز ئارىسىدىكى ئەڭ ئاساسلىق توقۇنۇش خاس ئادالەت ۋە ھەقىقەت ئىزلەش ۋە ھەق-ھوقۇق تالاش تارتىشى بولۇپلا قالماي، بەلكى ئەقىدە توقۇنۇشىدۇر. يەنى ئۇيغۇرلۇق ياكى شەرقىي تۈركىستانلىق كىملىك توقۇنۇشى بىلەن خىتايلىق ياكى جۇڭگولۇق كىملىك توقۇنۇشىدۇر. كۈرىشىمىزنى مۇشۇ ئاساستا خاراكتېرلىگىنىمىزدە بىزنىڭ مۇستەقىل بولۇشىمىزغا ئېنىق سەۋەب ۋە شەرت ھازىرلىنىدۇ. ئەسلىدە بار بولغان، كېيىن ئىستىلا قىلىنغان دۆلىتىمىزنى تىرىلدۈرۈش بولسا قانۇنىي ئاساسىمىزدۇر. 5-ئىيۇل قىرغىنىدا قىرغىن قىلىنغان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ھاياجانلىق سادالار بىلەن «ئۇيغۇر، ئۇيغۇر، ئۇيغۇر...!» دەپ توۋلىشى ۋە خىتاي ئىستىلاچىلىرىنىڭ قانلىق باستۇرۇشى، خىتاي ئىستىلاچى سىياسىتى تۈرتكىسىدە ۋە تىنىمىز تۇپراقلىرىغا يەرلەشتۈرۈلگەن ۋە يەرلىشىش ئالدىدىكى خىتايلارنىڭ قوللىرىغا قېلىچ-كالتەكلەرنى كۆتۈرۈپ خەلقىمىزنى قىرغىن قىلىشى بۇ توقۇنۇشنىڭ نېگىزىنى ۋە ماھىيىتىنى بىزگە تونۇتتى ۋە ھەقىقىي سەۋەبىنى بىزگە تىراگىدىيىلىك كۆرۈنۈشلەر ئارقىلىق سۈرەتلەپ بەردى. دېمەك بىزنىڭ كۆرۈشىمىز خاس كىشىلىك ھوقۇق كۈرۈشلا ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇرلۇق كىملىكىمىزنىڭ ئېڭرىشىدا قۇتىرىغان مەۋجۇتلۇق كۈرىشىدۇر. ئۇيغۇرلۇق ياكى شەرقىي تۈركىستانلىق كىملىكىدىن شەكىللەنگەن مىللەتچىلىك ئەقىدىسى بىزنىڭ كۈرىشىمىزنىڭ ئۇلىلا بولۇپ قالماستىن، مەيلى جەڭ ياكى ئۇرۇش قىلىش يولى بولسۇن، ياكى تېنچ يول بىلەن مېڭىش چارىسى بولسۇن، ئۇيغۇرلۇق مەۋجۇدلۇقى ئۈچۈن شەكىللەنگەن بارلىق ئىدىيە ئېقىملىرىنىڭ ئەڭ ئاساسلىق ھەرىكەت كۈچى ۋە ئارقا سېپىدۇر. ھەرقانداق بىر يولدىكى كۈرىشىمىز بۇ ئارقا سەپتىن مۇستەسنا ھالدا ساغلام تەرەققىي قىلالمايدۇ ۋە يۈكسەك مەنزىلگە يېتەلمەيدۇ.

5 - باپ

ختاي ھاكىمىيىتىنىڭ ئۇيغۇر تۇپراقلىرىنى كونترول، ئىدارە قىلىش سىياسەتلىرى، ختاي ئىستىلاسى ۋە ئىستىلاچى سىياسىتى تۈرتكىسىدە ئۇيغۇر تۇپراقلىرىغا يەرلەشتۈرۈلگەن ۋە يەرلەشتۈرۈلۈۋاتقان ختايلاردىن كەلگەن زۇلۇم ۋە خورلۇقلار ئۇيغۇرلاردا بۇ مەسىلىلەرنى تېنچ يول بىلەن ھەل قىلىشتىن تاقىتىنى ئازىتىپ، ئۇرۇش ياكى جەڭ قىلىش يولى ئارقىلىق ھەل قىلىش سادالىرىنى كۈچەيتمەكتە. شۇ سەۋەبتىن بۇ يولنى بىزنىڭ تەتقىق ۋە مۇلاھىزە قىلىش تەقەززايىمىز تۇغۇلدى. گەرچە بۇ ساھادە بىلىش ۋە بىلىم دائىرەم تار ۋە چەكلىك بولسىمۇ، مەزكۇر ماقالىدە تەنتەكلىك بىلەن تەھلىل قىلىشقا پېتىندىم. ماقالىنىڭ ئالدىنقى قىسىملىرىدا بۇنداق بىر يولدا مېڭىش ئۈچۈن كېرەك ۋە ئۇل بولغان شەرت ئارقا سەپ ھەققىدە مۇلاھىزىلەر قىلىندى.

ئۇيغۇرلاردا دۆلەت قۇرۇش ياكى قۇتۇلۇش سوقۇشى ياكى ئۇرۇشى شەكىللىنىشى ئۈچۈن مېنىڭچە تۆۋەندىكى بىرقانچە باسقۇچلار بېسىلىشى كېرەك. بىرىنچى باسقۇچ: ئۇيغۇر مىللىي كىملىكىنىڭ قۇترىشى ۋە بۇ قۇتراشنىڭ ختاي ئىستىلاسى بىلەن توقۇنۇشى. بۇ توقۇنۇش ياكى سوقۇلۇش ئۇيغۇرلاردا كۈرەش قىلىشنىڭ روھىي ھەركەت قۇۋۋىتىنى شەكىللەندۈرىدۇ ۋە ئۇرۇش تەقەززاسى ياكى ئىلاجىسىزلىقىنى كەلتۈرىدۇ. ختاي ھاكىمىيىتى يۈرگۈزۈپ كېلىۋاتقان بارلىق سىياسەتلىرى بۇ باسقۇچنىڭ تاماملىنىشى ۋە يۈكسىلىشىگە تۈرتكە بولغان بولۇپ، ھازىر ئۇيغۇرلاردا بۇنداق بىر روھىي تەقەززالىق شەكىللەندى ۋە شەكىللىنىپ قۇۋۋەتلىنىۋاتىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇيغۇرلار دىنىي، كۇلتۇرىي ئويغۇنۇش خاراكتېرلىك خىزمەتلەرنى دىنىي ۋە زىيالىي خادىملارنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن داۋاملاشتۇرۇشى ۋە كېڭەيتىشى زۆرۈر. ئىككىنچى باسقۇچ: زىددىيەتلەر تۈرتكىسىدە نىزىكىلىق قارشىلىق پەيدا بولۇشى، نىزىكىلىق قارشىلىق ھەرىكەتلىرى ۋە ئوپىراتسىيىلىرى پەيدا بولۇشى ۋە ئەمەلىيلىشىشى، بۇ ھەرىكەت ۋە ئوپىراتسىيىلەرنىڭ تۈرتكىسى ۋە غىدىقلىشىدا ۋە تەن ئىچىدە گۇروھلارنىڭ شەكىللىنىشى ۋە شۇ گۇروھلارنىڭ مەۋجۇدلۇقىنى ساقلىشى ياكى يېڭى گۇروھلارنىڭ شەكىللىنىشى كۈنلارنىڭ يوقىلىشتەك ئۇپراشنى تولۇقلىيالىشى كېرەك. غازىلارنىڭ ساقلىقى ۋە

مەۋجۇدلۇقىنى ساقلاش ۋە ئۇلارنىڭ تەجرىبىلىرىنى سېستىمىلىق تەتقىق قىلىپ ئىلمىي ئەمگەكلەرنى يارىتىش ئارقىلىق جەڭ ياكى ئۇرۇشنىڭ ۋەتەن تۇپرىقىغا ماس بولغان نەزەرىيىلىرىنى يارىتىش كېرەك. ھازىر ۋەتەن تۇپراقلىرىدا شەكىللەنگەن ۋە ئىجرا قىلىنغان قارشىلىقلارنىڭ ئارقىسىدىكى ئۈزۈكۈك خىتاي ئىستىلاچى ئاپپاراتىنىڭ قۇرال كۈچلىرى ئارقىلىق باستۇرۇش، كونترول قىلىشى ۋە ئىدىئولوگىيىلىك خىزمەتلەرنى ۋاقتىدا ئىشلەپ مېڭە يۇيۇشىدىن شەكىللەنگەن بولۇپ، بۇ كۈرەشتە ئۇيغۇرلاردا ئىدىئولوگىيە ئۇرۇش سېپىدىن ئىبارەت بىر يۇمشاق ئالدىنقى سەپنىڭ شەكىللىنىشى ئېھتىياجىنى تۇغدۇرغان. ھەركەتلەرنىڭ ئۈزۈكۈكلىكى بۇنىڭ كەلگۈسىدە كەڭ كۆلەملىك مۇنتىزىم قارشىلىققا ئايلىنىشى، يەنى ئۇرۇش ياكى جەڭگە ئايلىنىشى يولىنى مۇجىمەللەشتۈرىدۇ. شۇڭا سىجىل كۈرەش يولىنىڭ بايقىلىشى ياكى ئېچىلىشى بۇ باسقۇچنىڭ مۇھىم بۇرۇلىشىدۇر. ئۈچىنچى باسقۇچ: ئۇرۇشنىڭ ئۇچۇر ۋە ئاخبارات تەييارلىقىنىڭ ئىلىنىشى. خىتاي ئىستىلاچىلىقنىڭ ھەربىي ۋە ساقچى كۈچلىرىنىڭ جايلىشىشى ۋە قۇرال كۈچىنىڭ قانداقلىقى، ئۇلارنىڭ ھەركەت قائىدىسى ۋە ئالاھىدىلىكى، ئۇچۇر-ئالاقە ئۇسۇللىرى ئۇرۇشتىن بۇرۇن ۋە ئۇرۇش جەريانىدا ئىگىلەشكە ۋە ئانالىز قىلىشقا تېگىشلىك چوڭ خىزمەتتۇر. خىتاي ئىستىلاچىلىرىنىڭ ۋەتەن ئىچىدىكى بىرلەمچى قۇرال كۈچلىرى، يەنى ۋەتەن تۇپرىقى ئىچىدىكى قۇراللىق مەۋجۇدلىقىنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى ۋە كەلگۈسى يۈزلىنىشى ئۇيغۇرلارنىڭ كۈرۈشىگە مۇناسىۋەتلىك زور ئۇچۇر ۋە ئاخبارات بولۇپ، بۇ ھەقتىكى ئۇچۇر ۋە ئاخباراتلارنىڭ ئىگىلىنىشى ئۇيغۇر جەڭ سىتراتىگىيىسىنىڭ بەلگىلىنىشىگە مۇھىم ئامىلدۇر. بۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇيغۇر تۇپرىقىغا يۆتكىلىش ئېھتىمالى بولغان ئىككىلەمچى ھەربىي كۈچلەرنىڭ ۋە ئۇيغۇر تۇپرىقىدا مەۋجۇد ئېھتىمالى قارشىلىقلار ھەققىدىكى ئۇچۇر ۋە ئاخباراتلار مۇھىم سىتراتىگىيىلىك ئۇچۇر ۋە ئاخباراتلار بولۇپ، بۇ ئۇچۇر ۋە ئاخباراتلار ئىشلەنمەي تۇرۇپ، كەلگۈسىدە كەڭ كۆلەملىك ئۈنۈملۈك قۇراللىق قارشىلىق قىلىش مۇشەققەت. تۆتىنچى باسقۇچ: خىتاينىڭ ئۇيغۇر تۇپرىقىدا مەۋجۇد ھەربىي كۈچلىرىنىڭ قۇراللىنىشى ۋە جايلىشىشى ئەھۋالىغا ئاساسەن ئۇلارغا قارشى قۇرال ۋە تېخنىكا تەييارلىقى بولۇشى، قۇرالنىڭ ئۈزلۈكسىز تولۇقلىنىشى ۋە كۆپىيىشى ئۈچۈن ئارقا سەپ بولۇشى لازىم. ئېسىل قۇرالغا قارىغاندا مۇۋاپىق ۋە خىتاي مەۋجۇد ھەربىي كۈچىگە

كۈشەندە بولغان قۇراللار ۋە تېخنىكىلار بىلەن قۇراللىنىش ئىنتايىن مۇھىمدۇر. ئۇيغۇرلار مەيلى قانداق يوللار ئارقىلىق بۇ قۇراللارغا ئېرىشمەكچى بولىدىكەن، ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ نېمىگە ھاجىتى بارلىقىنى بىلىشى كېرەك، ياكى شۇ لازىمەتلىكلەرنى تەمىنلىگۈچى بۇنى بىلىشى كېرەك. بۇنداق بىر ئۈچىنچى ياكى كۆپ تەرەپنىڭ ياردىمىنى قولغا كەلتۈرۈش دېپلوماتىيە ياكى ئىقتىسادىي يوللار بىلەن ئەمەلگە ئاشىدىغان بولۇپ، ئۇيغۇرلاردا بۇ يوللارنى بايقاش، ئېچىش ۋە مېڭىش ئىقتىدارى ۋە جۈرئىتى بولۇشى كېرەك. بەشىنچى باسقۇچ: قارشىلىقلارغا رېئال ياكى مەۋھۇم كونترول قىلىش كۈچىگە ۋە ئىقتىدارغا ئىگە بىر مەۋھۇم ياكى يوشۇرۇن ئەقىل ۋە سىتراتىگىيە تۈگۈنى، يەنى شىتابى بولۇشى كېرەك. قارشىلىقلار ئارىسىدا ئالاقە قۇرۇش ۋە بىرلىككە كەلگەن قارشىلىق شەكىللىنىشى كېرەك. بۇ باسقۇچنىڭ تاماملىنىشى سېستىمىلىق ئومۇمىي ھەربىي ھەرىكەتنىڭ شەكىللىنىشىگە ئالدىنقى شەرت بولۇپ، بۇ باسقۇچ تاماملانماي تۇرۇپ قارشىلىقلار جەڭگە ياكى ئۇرۇشقا ئايلىنىشى مۇشەققەت. ئالتىنچى باسقۇچ: ئۇرۇش ياكى جەڭ باشلانغاندا دۈشمەن كۈچلەرنىڭ دەرىجىدىن تاشقىرى قۇراللاردىن پايدىلىنىپ ئۇيغۇرلارغا قىرغىنچىلىق يۈرگۈزۈشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن بۇ ھۇجۇملارنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئىقتىدارغا ئىگە كۈچنىڭ ياردىمىنى قولغا كەلتۈرۈش كېرەك. مەسىلەن خىتاينىڭ ئۇيغۇر مۇخالپ كۈچلىرى ئازات قىلغان ياكى ھەرىكىتى قويۇق رايۇنلارغا باشقۇرۇلدىغان بومبىلار ئارقىلىق يادرو ياكى چەكلەنگەن قۇراللاردىن پايدىلىنىپ قىرغىنچىلىق قىلىشنى توسۇيدىغان قۇدرەتكە ئىگە بىر كۈچ خىتاينىڭ ئېغىر كۈچلىرىنى مەيلى قانداقلا نام ئاستىدا بولسۇن بىتچىت قىلىشى ئۇيغۇرلارنىڭ جەڭ ھالىتىنى ساقلىشى ۋە تەتۈر تەڭپۇڭلۇق شەكىللەندۈرۈپ ئۇرۇشنىڭ كېيىنكى باسقۇچلىرىدا ئاكتىپ ۋە پايدىلىق ئورۇنغا ئېرىشىشى، ئاخىرقى ھېساپتا غەلبە قازىنىپ مىللىي قۇتۇلۇشنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىنىڭ تېزلىشىشىگە پايدىلىق. يەتتىنچى باسقۇچ: ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ قۇرۇلۇش تەقەززاسىنى خىتايلارغا ۋە دۇنياغا بىلدۈرۈش ۋە تونۇتۇش كېرەك. تەشۋىقات ۋە دېپلوماتىيە يوللىرىدىن پايدىلىنىپ ئۇيغۇر تۇپرىقى، خىتاي ۋە دۇنيا دۆلەتلىرى ئارىسىدا ئىتتىپاقچى تېپىش ۋە قېزىپ چىقىش. ھەتتا خىتاي كۈچلىرىدىن ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش نىشانىغا خىلاپ بولمىغان ھالدا پايدىلىنىش كېرەك. ئۇيغۇر تۇپرىقىدا ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇشنىڭ دۈشمىنى خىتاي ئىستىلاسى بولۇپلا

قالماي، بەلكى شۇ تۇپراققا يەرلەشتۈرۈلگەن ئىشلەپچىقىرىش ئارمىيىسى بولۇپ، مەركىزىي ھۆكۈمەت ۋە ئىشلەپچىقىرىش ئارمىيىسى ئارىسىدىكى ئىنچىكە مۇناسىۋەتلەرگە دىققەت قىلىش، ئىشلەپچىقىرىش ئارمىيىسى بىلەن مەركىزىي ھۆكۈمەت ئارىسىدىكى زىددىيەتلەردىن پايدىلىنىشنى بىلىش، ھەتتا مەلۇم شارائىت پېشىپ يېتىلگەندە ئىككىسىگە ئايرىم مۇئامىلە قىلىش قاتارلىق تەييارلىقلاردا بولۇش كېرەك.

ئىتتىپاقلاشقىلى بولىدىغان ھەرقانداق دوستانە ئېزگۈ كۈچلەر بىلەن باشقا ئىتتىپاقداشلارنىڭ مەنپەئەتگە زىيان سالماستىن ئاساستا ئىتتىپاقلىشىش كېرەك. دۈشمەننىڭ ئىچكى زىددىيەتلىرىدىن پايدىلىنىپ ئۆزىمىزگە تارتىشقا ۋە مىللىي مۇستەقىللىقىمىز ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشقا مۇمكىن بولىدىغان ھەرقانداق تەرەپكە دىققەت ۋە ئېتىبار قىلىش كېرەك. بۇنىڭ بىلەن بىرگە دۇنياغا ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇلۇشىنىڭ ئېزگۈ ۋە مەنپەئەتلىك تەرەپلىرىنى تونۇتۇش، ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن دۇنيانى ھىسسىياتى ۋە چۈشەنچە جەھەتتىن تەييار قىلدۇرۇش كېرەك. سەككىزىنچى باسقۇچ: ئۇرۇش قىلىش ھامان تېنچلىق ئۈچۈن، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۇرۇش قىلىشى ھەرگىزمۇ خىتاي مىللىتىگە بولغان ئۆچمەنلىك بىلەن ئۇلارنى قىرغىن قىلىش ئۈچۈن باشلانمايدۇ، داۋاملاشمايدۇ ۋە ئاياقلاشمايدۇ. ئۇرۇش ئاخىرقى ھېسابتا تېنچلىق ئېلىپ كېلىدىغان ۋاستە بولۇپ، ئۇيغۇر ئۇرۇشىمۇ بۇ كاتىگورىيىدىن چىقالمايدۇ. ھازىرقى خىتاي ھاكىمىيىتى ئۇيغۇرلار بىلەن خىتايلار ئارىسىدا مەيلى قانچىلىك ئۆچمەنلىك يېتىلدۈرۈشكە تىرىشسۇن، ئۇيغۇرلار چوقۇم كالىسىنى سەگەك تۇتۇپ مىللەتچىلىك بىلەن ئېرقىي كەمسىتىش ۋە قىرغىن قىلىش ياكى قىلىنىشنىڭ چىگرىسىنى تونۇپ يېتىشى كېرەك. ئۇيغۇر دۆلىتى ئۇرۇش ئارقىلىق قۇرۇلماقچى بولسا، ئۇرۇشنىڭ ئاخىرقى ھېسابتا تېنچلىق بېتىمى ياكى باشقا ۋاستىلەر ئارقىلىق خىتاي دۆلىتىنىڭ ئۇيغۇر دۆلىتىنى ئېتىراپ قىلىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن بولىدۇ. ئۇرۇشنىڭ ئاخىرقى باسقۇچىدا مۇشۇنداق بىر ھالەت ياكى ۋەزىيەتكە يېتىش ئۈچۈن قاتتىق - يۇمشاق كۈچلەر ئورتاق ھەرىكەتلىنىشى بىر-بىرىنى تولۇقلىشى زۆرۈر. يۇقىرىدا تىزىس قىلغان باسقۇچلار بىرىنىڭ ئارقىدىن بىرى كېلىدىغان، ئېنىق چىگرا ئاجراتقان باسقۇچلار بولماستىن، بەلكىم ھەممىسى مەلۇم باسقۇچتا بىرلىكتە ھەرىكەت قىلىشى زۆرۈر. ئۇيغۇرلاردا مۇشۇ باسقۇچلارنى بېسىش قۇدرىتى ۋە جۈرئىتى بولۇشى،

ئۇرۇش ياكى جەڭ قىلىشتا كېرەك بولىدىغان ئىقتىساد، ئىقتىدار، لەزىمەتلىك ۋە ئادەم كۈچىنىڭ تەمىنلىنىشى بۇ يولنىڭ بېسىلىش ياكى بېسىلماسلىقىنىڭ مۇھىم سەۋەبى بولۇپ، شۇ پۇرسەت كەلگەندە، شۇنداق ۋەزىيەت شەكىللەنگەندە، ئۇيغۇردا شۇنداق ئىقتىدار بولغاندا بۇ يول تەبئىي ھالدا ئېچىلىدۇ ۋە مەنزىلگە قاراپ ئىلگىرىلەيدۇ. بۇنداق بولۇشنى ئالدىن مۆلچەرلىگەن خىتاي ئىستىلاچىلىرى ئۆز مۇستەقىللىقىنى قولغا ئەمدىلا ئالغان ئوتتۇرا ئاسىيا مەملىكەتلىرىدە مىللىي تۇيغۇ ۋە دىنىي قىزغىنلىق سەۋەبلىك ئۇيغۇرلارنى دەستەكلەپ قويۇشتەك بىر ۋەزىيەتنىڭ شەكىللىنىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ۋە ئۆزىنىڭ يىراق مۇددەتلىك ئىستراتېگىيىسى بولغان غەرىپكە كېڭىيىش پىلانىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئىچكى جەھەتتىن ئۇيغۇرلارنى قاتتىق-يۇمشاق ۋاسىتىلەر بىلەن ئالداش-بېسىش سىياسەتلىرىنى يۈرگۈزسە، سىرتقى جەھەتتىن ئوتتۇرا ئاسىيا مەملىكەتلىرى بىلەن دوستلۇق-ھەمكارلىق مۇناسىۋەتلىرىنى قۇرۇش، ئىقتىسادىي-تىجارىي مۇناسىۋەتلىرىنى قويۇقلاشتۇرۇش قاتارلىق يوللار بىلەن ئۇلارنى ناركوز قىلىش ۋە ئۇيغۇرلارغا ياردەم قىلىشتىن توسۇش سىياسەتلىرىنى يۈرگۈزۈۋاتىدۇ. بۇنىڭ بىلەن بىرگە خىتاينىڭ ئەڭ چوڭ قۇرۇقلۇق ئارمىيە ھەربىي بازىسى «لەنجۇ ھەربىي رايونى»غا يانداش قىلىپ «شىنجاڭ ھەربىي رايونى» قۇرۇش، شەرقىي تۈركىستاندىكى مۇستەملىكە ئاپىراتى «بىڭ تۈەن»نىڭ زېمىن كېڭەيتىش، يېڭى شەھەرلەرنى بەرپا قىلىپ نوپۇس ئاشۇرۇش ئىشلىرىنى تېزلىتىپ بۇنداق بىر ھەربىي توقۇنۇشنىڭ پەيدا بولۇشىنى بۆشۈكىدە ئۇجۇقتۇرۇش ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇۋاتىدۇ. ئۇيغۇرلار زور ئۈمۈدلەر بىلەن شۇنداق بىر يوللارنى بېسىشقا تەرەددۇتلىنىشتىن بۇرۇنلا خىتايلار بۇنداق ئېھتىماللىقلارنى مۆلچەرلەپ بۇنداق يوللارنى توسۇشقا ھەرىكەت قىلىشقا باشلىغان بولۇپ، ئۇيغۇرلار تاش ئارىسىدىكى دەزدەك كىچىك ئارىلىقتا ئۆز ئۈمۈدلىرىنى يوقاتماي ئۇرۇق كەبى تاشنى يېرىپ چىقىپ بۈيۈك دەرەخ بولۇشقا ئىنتىلەتتى ۋە شۇ يۆنۈلۈشكە قاراپ سىلجىتتى. مانا بۇ ئۇيغۇر روھى ئىدى!

تېنچلىق يولى بىلەن مۇستەقىل بولۇش ياكى دۆلەت قۇرۇش شۇنداق تەلەپلىك مىللەتلەرگە شۇنداق بىر شارائىتلار ھازىرلانغان پەيتلەردە نىسپ بولىدىكەن. ئەلۋەتتە، ئۇرۇشنىڭ ياكى زوراۋانلىقنىڭ ئۇيغۇر مىللىتىگە قانچىلىك زىيان ۋە زەرەلەرنى ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىدىغان ھەرقانداق بىر ئۇيغۇرلارنىڭمۇ مۇشۇنداق تېنچلىق يوللىرى بىلەن سائادەتلىك بىر كۈندە شاراپەتلىك مۇستەقىللىققا ئېرىشىشنى ئارزۇ قىلىدۇ، تەبئىي. تېنچ يول بىلەن مۇستەقىل بولۇش ياكى دۆلەت قۇرۇش خەلقئارا مۇناسىۋەتلەردىن ئۈستىلىق بىلەن پايدىلىنىش ۋە ئۇلارنى جايىدا قوللىنىشقا ئىقتىسادىي كۈچ ياكى ھەربىي قۇۋۋەت پارالىل ھالدا تەسىر كۆرسەتكەندە ئەڭ ئۈنۈملۈك رول ئوينايدىغان بىر خىل ئۇسۇل بولۇپ، مەيلى ئۇ ئىقتىسادىي كۈچ ياكى ھەربىي قۇۋۋەت ئۇيغۇر توپىدىن كەلگەن ياكى ئۇيغۇر توپىغا تەۋە بولسۇن، ۋە ياكى ئۇيغۇرلار پايدىلىنالايدىغان باشقا توپلاردىن، دۆلەتلەردىن كەلگەن بولسۇن، شۇنداق بىر تەسىرنىڭ بولۇشى بۇ يولنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك تاماملىنىشىدا ناھايىتى مۇھىم رولغا ئىگە. دېپوماتىيە ياكى تەشۋىقات ئارقىلىق دۇنيا مىللەتلىرىگە ئۇيغۇرلارنىڭ خىتاي ئەمەسلىكى ياكى خىتايغا تەۋە ئەمەسلىكى ھەم ئۇنداق بولۇشنى خالىمايدىغانلىقىنى تونۇتۇش ئارقىلىق، دۇنيا كۈچىدىن پايدىلىنىپ مۇستەقىل بولۇش چۈشى تولىمۇ مۇشكۈل مۇساپە بولۇپ، رېئاللىققا ئايلىنىش ئېھتىمالىنى دۇنيانىڭ تىبەت سىياسىتىدىن كۆرۈۋېلىش تەسى ئەمەس. دۇنيادا نۇرغۇن مىللەتلەر تىبەتنىڭ خىتايغا تەۋە ئەمەسلىكىنى، ئەمما خىتاي تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغانلىقىنى بىلىشىمۇ ۋە ئېتىراپ قىلىشىمۇ، ھېچكىم ئاتالمىش ئادالەتنىڭ بۇ مىللەت ئۈستىگە قونۇشى ئۈچۈن خىتايغا تىبەتتىن چىقىپ كەت، ئۇلارنى مۇستەقىل قىل، دەپ باقمىدى. ئەمما بۇنىڭ بىلەن بۇ يولنىڭ بىزگىمۇ ئوخشاش نەتىجە بېرىدىغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش بەلكىم رېئاللىق بولۇشىمۇ ناتايىن. ئەگەر، ئۇيغۇر دەۋاسى يۇقىرى پەللىگە يەتكەن پەيتتە، خىتاي بىلەن باشقا دۆلەتلەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋەت ۋە ئىقتىسادىي توقۇنۇشلار كۆرۈلۈپ، دۇنيا ۋەزىيىتى زور ئۆزگۈرۈشلەرگە يۈز تۇتقاندا، بولۇپمۇ بۇنداق ئۆزگۈرۈشلەر خىتاي چىگرىسى ئىچىگە زور تەسىر قىلغان، خىتايغا زور داۋالغۇچ بولۇپ، خۇددىي سوۋىتلەر ئىتتىپاقى پارچىلانغانغا ئوخشاش پۇرسەتلەر كەلگەندە، دۇنيا نەزىرىدىكى بۇ خىل ئېتىبار بىزنىڭمۇ تېنچ يول بىلەن مۇستەقىل

بولۇشىمىزغا پايدىلىق بولۇشى ئېھتىمال. ھازىر خىتاينىڭ ئىچكى قىسمىدىكى داۋالغۇچ ۋە قارشىلىقلارغا قارساق، بۇ خىل پۇرسەتنىڭ كېلىشى ئېھتىماللىقىنىمۇ يوق دېيىشكە بولماسلىقى مۇمكىن. دېمەك، بۇ يول خىتاينىڭ ئىچكى قىسمىدىكى زىددىيەتلەرنىڭ ئۆتكۈرلۈشۈپ ئىچكى پارتلاش بولۇشى ۋە زور سىياسىي ئۆزگۈرۈشلەرنىڭ بولۇشىدىن ياكى خىتاينىڭ خەلقئارا مۇناسىۋەتلەردە مەنپەئەت مۇناسىۋىتى ئېتىبارىدا بىزگە مۇستەقىل بولۇشىدىن ئېچىلىدىغان ۋە مېۋە بېرىدىغان يولدۇر. ئەگەردە خىتايدا كوممۇنىست رېجىمى ئاياقلىشىپ، دېموكراتىلىشىش ۋە ئەركىنلىك بولغان سىياسىي تۈزۈلمە بەرپا قىلىنسا، ئالدى بىلەن بۇ تۈزۈلمىنىڭ قانۇنغا دىققەت قىلىش زۆرۈر. ئەگەر بۇ تۈزۈلمىنىڭ قانۇنىدا ئۇيغۇر تۇپرىقى قاتارلىق مانجۇ ئېمپىرىيىسىدىن مىراس قالغان مۇستەملىكە زېمىنلارنىڭ مۇستەقىللىققا چىقىشىنى چەكلەيدىغان ماددىلار بولسا، بۇ تۈزۈم قانچىلىك دېموكراتىك ياكى ئەركىن بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر بىزنىڭ مىللىي مەۋجۇدلىقىمىزغا ئاخىرقى ھېسابتا تەھدىت ۋە خىرىست بولۇشى مۇمكىن. تېنچ يول بىلەن مېڭىشنىڭ يەنە بىر مۇھىم ھالقىسى خىتاينىڭ كەلگۈسىدىكى ئېھتىمال بولغان سىياسىي داۋالغۇچتا تەختكە چىققۇسى بولغان مۇخالىپلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋەت ۋە دېپلوماتىيە بولۇپ، ئۇلارنىڭ تەسەۋۋۇر ۋە كەلگۈسى پىلانلىرىغا دىققەت قىلىش كېرەك. نوبىل ساھىبى بولغان لىيۇنىڭ 2008 خارتىرىيىسىنىڭ مەزمۇنىدىن قارىغاندا خىتاي ئىچىدىكى مۇخالىپلارنىڭ مىللەت مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش چارىسى مۇستەقىللىق بېرىش بولماستىن، ئەڭ يۇقىرى بولغاندا فىدىراتسىيە بېرىش چارىسى بولۇپ، ئۇنداق بولغاندا تەڭداش فىدىراتسىيەلەر بىرلىكتە نوپۇس ۋە باشقا ئېتىبارلار بىلەن تەڭپۇڭلاشتۇرۇلغان فىدىراتىپ ھۆكۈمەت قۇرۇدۇ. بۇنداق بىر ھۆكۈمەتتە ئۇيغۇرلارنىڭ قانچىلىك ئورۇن تۇتالىشى بىزنىڭ ئۆز تۇپراقلىرىمىزدا ياشاۋاتقان ئۇيغۇر نوپۇسى ۋە ئومۇمىي نوپۇستا تۇتقان پىرسەنتى مۇھىم ئامىل بولۇپ، ئاخىرقى ھېسابتا بىزنىڭ ئېرىشكەن ھوقۇقلىرىمىز ھەتتا ھازىرقىدىن پەرق قىلماسلىقى مۇمكىن. يېڭى ھۆكۈمەت قۇرۇلغان تەقدىردە ئۇيغۇر مەسىلىسىنى ھەل قىلىشنىڭ ئەڭ باش ئاغرىتىدىغان مەسىلىسى كۆچمەنلەرنى بىرتەرەپ قىلىش مەسىلىسى بولۇپ، ھازىرقى ھاكىمىيەت يىراقنى كۆرەرلىك بىلەن يەرلەشتۈرۈۋاتقان خىتاي كۆچمەنلەر كەلگۈسىدە بەلكىم ئۇيغۇر فىدىراتسىيىسىنىڭ ئەمەلىي ھوقۇقىنىڭ ئۇيغۇرلاردا بولماي، بەلكى يەنىلا خىتايلاردا

بولۇشىنى، ياكى ئۇيغۇرلارغا تەگكەن ھوقۇقلارنىڭ قىسمەن ئاز بولۇشىنى كەلتۈرۈپ، ئۇيغۇرلار ھەتتا ئاپتونومىيە ھوقۇقىدىنمۇ ئايرىلىپ قېلىشى مۇمكىن. ياكى ئۇيغۇر تۇپرىقىنىڭ ئىككى فىدراتسىيىگە بۆلۈنۈپ، ئۇيغۇرلارنىڭ شىمالىي قىسىملاردىن قىسىپ چىقىرىلىشىنى كەلتۈرۈشى مۇمكىن. شۇڭا بۇ مەسىلىلەردە ھازىردىن باشلاپ تەييارلىق بولۇشى ۋە بىر مەركىزىي ئىدىيە شەكىللىنىشى كېرەك. تېنچ يول بىلەن مۇستەقىل بولۇش ياكى دۆلەت قۇرۇش خاس تەشۋىقات ئارقىلىقلار ئەمەلگە ئاشىدىغان ئاسان يول ئەمەس، بەلكى دېپلوماتىيىدىن ئۈستىلىق بىلەن پايدىلىنىدىغان يول بولۇپ، بۇ بىزنىڭ خەلقئارا مۇناسىۋەتلەردە تۇتقان ئورنىمىز بىلەن مۇھىم ئالاقىدار. خەلقئارا مۇناسىۋەتلەردە تۇتقان ئورنىمىزنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشى بىزنىڭ ئونۋېرسال كۈچىمىزنىڭ كۆتۈرۈلۈشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئۇيغۇرلاردا دۆلەت ئاپپاراتى بولمىغان تەغدىردە، بىر ئىقتىسادىي بىرلىك ۋە ئىتتىپاقنىڭ شەكىللىنىشى، ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلەردە ئۇيغۇرلار مەلۇم دۆلەتلەرگە تەسىر كۆرسىتەلەيدىغان دەرىجىگە يېتىشى بەلكىم بۇ مۇناسىۋەتلەردە ئۇيغۇرلارنىڭ ئاكتىپ ئورۇنلارغا ئېرىشىشىگە پايدىلىق. يەھۇدىيلار ئىككى مىڭ يىللىق ۋە تەنسىزلىك ھاياتىدا دۇنياغا تارقىلىپ سودا-سېتىقنى ئاساسلىق تۇرمۇش ئۇسۇلى قىلغان بولۇپ، بۇ ئۇزۇن مۇساپىدە ئۇلاردا نۇرغۇن كاپىتال توپلانغان ۋە ياۋروپا-ئامېرىكىنىڭ ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلىرىدە مۇھىم ئورۇنلارغا ئىگە بولغان. شۇ ۋەجىدىن دۆلەت ئاپپاراتى بولمىغان يەھۇدىي مىللەتچىلىك ھەرىكىتى تېنچ يول بىلەن بىر تەرەپتىن دۆلەت قۇرۇپ بېرىشتەك ئېتىبارغا سازاۋەر بولغان. ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ قىرغىن قىلىنىش سەرگۈزەشتىسى بۇنىڭدا مۇھىم رول ئالغان بولسىمۇ، ئەمما دۇنيادا ئۇلارغا ئوخشاش قىرغىن قىلىشقا ئۇچرىغان باشقا مىللەتلەرنىڭ ئېرىشكەن ئېتىبارى بۇ ئامىلنىڭ ئاساسلىق ئامىلى ئەمەسلىكىنى كۆرسىتىشى مۇمكىن. دۆلەت ھالقىپ مەۋجۇد شارائىتلار ئارىسىدا تىجارىي مۇناسىۋەتلەردە بولمىغان ئۇيغۇرلار بىرلىككە كېلىپ بىر ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلەر گەۋدىسى پەيدا قىلغاندا، بۇ گەۋدە ئۇيغۇرلارنىڭ ھوقۇقلىرىغا كۆڭۈل بۆلگەندە ۋە قوللىغاندا بۇ ئارقىلىق ئۆزىنى كۈچلەندۈرۈپ، خەلقئارا مۇناسىۋەتلەرگە قىسىلىپ كىرىش ئىمتىيازىغا ئېرىشكەندە، ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسىي ئېتىبارى ئارتىشى ۋە تېنچ يول بىلەن مۇستەقىللىق چۈشىنىش رېئاللىققا ئايلىنىشىنى كۆرۈشى ئەمەلگە ئېشىشى مۇمكىن. ۋە ياكى شۇنىڭغا ئوخشىغاندەك

خىتاينىڭ ھازىر مەۋجۇد ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلىرىدە خىتاي ئىقتىسادىنىڭ تەرەققىيات ۋە مەۋجۇدلىقىغا زور تەسىر قىلالايدىغان ئىقتىسادىي گەۋدىلەرنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ ئەركىنلىكىنى سەۋەب قىلغان ئىقتىسادىي شەرتلىرى ياكى سۈركىلىشلىرى خىتايغا ئۇيغۇرلار مەسىلىسىنى باشقىچە يوللار بىلەن ھەل قىلىشنىڭ مۇھىملىقىنى ئەسكەرتىشى مۇمكىن. ئۇيغۇرلارنىڭ مۇسۇلمان ۋە تۈرك ئېرقىدىن بولۇشى، خىتاينىڭ ئەڭ ئاساسلىق ئىقتىسادىي مۇناسىۋەت ئوبيېكتى بولغان ئوتتۇرا شەرق ۋە باشقا تۈركىي تۇپراقلارنىڭ ئۇيغۇر مەسىلىسىنى تېخىمۇ ياخشى تونۇشى ۋە بۇ مەسىلىنى ئۆزىنىڭ مەۋجۇدلىق مەسىلىسى بىلەن باغلاپ چۈشىنىشى شۇنداق بىر تارىخىي پەيتنىڭ كېلىشى ئېھتىمالىنى بىزگە يېقىنلاشتۇرىدۇ. ئۇيغۇرلاردا ۋەكىل خاراكتېرلىك بىر مەركىزىي مەمۇرىي ئورگاننىڭ قۇرۇلۇشى ئۇيغۇر دەۋاسىنى خەلقئارالاشتۇرۇش ۋە كىرىدىتىنى ئۆزلىتىش تەقەززاسى بولۇپ، دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىيىغا ئوخشاش بىر ۋەكىل خاراكتېرلىك ئورگاننىڭ قۇرۇلۇشى، باشقا ئورگان ۋە گۇرۇپپىلارنىڭ مەزكۇر ئورگان بىلەن ئەمەلىي بىرلىكىنى ھازىرلىشى ئۇيغۇرلارنىڭ دەردىنى دۇنياغا تونۇشتۇرۇشتا كۆۋرۈكلۈك رول ئوينايدۇ. بۇنداق بىر ئورگاننىڭ ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە ئورتاق ئېتىراپ قىلىنىشى ۋە رابىيە ئانىمىزدەك بىر داھىينىڭ يېتەكلىشىگە ھەمدەمدە بولۇپ ئاۋاز قوشۇشى ئۇيغۇرلارنىڭ دۆلەت قۇرۇش ساپاسىنىڭ ھازىرلىنىشىنى دۇنياغا تونۇتۇشتا ئەھمىيەتلىك بولۇپلا قالماي، بەلكى بۇنداق بىر ئورگاننىڭ تۈرلۈك مېخانىزىملارغا ئىگە ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىنى يىغىشى كۈچىنىڭ بىرلىكىنى ۋە قۇۋۋىتىنى ئاشۇرۇپ، دۇنياغا ئۇيغۇرلار بىلەن مەزكەرلىك ئۇچرىشالايدىغان سورۇن ھازىرلىنىدۇ. ھەقىقىي مەنىدىكى ۋەكىل خاراكتېرىگە ۋە فونكىسىيىسىگە ئىگە بىر مەركىزىي ئورگاننىڭ ئەقىل تۈگۈنى بەرپا قىلىپ ئۇيغۇر ھەرىكىتىگە رەھبەرلىك ۋە يېتەكچىلىك قىلىشى زۆرۈر ۋە تەقەززاسى بولۇپ، بۇنىڭغا يانداش ھالدا بىۋاسىتە ياكى مەۋھۇم كونتروللۇقنى قوبۇل قىلىدىغان، مەلۇم ۋەزىيەتنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىمايدىغان ۋە بەزى شەيئى-ۋەقەلەرگە ۋاكالىتەن ئىنكاس بىلدۈرەلەيدىغان ئورگاننىڭ بولۇشى مەركىزىي ئورگانغا خىرىست بولماستىن، بەلكى مەركىزىي ئورگانغا بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك مۇلازىمەت قىلىش رولىنى ئوينايدۇ. ھازىر ئۇيغۇر دەۋراسىنى يۈرگۈزۈۋاتقان ئورگان-تەشكىلاتلار ئىچىدە بۇنداق فونكىسىيىگە ئىگە تەشكىلاتلار يېتىلىۋاتىدۇ ۋە كەلگۈسىدە مەلۇم قۇۋۋەتكە يېتىش

مۆلچەرى بار. بۇ خىل تەرەققىياتنىڭ سىجىللىقى ئۇيغۇر جامائىتىنىڭ قوللىشى ۋە دەستەكلىشىدىن ئايرىلالمايدۇ ۋە خەلقنىڭ دەستەكلىشى تەشكىلاتنىڭ كىرىمىدىن ئۆزلىتىپ ئىمتىيازنى كۆتۈرۈشكە مۇھىم تۈرتكە بولىدۇ. ئۇيغۇرلارنىڭ مەيلى ئاشكارە ياكى يوشۇرۇن يوللار بىلەن تەشكىلاتنى قوللىشى ۋە ئۆزىنىڭ مەركەزلىك ئورگانلىق ئورنىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈشى ئۇيغۇرلارنىڭ خەلقئارالىق مۇناسىۋەتلەردە ئېرىشىدىغان ئىمتىيازنى ئاشۇرىدۇ ۋە ئۇيغۇر چۈشنىڭ رېئاللىققا ئايلىنىشىغا ئىجابىي قەدەملەر تېخىمۇ كۆپ بېسىلىدۇ.

7 - باپ

خەلقئارا قانۇنلاردا ئاپتونومىيە ھوقۇقىغا ئىگە مىللەتلەرنىڭ مەۋجۇدلۇق خىرىسىغا يۇلۇققاندا ئۆز تېرىتورىيىسى دائىرىسىدە ئاۋاز تاشلاش ئارقىلىق مۇستەقىل بولۇش ياكى بولماسلىقىنى تاللاش ھوقۇقىنىڭ بارلىقى قەيت قىلىنغانىكەن. ئەمما ھېچقانداق قۇراللىق ھەربىي قوغدىشى ۋە ئىقتىسادىي تەسىرى بولمىغان بۇنداق قانۇنلارنىڭ ئەمەلىيلىشىشى بەزىدە كىشىنى ناۋمۇد قويدىكەن. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىغا ئوخشاش دۇنياۋىي تەشكىلاتلارنىڭ ئىشىكىنى چېكىش ۋە ئۇلارغا ئۇيغۇرلارنىڭ بايا ئېيتىلغان قانۇنىي ھوقۇقلىرىنى يۈزگۈزۈشنى بىلدۈرۈش يولى شۇ سۆيۈملۈك كىشىلىرىمىز ئىزچىل ئالغا سىلجىشقا ئىنتىلىۋاتقان ۋە ھەرقانداق ۋىجدانلىق نورمال ئۇيغۇرنى سۆيۈندۈرىدىغان نەتىجىلەرنى يارىتىۋاتقان يول ۋە ئىشىكلەردۇر. خۇددىي سىياسەتچىلىرىمىزنىڭ ئېيتقىنىدەك ئۇيغۇر دەۋاسى شۇ تىرىشچانلىقلار ۋە دۇنياۋىي پۇرسەتلەر نەتىجىسىدە ھەق-ھوقۇقلارنى تونۇشتىن ھەق-ھوقۇقلارنى تەلەپ قىلىشقا، قانۇنلاردىن پايدىلىنىشتىن ھەتتا قانۇن تۈزۈشكە قاراپ تەرەققىي قىلدى. سۆيۈملۈك ئانىمىز رابىيە خانىمنىڭ يولدىشى، پىشقەدەم ئىنقىلابچىمىز، ئەدەبىياتچى ۋە ئوبزورچى سىدىق ھاجى روزى دادىمىزنىڭ مىللەتكە نىشان ئەسىرى «ئۇيغۇرلار تارىختا قۇرغان دۆلىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنىڭ تارىخ ۋە خەلقئارا سىياسەت ئاساسلىرى» ناملىق كىتابىدىن بۇ نۇقتىنى تېخىمۇ ياخشى چۈشىنىپ تونۇپ يېتەلەيمىز. ئۇيغۇرلار ئۇزاق

تارىختىن بۇيان دۆلەت قۇرۇپ ئۆزىنى ئۆزى ئىدارە قىلغان، ئەزەلدىن مۇستەقىل ياشاپ، قېنىغا ھۆرلۈك ئۇدۇم بولغان مىللەت. ئۇ مەيلى قانچىلىك مۇستەملىكە ھالىتىدە قالسۇن، ئىستىلاچىلار تەرىپىدىن مېڭە يۇيۇش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان ئىدىئولوگىيىلىك قايىمۇقتۇرۇشلارغا ئۇچرىسۇن، بۇ روھ ئۆلىمىدى بەلكى قايتا ئويغاندى. ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش تەقەززاسى ئۇيغۇرنىڭ دەپسەندە قىلىنىۋاتقان غورۇربلا ئەمەس، بەلكى پايخان قىلىنىۋاتقان ئەڭ ئەقەللىي ھەق-ھوقۇقلىرىنى قوغداش يولىدىكى كىشىلىك ھوقۇق كۈرەشلىرى ئارقىلىق باشلاندى ۋە دۇنيا جامائىتىگە تونۇلدى. دۇنيا مىللەتلىرىنىڭ ئۇيغۇر مەسىلىسىنى تونۇشى سۆيۈملۈك پائالىيەتچىلىرىمىز ۋە رەھبەرلىتىمىزنىڭ تىرىشچانلىقى ۋە خىتاينىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىياتلىرى جەريانىدا دۇنياغا ئېلىپ كەلگەن تەسىرى تۈرتكىسىدە دۇنيانىڭ خىتايغا نەزەر ئاغدۇرۇشى بىلەن تونۇلدى ۋە تونۇلۇۋاتىدۇ. ئەمما دۇنيا تېخى بىزنىڭ مەسىلىمىزنىڭ تۈپ نېگىزىنى تونۇپ يەتكىنى ۋە ئۇنىڭ يېشىلىش يولىنى بىلگىنى ياكى ئۇ ھەقتە مۇنازىرە قىلغىنى يوق. بەلكى جاھان كۆلىمىدىكى نۇرغۇن سىياسىي ئۇيغۇر مەسىلىسىنى بىلىشى ۋە ئۇيغۇر مەسىلىسىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ھەل قىلىنىش يولىنى ئېنىقلاشنى خالىشى مۇمكىن. ئەمما، ئۇيغۇرلارنىڭ خەلقئارا مۇناسىۋەتلەردە تۇتقان ئورنى ۋە ئېتىبارى مۇناسىۋىتى، ھەمدە خىتاي بىلەن بولغان سودا-ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلىرى سەۋەبلىك بۇ مەسىلىنىڭ خىتاي بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدە رەسمىي يوسۇندا ئۈستەلگە قويۇلغىنى بەلكىم تېخى يېتەرلىك ئەمەس. جاپاكەش ئۇيغۇر پائالىيەتچىلەر ئۆز ئىقتىدارىنىڭ، شارائىتىنىڭ قانچىلىك بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر زور تىرىشچانلىق بىلەن ئۇيغۇر مەسىلىسىنى دۇنيا مۇناسىۋەتلىرىدە شۇنداق بىر ھالەتكە ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن كۈرەش قىلدى، بىر ئادەم چاقىرسا بىر ئادەمگە، ئىككى ئادەم چاقىرسا ئىككى ئادەمگە يىراقنى يىراق دېمەي بېرىپ تونۇشتۇردى، ئۇيغۇر دەردىنى ئاڭلاتتى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇر مەسىلىسىنى خەلقئارا سەھنىدە تونۇتۇش ۋە ئۇيغۇر مەسىلىسىنىڭ خەلقئارا مۇناسىۋەتلەردىكى ئىمتىيازىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن بولغانىدى. ئاللاھ شۇ قېرىنداشلارنىڭ ئەمگىكىنىڭ ئەجرى ۋە ساۋابىنى بەرگەي، مانا ئەمدى ئۇيغۇرلار ئامېرىكا دۆلەت مەجلىسىدە يىغىن ئاچالايدىغان، ئۇيغۇر مەسىلىسى دۇنيا كىشىلىك ھوقۇق دوكلاتلىرىدا سالماقلىق ئورۇن تۇتالايدىغان بولدى. ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش

ئۈچۈن دۇنياغا ئۇيغۇرلارنىڭ ھەق ھوقۇقلىرىنى پەقەت مۇستەقىل دۆلىتى بولغاندىلا ھەقىقىي قوغدىغىلى بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈش ۋە شۇنىڭغا ئىشەندۈرۈش، ئىلگىرى قۇرغان ئۇيغۇر دۆلەتلىرىنى خەلقئاراغا تونۇشتۇرۇش ۋە ئېتىراپ قىلدۇرۇش، ئۇ دۆلەتلەرنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى قانۇنىي ئاساسقا ئىگە قىلىش، خەلقئارا مۇناسىۋەتلەرنىڭ ئىنچىگە ئۆزگۈرۈشلىرىگە دىققەت قىلىش ۋە ئۇلاردىن پايدىلىنىپ ئۇيغۇر ھوقۇقى- دۆلىتى قۇرۇش يولىنى ئالغا سىلجىتىش، پەيتى كەلگەندە خەلقئارا بېرىم ئارقىلىق خىتاي ئىستىلاچىلىرىنى مۇستەملىكە شەرقىي تۈركىستاندىكى مۇستەملىكىسىدىن ۋاز كەچتۈرۈش ياكى ئۇيغۇر تۇپرىقىدا ئومۇمىي خەلق ئاۋاز بېرىش قاتارلىق قانۇنىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش ياكى ئەسلىدىكى مۇستەقىل دۆلەتلەرنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشتەك مەقسەتكە يەتكىلى بولىشى مۇمكىن. بۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسەتچىلىرىنىڭ كەسپىيلىشىشىنى ئىلگىرى سۈرۈش، يەنى كەسپىي دەۋاگەرلەر قوشۇنىنى زورايتىش زۆرۈر. بۇنىڭ ئۈچۈن بۇ يولغا كىرەكلىك تۇراقلىق ئىقتىساد- كاپىتال مەنبەسى بولۇشى كېرەك. بۇ مەنبە يەنە شۇ ئارقا سەپ بولۇپ، بۇ ئارقا سەپ خەلقئارادىكى باشقا تەشكىلاتلاردىن كېلىدىغان ئىقتىساد، ئىئانە ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزىدىن كېلىدىغان بەدەل پۇلى قاتارلىقلار ئارقىلىق كېلىشتىن باشقا، مۇقىم بىر ئىقتىسادىي مەنبە بولۇشى كېرەك. ھازىرقى ئەھۋالدا ئامېرىكىدىكى بىرقانچە خەلقئارا تەشكىلاتىنىڭ ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرىغا بېرىدىغان ئىقتىسادىي ياردىمى ۋە بىرقىسىم ئىئانەلەردىن باشقا، بۇنداق بىر قوشۇن قۇرۇشقا كېتىدىغان ئىقتىسادنى ھەل قىلىدىغان يول كەمچىل. بۇ چەتئەللەردە مۇساپىرەتتە ياشاۋاتقان ھەربىر ئۇيغۇرنىڭ ئاڭلىقلىق بىلەن يوشۇرۇن ۋە ئاشكارە ھالدا ئۆز تەقدىرىگە، مىللىتىنىڭ تەقدىرىگە مۇناسىۋەتلىك بۇ كۈرەشكە دەسمايە سېلىشىنى تەلەپ قىلىدۇ. شۇنى تونۇپ يېتىشىمىز كېرەككى، بۇ يول بېسىلماي تۇرۇپ ئالدىنقى قىسىملاردا دېيىلگەن ھازىرقىلىقلارنىڭ تەييار بولۇشى مۇشەققەت ۋە يىراقتىدۇر. دېمەك مۇشۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا ئۇيغۇرنىڭ دۆلەت قۇرۇش يولى ھەربىرىمىزنىڭ بۇ يولغا قانچىلىك دەسمايە سالالىشىمىزغا ۋە شۇ دەسمايىنىڭ قانچىلىك ئۈنۈملىك قوللىنىلىشىدىدۇر. ئۇيغۇرلاردا سودا-تىجارەت بىلەن شۇنداق قۇۋۋەتنى ھازىرلىغان ئىنسانلارنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكى ماڭا قاراڭغۇ، ئەمما شۇنداق ئىنسانلار بولغان تەقدىردە، بىر تىجارىي كارخانا ياكى

شىركەت بەرپا قىلىش ياكى ئەسلىدە مەۋجۇد شۇنداق بىر ياكى بىر تۈركۈم تىجارىي ئاپپاراتلارنىڭ دەۋانىڭ ئىقتىسادىي مەسلىسى ئۈچۈن مەخپىي ياكى مەۋھۇم ھالەتتە ياردەم قىلىشى، ھەتتا دەۋاغا مۇناسىۋەتلىك مەلۇم ئورگانغا تەۋە بولۇپ، تۇراقلىق ئىقتىسادىي مەنبە بولۇشى بەلكىم ئۇيغۇر دەۋاسىنى تۇراقلىق ئىقتىسادىي مەنبە - ئارقا سەپ بىلەن تەمىنلىشى مۇمكىن. ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ كەلگۈسى تەقدىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك سىياسىي ۋە دىپلوماتىيە پائالىيىتىنىڭ قانچىلىك ئۇلغىيىشى ۋە قايسى دەرىجىگە قەدەر تەرەققىي قىلالىشى بىزنىڭ مۇستەقىللىققە قانچىلىك يېقىنلىشىشىمىز بىلەن ئوڭ تاناسىپ تۈزىدۇ. ئۇيغۇرنىڭ دەردى تولا، دەردىگە دەرمان تېپىش ئۈچۈن باسقان يولمۇ تولا. ئۇيغۇر ئويغاندى ۋە ئويغىنىۋاتىدۇ. ئۆز دۆلىتىنى قۇرۇش يولىنى ئىزلەۋاتىدۇ ۋە بۇ ھەقتە پىكىرلەر، مۇلاھىزىلەر بولىۋاتىدۇ. مەيلى ۋەتەن ئىچىدە بولسۇن، ياكى ۋەتەن سىرتىدا بولسۇن، ئۇيغۇرنىڭ ھازىرقى تەپەككۈر يوشۇرۇنغان مىسكىن ھالىتىنى كۆرگەن خىتاي يۈرىكى پوكۇلدىغان ھالدا تىترەۋاتىدۇ. خىتاي قولغا ئەسكى كۆسەي ئېلىپ ئۇيغۇر ياتقان بۆرە توپىنى ئويغىنىشتىن بۇرۇن ئۆلتۈرۈۋېتىشنى قەستلەۋاتقاندى، يىراقلاردىن ئاڭلانغان بۆرە ھۇۋلىشىدا چالا ئويغانغان بۆرنىڭ قۇلقىنىڭ كۆتۈرۈلگەنلىكىنى كۆرۈپ ھوشىنى يوقاتماقتا ئىدى.

8 - باپ

ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇشنىڭ يولى نەدە؟ ئەمەلىيەتتە بۇ سۇئالغا ئۇلۇغ ئاللاھدىن باشقا ھېچكىم توغرا جاۋاب بېرەلمەيدۇ. ئەمما ئۇيغۇر بىرلىكتە بۇ يۆنۈلۈشكە قاراپ ۋەزىيەت تەمىن قىلغان ياكى ئېھتىياجغا ئاساسەن ئېچىلغان تۈرلۈك يوللار بىلەن ئىلگىرىلىگەندە بۇ مۇساپە تامام بولغاندا جاۋابىنى ئارقىغا قاراپ كۆرۈۋالالايدۇ. ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش يولى نوقۇل تېنچلىق يولىدا ياكى قۇراللىق كۈرەش يولىدا بولماي، بەلكىم شارائىت ۋە مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشىگە بېقىپ ئۈنۈپرسال يۆنۈلۈشلۈك بىر يولدۇر. مەيلى ئۇرۇش قىلىش يولى بولسۇن، ياكى تېنچلىق يولى بولسۇن، ھەرگىزمۇ بىر-بىرىگە زىت ۋە بىر-بىرىنى رەت قىلىدىغان يوللار بولماستىن، بەلكىم مەلۇم شارائىت ۋە مۇھىت

تەقەززاسىدا، شۇنداق ئېھتىياج تۇغۇلغاندا بىر-بىرىنى تولۇقلايدىغان ۋە كۈچلەندۈرىدىغان يوللاردۇر. رادىكال مىللەتچىلىك ۋە رادىكال دىنچىلىق ئىدىئولوگىيىسى بىلەن بىر-بىرىنى رەت قىلىش ۋە زەربە بېرىش بىزنى مۇرات-مەقسىتىمىز ئەمەلگە ئاشىدىغان، دۇئالىرىمىز ئىجاۋەت بولىدىغان شۇ كۈنلەردىن يىراقلاشتۇرۇپ، ئىچكى زىددىيەتلەرنى كۈچەيتىپ، زاۋاللىقىمىزغا كارۋان باشلايدۇ. مەيلى «ئۇيغۇر» دەپ شۇئار توۋلاپ چىققانلار بولسۇن، ياكى «غازات» دەپ چىققانلار بولسۇن، ھەممىسى چوقۇم بىر نىشاندا بولۇشى، بىر نىشاندا ئىكەنلىكىنى تونۇشى ۋە بىر-بىرىگە زەرەر ۋە زىيان سالماسلىقى كېرەك. ئۇيغۇرلارنىڭ ئوخشىمىغان ئېقىم ۋە ئېدىئولوگىيىلەرگە قۇل بولغان قوشۇنلارغا ياكى گۇروھلارغا بۆلۈنۈپ بىر-بىرىگە ئوق ئېتىشتەك تارىخىي خاتالىقلارنى سادىر قىلىشى، مەيلى قانداق شەكىلدە سادىر بولسۇن ئۇيغۇرنى قۇتۇلۇش يولىدىن ئاداشتۇرىدۇ ۋە زاۋاللىققا سۆرەيدۇ. مىڭ مۇشەققەتتە بارلىققا كەلگەن ۋە كېلىۋاتقان مەركىزىي ئورگانغا بولغان ھەرقانداق مەقسەتتە ئېلىپ بېرىلغان ھۇجۇم ۋە قارشىلىق ئۇيغۇر دەۋاسىنى ئاجىزلاشتۇرىدۇ. ئەينى بىر ۋاقىتتا مەركىزىي ئورگانغا بولغان تەپتىشنىڭ كەمچىللىكى ئورگان فونكىسىيىسىنىڭ تولۇق جارىي بولماسلىق ۋە خاتا يۆنۈلۈشتە ئادىشىشتەك خاتالىقلارنىڭ سادىر بولۇشىنىڭ ئالدىنى ئالىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن مەلۇم ياكى مەۋھۇم بىر تەپتىش ئاپپاراتىنىڭ بولۇشى بىلەن مېدىيا-ئاخبارات ۋاسىتىلىرىنىڭ تەشۋىقات ۋە تەپتىشلىك رولىنى تولۇق جارىي قىلدۇرۇش لازىم. بىر ۋاقىتتا بۇ ئۇيغۇر ئاممىسىنىڭ سىياسىي ساپاسىنىڭ ئۆسۈشىگە تۈرتكە بولىدۇ. ئۇيغۇردا ھازىر بىر ئەقىدە تېڭىرقىشى بار. بۇ تېڭىرقاش ئۇيغۇرلارنىڭ بىرلىك ۋە ئىتتىپاقلىقىغا تەسىر قىلىۋاتقان مۇھىم ئامىل بولۇپ، خىتاينىڭ «ئۇيغۇرلار ئارىسىغا مىڭلىغان ئىشپىيونلارنى قويدۇق» دېگەن رىۋايىتىدىن شەكىللەنگەن ئىشەنچ كىرىزىسى بىلەن بىرگە ئۇيغۇرنىڭ بىرلىكىنى بۇزىدىغان ئېغىر كېسەلدۇر. ئەقىدە تېڭىرقىشىنى مىللەتچىلىك بىلەن دىنچىلىق ئىدىئولوگىيىسىنىڭ سوقۇلىشى كەلتۈرۈپ چىقارغان بولسا، بۇ ئىككى ئېقىمنىڭ ناھايىتى گۈزەل شەكىلدە بىرلىككە كېلىشى ئۇيغۇردا ھەقىقىي قۇۋۋەتكە ئىگە مىللەتچىلىكىنى شەكىللەندۈرىدىغان بولۇپ، ھازىر خىتاينىڭ قورقۇناتقىنى دەل مۇشۇ خىل ئەھۋالدۇر. ئۇيغۇر تەشكىلاتلىرى ۋە كولىكتىپلىرى شۇنداق بىر ئىدىئولوگىيە يۇغۇرۇلىشىدا كىشىنى سۆيۈندۈرىدىغان بىر

گۈزەل شەكىلنى كەلتۈرۈۋاتىدۇ ۋە بۇنىڭ نەتىجىسىدە ئۇيغۇردا بىرلىككە كەلگەن مىللەتچىلىك ئېڭى تۇغۇلىۋاتىدۇ. ئۇيغۇردا سېتىلغىدەك ۋە سېتىۋالغۇدەك ھېچ نەرسە مەۋجۇد ئەمەس، مەۋجۇد دېيىلسە بىزنىڭ شەخسىي كىملىكىمىز بەلكىم مەخپىيەتلىك بولسا كېرەك. شەخسىي كىملىكىنى مەخپىيەتلىك تونۇش ۋە ئۇنى يوشۇرۇش گەرچە ئاممىۋىي سورۇنلاردا ياكى مېدىيالاردا ئىسىم يوشۇرۇش ياكى تەخەللۇس قوللىنىش ئارقىلىق قوغدىلىنىشى، ئەمما كىشىلىك مۇناسىۋەتتە قوغدىلانمىشى مۇشەققەت.

خىتاينىڭ بىزگە «مىڭلىغان جاسۇسلارنى قويدۇق» دېگەن تەسىرنى بېرىشى بىزنىڭ ئىتتىپاقلىققا كېلىشىمىزگە توسالغۇ پەيدا قىلىشنى مەقسەت قىلغان «قۇرۇق شەھەر ھىيلىسى»دىن باشقا نەرسە ئەمەس. تارىختىكى ھەرقانداق بىر ئىنقىلاپ خائىن ۋە پايلاقچىلاردىن خالىي بولالغان ئەمەس، مەغلۇپ بولغان ئىنقىلابلار بىلەن غەلبە قىلغان ئىنقىلابلار ئارىسىدىكى پەرق كىمنىڭ خائىنلىققا ۋە جاسۇسلىققا قارشى ئىممۇنىت كۈچىنىڭ كۈچلۈكلىكىدە. بۇ خىل كۈچنى بەرپا قىلىش بىرەر ئورگان ياكى پارتىيىنىڭ تەپتىش ئىقتىدارىغا باغلىق ئەمەس، بەلكى ئومۇمىي ساپايىمىزنىڭ ئۆسۈشى ۋە ئۆزئارا مۇناسىۋىتىمىزنىڭ ئېزگۈلۈك ھالىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ئۇيغۇر دەۋاسىنىڭ ئۈنۈمىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇش ۋە مۇستەقىللىق يولىدا تېخىمۇ ئىلگىرىلىشى ئۈچۈن ئومۇمىي ساپايىمىزنى ئۆستۈرۈشىمىزگە، سىياسىي قاراشلارنىڭ ئومۇملىشىشى ۋە ئۆزئارا چۈشىنىشىنى ئىلگىرى سۈرۈشىمىز لازىم. ئۇيغۇرلار خىتاي بىلەن بولغان ئىدىئولوگىيە كۈرۈشىنى يەنە بىر بالداق كەشكىنلەشتۈرۈشى، نەشرىي ئەپكارلار، مېدىيا ۋە ئىنتېرنېت ۋاستىلىرىدىن پايدىلىنىپ مىللىي مەۋجۇدلۇق ۋە مۇستەقىللىققە پايدىلىق بولغان، مىللىي مەنپەئەتىمىزنى خەلققە تونۇتۇش رولىغا ئىگە، مىللىي روھنى ئۆستۈرىدىغان، مىللەت تۇيغۇسىنى كۈچەيتىدىغان ئەدەبىيات، سەنئەت ئەسەرلىرى ۋە فىلىملەرنى تېخىمۇ كۆپ بەرپا قىلىش ۋە تارقىتىش زۆرۈر. كىشىنى سۆيۈندۈرىدىغان مەنزىرە، ھازىر ھېچقانداق بىر مەركىزىي كۈچنىڭ دەۋەت ۋە كونتروللىقىسىز بۇنداق بىر پائالىيەت قانات يېيىشقا باشلىغان ۋە مەلۇم سەۋىيىگە يەتكەن بولۇپ، ئۇيغۇر ئانسامبىللىرىنىڭ قۇرۇلۇشى، ياشلارغا ۋە باشقا ياش قۇرامدىكىلەرگە ماس كېلىدىغان ۋە ئۇلارنى قىزىقتۇرىدىغان سەنئەت تۈرلىرى بويىچە ئەسەرلەرنىڭ ئىجاد قىلىنىشى، سىتودىيولارنىڭ فىلىملارنى ئىشلەشتە مۇستەقىل ياكى باشقىلار بىلەن

ھەمكارلىشىپ، ھەتتا باشقىلارغا ئىشلەپ بېرىپ بەرپا قىلغان فىلىملارنىڭ سۈرەتكە ئېلىنىشى شۇنداق بىر گۈزەل مەنزىرىنى نامايان قىلماقتا. بۇ مەنزىرە تېخىمۇ كېڭىيىشى، مەلۇم ئىقتىسادىي قۇۋۋەتتە بارلىققا كەلگەن مېدىيا ياكى ئىنتېرنېت ۋاستىسى ئارقىلىق ئۆز ئىنسانلىرىمىزغا يەتكۈزۈلۈشى لازىم. ئۇيغۇرلار خىتاي ھاكىمىيىتى بىلەن مېدىيا ئۇرۇشى ئېلىپ بارغىلى قانچە زامانلار بولدى ۋە نۇرغۇن نەتىجىلەر قازاندى. بەلكىم ئۇيغۇر دۆلىتى خىتاي ئىستىلاسىغا مەھكۇملانغاندىن ئېتىبارەن ئېلىپ بېرىلغان ئۇرۇشلار ئىچىدە ئۇيغۇرلار غەلبە قىلغان بىردىن-بىر جەڭگاھ دەل مېدىيا ئۇرۇشى بولسا كېرەك. چۈنكى دەل مۇشۇ جەڭگاھ ئۇيغۇرلار ئەڭ بىرلىككە كەلگەن جەڭگاھ ئىدى. ئۇيغۇرلاردا ئەقىدە ۋە ئىشەنچ بوھرانىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى ئۇيغۇرلارنىڭ مۇستەقىللىق يوللىرى ھەققىدىكى تەپەككۈرى ۋە ئوخشىمىغان يۆنۈلۈشلەرگە ئىلگىرلىشى جەريانىدا كۈچەيگەن بولۇپ، كېيىنچە بۇ ئوخشىماسلىقلار ئىچكى زىددىيەتلەرگە سورۇن ھازىرلىغان. بۇنداق بولۇشى ئۇيغۇرلاردا ئوخشىمىغان ئىدىيىلەرنىڭ ئاخىرقى مەنزىلىنىڭ، يەنى مەقسەتنىڭ يەنىلا مۇستەقىللىقتىن ئىبارەت ئۇيغۇر مەنپەئەتى ئۈچۈنلىكىنى تونۇش ۋە ئېتىراپ قىلىش ئاز ۋە كەمچىل بولۇشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. شۇسەۋەبتىن ئۇيغۇرلار ئۆزىگە خاس ئىدىئولوگىيە شەكىللەندۈرۈشى، سىياسىي چۈشەنچىلەرنى ئايدىڭلاشتۇرۇشى ۋە سىياسىي ئاڭنى دۇنيا نەزىرىدە ئۆستۈرۈشى، كېڭەيتىشى كېرەك. مۇستەقىللىق ئۈچۈن تۈرلۈك يوللارنى باسقۇلى، كۆپ خىل ئىدىيىلەرنى قوبۇل قىلغىلى بولىدىغانلىقىنى تونۇشى، بۇ يولنىڭ ھەرگىزمۇ بىر يۆنۈلۈشلۈك يول بولماستىن، بەلكى “جىمى كارۋان قەشقەرگە ماڭىدۇ” دېگەن چۈشەنچىدە بولۇشنى تەپتىش قىلىش ئارقىلىق قوبۇل قىلىشى لازىم. ھىلىگەر دۈشمىنىمىز خىتاي سىياسىيونلارنىڭ سۆزى بويىچە «ھەممە قۇشلار بەس-بەستە سايىرىغان» مەنزىرىنى بەرپا قىلىش كېرەك، مانا بۇ ئۇيغۇرنىڭ مۇستەقىللىق يولى ۋە دۆلەت قۇرۇش يولىدۇر. ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش يولى ئۇيغۇرلارنىڭ دۆلەت قۇرۇش ساپاسىنى ھازىرلاش جەريانىدۇر. دۆلەت قۇرۇش ھاجىتى بار مىللەتلەر كۆپ بولسىمۇ، بۇنداق ساپاغا يېتەلگەنلەرلا دۆلەت قۇرۇش نۇسرىتىگە ئېرىشەلەيدۇ. بۇ ساپا بىز كۈندىلىك تۇرمۇشتا قوللىنىدىغان ئەخلاق ۋە تەربىيە ساپاسى ئاتالغۇسىلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئۇيغۇرنىڭ پەننىي، مىللىي ۋە دىنىي تاكامۇللۇقى ياكى ماددىي ۋە

ئىقتىسادىي كۈچىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالدى. بۇنداق بىر ساپانى يېتىلدۈرۈش، شەكىللەندۈرۈش ۋە يۈكسەلتىش بىر ئىنسان ياكى بىر گۇرۇھنىڭ پاتېنىتى بولماستىن، بەلكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسىنىڭ ئورتاق مەركەزگە تارتىش كۈچىنىڭ تۈرتكىسىدە ھەمكارلىشىشى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ. ھەمكارلىق ھەرگىزمۇ ھەممىنىڭ ئورتاق ياكى ئوخشاش ئىش قىلىشىدىن دېرەك بەرمەيدۇ، بەلكى ھەركىم ئۆز ساھەسى ۋە ئالاھىدىكىلى بويىچە شۇ ئۇلۇغ نىشان ئۈچۈن بەدەل تۆلىشىنى تەلەپ قىلىدۇ. يەنى ئۇيغۇرنىڭ دۆلەت قۇرۇش يولى ھەرخىل يوللارنى تۇتقان كىشىلەرنىڭ مەركىزىي بىر ئىدىيىنى نىشان ۋە كومپاس قىلغان ھالدا، شۇ ئورتاق نىشان ئۈچۈن ستىرولۇق ھەمكارلىق يۆنۈلۈشىدە بىر-بىرىگە زەرەرسىز ھالدا ئالغا سىلجىشى ئارقىلىق ئېچىلىدۇ ۋە ئالغا بېسىلىدۇ. دۆلەت قۇرۇش ساپاسى بىزنىڭ ئوخشىمىغان ئىنسانلار بىلەن ئورتاق كۈرەش قىلىش ۋە ئۆز-ئارا ئېتىراپ قىلىش، ئىچكى زىددىيەتلەرنىڭ زەرەرىنى كىچىكلىتىپ، مەركىزىي ئىدىيە ۋە يۈكسەك نىشان ئۈچۈن بىرلىكتە كۈرەش قىلىش ئىقتىدارىنى ھازىرلىشىمىزنى ئاساسىي مەقسەت قىلىدۇ. شەكلىي جەھەتتىكى بىرلىككە قارىغاندا، ئىچكى جەھەتتىكى، ماھىيەتلىك بىرلىك بەرپا قىلىنىپ، ئۆز-ئارا زەرە قىلمايدىغان ستىرولۇق ھەمكارلىق بولغاندا ئۇيغۇرنىڭ ئونۋېرسال كۈچى يۈكسىلىدۇ ۋە دۆلەت قۇرۇش ساپاسى تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ھازىرلىنىپ مىللەتنىڭ مۇقەددەس ئارزۇسى ئەمەلگە ئاشىدىغان كۈنلەر بىزگە تېخىمۇ يېقىنلىشىدۇ، ئىنشائاللاھ!

خاتىمە

بۇ قەدەر بىر چوڭ تېمىنى چەكلىك بىلىش ۋە بىلىم دائىرەم، گۆدەك تەپەككۈرۈم ۋە ئاجىز قەلەم قۇۋۋىتىم بىلەن يورۇتۇپ بېرەلىشىم قىيىن، شۇنداق بولسىمۇ بۇ تېمىغا قەلەم تەۋرەتكەن ئىكەنمەن، ئۆزۈم تەپەككۈر- مۇلاھىزە قىلغان، ھېس قىلغان نەرسىلەرنى ماقالىگە قوندۇردۇم ۋە ماقالىنى تاماملىدىم. ۋەتەن - مىللەتنىڭ قۇتۇلۇش يولىنى تېپىشقا ئوڭدا ۋە چۈشىدە ئىنتىزار بولۇۋاتقان قېرىنداشلارغا «ئۇيغۇر دۆلىتى قۇرۇش يولى نەدە؟» دېگەن بىر ماۋزۇ قويۇلغان ماقالىنى سۇنۇش ۋە قېرىنداشلارنىڭ

تەنقىدلىرى ياكى ئىجابىي باھالىرى ئارقىلىق چۈشەنچەمنى ۋە تەپەككۈرۈمنى ئۆستۈرۈشنى مەقسەت قىلغانىدىم. ئۇيغۇرلاردىكى شۇنداق بىر روھىي چاڭقاشنى تۇيغان قەلبىم مەزكۇر ماقالىگە قەلەم تەۋرىتىشكە پېتىنىشىمغا سەۋەب بولدى. بۇنداق تېمىلارنى يورۇتۇشقا تېخىمۇ لايىق ۋە قابىلىيەتلىك قېرىنداشلارنىڭ ھەقىقىي ئەسەرنى خەلقىمىزگە سۇنۇشىنى ئارزۇ قىلىمەن.

"ئەلسۆي ئەسەرلىرىدىن تاللانمىلار (1)" ناملىق مەزكۇر ھېكايە ۋە ماقالىلەر توپلىمىنى خەلىقئارا قەلەمكەشلەر ئۇيغۇر مەركىزىنىڭ تور سەھىپىسىگە (www.uyghurpen.org) ئەزىز ئەيسا ئەلكۈن نەشرگە تەييارلىدى.

"ئەلسۆي ئەسەرلىرىدىن تاللانمىلار (1)" ناملىق ھېكايە ۋە ماقالىلەر توپلىمىنىڭ خەلىقئارا قەلەمكەشلەر ئۇيغۇر مەركىزى تور بېكەتىدىكى مۇقىم ئۇلىنىش ئادرېسى:

www.uyghurpen.org/uy/elsoy_eserliri_1.pdf